

ଓহে মাহিন

Ujirnigal

VOL IV - NO 2 - ISSUE 16

MARCH - APRIL 2001

*naalai
workshop
theatre*

*2001 season 2001 season
2001 season 2001 season*

நாளை நாடக அரங்கப் பட்டறை வழங்கும்
பா. ஆ. ஜியகரனின் நாடகங்கள்

பாட பரதராஜா . பி. ஜே. டிலிப்குமார்
மெஜி மஜுவல்பிள்ளை . தாண்யா தில்லைநாதன்
எல்லாப்பக்கமும் வாசல்

சுமதி ரூபன் . சத்தியா தில்லைநாதன்
எதிர்க்காற்றிலே...

பா. ஆ. ஜியகரன்
சொல்லின் ஆழத்துள்

பி. ஜே. டிலிப்குமார் . பாலன் திருநாவுக்கரசு , பாட பரதராஜா
சுமதி ரூபன் , பா. ஆ. ஜியகரன் ,
சத்தியா தில்லைநாதன் . மெஜி மஜுவல்பிள்ளை
மீறல்(இரண்டு பகுதிகள்)

2001 SEASON

**June 09th, 2001 Saturday 7.00 P.M
June 10th, 2001 Sunday 3.30 P.M**

**YorkWoods Library Theatre
1785 Finch Ave. West (keele/finch)
info: (416) 703 8069 E-mail:naalai@yahoo.ca**

*2001 season 2001 season
2001 season 2001 season*

காலநெருக்கடி காரணமாக ஆன பிராணக் நிட்சேயம் நீட்சேயம் இவ்விதமில் தொடரப்படியல்லது.

FTAA: கட்டற்ற வர்த்தகத்தின் வலைப்பின்னல் சேரன்	05
புலம்பெயர் தமிழ்ச் சிறுகதைகள் ஆழியாள்	08
தலிலை அம்பலப் பிள்ளையார் கோயில் அ. முத்துவிங்கம்	11
போர்னோகிராபி இலக்கியம் பீடபைல்*** யமுனா ராஜேந்திரன்	17
சனதரும்போதினியும் உண்ணத(?) சங்கீதமும் ரங்கினி	26
துர்க்காவின் 2 கவிதைகள் துர்க்கா	27
சந்திரிக்காவை கைது செய்தல் தொடர்பாக கலையரசன்	28
தமிழ் அவைக்காற்று கலைக்கழகம் - 2001: மூன்று நாடகங்கள் சன் இராசையா	31
ஆண்மை சுமதி ரூபன்	34
கணாவில் மையம் கொள்ளும் புதிய நாடக வெளிகள் கலைச்செல்வன்	35
அமைதி நா. விச்வநாதன்	37
பனியை உழவு: அனுபவத்தின் உண்மைத் தடங்கள் பார்வதி கந்தசாமி	38
எதிர்விளை: அதிகாரமும் ஆதிக்கமும் கன்னன் (நாகர்கோவில்)	41
கவிதை மிதுஷன்	42
ஸ்பாட்டகஸ்தாகன் words with ராஜேஸ்வரி பாலசுப்ரமணியம் ஸ்பாட்டகஸ்தாகன்	43
அமார்க்கியம் கலைச்செல்வன் (சென்னை)	45
இரு தசாப்தங்களைத் தொலைத்த நாளொன்றில் பி. ரவிவர்மன்	55
பெண்நிலைவாத அணுகுமுறைகளின் பின்னணியின்மீது... லக்ஷ்மி	56
ஏக்கம் ராஜாத்தி	58
மாற்றத்து ஊர்வலம் சிவலிங்கம் சிவபாலன்	59
உன் மரணத்துக்கு முன்னும் பின்னுமான சில பொழுதுகள் இளங்கோ	63
மையமற்றலையும் ஏ. சி. தையிப்	64
பிரணவலயம் ஏ. சி. தையிப்	64
ஆணைகள் நா. விச்வநாதன்	65
நிழல்கள்	66

அட்டைப் படங்கள்:

கெபெக் நகரமையம், 20.04.2001, FTAA உச்சி மாநாடு (நன்றி : இணையத்தளங்கள்)

**மறையாத
மறுபாதி**

(புகலிடத்துப் பெண்கள்
கவிதைத் தொகுப்பு)

முதற் பதிப்பு: பெப்ரூவரி
1991

சி. சிவசேகரம்

முதற் பதிப்பு: ஏப்ரல் 1994

எக்லில் வெளியீடுகள்

முன்றாம் உலகப் பெண்ணிலைவாதம்:
இருத்திரண்டு ஆசியக் கவிகள்
தொகுப்பும் மொழியாக்கமும்:
யமுனா ராஜேந்திரன்
முதற் பதிப்பு: மே 1999

(கவிதைத் தொகுப்பு)

திருமாவளவன்

முதற் பதிப்பு: டிசம்பர் 2000

எமது அடுத்த வெளியீடாக!

வி. ரவிவர்மனின்
நெடுங்காலத்தின்
பின்னொரு நாள்
(சிறுகதைத் தொகுப்பு)

பிரதிகட்டு:
EXIL
27 Rue Jean Moulin,
92400 Courbevoie, FRANCE
e-mail: EXILFR@aol.com

உயிர்நிலை

Uyirnizhal

18

**Vol. IV No. 1
JAN. - FEB. 2001**

தொகுப்பாரியிக்கள்:
வல்ளுவி
கலைச்செல்வன்

அன்பளிப்பு: வருட சந்தா - 120FF
(6 பிரதிகள், தபாற் செலவு உட்பட)

காசோலைகள் அனுப்பவேண்டிய
வங்கியும், இலக்கமும்:
CREDIT LYONNAIS
CODE BANQUE 30002
COMPTE 554/6788M/21
ASSOCIATION EXIL

வங்கி முகவரி:
49 Bd Clémenceau
92400 Courbevoie
FRANCE

தொடர்புகளுக்கு:
EXIL, 27 Rue Jean Moulin
92400 Courbevoie, France
e-mail: EXILFR@aol.com

வெளியீடு: எக்லில்

N° d'enregistrement de l'association : 13023204

FTAA: கட்டற் வர்த்தகத்தின் வலைப்பின்னல்

கனடாவின் கெபெக் (Quebec) மாநிலத்தின் தலைநகரான கெபெக் நகரில் இரும்பு, சீமெந்து, முள்ளுக்கம்பிகள் என்பவற்றால் நெய்யப்பட்ட மிக உயர்மான வேலி ஒன்று, நகரின் மையத்தில் உள்ள சிறியதோர் இடத்தைச் சூழ எழுப்பப்பட்டது. இந்தச் சிறிய இடத்துக்குள் மாநாட்டு மண்டபங்கள், வசதியான உயர்ந்த தங்குமிடங்கள், ரேஹாட்டல் கள், கடைத்தொகுதிகள் உட்பட, பெருந்தகருக் குரிய எல்லா வசதிகளும் அடங்கியுள்ளன. வேலி யைச் சூழ வரவும் வேலிக்குள்ளும் ஆழாயிரம் காவல் படையினர் பாதுகாப்புக்குப் பொறுப்பாக இருந்தார்கள். முழுப் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளுக்கும் முப்பத்தைந்து மில்லியன் டொலர் களுக்கும் அதிகமான பணத்தைக் கணேயை அரசு செலவு செய்கிறது.

கனடாவிலிருந்து பிரிந்து, தனியர் சாக மாறுவதற்குத் தகுந்த தருணத்தை எதிர்பார்த்திருக்கும் ஒரேயொரு மாநிலமான கெபெக் கில் இன்னுமொரு சிறிய பிரிவினையா என்ற கேள்வியை ஒருவர் எழுப்பக்கூடும். வேலி அமைப்பும் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளும் அதற்காக அல்ல.

கட்டற் வர்த்தகம் (உலகமயமாக்கல் என்றும் நீங்கள் இதனை வாசிக்கலாம்) தொடர்பாகப் பெருநிதி நிறுவனங்களும் பல்தேசியக் கூட்டுத் தாபங்களும் அரசுகளும் கூடிப் பேசுகிற மாநாடுகளுக்குத்தான் இத்தகைய பெரும் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுகின்றன.

வட அமெரிக்கா, தென் அமெரிக்கா, கரிபியன் ஆகிய பிரதேசங்களைச் சார்ந்த முப்பத்து நான்கு நாடுகளின் தலைவர்கள் உலகத்தின் பெருநிதி நிறுவனங்களின் அனுசரணையுடன், ஏப்ரல் மாதம் இருபதாம் நாள் கெபெக் நகரில் ஒன்று கூடுகிறார்கள். இந்த 'அமெரிக்க நாடு'களின் உச்சி மாநாடுக்குக் கியுபா மட்டுமே அழைக்கப்படவில்லை. ஏனெனில், அங்கு 'ஜனநாயகம்' இல்லை என்று காரணம் தரப்படுகிறது. (கொலம்பியா, பெருபோன்ற நாடுகளில் எவ்வளவு அற்புதமான 'ஜனநாயகம்' வாழ்கிறது என்று நீங்கள் கேள்வி கேட்பதற்கான 'உரிமை' உங்களுக்கு இல்லை!)

அமெரிக்க நாடுகளுக்கு இடையோன கட்டற் வர்த்தக உடன்பாடு (Free Trade Area of the Americas - FTAA) என்று அழைக்கப்படுகிற ஒரு கட்டற்கைப்பை மிகவும் துரித தநியில் நடை முறைக்குக் கொண்டு வருவதற்காகவே இந்த உச்சி மாநாடு இடம் பெற்றது. இந்த மாநாட்டையும் கட்டற் வர்த்தகத்தின் விளைவாக வறிய நாடுகளுக்கும் மற்றும் தொழிலாளர்கள், பெண்கள், யூவிக்குடிகள் போன்றோருக்கும் ஏற்பட்டு வருகிற பாரிய பாதிப்புகளை எதிர்த்து எழுபதாயிரத்துக்கும் அதிகமான எதிர்ப்பாளர்கள் கெபெக்கில் கூடினார்கள். Carnival Against Capitalism என்று வழங்கப்பட்ட அவர்களுடைய எதிர்ப்பு மிகவும் வலுவாக இருந்தது.

இன்னும் நான்கு ஆண்டுகளில் நடைமுறைக்கு வரவுள்ள FTAA, என்னுறு மில்லியன் மக்களையும் அந்த மக்கள் வாழும் அமெரிக்க, கரிபியன் நாடுகளின் அரசுகளையும் உள்ளடக்கும். இந்த நாடுகளின் மொத்த உள்ளுர் உற்பத்தி அளவு பதினொராண்டு ட்ரில்லியன் அமெரிக்க டொலர் களாகும். ஏற்கனவே பதி னைந்து உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஐரோப்பிய ஒன்றியம் (EU) முந்தாற்று எழுபத்தைந்து மில்லியன் மக்களை உள்ளடக்கியுள்ளது. ஐரோப்பிய ஒன்றிய நாடுகளின் மொத்த உள்ளுர் உற்பத்தியும் பதி னொரு ட்ரில்லியன் டொலர் கள்தான். 2020இல் ஆசிய - பசிபிக் பொருளாதாரக் கூட்டுறவு உடன்பாடு (Asia-Pacific Economic Co-operation - APEC) நடை முறைக்கு வருகிறபோது, அது இரண்டு பில்லியன் மக்களையும் பதினெட்டு ட்ரில்லியன் டொலர்கள் மொத்த உள்ளுர் உற்பத்தியையும் உள்ளடக்கி இருக்கும். பொருளாதார உலகமயமாதலின் பயங்கரமான பரிமாணங்களின் ஒரு சில கூறுகளே இவை.

"வளத்தையும் செல்வச் செழிப்பையும் பெருக்குவது, ஜனநாயகத்தைப் பேணுவது" என்பதே கட்டற் வர்த்தகத்தினதும் உலகமயமாக்கலினதும் இலட்சியங்கள் என்று இவர்கள் தரப்பில் தெரிவிக் கப்படுகிறபோதும் உண்மை என்னவோ தலைகீழாகத்தான் இருக்கிறது. FTAA நடைமுறைக்கு வருகிற

சேரன்

போது அது அமெரிக்க, கரிபியன் நாட்டு மக்களை மட்டுமல்ல, முழு உலக மக்களையுமே பெரும் பாதிப்புக்கு உள்ளாக்கப் போகிறது.

கட்டற்ற வர்த்தகத்தின் மையப்புள்ளி என்ன வெனில், அரசு கட்டுப்பாடுகளுக்கு அப்பாறப்பட்ட சிறப்பிரிமைகளைப் பல்தேசியக் கூட்டுத்தாபனங்களுக்கு வழங்குவதும் அனைத்தையும் தனியார் மயப்படுத்துவதுமாகும். பொதுமக்கள் நலன், மருத்துவ சேவைகள், கல்வி, தொழில் பாதுகாப்பு, தொழிற்சங்க உரிமைகள், தொழிலாளர் நலன், சுற்றுச்சூழல் போன்ற பல அம்சங்களில் அரசாங்கங்கள் பொதுமக்களுக்குச் சார்பான நடவடிக்கைகள் எடுப்பதைத் தடுக்கிற அதிகாரம் பல்தேசியக் கூட்டுத்தாபனங்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது. FTAA உடன்பாட்டின் பதினேராம் அத்தியாயத்தின்படி உடன்பாட்டை மீறும் அரசுகள் மீது வழக்குத் தொடுப்பதற்கான அதிகாரமும் உரிமையும் கூட்டுத் தாபனங்களுக்கு வழங்கப்படுகின்றன. கட்டற்ற முறையில் எல்லைகளைத் தாண்டி மூலதனம் சஞ்சாரம் செய்ய அனுமதிக்கப்படுகிற அதே வேளை, தொழிலாளர்களுக்கு - குறிப்பாக உடலுழைப்பை நம்பியிருப்பவர்களுக்கு - கட்டற்ற முறையில் தேசிய எல்லைகளைத் தாண்டி வேலை தேடிச் செல்லும் உரிமை மறுக்கப்படுகிறது. மலிவான உடலுழைப்பை வழிய நாடுகளின் எல்லைகளுக்குள்ளே மடக்கி விடுவதும், பின்னர் அந்த நாடுகளுக்கு, கட்டற்ற வர்த்தக உடன்பாட்டைப் பயன்படுத்திப் பெருந் தொழிற்சாலைகளையும் உற்பத்தி வலயங்களையும் நகர்த்தி விடுவதும் பல்தேசியக் கூட்டுத்தாபனங்கள் கோடிக்கணக்கில் லாபமிட்ட வழிசெய்கின்றன. ஜக்கிய அமெரிக்காவும் கனடாவும் மலிவான உடலுழைப்பையும் வளங்களையும் சரண்ட மெக்ஸிக்கோவுக்கு ஏராளமான உற்பத்தி நிலையங்களை இடம் மாற்றியுள்ளன. இதனால் அமெரிக்காவிலும் கனடாவிலும் தொழிற்சங்கங்கள், தொழிலாளர்கள் மோசமாகப் பாதிக்கப்படுவதோடு அவர்களுடைய நாளாந்தச் சம்பளத்தையும் குறைக்க வேண்டி ஏற்படுகிறது. பலம் வாய்ந்த தொழிற்சங்கங்கள் இருக்கிற நாடுகளில் தொழிற்சங்க இயக்கத்தை செயலிழக்கச் செய்ய இந்த நடைமுறை வாய்ப்பாக உள்ளது.

உயிரியல், தொழில்நுட்பம், விவசாயம், பயிரியல், மருத்துவத்துறை, மருந்து உற்பத்தி ஆகிய துறைகளில் வட அமெரிக்க மற்றும் ஐரோப்பியப் பெருநிறுவனங்களுக்கு அடிப்படை உரிமை வழங்கப்படுவதைக் கட்டற்ற வர்த்தகம் உறுதி செய்கிறது. அறிவியல் சொத்துரிமை என்று வழங்கப்படக் கூடிய Intellectual Property Rights, FTAA மாநாட்டின் முக்கியமான ஒரு சூராகும். உலகெங்கிலும் இருக்கக்கூடிய பயிர் வகைகள், உயிர் வகைகள், உணவு வகைகள் முதல் இயற்கை மருத்துவம், என்னெய் போன்ற ஏராளமான பொருட்களுக்குரிய அறிவியல் சொத்துரிமையை பெருநிறுவனங்கள் தாங்களே எடுத்துக்கொண்டு விடுவதற்கு FTAA வழி அமைக்கிறது. உதாரணமாக பல்வேறு வகையான நெல்லி நங்களுக்கான உரிமை அவர்களிடமும் இருக்கும்.

விதைநெல்லைப் பேணுவதற்கான அனுமதி வழிய நாடுகளுக்குக் கிடைக்காது ஒவ்வொரு முறையும் பெருநிறுவனங்களிடமிருந்து பெருந்தொகையான பணத்தைச் செலுத்தியே சாகுபடிக்கான நெல்லை நாம் பெறவேண்டி இருக்கும். இந்த நெல்லைகளும் ஓரேயொரு முறை மட்டுமே சாகுபடி செய்யக்கூடியதாகப் பரம்பரை அலகு மாற்றம் பெற்றவையாக இருக்கும்.

அமெரிக்கப் பெருவனிக நிறுவனங்களான Cargills, ADM, MONSANTO போன்றவை அமெரிக்க அரசின் உதவியுடன் ஏராளமான பயிர் வகைகளுக்கான அறிவியல் சொத்துரிமத்தைப் பதிவு செய்து வைத்துள்ளது.

மருந்துவகைகளைப் பொறுத்தவரை நிலைமை இன்னும் ஆபத்தானது.

உதாரணமாக AIDS நோயினைக்

கட்டுப்படுத்தக்கூடிய மருந்து

வகை ஒன்றுக்கு ஒருவர் வருடம்

மூவாயிரம் டொலர்கள் தர

வேண்டி இருக்கிறது.

ஆனால், முந்நாறு டொலர்

கள் செலவில் இந்த

மருந்தை இந்தியாவிடமும்

பிரேலிலிடமும் தென்னா

பிரிக்கா வாங்க முயன்ற

போது பெரும் மருந்து

நிறுவனங்கள் வழக்குத்

தொடர்ந்துள்ளன. கட

ட்டற் வர்த்தக உடன்பாடு,

உலக வர்த்தக நிறுவனம்

(WTO) ஆகியவற்றின்

சட்டதிட்டங்களுக்குள்

இது சாத்தியம் என்பது

மட்டுமல்ல, வழிய மக்கள்

மருந்தின்றிக் கோடிக் கணக்

காக இறந்தாலும் பெருநிறுவ

னங்கள் லாபத்தைக் குறைக

கத் தயாராக இல்லை. புற்றுநோய்,

இதயநோய் போன்ற ஏராளமான

ஆட்கொல்லி நோய்களுக்கான மருந்து

உற்பத்தியிலும் இதுவே நடைமுறையாக

உள்ளது. பணமும் வசதியும் செழிப்பும் உள்ள

உயர்வர்க்கம் ஒன்று மட்டுமே இனிமேல் பூமிப்பந்தில்

உயிர் தரிக்க முடியும். இந்த நிலைமையை 'வழிய

வர்களின் இனப் படுகொலை' என்றுதான் அழைக்க

முடியும்.

"கட்டற் வர்த்தகமும் உலகமயமாக்கலும் எல்லா மக்களுக்கும் செழிப்பைச் சேர்த்துள்ளன" என்று அமெரிக்க, கனேடிய மற்றும் ஐரோப்பிய அரசுகள் உத்தியோகபூர்வமாகத் தெரிவிப்பதில் அனுவளவும் உண்மை இல்லை என்பதை, இந்த மாதம் வெளியிடப்பட்ட முக்கியமான ஆய்வழிக்கை ஒன்று உறுதி செய்கிறது. ஏழு வருடங்களாக நடை முறையில் இருந்து வருகிற வட அமெரிக்கக் கட்டற் வர்த்தக உடன்பாடு (North America Free Trade Agreement - NAFTA) அமெரிக்கா, கனடா,

மெக்ஸிக்கோ நாடுகளில் ஏற்படுத்தியுள்ள விளைவுகளை மூன்று கல்வி நிறுவனங்கள் ஆய்வு செய்தன. The Centre for Policy Alternatives (கனடா), The Economic Policy Institute (அமெரிக்கா), Mexican Institute of Labour Studies (மெக்ஸிக்கோ) என்பவையே அந்த நிறுவனங்கள்.

இவற்றின் அறிக்கையின்படி, இந்த மூன்று நாடுகளிலும் பெருமளவுக்குப் பாதிக்கப்பட்டுள்ள வர்கள் உழைப்பாளரும், பெண்களும், மூர்வீகக் குடிகளும் ஆவர். இந்த மூன்று நாடுகளிலுமே தொழிற்சங்கங்கள் வீழ்ச்சி அடைந்துள்ளன. இந்த நாடுகளின் அரசுத் தலைவர்கள் சொல்லி வந்தது போலப் புதிய வேலைவாய்ப்புகள் உருவா

கவில்லை என்பது மட்டுமல்ல, அமெரிக்காவிலும் கனடாவிலும் மில்லியன் கணக்காணோர் வேலை இழந்துள்ளனர்.

மெக்ஸிக்கோவிலோ கட்டற் றற் வர்த்தக வலயங்கள் என்ற பெயரில் மலிவான விலைக்கு உழைப்பைச் சுரண்டும் சேரிகள் பெருகி யுள்ளன என்று எழுதுகிறார், அந்த நாட்டின் பொருளியலாளரும் அறிக்கையின் ஆசிரியர்களில் ஒருவருமான கார்லோஸ் ஸலாஸ், இந்த மூன்று நாடுகளிலுமே வசதி படைத்த வர்களுக்கும் வழியவர்களுக்குமான இடைவெளி மிகப் பெரிய அளவில் அதிகரித்து விட்டது. கட்டற் றற் வர்த்தகம், உலகமயமாக்கலின் தர்க்கர்த்தியான விளைவுதான் இது.

வழிய நாடுகளின் அரசுகளும் அவற்றின் தலைவர்களும் மிகவும் புள்ளங்களித்ததுடன் இத்தகையதொரு கட்டற் றற் வர்த்தக அமைப்பைக் கட்டித் தழுவிக் கொள்கிறார்கள். ஒரு சிறு குழுவினருக்கு வசதியும் வாய்ப்பும் வளங்களும் குவிந்தாலும், அச்சிறுகுழுவில் தானே அரசுத் தலைவர்களும் ஆட்சியாளரும் அடங்குகிறார்கள்.

பொதுமக்களுடைய நல்வாழ்வு, அவர்களுடைய வளம், கனவுகள் என்பன பற்றிய கவலைகளும் அக்கறையும் இத்தகைய அரசுகளிடம் இல்லை. ஆனால், இந்த மக்களிடம் இருந்து எதிர்ப்பு உருவாகிறபோதுதான் இரும்பும், சீமெந்தும், முள்ளுக் கம்பிகளும் கொண்ட பெருவேலிகளும், துப்பாக்கிகளும் குண்டாந்தடிகளும் தரித்த காவல் படையினரும் ஆயிரக்கணக்கில் தேவைப் படுகின்றனர்.

புலம்பெயர் தமிழ்ச் சிறுகதைகள்

ஆழியான்

புலம்பெயர் இலக்கியம், புலம்பெயர் படைப்பு, புலவிட இலக்கியம் போன்ற சொற்றொடர்கள் இப்போது தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் பாவிக்கப்பட்டு வரும் சொற்றொடர்களாகும். புலம்பெயர் இலக்கியப் படைப்பு என்றதும், அது தன்புலத்திலிருந்து பெயர்ந்த படைப்பாளியால் ஆக்கப்பட்ட படைப்பு என உலகப்படத்தில் எல்லைகளைக் கடக்கும் ஒரு சடங்காக, வெறும் புவியியல்பரப்பு சார்ந்த விடயமாக மட்டும் பார்ப்பதை விட, பெயர்ந்திருக்கும் புலத்தின் பண்பாட்டை, பண்முகப்பாட்டை, மொழி வழக்குகளை, அதன் கலாச்சாரத்தை எவ்வாறு கிரகித்து இப்புலம்பெயர் இலக்கியம் தமிழ்ச் சிந்தனைப் புலத்துக்கு அளித்திருக்கிறது என்று பார்த்தல் நலம். ஏனெனில் அவ்வாறான பார்வையே தமிழ்ச் சமூகத்தின் அசைவியக்கத்திற்கு புலம்பெயர் இலக்கியம் எவ்வளவு தூரம் துணை போயிருக்கிறது அல்லது நமது பண்பாட்டுப் பாதைகளை அது எவ்வளவு தூரம் அகவித்திருக்கிறது போன்ற கண்ணோட்டங்களுக்கு வழிகோலும். இதையே தமிழ்வன் இவ்வாறு கூறுகிறார்:

“புலத்தை விட்டுப் பெயர்ந்த’ என்ற அர்த்தத்தை விட, பெயர்ந்த பிறகு வசிக்கிற இடம் எது, அதன் பண்பாடு, மறபு எந்தளவு நமக்குள்ளே புகுகிறது என்பதுதான் இதில்(ல) முக்கியம். எனவே தமிழ்த்தன்மை என்ற ஏதோ ஒன்றோடு(ட)வருகிற ஒருவர் தமிழுக்கு புறமான இன்னோரு தன்மையோடு(ட) எப்படி இணைகிறார் என்பது முக்கியமாகிறது.”

இந்தப் புலம் பெயர்வு கிட்டத்தட்ட 1956களிலிருந்து தொடங்குகிறது. இக்காலகட்டத்தில் குறிப்பாக இங்கிலாந்துக்கு புலம்பெயர்ந்தோர் இலங்கைச் சமூகத்தில் பெரும்பாலும் - வர்க்கரீதியிலும், சாதியிலும், ஆங்கிலப் புலமையிலும் (எமது சமூகத்தின் காலனித்துவ ஊறல், ஆங்கிலத்தில் பேசுவதை ஒரு மேட்டிமைப் போக்காக இன்றும் கருதுகிறது) மேல் தட்டிலிருந்தவர்களே.

பின் 1960களின் இறுதி தொடக்கம் 1983 வரை, தொழிலாள வர்க்கத்தினர் பலர் மத்தியகிழக்கு

நாடுகளுக்கு பொருள் ஈட்டச் செல்லும் நிலை தொடர்கிறது. 1984 குறுப்பின், குறிப்பிட்ட நாடுகளை நோக்கி பயணிக்காமல் கண்டங்கள் நோக்கி, கண்டங்கள் தாவி பயணிக்கும் நிலைமையும், எந்த நாடு என்றில்லாது ஏதாவது ஒரு நாடு என்ற நிலைமையும் புலம்பெயர்வில் ஏற்படுகிறது.

அத்துடன் இப்பயணங்களின் போது பொதிகள் காவப்படுகின்றன. உடல்ரீதியாக பெட்டிகளைக் காவுவதுடன் உள்ளிதியாக கலாச்சாரப் பண்பாட்டுப் பொதிகள் - உணவுப்பழக்கம் முதல் மொழிக் கையாள்கை, நாட்டியம், இசை, நம்பிக்கைகள், பழக்க வழக்கங்கள், நமது சமுதாயத்தில் புரையோடிக்கிடக்கும் அதிகார சாதியக் கட்டமைப்பு, பிறபோக்கான பிரதேச குழுவாதக் கூறுகள், தமிழ்ப்பண்பாடு பற்றின ஒற்றைப் பரிமாணக்கூறுகள் என அனைத்துமே காவப்படுகின்றன. இது மேற்கூறப்பட்ட முன்று காலகட்டங்களுக்கும் பொதுவான போக்கு.

இந்தப் பயணங்களின் தற்காலிக நிறுத்தம் பயணிகளின் (பொதி காவிகளின்) நாட்டப்படி வாழ்க்கையின் ஒட்டத்தை இயக்கத் துக்க குள்ள என்று கூறுகிறது. இவ்வியக்கத்தினதும் பெயர்ந்திருக்கும் புதிய புலத்தினதுமான ஊடாட்டத்திலும், விலகலிலும் ஏற்படும் அதிர்வகுகளின் விளைவே புகலிடச் சமூகம், குலவிட இலக்கியம் என்பன.

இவ்வாறு பார்க்கையில் சமத்துத் தமிழரசியலுடைய தர்க்கரீதியான தாக்கம் புகலிட இலக்கியம், புலம் பெயர் படைப்பு போன்ற சொல்லாடல்களை தவிர்க்க முடியாமல் சமத்தமிழர்களை நோக்கியே குவிய வைக்கிறது. மேற்கூறப்பட்ட அவதானிப்புகளை மையமாகக் கொண்டே புலம் பெயர் இலக்கியம் பற்றி - இக்கண்டத்தில் சிறுகதைகள் பற்றி பேசவோ கருத்துக்களை முன்னெடுக்கவோ முடியும்.

புகலிட தமிழ்ச் சிறுகதைகளைப் பொறுத்தவரை பெரும்பாலும் பொருளாதார சிக்கல்களை முகங்கொள்ளால், ஊர் பற்றின உன்னத நினைவு, போராட்ட முரண்பாடுகளிடையே நிகழ்ந்த ஜனநாயக மறுப்புக் கொலைகளைப் பற்றிப் பேசல், பெண் பற்றிய பிரக்ஞா என பல்வேறு

கருப்பொருட்களை கொண்டிருந்தாலும் - அடிப்படையில் அவையாவும் விட்டு வந்த மன்னை மையமாகக் கொண்டும், விட்டுவந்த மன்னை நோக்கியதாகவுமே காணப்படுகின்றன. ஏனெனில் புலம் பெயர் படைப்பாளிகளுக்கு “எழுத்து என்பது கவலையுள்ள பெண்ணுக்கு அழுவது போல் - ஒரு வடிகாலாக அமைகிறது. இப் புலம் பெயர் எழுத்துக்கள் வெறும் இலக்கியம் மட்டுமல்ல, அதுவொரு உணர்ச்சி வடிகாலும் கூட”¹¹ என்கின்றார் பேரா. சிவத்தம்பி.

விட்டு வந்த மன்னைப் பற்றி மேலும் சுறுவதானால் அது இருவகையாக இக்கதைகளில் வெளிப்படுகின்றது. சில சிறுகதைகள் விட்டு வந்த மன்னையும், தற்போது பெயர்ந்திருக்கும் புலத்தையும் பற்றின ஓப்பிடாகவும் காணப்படுகின்றன. ஏலவே காவி வந்த பொதிகளுடன் இவ்திரை மீட்டல்களும், ஓப்பீடுகளும் தத்தம் அனுபவத்தால்துக்கேற்ப, தத்தம் தேடுதலுக்கேற்ப கதைகளில் வெளிப்படுகின்றன.

வசந்தி-ராஜாவின் ‘சதுரங்கம்’ சிறுகதையில் திருமணங் நியித்தம் கல்பனாவை கண்டாவுக்கு அனுப்பி வைக்கிறார்கள். ஆரம்பம் முதலே கணவன் சுரேஸின் ஆடம்பரப் போக்கில் அவளுக்கு சடுபாடில்லாமல் இருக்கிறது. அவளின் மனமோ ஆறுதலைத் தேடி விட்டுவந்த மன்னின் பல்கலைக்கழக வாழ்வை நோக்கியே ஒடுகிறது.

‘உருவ ஒவியங்கள்’¹² என்ற சி.சி.வெயாலனின் சிறுகதையில் கண்டாவில் விதானை வன்னியசிங்கத்தார் இறந்ததும் அரவிந்தனின் தாய் தந்தையர் மரணவீட்டுக்குப் போகிறார்கள். மரணவீடு என்பதற்கான எவ்வித அடையாளங்கள் இல்லாதிருப்பதையும், வன்னியசிங்கத்தாரின் உடல் ஆஸ்பத்திரியிலேயே வைக்கப்பட்டிருப்பதையும் அவர்கள் அறிய வர,

“என்ன நாசங் கட்டின ஊரப்பா இது. பெத்து வாத்த மனிசனை ஆசுப்பத்திரியிலை கொண்டு போய் ஏறிஞ்சாச்ச.... ஊரிலையெண்டால் விட்டிலை வைச்ச எத்தினை பணிலிடைகள் செய்வதும்”

என்று அரவிந்தனின் தாயார் விட்டு வந்த மன்னையும், புலம் பெயர் மன்னையும் ஓப்பிட்டு அழுகிறார். பின் இந்நிகழ்வு அரவிந்தனின் தாய், தந்தையை உலுக்கி இருவரும் விட்டு வந்த மன்னை நோக்கிப் போவதையே தம் முடிவாகக் கொள்கிறார்கள். இந்நிலையில் அரவிந்தன் போன்ற புலம் பெயர் தமிழ் இளைஞர்களின் மனோநிலை மற்றும் பொருளாதாரநிலை என்பன வாழ்க்கைச் சிக்கல்களுக்கும், மனக்குழப்பங்களுக்கும் இடுசுச் செல்லும் நிலைமையையும் நாம் இங்கு குறித்துக் கொள்வது அவசியம்.

சி.புஷ்பராஜாவின் ‘பூச்சியும் நானும் கொலையும்’¹³ சிறுகதை கரப்பான் பூச்சிகளை பெருக விடாமல் பூச்சி மருந்து மூலம் தடுப்பது பற்றியது. அதில் வரும் பிரதான கதாபாத்திரம் ஜெகனின் பூச்சித்தடுப்பு

நடவடிக்கைகளை, வேறு சில நண்பர்களின் குரல்கள் மற்றும் அறிவுரைகள் வழிநடத்துவதாக கதை புனையப்படுகிறது. கதையின் இறுதியில் பூச்சியைக் கொல்லப் போகும் போது வாசகர் களுக்கு புதிய குரலாகவும், ஜெகனுக்கு இரை மீட்கப்படும் பழைய குரலாகவும் பழைய நினைவாகவும் கதையோட்டம் இவ்வாறு கழல்கிறது.

“ஜெகன் என்னடா யோசிக்கிறாய்.... போடா அவனை, காதுக்குள் கிச்கிசுத்தான் மேற்பட்ட தோழன்.... அன்று மட்டும் சமார் இருபத்தியிரண்டு பேருக்கு நெற்றியிலும், பிடரியிலும், நெஞ்சிலும் பொட்டு வைக்கப்பட்டது. மேலிடத்து உத்தவு”

இந்த நினைவுச் சுழிவின் பின்னர் ஜெகனால் கரப்பான் பூச்சியை கொல்ல முடியவில்லை. “இனிமேல் நான் கரப்பான் பூச்சிகளைக் கொல்ல மாட்டேனா?” என்ற கேள்வியுடன் கதை முடிகின்றது. தமிழ்த் தேசியப் போராட்ட வரலாற்றில் மறுத் தோடிகள் அல்லது மாற்றுக்கருத்துக் கொண்டவர் களை எவ்வித நிபந்தனையுமின்றி கொலை செய்யும் போக்கை இரை மீட்டவின் மூலம் சாடுவதாகவே இக்கதை வெளிப்படுகிறது.

கலாமோகனின் ‘தெரு’¹⁴ சிறுகதை பல்வேறு தெருக்களில் நடக்கும் சம்பாஷணைகளினதும், நடப்புகளினதும் தொகுப்பாக அமைகிறது. புலம் பெயர் தெருக்களும் சொந்த மன் தெருக்களும் கலாமோகனின் மனக்கண்ணில் வந்து போகின்றன. சொந்த மன்னின் தெருக்களோ இன்று சிறு புள்ளியாக.... தூரமாகிப் போயிருக்கின்றன. கலாமோகனை எடுத்துக் கொண்டால் பரதேசியைப் போல் பிரான்ஸில் புனித டேனில் வீதி, வொலண்டில் டென்ஹாக் நகரின் ஒதுக்குப்பும் வீதி, அம்ஸ்டர்டாம் ஆற்றங்கரை, ஜெர்மனியின் நூரெம்பேர்க், யாழ்ப்பாணத்தின் தெருக்கள் என்று அலைந்து தீரிகிறார். இவ்வாறான பரதேசித்தன்மையை/ அகதித் தன்மையை உணரும் போது தேசம் பற்றிய நினைவுகள் அவருக்கு எழுகின்றன.

“தேசத்தில் நான் கழித்த இளமை வாழ்வை அசைபோடும் போது(ம்) என்னை இனம் புரியாத கவலை கவ்வுகிறது.... என்னிடம் எனது தேசம் பற்றியும், என்னைப் பற்றியும் கேட்காதே”

என்று அவரிடம் வினா எழுப்பிய ஒருத்திக்கு பதில் கூறுகிறார்.

இச் சிறுகதைகள் இவ்வாறு மன்னை நோக்கி பயணிப்பதின் காரணம் மன்னின் வேர்கள் தரும் தமிழ் அடையாளமாகும். இவ் அடையாளம் குழு மனப்பாங்கு, பாதுகாப்புணர்வு என்பன கிட்ட வழி செய்கிறது. ஆக தேசம் இழந்ததாக கருதப்படும் போது பாதுகாப்புணர்வு, குழும உணர்வு ஆகியன சிதைகின்றன. இச் சிதைவில் அடையாளங்கள் தொலைகின்றன. இதுவே “எனது தேசம் பற்றியும், என்னைப் பற்றியும் கேட்காதே” என்கிற கலாமோகனின் தொனி.

சக்கரவர்த் தியின் ‘எண்ட அல்லாஹ்’ ‘படுவான்கரை’ ஆகிய இரு சிறுகதைகளும் பொது மக்கள் குரலாக ஒலிக்கிறது. முஸ்லிம், தமிழ் பொது மக்கள் தமிழ்த் தேசியைப் போராட்டத்தில் நேரடியாகப்

பங்கு கொள்ளாவிட்டாலும் கூட ஏதோ ஒரு வகையில் அச்சுழலின் நெருக்குவாரங்களில் அகப்பட்டு தத்தனிக்கிறார்கள், உயிர் விடுகிறார்கள். உதாரணமாக 'எண்ட அல்லாவும்'வில் தங்கராசா இநாஜியாரின் அப்பாவி மகன் முஸ்தபாவின் உயிர், கணபதி சொன்ன பொய்யால் போராளிகளால் பறிக்கப்படுகிறது. 'படுவான்கரை' சிறுகதையில் சிங்கள அரசபடைக்கும், தமிழ்ப் போராளிகளுக்கும் இடையே பகடைக்காயாக உருட்டப்படுகிறது சரசுவதி குடும்பம். இக்கதைகள் போருக்குள் தொலைந்து போன மனிதனேயத்தை தேடுவதோடு, சுயநலங் கொண்ட மனித இதயங்களை சாடுகின்றன. மட்டக்களப்பு கிராமியிப் பேச்சு வழக்கும், கிராமிய வாழ்வியலும் எனிமையான மொழிக் கையாள்கையுடன் இயல்பாய் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அடிப்படையில் இருக்கதைகளும் மன் பற்றிய இரைமீட்டலாகவே காணப்படுகின்றன.

அவஸ்திரேவிய தமிழ்ச் சிறுகதைகளைப் பொறுத்தவரை முருகபூதியின் 'அழியாதசுவடுகள்' இளைய தலைமுறையின் கருத்தை முதிய தலைமுறைக்கும், முதிய தலைமுறையின் அனுபவச் செறிவை இளைய தலைமுறைக்கும் பரிமாற்றம் செய்யும் சிறுகதையாக அமைகிறது. மாலை நித்தியானந்தன் புலம் பெயர் நாடுகளின் அத்தியாவசியத் தேவைகளுள் ஒன்றான மோட்டார் வாகனம் பற்றி தனது 'கார் வாங்கல்' கதையில் குறிப்பிடுகிறார். வீரசிங்கம் வசந்ததனின் 'அணாதை', யோகனின் 'அம்மாவின் கடிதம்' போன்ற சிறுகதைகள் மன் பற்றிய இரை மீட்டல்களாக ஏற்கனவே உள்ள புலம் பெயர் சிறுகதைப்

போக்குடன் ஓத்து ஓடுகின்றன.

புலம் பெயர்வு, பெண்ணியம் பற்றி ஏற்கனவே ஓரளவு ஆரம்ப கட்டங்களிலிருந்த சிந்தனைகளை முன் வென்றுத்துச் செல்ல ஒரு வாய்க்காலாக அமைந்திருக்கிறது. பெண்ணின் மொழி, உடல், உழைப்பு, தினிப்புகள் என பல்வேறு பார்வைகளிலும் வேறுபட்ட பெண்ணியக் கருக் கொண்ட முகங்களை இச் சிறுகதைகளில் தரிசிக்க முடிகின்றது. புலம் பெயர் நாடுகளில் ஏற்கனவே உள்ள கலாச்சார விழுமியங்களுடன், மூல இலக்கியப் படைப்புகளுடன் அல்லது மொழிபெயர்ப்புகளுடன் ஏற்பட்டிருக்கும் பரிசுசயமும் இதற்கான குறிக்கத்தக்க காரணங்கள் என்னாம். மிகச் சில உதாரணங்களாக தயாறிதியின் 'சிறுதுளி'¹⁰, அ. முத்துவிளங்கத்தின் 'கொம்பளானா'¹¹, வினோதனின் 'அம்மாவின் நண்பன்'¹², உமாவின் 'சாசனம் அல்லது நானே வருவேன்'¹³, பிரதீபா தில்லைநாதனின் 'காய்ச்சலில் சோகைபிடித்த' ¹⁴, அருண் விழுயராணியின் 'கன்னிகாதானம்'¹⁵, ராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியத்தின் 'நாலாம் உலகம்'¹⁶ போன்ற கதைகளை கூறலாம்.

புலம் பெயர் தமிழ்ச் சிறுகதைகள் பெரும்பாலும் மன்னை நோக்கியவையாக, மன்பற்றின இரை மீட்டல்களாக, மன்னைத் தளமாகக் கொண்ட ஓப்பிடுகளாகக் காணப்படுவதால் 'மன்' என்றால் அது எதைக் குறிக்கிறது என்று பார்ப்பதுடன் இக்கட்டுரையை நிறைவு செய்யலாம். மன் அன்பை, குளிர்ச்சியை, உரித்தை, அன்னியோன்னியமான பரிசுசயத்தை அளிப்பதுடன், வந்து அடைவதற்கான வீடாக தொழிற்படுகிறது. அது மனிதருக்கு பாதுகாப்பையும் அடையாளத்தையும், ஒருமைப்பட்ட உணர்வையும் அளிக்கும் இடம்: அதனை புவியியல் பரப்பாகக் கொள்வதிலும் விட உள்மனம் தேடும்/ உள்மனம் விரும்பும் உணர்வசார் அமைவிடமாகவே கொள்ளலாம்.

உசாத்துணை:

- I. உயிர் நிழல், Vol II, No.1, 1999 பக்.21
- II. முன்றாவது மனிதன், இதழ் 09, 2000 பக்.31.

எடுத்துக்கொண்ட படைப்புகள்:

1. உயிர் நிழல், Vol II, No.2, 1999 பக்.12-14.
2. உயிர் நிழல், Vol II, No.6, 1999 பக்.61-65.
3. உயிர் நிழல், Vol III, No.2, 2000 பக்.62-64.
4. நின்டை, க.கலாமோகன், எக்ஸில் வெளியீடு (1999)- பிரான்ஸ், பக்.90-99.
5. யுத்தத்தின் இரண்டாம் பாகம், சக்கரவர்த்தி, எக்ஸில் வெளியீடு (2000) - பிரான்ஸ், பக்.23-34, பக்.35-50.
6. எங்கள் தோழ், முருகபூதி, முழந்தன் பதிப்பகம், அவூஸ்திரேவியா, பக்.135-144.
7. அம்மா: அவன்ஸ்டீலீபிச் சிறப்பிதழ், இதழ் 10, 1999, பக். 11-13.
8. அதே நூல், பக்.07-08.
9. அதே நூல், பக்.09-10.
10. உயிர் நிழல், Vol III, No.4, 2000 பக்.28-30.
11. உயிர் நிழல், Vol III, No.1, 2000 பக்.27-30.
12. உயிர் நிழல், Vol II, No.4, 1999 பக்.38-40.
13. உயிர் நிழல், Vol II, No.5, 1999 பக்.47-49.
14. அதே நூல், பக்.14-18.
15. கன்னிகாதானங்கள், அருண் விழுயராணி, தமிழ்ப் புத்தகாலயம், சென்னை (1990) பக்.11-19.
16. நாளைக்கு இன்னொருத்தன், ராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியம், பாரி நிலையம் (1997) பக்.108-121

(இக்கட்டுரை மெல்பேன் நகரில் நடந்த எழுத்தாளர் விழா 2001 இல் வாசிக்கப்பட்டது)

தியலை ஆப்பவு விண்ணதாயர் கதையில்

அ. முத்துவண்ண் கும்

67

ங்கள் வேலைக்காரர் சிறுமி ஓடிவிட்டாள். நான் சிறுவனாயிருந்தபோது நடந்த மறக்கமுடியாத சம்பவங்களில் இதுவும் ஒன்று. இப்படி அவள் அடிக்கடி ஓடனாள். அவளுக்கு அது பழகிலிட்டது. எங்களுக்கும் பழகிக்கொண்டே இருந்தது. எங்கள் தகப்பனார் எங்களிலும் பார்க்க ஏழ்மையான ஒரு கிராமத்திற்குப் போய் எங்களிலும் பார்க்க ஏழையான வீட்டில் அவளைப் பிடித்து வந்திருந்தார். இங்கிலீஸ்காரன் எங்களை ஆண்டு கொண்டிருந்த அந்தக் காலத்திலேயே அவளுக்கு விலையாக ஆறாம் ஜோர்ஜ் மன்னர் படம் போட்ட ரூபாத்தாள்களில் அறுபது எண்ணிக் கொடுத்திருந்தார். மாதம் இரண்டு ரூபா வீதம் சம்பளம் பிடிப்பதாக ஏற்பாடு. இவள் முன்றாவது தட்டவையாக இப்படி ஓடியபோது அந்தக் காச அரைவாசிசுடக் கழிந்திருக்கவில்லை. ஜயா வழக்கம்போல தனது படைகளை ஏவி விட்டார். சின்னமாமா பெரிய கடைப்பக்கம் முப்பட்டார். அவரிடம் ஒரு மோட்டார் சைக்கிள் இருந்தது. இடிமுக்கத் துண்டுகளைக் கட்டியிமுப்பதுபோல சத்தம் போட்டுக்கொண்டே வருவார். இப்படியான ஒரு காரியத்துக்காகவே காத்திருந்தவர்போல அதில் கம்பீரமாக ஏறி தேவைக்கு அதிகமான வேகத்தில் வெளிக்கிட்டார். இன்னும் மற்றவர்கள் அவரவர் தகுதிக்கும் ஆற்றலுக்கும் ஏற்ற வகையில் திசைமானியில் இருக்கும் அத்தனை திசைகளிலும் கிளம்பினார்கள். சீதையைத் தேடி வானர சேனை முப்பட்டமாதிரி இதுவும் இருந்தது.

அம்மாவின் கையிலே பிறந்த
முன்று மாதமேயான குழந்தை
ஒரு ராட்சத்தனமான கறுத்த
புழுபோல நெளிந்து

கொண்டிருந்தது. பேர் என்னவோ

தில்லைநாயகி என்று
வைத்திருந்தார்கள். அதற்குக்
காரணம் இருந்தது. தில்லை
அம்பலப் பிள்ளையாருக்கு
நேர்த்து பிறந்த பிள்ளை.
பிரசவம் சுகமாயிருந்தால்
வெள்ளியில் தொட்டிலும்
பிள்ளையும் செய்து தருவதாக
பிரார்த்தனை. அந்த நேர்த்திக்
கடனைத்தான் இன்னும் இரண்டு
நாளில் சென்று நாங்கள்
நிறைவேற்றுவதாக இருந்தோம்.

அதற்கு பதின்மூன்று வயதுக்கு
தாண்டாத இந்த
வேலைக்காரியால் ஆபத்து
வந்திருந்தது. அவளைச்
சுற்றித்தான் எங்களுடைய வீடு
சமுன்று கொண்டிருந்தது.
அம்மாவின் வேலைகள்,
ஜூயாவின் ஆணைகள்,
சின்னமாயியின் மேற்பார்வைகள்,
என்னுடைய ஆக்கிணைகள்
என்று பலதை அவள்
சமாளித்தாள். அபார
ஞாபகசக்தி அவளுக்கு. எது
தொலைந்தாலும் அவள்தான்
எடுத்து நெந்தாள். எடுத்ததை
தொலையாமல் பாதுகாத்தாள்.
வீட்டைப் பெருக்கினாள்.

தண்ணீர் இறைத்தாள். உணவு
சமைத்து, துணி துவைத்து,
பாத்திரம் கழுவினாள். இன்னும்
நேரம் எஞ்சி இருந்தால்,
அடுப்படியில், நெருப்புத் தணை
அனைந்துபோன விறு
அடுப்புக்குப் பக்கத்தில்,
படுத்துக்கொண்டாள்.

எனக்கு பெரிய சங்கடம்
இருந்தது. இவளை எப்படியாவது
பிடித்து வராவிட்டால் எங்கள்
தில்லை அம்பலப் பிள்ளையார்
கோயில் பயணம் தள்ளி
வைக்கப்பட்டு விடும். இந்தச்
செய்தியை ஜூயா ஏற்கனவே
அறிவித்திருந்தார். இது எனக்கு
பெரிய அசௌகரியத்தை
பள்ளிக்கூடத்தில் ஏற்படுத்தும்.

என்னுடைய தம்பி
கவலைகளுக்கு அப்பாற்

தில்லை அம்பலப் பிள்ளையார் தொட்டில்

பட்டவன். இரண்டு மாபிள்களை

வைத்து விளையாடிக்
கொண்டிருந்தான். அதில் ஒரு
மாபிள் அழிவாக இருந்தது,
ஆகாய நீலத்தில் வெள்ளைப் பூ
வைத்து. அவற்றை உருட்டியும்

எறிந்து பிடித்தும்
விளையாடினான். அந்த
மாபிள்களை நான்
அபகரிப்பதற்கு பலமுறை
முயன்றும்

தோல்வியுற்றிருந்தேன். எனக்கு
எரிச்சலாக வந்தது.

“அண்ணா வா மாபிள்
விளையாடுவோம்” என்றான்.
இவனுக்கு அது விளையாட
வராது. ஆனாலும்
ஆசைப்படுவதை மட்டும் நிறுத்த
மாட்டான்.

“நீ சின்னவன். உனக்கு மாபிள்
ஏன்? அண்ணாவுக்கு தா. நல்ல
பிள்ளை” என்றேன்.

அவன் காதுகளைப்
பொத்தியைடு, “ஜூயோ அண்ணா!
அதைமட்டும் கேட்காதே!” என்று
கெஞ்சினான். பரோபகார சிந்தை
அந்தச் சமயம் என்னிடம் வழிந்து
ஒழியபடியால் நான் அவனை

போகட்டும் என்று
விட்டுவிட்டேன்.

அம்மா காலை மிடித்து
தலையிலே கை வைத்தபடி
உட்கார்ந்திருந்தாள்.
பக்கத்திலே ஒரு தடுக்கில்
கறுப்பு புழு கீடந்தது. அதற்கு
அருகில் போனால்
வேப்பெண்ணைய் மணம் வரும்.
அம்மாவின் சமீபமாகப் போக
இது நல்ல சமயம் அல்ல என்று
எனக்குத் தோன்றியது. என்
கவலை முழுக்க பொன்னியில்
இருந்தது. ஒருவரும் அறியாமல்

தில்லை அம்பலப்
பிள்ளையாருக்கு அவள்
விரைவில் பிடிப்பட வேண்டும்
என்று என் கணக்கில் ஒரு
நேர்த்திக்கடன் வைத்தேன்.

என் பிரார்த்தனைகள் தவறாமல்
பலித்த காலம் அது. அன்றிரவே
பொன்னியை பிடித்து
விட்டார்கள். சின்னமாமாதான்
இதைச் சாதித்தார். பெரியகடை
தெருக்களில் அலைந்து
கொண்டிருந்தாளாம். கையிலே
காச இல்லாமல் அவள்
அவ்வளவு தூர்த்தையும் எப்படிக்
கடந்தாள் என்பதை வியந்து
வியந்து பேசினார்கள்.

அம்மாவுக்கு உள்ளுரு சரியான
சந்தோஷம். ஆனால் அதை
வெளியே காட்டவில்லை.
பொன்னியை தீட்டியபடியே
இருந்தாள். அவள் ஒரு
வார்த்தை பேசவில்லை.
குடாக்கிய உலோகம் போல
அவள் தேகத்திலிருந்து ஒரு
விதமான நெடி வந்து
கொண்டிருந்தது. தலைமயிர
அவிழ்ந்து குலைய
முழங்கால்கள் கண்களை
மறைக்க கைகளைக் கட்டி
குறுகிப்போய்
உட்கார்ந்திருந்தாள். அவளிடம்
உயிர் இருப்பது இருபது
விநாடிக்கு ஒரு முறை வந்த
கேவலில் மட்டும் தெரிந்தது.

எப்படி ஓடினாள்? யார் சொல்லிப்
போனாள்? எவர் ஆசை
காட்டியது? என்றெல்லாம்
தருவினார்கள். அவள் வாய்
திறக்கவில்லை.

“பசிக்குதா? சாப்பிடுவியா?”
என்று அம்மா கேட்டதற்கு மட்டும்
தலையை ஆட்டினாள். அம்மா
போட்டுக் கொடுக்க
சாப்பிட்டாள். ஒரு பெரிய
வெண்கல செம்பா நிறைய
சோறும் கறியும் போட்டு
பிசைந்து பிசைந்து உண்டாள்.
அவ்வளவு உணவையும் ஒரே
அமர்வில், ஒரே தரத்தில் ஒருவர்
சாப்பிட்டதை தன் சீவியத்தில்
தான் பார்க்கவில்லை என்று
அம்மா வாய்விட்டு சொன்னாள்.
நானும் அப்படித்தான்
நினைத்தேன்.

ஜூயா சாப்பிட்டபின் சுருட்டு
புகைத்தபடி சின்னமாமாவிடம்
பேசினார். அடுத்து வரும்
திங்கட்கிழமை தில்லை
அம்பல் பிள்ளையார்
கோவிலுக்கு போவதென்று
முடிவு செய்யப்பட்டது.
சின்னத்தம்பியின் காருக்கு
சொல்லும்படியும் ஜூயா
நினைவுட்டனார். திங்கட்கிழமை
பள்ளிக்கு மட்டம் போடலாம்
என்பதில் எனக்கு இரட்டிப்பு
மகிழ்ச்சி. அதற்குப் பின் வந்த
பல இரவுகள் எனக்கு
தூக்கமின்றி கழிந்தன.

எல்லோரும் இவ்வளவு சீக்கிரம்
எழுந்து விடுவார்கள் என்று
எனக்குத் தெரியாது. நான்
விழித்தபோது நடுச்சாம் போல
இருந்தது. தமிழியைப் பார்த்தால்
அவன் எனக்கு முன்பாகவே
எழுந்து குளித்து வெளிக்கிட்டுத்
தயாராக இருந்தான். இவனை
விடக்கூடாது என்று பட்டது.

மெதுவாக அவனுடைய பழைய
சட்டையில் தேடிப் பார்த்தேன்.
மாபிள்களை ஞாபகமாக
எடுத்துவிட்டான். அவனுடைய
புதுச்சட்டையில் அவை
கர்ணக்குரமாக கிழுங்கி ஓலி
செய்துகொண்டு இருந்தன.

அன்பொருக, “தம்பி!” என்று
சூப்பிட்டேன். நான் கேட்கப்
போவதை எப்படியோ
முன்கூட்டியே உணர்ந்து, “ஜூயோ
அண்ணா!” என்று அவன்
காதுகளைப் பொத்தினான்.

அம்மாவிடம் ஒரு பிரயோசனமும்
இல்லை. அங்கே கறுப்பு
புழுக்கு பாலாபிஷேகம் நடந்து
கொண்டிருந்தது. என்னைக்
கண்டதும், “பழிகாரா, இன்னும் நீ
உடுக்கவில்லையா? கார்
வரப்போகுது. ஒடு! ஒடு!”
என்றாள்.

பொன்னியை சுற்றி பல
பாத்திரங்களும் சாமான்களும்
இருந்தன. வெண்கல அண்டா,
சருவச்சட்டி, புதுப்பானை, அரிசி,
சர்க்கரை, பருப்பு, என்று. ஓர்
உலோபி காச என்னுவதுபோல்
அவள் அவற்றைத் திருப்பித்
திருப்பி எண்ணிக்

கொண்டிருந்தாள். அவள்கூட
பச்சைத் தாவணியும் வேறு
யாருக்கோ அளவெடுத்து
தைத்தது போல கைவேலை
செய்யப்பட்ட மேலாடையும்

அணிந்திருந்தாள். நாடா
வைத்து இடையிலே இறுக்கிக்
கட்டிய சீத்தைப் பாவாடை கஞ்சி
போட்டு மொட்டமொட்டவென்று

அவள் உதவி இல்லாமல்
தனியாக நிற்கும் வல்லமை
கொண்டதாகத் தெரிந்தது.
கரும்பழுப்பு நிறத்தில் அவள்
முகம் இயல்லை விட ஆழமாக
மினுமினுத்தது. என்னைக்
கண்டதும் அண்டரண்டப் பட்சி

செட்டை விரிப்பதுபோல
கைகளை அகட்டி வீசி வீசி
தூரத்தினாள். அவளுடைய
கணக்கை பிறகு தீர்க்கலாம்
என்று குறித்து வைத்துக்
கொண்டேன்.

அந்தக் காலத்தில் எங்கள்
ஹரில் வாடகைக்கு இரண்டு

கார்கள் கிடைக்கும்.
சின்னத்தம்பியின் காருக்கு ஜூயா
சொன்னதில் எனக்குப் பரம
சந்தோசம். அது ஒஸ்டின் செவன்
பெட்டி வடிவக் கார். பல
மாதங்களாக அதன்
மகிழ்ச்சைகளை எங்கள் ஹர்
பேசிக்கொண்டிருந்தது. ஆனால்
அதைப் பார்க்கும் பாக்கியம்
எனக்கு முதன்முதல்
அப்போதுதான் கிடைக்கப்
போகிறது.

கார் வந்து நிற்கும் சத்தம் கேட்டு
படலைக்கு ஒழினேன். எனக்கு
முன்பாகவே அங்கே காரை சற்றி
கூட்டம் சேர்ந்து விட்டது.
சின்னத்தம்பி மிகுந்த மதிப்புக்
கொடுக்கக்கூடிய ஒரு விளிம்பு
வைத்த தொப்பியை
அணிந்திருந்தார். என்னுடைய
எதிர்பார்ப்புக்கு ஒத்துவராததாக
ஒரு வேடிக்கைத்தத்தன்மையுடன்
அது இருந்தாலும் ஒரு ஒஸ்டின்
செவன் பெட்டி வடிவக் கார்

சாரதிக்கு அது
பொருத்தமானதாகவே
காணப்பட்டது. கழுத்திலே தலை
இருக்கும்வரை அவர் அதைக்
கழற்றுவதில்லை என்று பேசிக்
கொண்டார்கள். அவர்
குளிக்கும்போதும்

சயனிக்கும்போதும் என்ன
சாகசம் செய்து அதைக்
காப்பாற்றுவாரோ தெரியாது.
நான் பார்த்தபோது வெளியே
நின்று காரிலே சாய்ந்தபடி பீடி
பிடித்துக் கொண்டிருந்தார். நான்
எப்பொழுதாவது கார் ஒடினால்
அப்படி ஒரு தொப்பி அணிந்து
சாய்ந்து நின்று பீடி குடிக்க
வேண்டும் என்று உடனேயே
தீர்மானம் செய்தேன்.

காரைப் பார்த்தும் எனக்கு மெய்
சிலிர்த்தது. கோபத்துடன்
உறுமியபடி ஆயத்தமாக எழுந்த
ஒரு பெண் சிங்கம் போல் அது
நின்றது. முன்பும் நிமிர்ந்து
வளைந்த மட்கார்டுகளில்
இரண்டு பெரிய வைட்டுகள்
ஒளியைப் பாய்ச் சதயாராக
இருந்தன. கால் வைத்து
ஏறவதற்கு ஏதுவாக இரண்டு
கரையிலும் வட்போட் இருந்தது.
சுருட்டி விடும் எஞ்சின் முடிகள்.
கவனக் குறைவாகப்

படைத்ததுபோல் ஹோர்ன்
என்னும் ஓலிப்பான் பந்துபோல
உருண்டை வடிவில் காருக்கு
வெளியே இருந்தது, ஒரு தனி
உறுப்பாக. மினுங்கும் கறுப்பு
வர்ணத்தை புழுதி முடியதால்
வெண்சாம்பல் நிறமாக மாறிய
கார் பெற்றோலும் புழுதியும்
கலந்த ஒரு அழுவ மணம் குழு
நின்றது.

கால் பெருவிரல்களை ஊன்றி
உள்ளுக்கு எட்டிப் பார்த்தேன்.
சாணிக்கலவில் அகலமான
இருக்கைகள். மற்றவர்களும்
அப்படியே பார்க்க
முயற்சித்தபோது அவர்களை
விரட்டினேன். கார் பின்
கண்ணடியில் படிந்திருந்த
தூசியில் யாரோ ‘வதனி’ என்று
சிறு விரலினால்
எழுதியிருந்தார்கள். வதனி
என்னுடன் ஒரே வகுப்பில்
படிப்பவள். அவளுடனான என்
சிநேகித்ததை மிகவும்
ரகஸ்யமாக அதுவரை
பாதுகாத்து வைத்திருந்தேன்.
அப்படியும் அது வெளியே
தெரிந்துவிட்டது. எழுதியவன்
யார் என்பதை, அன்று முழுவதும்
யோசித்தும் என்னால் கண்டு
பிடிக்க முடியவில்லை.

சாரத்தியைத் தவிர்த்து, அந்தக் காரில் ஒன்பது பேர் பிரயாணம் செய்வதாக இருந்தோம். முன்சீட்டில் மூன்று. பின்சீட்டில் ஐந்து. வுட்போட்டில் சின்னமாமா என்பது கணக்கு. நான் காருக்குள் ஏற வந்தபோது எல்லோரும் ஏற்கனவே இடம்பிடித்து விட்டார்கள். பேராசைக்காரர்கள். அம்மா, சின்னமாமி, மணி, பொன்னி, தம்பி.

அந்தக் காருக்கு சன்னல் கண்ணாடிகள் இல்லை. சுருட்டி விடும் கணவள் திரைகள்தான். சன்னல் பக்கத்தில் பொன்னி இருந்தாள். அவளின் மடியில் தம்பி இருந்து குற்ற உணர்வோடு என்னைப் பார்த்தான். இவன் எப்படி என்னுடைய சன்னல் கரையை எடுக்கலாம். அப்பாவின் காதுக்குக் கேட்காமல் “இறங்கடா!” என்றேன். பொன்னி அவனை இறுக்கிப் பிடித்திருந்தாள். “அண்ணா” என்று விசும்ப ஆரம்பித்தான். “இறங்கடா படுவா!”

நீண்ட விவாதங்களுக்குப் பிறகு ஒரு ஓப்பந்தம் ஏற்பட்டது. “அண்ணா போகும் போது நீ இரு திரும்பி வரும்போது என்னை விடு” என்றான். அப்படியே நான் ஏறிக் கொண்டேன். அப்பாவும் முன்சீட்டில் அமர்ந்தார்.

இதற்காகவே காத்திருந்ததுபோல சின்னத்தம்பி பானா வடிவத்துக்கு கைப்பிடிகள் வைத்ததுபோல காணப்பட்ட ஒரு இரும்புத்தண்ட காரின் முன் துளையில் நுழைத்து இரு கைகளாலும் பிடித்து தன் பலம் கொண்ட மட்டும் சுழற்றினார். கார் இரண்டு பக்கமும் அசைந்து குலுங்கியது. பொன்னி வாயை அகலத் திறந்தாள். தம்பி “கிக்கோ” என்று சிறித்தான். முன்றாவது குலுங்கலின்போது கார் தன் இயல்பான ரீங்கார ஓலியை எழுப்பிக் கொண்டு ஸ்டார்ட் ஆகியது. டிரைவர் கம்பியை வைத்துவிட்டு உள்ளே ஏற்றினார். சின்னமாமாவும்

வுட்போட்டில் தொற்றினார். கார் புறப்பட்டது.

உலகம் எல்லாம் எனக்குப் பக்கத்தால் உருண்டு ஓடுவதை நான் கண்டேன். எனக்கும்

பொன்னிக்கும் இடையில் தலையைக் கொடுத்து தம்பியும் எட்டிப் பார்த்தான் ஓப்பந்தத்தை மீறுகிறான். ஒரு குட்டு வைத்தேன். உலகம் நேரானது.

ஒருவருக்கும் பங்கு போட்டுக் கொடுக்காமல் அந்த வேக சுகத்தை நான் அனுபவித்தேன்.

அப்பா முன் சீட்டில் இருந்து சுருட்டை பற்ற வைத்தார்.

வுட்போட்டில் நின்றபடி, ஒரு கை உள்ளே பிடிக்க, மறு கை வெளியே தொங்க, சின்னமாமா சிகை கலைய, அங்கவளெல்திரம் மிதக்க ஒரு தேவதூதன்போல பற்ற வந்தார். அந்தத்

தருணத்தில் எனக்குச் சின்னமாமாவிடம் இருந்த மதிப்பு பன்மடங்கு பெருகியது.

காரைக் கண்டதும் கட்டை வண்டிகள் எல்லாம் ஓரத்தில் நின்றன. சைக்கிள்காரர்கள் குதித்து இறங்கி வழிவிட்டனர். முட்டை சுமப்பவர்களும்

பாதசாரிகளும் வேலிக்கரைகளில் மரியாதை செய்து ஒதுக்கின்னார்கள்.

இன்னும் பலர் வாயை ஆவென்று வைத்துக்கொண்டு காரின் திசையை அது போய் பல நிமிடங்கள் சென்ற பின்னும் பார்த்தபடி நின்றார்கள். டிரைவர் பல சமயங்களில் பாதசாரிகளின் வேகத்தை ஊக்குவிக்கு

முகமாக பந்துபோல உருண்டிருக்கும் ஓலிப்பானை அமுக்கி ஓசை உண்டாக்கினார்.

கோயில் வந்தபோது எனக்கு ஒரு பெரிய ஏராற்றம் காத்திருந்தது. அது ஒரு சிறிய கோயில். ஒரு குருக்களும், ஒரு மாடும், ஒரு

சொறி நாயும், இரண்டு பிச்சைக்காரர்களும்தான் அதன் சொந்தக்காரர். பூஜை நேரம் இன்னும் ஆட்கள் வருவார்கள் என்று சொல்லி எங்களை உற்சாகப்படுத்தினார்கள்.

அம்மாவுக்கு கறுப்புப் புழுவுடன்

நேரம் போனது. அதனால் சின்னமாமியும் பொன்னியும்தான்

கோவில் வேலைகளைக் கவனித்தார்கள். பொங்கிப் படைத்து வடைமாலை சாத்த மதியம் ஆகிவிட்டது. பூஜை சமயம் இன்னும் சில கிராமத்து

ஆட்கள் வந்து சேர்ந்து கொண்டார்கள். அந்த இடத்துக்கு முற்றிலும் பொருந்தாத வகையில் சரிகை வைத்த மஞ்சள் பட்டுப்

பாவாடையும் அரக்கு கலர் மேற்சட்டையும் அணிந்தபடி ஒரு சிறுமி வந்தாள். கொலுசுக் கால்கள் சப்திக்க இங்குமங்கும் ஓடினாள். அவளுடைய அம்மா வைத்த அதே அளவு மல்லிகைப்பந்தலை அவளும் தலையிலே குடி இருந்தாள்.

பெற்றோர் பார்க்காத சமயத்தில் அவள் கோயில் நாயிடம் விளையாட நெருங்கினாள். அது

‘உர்ர’ என்று அதிருப்தியாக உறுமியது. சிறிது பின் வாங்குவதும் அணுகுவதுமாக இருந்தாள். அவளுடைய கெண்டைக்கால்களை

நாயினுடைய சூரிய பற்கள் சந்திக்கும் தருணத்திற்காக நான் ஆவவுடன் காத்திருந்தேன். அந்தக் குட்டி சந்தோசமும் அவளுடைய தகப்பன் திடீரென்று நாயை விரட்டியதால் கெட்டுப் போனது. கோயில் தளிசையை மட்டுமே

தின்று வளர்ந்த அது. தன்னுடைய விசுவாசத்தை நிலைநாட்ட சிறிதுகூட பிரயாசை எடுக்காமல் மெதுவாக எழுப்பிப் போனது எனக்கு மீளாத ஏராற்றத்தைக் கொடுத்தது.

ஐயாவும் அம்மாவும் அர்ச்சனை தட்டில் வைத்து சுத்த வெள்ளியில் ஆசாரியிடம் சொல்லிச் செய்த

தொட்டிலையும் பின்னையையும் குருக்களிடம் கொடுத்தார்கள். நானும் தம்பியும் முறை வைத்துக்கொண்டு கோயில் மனியை அடித்தோம். பூஜை முடிந்ததும் மண்டபத்திலேயே வாழை இலை பரப்பி பொங்கல், வடை என்று பரிமாறினார்கள்.

பொங்கல் விழுந்ததும் வாழை
இலையின் நிறம் கறுப்பாக
மாறியது. ஓரத்தில் ஆரம்பித்து
பொங்கலை ஊதி ஊதி
திருப்பியாக சாப்பிட்டோம்.
வெய்யில் ஆறியவுடன்
திரும்பலாம் என்று ஜயா
யோசனை கூறினார்.

அம்மா முகத்தில் இப்போதுதான்
பல நாட்களுக்கு பிறகு
சந்தோஷம் தெரிந்தது.
மடத்தின் குளிர்ச்சியான
திண்ணையில் காலை நீட்டி
உட்கார்ந்து வெற்றிலை
போட்டாள். சின்னமாமி
பக்கத்தில் இருந்தாள்.
வெற்றிலை போட்ட அம்மாவின்
வாய் சிவப்பாக இருந்தது.
என்னைப் பார்த்தும் “என்னடா
பழிகாரா, வா” என்று அன்பாகக்
கூப்பிட்டாள். ஆயம் தலையை
நீட்டிவெதுபோல் அம்மா ஒருவித
தந்திரம் செய்து தன் கழுத்து
நீளத்தை கூட்டவும் குறைக்கவும்
செய்வாள். அன்று நீளமாகிய
கழுத்து அலங்காரமாக ஆடியது.
அவசரம் காட்டாத புன்னகை
ஒன்று அவளிடம் அப்போது
தோன்றியது. அது விரிந்து ஒரு
முடிவை அடையமுன் நான்
மடத்தை விட்டு கீழே
இறங்கிவிட்டேன்.

ஆலமரத்தின் கீழே சின்னமாமா
ஒரு மூன்று பரிமாண தேசப்படம்
போல கால்களை மிதித்து
கைகளை விரித்துப்
படுத்திருந்தார். அவருக்குப்
பக்கத்தில் இருந்து ஜயா சுருட்டு
பிடித்தார். அவருடைய கண்கள்
மேலே போய் சொருகி இருந்தன.
தேசிக்காய் துவாரங்கள் போல
அவர் மூக்கில் பல சிறு
துவாரங்கள் தென்பட்டன. ஒரு
நாகத்தின் பிளவப்பட்ட நாக்கு
போல மூக்கிலிருந்து மெல்லிய
நீலப் புகை இருபக்கமும் பிரிந்து
வந்து கொண்டிருந்தது.

முகத்தை அப்பாவித்தனமாக
மாற்றிக்கொண்டு பொன்னியிடம்
போனேன். அவள் பாவாடையை
தொடை மட்டும் இழுத்து
சுருக்கிக்கொண்டு
குந்தியிருந்தாள். அவள் முகம்
உப்பி அசைந்தது. தூரத்தில்

தீவிர இஷ்டம் வின்றையஸர் திரியில்

“பொன்னி நீ இனி எப்ப டவுனுக்கு
ஒடப்போறாய்?”

அவள் திரும்பினாள். அந்தப்
பார்வை சீரி என்னைத்தொட
முன் நான் எங்கள்
இடைவெளியை
அகலமாக்கினேன்.

மகரந்தத் தூள்களை
குவித்ததுபோல் மனை பரவிக்
கிடந்தது. கால்களை
வைத்தபோது விரல்கள் எல்லாம்
புதைந்தன. குரிய ஒளியில்
மினுங்கி மினுங்கி ஒளிவிட்டன.
வீரம் மீண்ட சொறி நாய்
நீர்ப்பறவை ஒன்றைத்
தூர்த்தியது. அது எம்பி உயர்ந்து
வானத்தை துடைத்து துடைத்து
பறந்தது. எவும்பிலிருந்து
தசைகளை தொங்கவிட்ட ஒரு
பிச்சைக்காரன் இடது கையை
தாமரமலர்போல விரித்து
அதிலே வாழை இலையை
வைத்து தனது மதிய
போசனத்தை வலது கையால்
தின்றான்.

அந்த அருமையான பகல்
பொழுது இப்படி வீணாவதை
என்னால் பொறுக்க
முடியவில்லை. கோயில்
திண்ணையில் தம்பி மாபிள்
உருட்டி விளையாடிக்
கொண்டிருந்தான். கிட்டப் போய்
கைகளைப் பின்னே
கட்டிக்கொண்டு, “வா” என்றேன்.
ஏதோ புதையல் எடுக்கக்
சுப்பிட்டதுபோல் சடாரென்று
மாபிள்களை எடுத்து பையிலே
வைத்துக்கொண்டு பழப்பட்டான்.
அவன் கண்கள் ஆவலாக
பரபரத்தன.

“அண்ணா எங்கை போறம்,
சொல்லு அண்ணா?”

“அருமையான இடம்”

“ஜயோ! அருமையான இடம்”

கால்சட்டைக்குள் மாபிள்கள்
‘கிலுங், கிலுங்’ என்று சத்தம்
போட அவசரமாக நடந்து
வந்தான். அவன் அனிந்திருந்த
நீல் வார்ச்சட்டை காற்றிலே
பாய்மரம் போல விரிந்தது.
சிவப்பான கொழுத்த
கண்ணங்கள். கறுத்த பெரிய

பொட்டு. ஏதோ பெரிதாக சாதிக்கப் போவதுபோல விரைந்தான்.

திமெரன்று நான் நின்றேன். அதட்டும் குரலில் “சொல்லுவியா?” என்றேன்.

“மாட்டன்”

“சொல்லுவியா?”

“மாட்டன்”

எதற்கும் பாதுகாப்பாக இருக்கட்டும் என்று அவனுடைய தலையிலே ஒரு குட்டு வைத்தேன். அவன் “ஆ!ஆ!” என்று அழுத் தொடர்க்கினான். “சரி! சரி! சனியன் திரும்பிப்போ” என்றேன். “இல்லை அண்ணா, இல்லை” என்று கெஞ்சினான். அவன் குரல் உருங்கமாக இருந்தது.

தலையைக் கீழே போட்டுக்கொண்டு கொஞ்ச தூரம் ஆழமாக யோசித்தபடி நடந்தான். பிறகு “இஞ்சை பார்” என்று சிரித்தபடி நின்றான். விரித்த அவன் கைகளில் இரண்டு மாபிள்கள் இருந்தன. அதை என்னிடம் முழுக்கையையும் நீட்டிக் கொடுத்தான்.

“உன்னமையாகவா !” என்றேன். “மெய், மெய். உனக்குத்தான் வைத்திரு” என்றான்.

“பிறகு திருப்பிக் கேட்கமாட்டாயே?”

“மாட்டன்” உறுதி சூறினான். கர்ணன் போர் உக்கிரத்தில் கவச குண்டலங்களை கழற்றி தானம் செய்ததுபோல இவனும் தந்தான். இன்னும் சரியாக ஒரு நிமிடத்தில் இவன் இறந்து விடுவான் என்பது தெரியாமல் நான் அந்த மாபிள்களை வாங்கி என்னுடைய பக்கட்டில் பத்திரிமாக வைத்துக் கொண்டேன்.

குளம் வந்ததும் நான் கால்களை நன்னத்தேன். அவன் எட்டியிருந்து பார்க்கலாம் என்று அனுமதித்தேன். அவனும் அப்படியே செய்தான்.

“கிட்ட வராதே !”

“வர மாட்டன்”

“அண்ணா! நீ நீந்துவியா?” என்றான் திமெரன்று. உலகத்தில் உள்ள சகல கலைகளிலும் நான் தேர்ச்சி பெற்றிருக்கவேண்டும் என்று அவன் நினைத்தான்.

அந்தக் கேள்விக்கு நான் நேராகப் பதில் சொல்லவில்லை. “இந்தக் குளம் ஆழம் காணாது” என்றேன்.

“கிட்ட வராதே”

“கொஞ்சம் காலை வைக்கிறன், அண்ணா!”

அப்படித்தான் அவன் காலை நன்னத்தான். சுதித்தனமாக குளத்தில் இறங்கிவிட்ட பெருமை கண்களில் தெரிந்தது.

“அண்ணா! என்னைப்பார், என்னைப் பார்” என்றான்

எனக்கு கோபம் வந்தது. இவன் அளவுக்கு அதிகமாக குளத்தை அனுபவிப்பதை நான் விரும்பவில்லை. இவன் செய்வதிலும் பார்க்க கூடுதலான ஒரு யுக்கியை நான் செய்துகொண்டே இருக்க வேண்டும். “இதோ!” என்றேன்

அப்போது என் கண்முன்னே கணுக்கால் வெள்ளத்தில் அவன் சரிந்து கொண்டிருந்தான்.

கனவிலே நடப்பதுபோல சர்க்கப்பட்டு அதையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். அவன் அப்படித் தத்தளித்தபோது எட்டி கைகளைக்

கொடுத்திருந்தாலோ சத்தம் எழுப்பி இருந்தாலோ போதும் நான் செய்யவில்லை.

விறைத்துப்போய் ஒரு நிமிடம் வரைக்கும் அசையாமல் அங்கே

தோன்றிய நீர்ச்சுழலைப் பார்த்தவாறு நின்றேன். ஒரு மந்திரம்போல அவன் சிரித்தபடி கைகொட்டி எழும்புவான் என்ற நினைப்பு எனக்குள் இருந்தது.

அதற்குப் பிறகுதான் ஓவென்று கத்திக்கொண்டு அம்மாவிடம் ஓடியதாக ஞாபகம்.

தம்பியை மல்லாக்காக தூக்கிக்கொண்டு ஜயாவும்

அம்மாவும் சின்னமாயியும் காரிலே ஏறி ஆஸ்பத்திரிக்கு ஓடினார்கள். சின்னமாமா எங்களை எல்லாம் திரட்டி சாமான்களை மூட்டை கட்டி தலையிலே சுமத்தி பஸ்ஸிலே கூட்டிக்கொண்டு ஊர் திரும்பினார்.

நாங்கள் வீடு திரும்பி சில மணி நேரத்திலேயே காரும் வந்து சேர்ந்தது. ஊர்ச்சனம் எல்லாம் எங்கள் வீட்டை எப்படியோ நிறைத்து விட்டார்கள். முதலில் ஜயா இறங்கினார். பதப்படுத்திய பலாமரத்தில் கடைந்தெடுத்த வீணையை பக்குவமாக ஒருவர் தூக்குவதுபோல தமிழியை பக்கவாட்டில் இரண்டு கைகளிலும் ஏந்தியபடி அவர் நடந்து வந்து, நடு அறையில் நடுக்கட்டிலில் கிடத்தினார். திமெரன்று அந்த அறையில் இருந்த காற்றை யாரோ அகற்றி விட்டார்கள். நான் வெளியே ஓடி வந்து முச்சை விட்டேன்.

என்னுடைய ஜயா அம்மா நல்லவர்கள். கடைசிவரைக்கும் என்ன நடந்ததென்று என்னைக் கேட்டுத் துளைக்கவில்லை. அதனால் அந்த மரணத்துக்கான காரணத்தை சொல்லும் வாய்ப்பை நான் இழந்து விட்டேன்.

தன்பாட்டுக்கு மாபிள்களுடன் விளையாடிக் கொண்டிருந்தவனை ஆசைகாட்டி குளத்துக்கு கூட்டிக்கொண்டு போனதையோ, கணுக்கால் அளவு தண்ணீரில் அவன் அழிந்தபோது கைகளை எட்டி நீட்டாததையோ, வட்ட வட்ட குழிகள் எழும்பியபோது புதினமாக பார்த்தவாறு நின்றதையோ நான் ஒருவருக்கும் கூறவில்லை.

சுருட்டிவிடும் கனவஸ் திரைகள் கொண்ட ஒள்ளின் செவன் பெட்டி வடிவக் கார் சன்னல் கரை இருக்கையை திரும்பி வரும்போது தருவதாக அவனுக்குக் கொடுத்த வாக்கை நான் காப்பாற்ற முடியாததையும் சொல்லவில்லை.

போர்னோகிராபி

இலக்கியம்

பீட. வை. ***

பீடபைல்கள் பற்றிய விவாதமும் குழந்தை களுக்கு எதிரான அவர்களது பாலுறவுக் குற்றங்கள் மீதான விழிப்புணர்வும் ஜேரோப்பிய சமூகங்களில் சமீப காலத்தில் மிக முக்கியமான பிரச்சினையாக ஆகி வருகிறது. பிரான்ஸில் தமிழ்ப் பெண்குழந்தையொன்று இவ்வகையில் கொல்லப் பட்டதன் வேதனை அலைகள் இன்னும் நமது நினைவை விட்டு அகலவில்லை. இங்கிலாந்தில், குழந்தைகளுக்கு எதிரான, இம்மாதிரியான பாலியல் வன்முறைக் குற்றங்கள் அதிகரித்ததை அடுத்து ஒரு பெண் பத்திரிகையாளர் மேற்கொண்ட முயற்சியைத் தொடர்ந்து பீடபைல்கள் மீதான தண்டனையை வெகுஜனங்களே காட்டிக் கொடுக்கக் கூடிய அளவு நிலைமை மோசமாகியது. அவசரத் தில் சில சந்தேகத்திற்குள் என்பாவிகள் ஈடு அடிக்கப்பட்டார்கள்.

இதனைத் தொடர்ந்து மனித உரிமையாளர்களும்

தாராளவாதிகளும் இப்பத்திரிக்கை

யாளரின் சுயாதீன் நடவடிக்கையைக் கண்டித்த தார்கள். இத்தகைய விவாதங்களின்போது ஒரு விஷயம் தெளிவாக வலியுறுத்தப்பட்டது; குழந்தை களின்மீதான பாலுறவுக் குற்றம் புரிபவர் களை மனோநாமமருத்துவ சிகிச்சைக்கு அனுப்பவேண்டும் என்பதுதான் அது. இவர்களில் எவரும் குழந்தை களின்மீதான பாலியல் குற்றம் புரிபவர்களை மனீதி யிலான சமநிலை கொண்டவர்களாக ஓய்வில்லை என்பதை இங்கு கவனம் கொள்வது நன்று.

போர்னோகிராபிக்கும் போலி தவித்தியத் துக்கும் அபத்த உரிமைகோரல்களுக்கும் இடையிலான உறவைக் குறித்து சில அடிப்படைகளை விவாதிப்பது இங்கு எனது கட்டுரையின் நோக்கம்:

1. பாலியல்பு குறித்த தீவிர கலைக்கும் போர்னோகிராபிக்கும் இடையிலான படைப்பியல் நோக்கிலான எல்லை குறித்த பிரச்சினை.
2. குழந்தைகளின்மீதான பாலியல் வன்முறை குறித்து உலகளவில் ஏற்பட்டுவரும் விழிப்புணர்வும் குழந்தைகளுக்கெதிரான பாலியல் வன்முறையாளர்களின் தந்திரோபாயங்களும் குறித்த உளவியல் பகுப்பாய்வு.
3. தேசியம் குறித்த கருத்தியல் மரணம்-

விமர்சன விழிப்பு அழிந்த நிலை- போர்னோகிராபியில் கரைகிற அவர்தம் பரிதாபம் குறித்த அவல் நாடக விவாதம்.

4. பாலியல் தொழிலாளர்கள், திருடர்கள், மின்கம்பக் கொலைகள் - விமர்சனீதியிலான ஆனால் சர்க்குவகை வழிபாட்டுக்கெதிரான குறித்ததொரு அறவியல் விசாரணை

5. உன்னத சங்கீதம் என தன்னைக் கோரிக் கோள்ளும் போர்னோகிராபி எழுத்து - ஒரு பீடபைலின் உளவியலை சர்க்குவழிபாடாக்கும் பிரதி பற்றிய பதிவுகள்.

பாலுறவைச் சித்தரித்த இலக்கியங்களில் பெரும் அதிர்ச்சியை உருவாக்கிய இரண்டு நால்கள், டி. எச். லாரன்ஸின் 'லேடி சார்ட்டர்லீஸ் லவ்வர்'

மற்றும் விளாதிமிர் நபோக்

கோவின் 'லோலிடா'

போன்றவையாகும்.

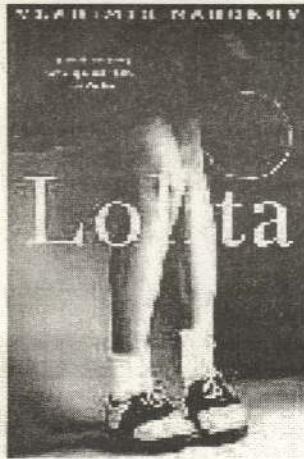
சிந்திக்கிறவர்களிடம்

மிகப் பெரும் சர்ச்சைக

எனத் தோற்றுவித்த இரண்டு உலக

சினிமாக்களைச் சொல்ல வேண்டுமானால் ஜப்பானிய இயக்குனர் நகிசா ஓஸிமாவின் 'அய்டோ கோரா'வையும் பெர்னார்டோ பெர்ட்டுலுாசியின் 'லாஸ்ட் டேங்கோ இன் பாரிஸ்' படத்தையும் குறிப்பிடலாம். 1958ம் ஆண்டு புத்தகமாக வெளியாகிய நபக்கோவின் 'லோலிடா' நால்வல் அறுபதுகளில் சிறந்த கலைஞர்களை ஸ்டான்வி குப்ரிக்கினால் திரைப்படமாகத் தயாரிக்கப்பட்டது. அதே படம் தொண்ணாறுகளின் இறுதியில் 'பேஸிக் இன்ஸ்டங்ஸ்ட்' மற்றும் 'பேட்டல் அட்ராக்ஸன்' போன்ற ஹோலிவுட் கமர்ஷியல் படங்களைத் தயாரித்த அட்ரியன் மிட்சவினால் மறுபடியும் தயாரிக்கப்பட்டது. 'லேடி சாட்டர்லீஸ் லவ்வர்' நால்வல், பிரெஞ்சு ஸாப்ட் போர்னோகிராபி பட நடிகையும் இம்மானுவெல் எனும் தொடர்நீலப்படங்களின் நாயகியுமான ஸில்வியா கிரிஸ்டல் நடிக் கதயாரிக்கப்பட்டது. அதனது இன்னொரு வடிவம் ஆங்கில இயக்குனர் கென் ரஸ்ஸலினால் இயக்கப்பட்டது.

'லேடி சாட்டர்லீஸ் லவ்வர்' நால்வல் அடிப்படையில், மனோமுதிர்ச்சி பெற்ற ஆண் பெண்களுக்கிடையில் நிகழும் திருமணம் மீறிய பாலுறவை மிக வெளிப்படையாகச் சித்தரித்தது. அன்று

நிதித்துறையின் கண் டிப்புக்கும் தனிக் கைக்கும் ஆளான இந் நாவல் இன்று மேற்கத்திய சமூகத்தின் அன்றாடம் நிகழும் பிரச்சினை களைப் பேசும் ஒரு சாதாரண நாவலாக ஆகிவிட்டது. 'அய் டோ கோரா' படம் போர்க்காலங்களின் வன்முறைக்கும் ஜப் பானிய கெம்ஸா விடுதிக் கலாச்சாரத்துக்கும் மட்டுமீறிய பாலுறவு வேட்கைக்கும் இடையிலான சிக்கலை வரலாற்று உளவியல் பின்னணியில் ஆய்வு செய்ய முற்பட்டது. ஒளிமா உலகப் புரட்சி களை ஆதரித்த மார்க்கிள்ட் புரட்சியாளராகவும் திகழ்ந்தார். மனோவளர்ச்சி பெற்ற ஆண் பெண்களுக்கிடையில் நிகழும் மிக நேரடியான பாலுறவுச் சித்தரிப்புகள் இப்படத்தில் இடம் பெற்றன. 'ஸாஸ்ட் டேங்கோ இன் பாரிஸ்' படம் சாவும் துயரமுமான பின்னணியில் இரண்டு மனோ முதிர்ச்சியுற்ற, முற்றிலும் அன்னியர்களுக்கிடையில் நிகழும் மதிப் பீடுகள் அற்ற காதலில் விளையும் உடலின் விகசிப்பைச் சித்தரித்தது. மிக வெளிப்படையான உடலுறவுக் காட்சிகள் படத்தில் இடம் பெற்றன. இந்த நாவல்களும் படங்களும் சிந்திக்கிறவர்களிடம் எழுப்பிய கேள்விகள் சமூக அறவியல் சார்ந்தவை. மனோ முதிர்ச்சியுற்ற ஆண் பெண்களின் பாலுறவு வேட்கைகள் மற்றும் பிரச்சினைகள் தொடர்பானவை. 'லேடி சாட்டர்லீஸ் லவ்வர்' நாவலில் சொல்லப்படும் பாலுறவு வேட்கையையும் மீறலையும் வர்க்கக் கண்ணோட்டத்திலிருந்து மிக எளிதாக விளங்கிக் கொள்ளமுடியும். டி. எச். லாரன்ஸின் தொழிலாளி வர்க்க வாழ்ப்புவைமும் அவரது பெற்றோருக்கிடையிலான உறவு குறித்த அவரது விமர்சன உணர்வையும் கோபத்தையும் அவரது பாலுறவுச் சித்தரிப்புகளில் காணமுடியும். அவரது தாய் மேல் மத்தியதர வர்க்கக்கத்தையும் தந்தை தொழிலாளி வர்க்கத்தையும் சார்ந்தவர்கள். அவரது தாய், அவரது தந்தையை வாழ்நாளைல் ஸாம் உதாசீனப்படுத்தி வந்திருக்கிறார். விக்டோரியன் சமூகத்தின் இரட்டைநிலை மதிப்பீடுகள் மீதான மிக மூர்க்கமான தாக்குதலைத்தான் நாம் 'லேடி சாட்டர்லீஸ் லவ்வர்'இல் பார்க்கமுடியும். ஜோரோப்பிய சமூகத்தில் மிக அதிகமான போர்னோகிராபி எழுத்துக்கள் விக்டோரியன் மதிப்பீடுகள் நிறைந்த காலத்தில்தான் வந்தன. ஆட்சி செலுத்திய வம்சத்தவரின் பாலுறவு விகாரங்கள் அன்று தலைவரித்தாடியது. அதே வேளையில் மேட்டுக் குடி வர்க்கத்துக்குள் வம்சத்துக்குள் தூய பாலுறவை வலியுறுத்தியவர் களாகவும் அவர்களே இருந்தார்கள். ஆகவேதான் வர்க்கத்தைக் காறி உழிழ்ந்து பெருகும் உக்கிரமான உடலுறவையும்

அதிலிருந்து விளையும் காதலையும் அழுத்தமாக வாரன்ஸ் சித்தரித்தார்.

நபொக்கோவின் நாவல் எழுப்பிய பிரச்சினைகள் இத்தகைய படங்கள் நாவல்களில் இருந்து வித்தியாசமானவை. அந்நாவலின் பிரதான ஆண் ஜம்பது வயது கடந்தவன். பெண் 13 வயதுப் பெண் குழந்தை. இவர்களுக்கிடையில் ஏற்படும் பாலுறவை ஆணின் பார்வையில் - கனவானாக வாசக மனதில் தோற்றும் பெறுகிற - ஆணின் பார்வையில் விவரித்தது இந்நாவல். இந்நாவலின் மிக மிக குறிப்பிடத்தக்க ஒரு அம்சம் என்னவென்றால், இத்தகைய உறவினால் அந்த ஆணின் மனதில் ஏற்படும் குற்ற உணர்வையும் சந்தேகங்களையும் தற்சார்பான வாதங்களையும் உறவின் காரணங்களைக் கண்டையும் அவனது எத்தனத்தையும் சந்தோஷத்தையும் துயரத்தையும் ஒரே தளத்தில் சித்தரித்தது. இந்நாவல் பல்வேறுபட்ட உணர்வு நிலைகளை, உளவியல் சார்ந்த நெருக்கடிகளை உளவியல் சார்ந்த மொழியில் விவரித்ததேயொழிய ஆண் பெண் உறுப்பு சார்ந்த உற்பவங்களைக் காட்சிப்படுத்தி விகாரப்படுத்தும் மொழிநடையில் சித்தரிக்கவில்லை. நபொக்கோவ் இந்நாலுக்கு எழுதிய பின்னுறையில்கூட உறுப்பு சார்ந்த நடவடிக்கைகளைச் சித்தரிப்பதென்பது வியாபார நோக்கம் கொண்ட, கிளர்ச்சியூட்டும் நோக்கம் கொண்ட போர்னோகிராபிப் பண்புள்ள குறிப்பிடுகிறார். உடல் சார்ந்த நெருக்கடிகளை உளவியல் மொழியில் வெளிப்படுத்துவது இலக்கியத்தின் பண்பாக இருக்க உறுப்பு சார்ந்த நடவடிக்கைகளை கள விளையாட்டாக்குவது போர்னோகிராபிக்குரிய பண்பாக ஆகிறது. போர்னோகிராபியின் நோக்கு ஒரு ஜீவியை தனக்குள் பாலுறவு அனுபவத்தை செயற்கையாக உருவாக்கிக் கொள்வதற்கான கிளர்ச்சியை ஊட்டுவதுதான். பாலுறவு இங்கு ஒரு அனுபவமாக ஆவதில்லை. சர்க்கின் தன்மையை ஒத்த ஜூத்தன்மையை அது அடைகிறது எனும் நபக்கோவ், இவ்வகையில் தன் எழுத்துக்கும் போர்னோகிராபித்தன்மைக்கும் இடையிலான இடைவெளியை மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பிடுகிறார். 'லோவிடா' நாவலுக்கான அழிமுகம் எழுதிய வரும் நாவலில் ஒரு பாத்திரமாக வருபவருமான ஜான் ரே சொல்லும்போது சமூகத்தில் ஒரு ஆபத்தான போக்கை இந்நாவலின் பாத்திரிங்கள் நமக்குச் சட்டுகிறது என்கிறார்; சமூகம் ஒரு பொதுப் பாடத்தை இதிலிருந்து பெற இருக்கிறது என்கிறார்; சாத்தியமான எதிர்கால பயங்கரம் இந்நாவலில் இருக்கிறது என்கிறார்; பாதுகாப்பான உலகத்தில் ஒரு நல்ல தலைமுறையை உருவாக்குவது சம்பந்தமாக இந்த நாவல் நம்மைச் சிந்திக்கத் தூண்டுகிறது என்கிறார்; அது மட்டுமல்ல உளவியல் ஆய்வு வட்டாரங்களில் ஒரு மிக முக்கியமான case history ஆக இந்நாவல் இருக்கிறது என்றும் குறிப்பிடுகிறார். நாயகன் ஒரு பாலுறவு வெறியன் என்பதையும் நாகரிக சமூகத்தை உருவாக்கும் மதிப்பீடுகளை உருவாக்குவதற்கு இந்நாவல் நமக்கு வழிகாட்டும் என்றும் குறிப்பிடுகிறார்.

'லோலிடா' நாவலைத் திரைப்படமாக்கிய ஸ்டான்லி குப்ரிக்கின் படத்திலும் 13 வயதுப் பெண் குழந்தையின் உடல்வகையிலான உறவைச் சித்தரிக்கும் காட்சிகளோ காமெராக் கோணங்களோ இல்லை. 'இன்மஸன்ட் புரபோஸல்' - ஒரு ராத்திரிக்கு அடுத்தவன் மனைவி யோடு ஒரு தொழிலதிபர் படுத்துக் கொள்ள கோடிக்கணக்கான டாஸர் கொடுக்கும் ஒப்பந்தம்- பேஸிக் இன்ஸ்டாங்ட் - (சமப்பாலுறவுக் கொலைகாரி- பேட்டல் அட்ராக்ஸன் - குழந்தை பெறும் ஆசை கொண்ட விலைமாது கொலைகாரியாக ஆகி றாள்) போன்ற படங்களை எடுத்த கழிச்சிடை ஷூராவிலும் இயக்குனர் அட்ரியன் மிட்சலின் லோலிடாவில் அந்த 13 வயதுக் குழந்தை புஷ்டியான அமெரிக்கக் கிளர்ச்சி கொண்ட இளம் பெண்ணாகிறாள். அவளது உடலின் மீதான குளோஸப் காட்சிகள் காமெரா கோணங்கள் ஆகிறது. இதைப் போலவேதான் சில்லியா கிறிஸ்டல் நடித்த 'லேடி சாட்டர்லீஸ் லஸ் போர்னோகிராபிப் படமாகிறது. பெண்கள் பற்றி மிகக் கேவலமான அபிப்பிராயமும் சித்தரிப்பும் கொண்ட கென் ரஸ்ஸலின் படத்திலும் அது போர்னோகிராபியின் தன்மையைத்தான் பெறுகிறது. அதேவேளை வெளிப்படையான பாலுறவைச் சித்தரித்தாலும் கூட உளவியல் அதிர்ச்சிகளை கொண்டிருப்பதாக பெர்ட்டலூசியினதும் ஓளி மாவின் படங்களும் அமைகிறது. விக்டோரியன் சமூகத்திற்கு 'லேடி சாட்டர்லீஸ் லவ்வர்' தந்த அதிர்ச்சி

இன்று அநேகமாக மஹந்துவிட்டது. திருமணம் மீறிய பாலுறவும் வர்க்கம், இனம் தாண்டிய பாலுறவும் இன்று அன்றாட வாழ்வாகிவிட்டது. அந்நாவலின் சமூக இருத்தலுக்கான காரணங்கள் அநேகமாக மேற்கில் அருகிப் போய்விட்டது. லோலிடா நாவல் பேசிய விஷயங்கள் இன்றளவும் சமூகப் பிரச்சினைக்குரியதாக இருக்கிறது. ஆகவேதான் லோலிடாவின் அடிப்படை கொண்ட ஷூராவிலும் வியாபார சினிமா தொன்னுறை களின் இறுதியில் வெளியானது. அது மட்டுமன்று இன்று குழந்தைகளின்மீதான பாலுறவுக் குற்றங்கள் அதிகரித்துவிட்ட கொடுமையும் நேர்ந்திருக்கிறது. குழந்தைகளோடு பாலுறவு கொள்ள நினைக்கும் நிறைய மேற்கு நாட்டவர்கள் இன்று மூன்றாம் உலக நாடுகளுக்குத்தான் செல்கிறார்கள். பிலிப்பைன்ஸில் பெண்குழந்தைகள் விபச்சாரத் தொழிலில் ஈடுபடுத்தப்படுவதும் இலங்கையில் சிறுவர்கள் விபச்சாரத் தொழிலில் ஈடுபடுத்தப்படுவதுமான கொடுமைகள் இன்று உலகின் மனசாட்சியை உலுக்கி வருகிறது. இந்தப் பின்னணியில்தான் லோலிடா நாவல் இன்றளவும் விவாதத்திற்கு உள்ளாகி வருகிறதை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அந்நாவல் 50 - 60 களில் எழுப்பிய தார்மீக உளவியல் சமூகப் பிரச்சனை இன்று பூதாகரமான சமூக பயங்கரமாகவும் கொலைகளாகவும் வளர்ந்திருக்கிறது.

பாலுறவுச் சித்தரிப்பிலும்கூட இவ்வகையில் எது படைப்புத் தன்மை கொண்டது எது, போர்னோகிராபித்தன்மை கொண்டது என்பதை நாம் வரலாறு நெடுக வரையறை செய்யமுடியும். மேற்கில் போர்னோகிராபி குறித்த விவாதங்களுக்கு ஒரு நீண்ட மரபு இருக்கிறது. ஸ்டான்லி குப்ரிக்கின் CLOCKWORK ORANGE படத்தை தடை செய்தது பிரிட்டிஷ் தனிக்கை அமைப்பு. ஆனால் இன்று சமீபத்தில் வெளியான ROMANCE எனும் பிரெஞ்சுப் படத்திற்கு சென்ஸர் போர்டு எந்த நிபந்தனையும் இல்லாமல் ஒரு வெட்டும் இல்லாமல் சான்றிதழ் வழங்கியது. சோடோமிளக் காட்சிகளும் வன்முறையிலான பாலுறவுக் காட்சிகளும் கொண்ட அப்படத்தை ஒரு பிரெஞ்சுப் பெண் இயக்குனர் இயக்கியிருந்தார். இவ்வகையான படைப்பியல் விவாதங்கள் பற்றி எந்தவிதமான சம்சயமும் இல்லாமல் முற்றிலும் சுதந்திரமான சுயாதீனமான வகையில் இன்னொரு பிரதேசமும் உலகெங்கும் இயங்கிக் கொண்டுதான் இருக்கிறது. அது முழுக்க முழுக்க வியாபார நோக்கங்களுக்காக இலாபத்தையும் கிளர்ச்சியூட்டுவதால் பெறப்படும் ஆதாயத்தையும் கொண்டு தயாரிக்கப்படும் போர்னோகிராபிப் படங்கள். இந்தப் படங்கள் தயாரிப்பவர்கள் எவரும் அவற்றைக் கலைப்படைப்புக்கள் என்று கோரிக்கொள்வதில்லை. மேற்கிலும் சரி, இந்தியாவிலும் சரி, தமிழகத்திலும் சரி இந்த வகைக் காமக்கிளர்ச்சி வகை எழுத்துக்களுக்கு ஒரு நீண்ட பாரம்பர்யம் இருக்கிறது. அறுபது எழுபதுகளில் பெங்களூர் சரோஜாதேவியின் போர்னோகிராபி நாவல்களைப் படித்து கிளர்ச்சி பெறாதவன் எவனுமேயில்லை எனச் சொல்லலாம். பிற்பாடு என்பதுகளிலிருந்து இன்று வரை இத்தகைய ஒரு எழுத்து வகை வெகுஜன தளத்தில் நிலவித்தான் வருகிறது. முக்குத்தி பத்திரிகையிலிருந்து விருந்து வரை இதற்கு சாட்சியங்கள் இருக்கிறது. மஞ்சள் பத்திரிகைக் கலாச்சாரம் என்பதும் இந்து நேஞ்சும் சிவப்பு நாடாவும் தமிழ் வெளியில் நிகழ்ந்த சமீபத்திய நிகழ்வுகள்தான். புஷ்பா தங்கதுரையும் பிரேமலதாவும் பால குமாரனும் அவர்தம் பாலுறவுக்கிளர்ச்சி எழுத்துக்களும் தமிழுக் குப் புதிதல்ல. புஷ்பா தங்கதுரையின் சிவப்புவளிக்குக் கதை களுக்கு ஜெயராஜ் போட்ட சித்திரங்களை பிக்காஸோ பெயருடன் போட்டால் எவனும் அதை உன்னதக் கலை என்று சொல்வான் என நான் நம்பவில்லை. ஆங்கிலத்தில் பிளேக் லேஸ் எனும் பதிப்பகம் வெளியிடும் போர்னோகிராபிப் புத்தகங்கள் இன்று வெகுஜன

கலாச்சாரத்தில் இலட்சக் கணக் கில் விற்கக் கூடிய புத்தகங்களாக இருக்கின்றன. அமெரிக்காவில் கைய ரிஸ்க் எனும் பெயரில் வரும் நீலப்புத்தகங்களும் இத்தகைய தரத்தனதான். ஆனால் இந்த பத்திரிகைகள், புத்தகங்கள் எவ்வும் தம் மை இலக்கியம் சார்ந்தவை என்றோ, தாம் செய்வது சமூகப்புரட்சி என்றோ, நிறவாதத்திற்கு எதிரானது அல்லது வர்க்க ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரானது அல்லது தலித்தியம் சார்ந்தது என்றோ, சின்னக் கதையாடல்கள் மற்றும் அதிகாரத்திற்கு எதிரானது என்றோ கோரிக்கொள்வதில்லை. ஏனை னில் உலகில் இவர்கள் எந்த மொழியில் எழுதினாலும் அதிர்ச்சி தருவதின் மூலம் கவனம் பெறுவதும், சமூகத்தில் இடம்கோருவதும், அதன்மூலம் இலாபம் பெறுவதும் தான் தமது நோக்கம் என்பது அவர்களுக்கு வெளிப்படையாகத் தெரியும். இன்னும் போர்னோகிராபி இன்று தாராள

வாத சமூகத்தில் மிகப்பெரும் அங்கீகரிக்கப்பட்ட வியாபாரச் சரக்காகிலிட்டது. அதற்கென்றே தனித் தொலைக்காட்சிச் சான்கள், பாலுறவுச் சிந்தனையாளர்கள் - விமர்சகர்கள் - நட்சத்திரங்கள் இருக்கிறார்கள். உலகளவில் நீலப்படவிழாக்களாக உருவாகிலிட்டது.

நாம் பேசிவந்த விஷயங்களிலிருந்து நாம் அடையக்கூடிய சில வெளிப்படையான செய்திகள் உண்டு. பாலுறவுப் பார்ந்த நடவடிக்கைகளை கிளர்ச்சியின் நிமித்தம் மேற்கொள்கிற எந்த எழுத்தும் இலக்கியமாகாது. நாணயமாக அத்தகைய முயற்சிகளை மேற்கிலும் சரி, தமிழகத்திலும் சரி இவர்கள் போர்னோகிராபிதான் என்று நேர்மையாகச் சொல்லிவிடுவார்கள். இன்னும் இத்தகைய போர்னோகிராபிகளில் மனோ முதிர்ச்சியிடுன் சொந்த விருப்பில் மேற்கொள்ளும் வயது முதிர்ந்த ஆண்பெண் உறவுகளாகவே பாலுறவு நடவடிக்கைகள் இடம்பெறுகிறது. குழந்தைச் சித்தரிப் பையும் அவர்கள்மீது மேற்கொள்ளும் பாலுறவு விகாரங்களையும் போர்னோகிராபி இன்டஸ்ட்ரீ சார்ந்தவனேகூட மேற்கீல் பெரும் பாலுறவு படங்களில் சித்தரிப்பதில்லை. மனித சமூகத்தின் நாகரிகம் கருதி குழந்தைகளுக்கெதிரான பாலுறவு விகாரங்களை மேற்கூட திய சமூகங்கள் குற்றச்செயல்களாகவும் தண்டனைக்குரியதாகவும் குழந்தைகளை ஏழாற்றி வசீகரித்து அவர்களை மயக்கும் தந்திரிப் பொறுக்கித்தனமாகவும் கருதுகின்றன. போர்னோகிராபியை அங்கீகரிக்கும் தாராளவாதிகள்கூட குழந்தைகள் மீதான பாலுறவு வேட்கை சார்ந்த விஷயங்களைக் கடுமையாகவே எதிர்கொள்கிறார்கள். அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளில் இவர்கள் ஆயுள் தண்டனைக்கு உள்ளாக்கப்படுகிறார்கள். இங்கிலாந்தில் நிரந்தரமாக மனிதர்கள் நடமாடும் இடங்களில் இருந்து விலக்கி வைக்கப்படுகிறார்கள். இவர்கள் உள்ளியல் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப் படக்கூடியவர்களே ஒழிய பரிதாபத்துக்குரியவர்களோ படைப் பாளிகள் என்று அங்கீகரிக்கப்படத்தக்கவர்களோ அல்ல. இச்சந்தரப்பத்தில் மிகக் கொடுரமான ஒரு ஆங்கிலக் கொலை காரன் தீட்டிய சாமர்த்தியமான வண்ண ஓவியங்கள் ஞாபகம் வருகிறது. இவனோடு ஒரே இரவில் பத்துமுறை உடலுறவு கொண்ட ஒரு பெண்ணின் சாகச அனுபவமும் இங்கிலாந்தில் தினத்தந்தியான ஸன் பத்திரிகையில் முகப்புச் செய்தியாக வந்தது. இயல்பாகவே அவனை ஒரு கலைஞர் என்று நினைப்பதையே மனம் ஒப்பமறுக்கிறது.

சனதருமபோதினி தொகுப்பு தனது எழுத்துக்களை தேசியத் திற்கெதிரானதாகவும் தலித்தியத்திற்கு ஆதரவானதாகவும் ஒடுக்கப்பட்ட சின்னக்குரல்களின் தொகுப்பு என்றும் கோரிக்கொள்கிறது. சாநியின் போர்னோகிராபி (சின்னக் கதையாடல் அல்ல, சின்னத்தனமான கதையாடல்) மற்றும் குழந்தையின் மீதான பாலுறவுக் குற்றத்தனமை கொண்ட எழுத்தில் இத்தகைய கோருதல்களுக்கான எந்தத் தடத்தையும் காணமுடியவில்லை. இந்த இடத்தில் மிகப் பெரிய அவலம் ஒன்றைச் சுட்டிக் காட்ட வேண்டியிருக்கிறது. தமிழிறப் போராட்டத்தின் மனித உரிமை மீற்களின் பொருட்டும் தேசியம் பாசிசத் தன்மையை எய்தியதின் பொருட்டும் அதை நிராகரிப்பதாகக் கூறும் இவர்களது இந்தத் தொகுப்பில் அவ்வாறான பூட்சிக்குப் பிந்திய சமூகங்கள் குறித்த ஆய்வு எழுத்துக்களோ, இவர்கள் சம்மா மார்க்சியைம் என்று சேம்பேறித்தனமாக நிராகரிக்கிற பின் சோசலிஸ்ட் சமூகங்களில் நடைபெற்று வரும் விவாதங்கள் குறித்த அனுபவங்கள் எதையுமோ பதியவில்லை. நிராகரிப்பதாகிலிருந்து அந்தச் சமூக அனுபவங்களிலிலிருந்து இவர்கள் கண்டைந்திருக்கிறதாக இவர்கள் கோரிக்கொள்வதெல்லாம் போலித் தலித்தியமும் யோனி மந்திரமும் தான். எந்த அதிகாரிப்பங்களை எதிர்த்து இவர்கள் போரிடுவதாகக் கோரிக்கொள்கிறார்களோ அதே நரகல் குழிகளுக்குள் இவர்கள்

வீழ்ந்து கிடப்பது ஒரு முரண்நகை மட்டுமன்று; ஒரு மகத்தான் அவஸ் நாடகமும் ஆகும். எல்லா சனா தன் வேளாளப் பழக்கங்களையும் தமது சொந்த வாழ்வில் கடைப்பிடிக்கிற இவர்கள் அதற்கெதிராக எழுத்தால் மட்டுமே பாவ்லா காட்டுவது வேடிக்கை. எந்த அடிப்படையில் இவர்களது தேசிய எதிர்ப்பு விமர்சனமும் போர்னோகிராபியும் ஒரே தளத்தில் சந்திக்கிறது என்பதை இவர்கள் நிறுவ முயல்வது நல்லது. பொதுவாக பின்நவீந்துவவாதிகள் நிறைய பூர்த்திப்பு பேசுவார்கள்; சமூக மாற்றத் தில் ஈடுபடுவதாகப் பாவ்லா காட்டுவார்கள்; நிறையப் பெயர்களை உதிர்ப்பார்கள்; ஆனால் அதிகார நிறுவனங்களை எதிர்த்து ஒரு மசிரும் புடுங்க மாட்டார்கள். அறுதியில் தனிநபர்த் திமிரும் தனிநபர்வாதமும் சொந்த இருத்தலும் தான் இவர்களது பிரச்சினையாக இருக்கும். இவர்களது அதித்தீவிர இடதுசாரி வேஷம் கடைசியில் அதித்தீவிர வலதுசாரி மேடையில் போய் நிற்கும். சே குவேரா பெயரை உதிர்ப்பதும் ஸ்மபன் ஹொக்கின்ஸையும் முட்டாள்தனமாக ஓப்பிடுவதும் பெரியாரியத்தை இலக்கியத்திற்குக் கடத்துகிறேன் என்பதும் கடைசியில் அப்பட்டமாக குழந்தைக்குற்ற போர்னோகிராபியில் போய் நிற்பதும் அப்படிப்பட்ட சமாச்சாரங்கள்தான். பெண் உறுப்பை வழிபடுவதும் அவளது திரவங்களை ரூசிப்பதும் அவர்களைப் பெருமைப்படுத்துவது என்றும் இவன் மயக்கம் காட்ட விழுவான். துரதிருஷ்டம் என்னவென்றால் முத்திரம் குடித்தவர் இந்தியப் பிரதமராகவே இருந்திருக்கிறார். உறுப்பு குறித்து மிகுந்த சோதனைகள் செய்த ரஜ்ஞீதின் சோதனைகள்கூட பிற்பாடு அதிகாரவர்க்க அமைப்பாக இருகிப் போன்று வரலாறாக இருக்கிறது. இன்னும் நிர்வாண கம்யூன்கள் குறித்து சோதனைகள் செய்த பல்வேறு ஆஸ்ட்ரீய மார்க்கீசீ அமைப்புக்களில் நிலவிய பாலுறவுச் சரண்டலும் அதிகாரவர்க்க நிறுவன அமைப்பு குறித்த விமர்சனங்களும் நிறைய இருக்கிறது.

இந்தப் போலித்தனம், சித்தாந்த போலித்தனம் மட்டுமல்ல, இலக்கியப் போலித்தனமாகவும் முகம் காட்டுவதற்கான ஆதாரம்தான் இந்த போர்னோகிராபி எழுத்து. இக்கதை சாப்பினின் இசைப்பற்றி பிரஸ்தாபிக்கிறது. கஸாந்டாகிளின் நாவல்பற்றிப் பேசுகிறது. சாநி ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் காலச் சுவடிழ்னு எழுதிய ஒரு குடித்ததின் செய்தியான, தான் எழுதிக் கொண்டிருக்கும் நாவலைப் பேசுகிறது. கதை சுயவரலாற்றுக்கும் புனைவுக்குமான இடைவெளியை மயங்க வைத்து தனது சொந்த அனுபவமாக கோரிக்கொள்கிறது. புத்தமதம் பற்றி, முழுக்கிராமம் நிறைந்த தமிழ் விதவைகள் பற்றி, பாலியல் பலாத்காரம் செய்யப்பட்ட தமிழ்ப் பெண்ணைக் கண்டு மனம் மாறும், பின்பு புத்த தறவியாகும் சிங்கள இராணுவத்தினன் பற்றிப் பேசுகிறது. ரொம்ப வேடிக்கை என்னவென்றால் இந்திய ராணுவம் தனது சிங்கள கர்ப்பினி மனைவியை பாலியல் பலாத்காரம் செய்ததனால் தான் யோன் கொத்தலவாலா இலங்கை ராணு

வத்தில் சேர்ந்து தமிழர்களைக் கொல்கிறானாம். தமிழ் வீரர்கள் அவனது தாயையும் சோதரி யையும் கொன்றார்களாம் (fantastic சாநி - சிங்கள ராணுவத்தினர் தமிழ் மக்களைக் கொல்வதற் கான ராணுவ உளவியல் என்ன அம்புதமாகக் கட்ட மைக்கப்படுகிறது) என்ன அம்புதமான வரலாற்று ஞானம்- குற்ற உணர்வில் துறவியாகும் சிங்கள ராணுவத்தினர் அப்புறம் சிங்களப்பெண்களை பலாத்காரப்படுத்திய ஐ. பி. கே. எப். சாநிக்கு ஈழம் குறித்த அறிவு புகட்டிய சுகனுடையதும் ஷோபாசக்தியிலுடையதுமான வரலாற்றுனர்வுநம்மை மெய்சிலிர்க்கக் கெய்கிறது. அயோக்கியத்தனத்தின் உச்சம் இத்தகைய தந்திரங்கள். வரலாற்றுப் பொய்கள். கஸாந்டாகிளின் நாவல்கள் இந்த நூற்றாண்டு மனிதனின் ஆஸ்மீக நெருக்கடி பற்றிய சுயவிசாரணைகள். அவரது லாஸ்ட் டெம்டேஷன்ஸ் ஆப் கிரைஸ்ட் ஒரு மகத்தான நவீன காவியம். இசைக்கு மனம் பறி கொடுக்கும் மேதையாக பாவ்லா வேறு. கஸாந்டாகிளின் ஆஸ்மீக உன்னதம் பற்றி உணர்ந்ததாக பேத்தல். பெளத்த மேலாதிக்கத்தை புனிதப் படுத்தும் வரலாற்றுப்பொய். தமிழ்ப்பெண் பலாத்காரப்படுத்தப்பட்டதை தான் கொடுமையாகப் பார்ப்பதாக கதையின் தீம் பேலன்ஸ் பண்ணும் தந்திரம். முழுக்க முழுக்க மிக நேரடியான போர்னோகிராபிக் நோக்கம் கொண்ட கிளர்ச்சி யூட்டும் பெங்களூர் சரோஜாதேவி எழுத்து வர்ணனை. இது இலக்கியம் என்று சொன்னால் தினமலர் வாசகனுக்கும் இந்தியா டூடே வாஸந்திக்கும் ஆங்கிலமும் பிரெஞ்சு அல்லது ஜரோப்பிய இலக்கிய வாசனையும் அற்ற தேசியம் குறித்தும் பின்புரட்சி அனுபவம் குறித்தும் எந்த அறிதலும் அற்ற விடலை நம்புவான். சமகால அறிவுள்ள எவனையும் உலக இலக்கியத்தில் பரிச்சயமுள்ள எவனையும் ஏமாற்றமுடியாது.

இந்த போர்னோகிராபி பிரதியின் நாயகனோ அல்லது பிம்பமோ நிஜமாகக் கருதுகிற சாநி என்கிற பிரகிருதியோ எவ்வாறாயினும் அவன் ஒரு பீடபைல். குழந்தையை நெங்சியமாக ஏமாற்றுகிற பீடபைல். தான் செய்திருக்கக்கூடிய குழந்தையின் மீதான பாலுறவு அத்து மீறலை, தாந்திரீக மந்தி ரவாதிபோல, தாயே என விளித்து உலகின் சகல ஜீவராசிகளின் யோனி யிலும் கலவி செய்வது ஒரே அனுபவம் போன்ற துதான் என்று கோருகிற வன் இவன். அது குழந்தையோ, கொழிக் குஞ்சோ, பொமரேனியன்

நாய்க்குட்டியோ, எதுவாயினும் ஒன்றே என்பதை இவன் அத்தொலை நிலை என்றுகூடச் சொல்ல முயலுவான். ஆனால் தூரதிருஷ்டம் என்னவென்றால், இந்த போர்னோகிராபரின் ஸ்கான்டினேவியன் ஆசான்கள் நிஜமாகவே காட்சிரூபமாகவே இதைக் கொண்டுவந்துவிட்டார்கள். உடலின் திரவங்களை விவரிப்பது இலக்கியம் என்று ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதெனில் கழிவுகளை ருசித்தபடியில் இந்த நடவடிக்கையை மேற்கொள்ளுவதையும் சித்தரிப்பதையும் நாம் இலக்கியம் என ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டியிருக்கும். தமிழனைப் பிடித்த தூரதிருஷ்டம், தேசியம் குறித்த விமர்சனமற்ற விழிப்பாயிலுமனம் இன்று போர்னோகிராபியில் தனது போலித் தலித்தியத்தை விடுதலைக் கருத்தியல் பொதிந்தி ருப்பதாக நம்மை நம்பக் கோருவது நம்மைப் பிடித்திருக்கும் அறிவுத் தரித்திரத்திற்கு ஒரு சான்றாகும்.

இந்தத் தொகுப்பில் நிச்சயமாகவே சில நல்ல தமிழக தலித்திய படைப்புக்களும் இருக்கின்றன. சதை என்னும் தம்.கந்தசாமியின் கதை அவ்வகையிலான ஒன்று. நபக்கோவும் லோவிடாவும் சாநியிடம்தான் படாத பாடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்றால், சேனனிடமும் படாத பாடுகூதிறார்கள். அநேகமாக சனதருமபோதினி தொகுப்பாளர்களின் தலைமையில் பெண்குழந்தைகளை பாலியல் பலாத்காரத்திற்கு உட்படுத்துவதற்கும் அல்லது அந்தப் பிஞ்சகளிடம் கல்யாண ஆசைகாட்டி (கல்யாண ஆசைகாட்டி பாலுறவு கொள்வது சுலபம் என்பது சாதா தமிழ் கயவர்கள் மாதிரியே சாநிக்கும் தெரிந்திருக்கிறது - இன்னும் ஒரு சமாச்சாரம் இந்தப் பிரகிருதி தனது எல்லாக் கட்டுரைகளிலும் நேர்முகங்களிலும் கதைகளிலும் - இந்தத் தொகுப்புக் கதையிலும் அழகு அழகு என்று சொல்லிக் கொண்டே போகிறது - எல்லாவற்றையும் கட்டுடைக்கும் போலி தலித்தியர்கள் இந்த அழகுச் சனியனையும் கொஞ்சம் கட்டுடைத்தால் நமது மண்டை சுக்குநாறாக உடையாமலிருக்கிற பாக்கியமாவது அவர்களுக்குக் கிடைக்கும்) பாலுறவு கொள்வதற்கும் ஒரு இயக்கம் தொடங்கி னாலும் ஆச்சர்யமில்லை. சேனனின் கதையில் மார்த்தா ஸ்லாவஸ்கியை இந்தியப் பட்டேல் அவளது ஒன்பதாவது வயதில் பலாத் காரம்படுத்தப்படுவதை மிகுந்த கோபத்துடனும் எள்ளலுடன் விவரிக்கிறார் என நினைத்தால், அது அப்படி இல்லை என நபக் கோவையும் மார்த்தாவையும் சுட்டிக்காட்டி பெண் குழந்தைகளோடு உடலுறவு கொள்வது வரலாறு முழுக்க இருக்கிறது என

நமக்கு உபதேசம் செய்கிறார். பென்குவின் வெளியீடு டொன்றில் 19 மற்றும் 20 ஆம் பக்கங்களின் சாராம் சம் என்றும் சேனன் சில விஷயங்களைத் தருகிறார். தூரதிருஷ்டவசமாக அப்புத்தகம் லோவிடா நாவல் தான். 1933 ஆம் ஆண்டு ஆங்கிலச் சட்டம் சனதரும் போதினியில் 1993 ஆம் ஆண்டு ஆங்கிலச் சட்டம் என்று அச்சாகியிருக்கிறது. இது மிகப்பாரதூரமான ஒரு அச்சப்பிழை. ஏனெனில் சமகாலத்திலும் இங்கி லாந்தில் இவ்வாறான நடைமுறைதான் இருக்கிறது என இது அர்த்தம் தந்துவிடக்கூடியது. இந்நாவல் வெளியான ஆண்டு 1958 ஆகும். இன்னும் விளா திமிர் நபக்கோவின் வர்த்தைகள் என்றும் நிச்சயமாக இதைச் சொல்லமுடியாது. கதையின் நாயகனின் சுயசித்திரமாகத்தான் இந்நாவல் விரிகிறது. அவன்தான் இதைச் சொல்லிக்கொண்டு போகிறான். அவன் அந்தப் பதின்மூன்று வயதுப் பெண்ணுடன் பாலுறவு கொள்வதற்கான நியாயங்களை உருவாக்கிக் கொள்வதற்கு ஆதாரமான வாதங்களிலேயே இம்மாதிரி வரலாற்றுச் சான்றுகளை சொல்லிச் செல்கிறான். ஷேக்ஸ்பியரின் ஜீலியாட்டுக்கு ரோமயோவடன் காதல் உண்டாகும் போது வயது 13. அதைக் காவியம் என்று ஒப்புக் கொள்கிற வர்கள் ஏன் 13 வயதுப் பெண்ணுடன் 50 வயது ஆண் கொள்ளும் உறவைக் கடுமையாக விமர்சிக்கிறார்கள் என்றால்லாம் நாவலின் நாயகனுக்கு ஆதாரவான விவாதங்களைல்லாம் முன்வைக்கப்பட்டிருக்கிறது..

பெண்ணிலைவாதிகளின் இலக்கியம் குறித்த அறிதல்களில் மிக முக்கியமானது வரலாறு முழுக்கவுமான இலக்கியங்களை மறுவாசிப்புக்கு உட்படுத்துவதுதான். லோவிடா பற்றிய அவர்களது அணுகுமுறை இவ்வகையில் அமைகிறது : பெண்கள் மற்றும் அவர்களின் உடல்களின்மீதான ஆண்களின் அணுகுமுறையிலிருந்து பெறப்படும் அவர்களின் மதிப்பீடுகளில் இருந்து அத்தகைய பார்வையிலிருந்துதான் பெண்களின்மீதான பாலுறவுரீதியான அவர்களது பார்வைகள் கட்டமைக்கப்படுகின்றன. இதற்கு ஷேக்ஸ்பியரும் விதிவிலக்கில்லை; நபக்கோவும் விதிவிலக்கில்லை. 1940-50களில் நிலவிய அமெரிக்காவில் கண்ஸ்வேஷன் கருத்துள்ள ஆண்களில் பலர் incest என்று சொல்லப்படுகிற குடும்பத்திற்குள்ளான பாலியல் உறவுகளை மேற்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். (அமெரிக்காவின் பரபரப்பான தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளர் ஜெர்ரி ஸ்பிரிங்கரின் ஒரு நிகழ்ச்சி அமெரிக்காவில் இன்று - இருபதாம் நாற்றாண்டின் இறுதிநாட்களில்- தமது சொந்த மகள்களையே பாலியல் பலாத்காரத்துக்கு உட்படுத்தி அந்தப் பெண்குழந்தைகளின் சிகிப்பின்டங்களை பிளாஸ்டிக் கைகளில் கட்டிகுப்பைத் தொட்டியில் போடுவது ஒரு பிரச்சினையாக இருக்கிறது என்று சொல்கிறது. அந்த நிகழ்ச்சியில் தமது தகப்பனின் குழந்தைகளையே பெற்று வளர்க்கிற சில பெண்குழந்தைகள் தமது சோகத்தைச் சொன்னபோது நெஞ்சே வெடித்து விடுகிற வேதனை ஏற்பட்டது) ஆனால் அதே

வேளை வெளியுலகிற்கு பாலியல் புனிதத்தைப் போதித்து வந்திருக்கிறார்கள். ஒரு வகையில் லோலிடா நாவலை இத்தகையவர்கள் பற்றிய ஒரு நையாண்டியாகவும் சில விமர்சகர்கள் விளக்குகிறார்கள். குழந்தைகளின் மீதான பாலுறவு வேட்கை கொண்டவர்கள் சம்பாலுறவாளர்களாக இருப்பார்கள் எனும் கூற்றை இன்று நிறைய சம்பாலுறவாளர்கள் கடுமையாக மறுக்கிறார்கள். காரணம் குழந்தைகளோடு உறவு கொள்வதில் உள்ள அவலத்தை இவர்கள் உணர்ந்திருப்பதால்தான். இந்திய மரபிலும் தமிழகத்திலும் பால்ய விவாகத்தையும் முதியவர்கள் சிறு பெண்களை மணந்து கொள்வதையும் காட்டுமிராண்டித் தனமானது என நாம் வியர்சித்து வந்திருக்கிறோம். சேகர்கழுரின் பண்டிட குயின் படத்தில் வாலிபனுக்கு மண முடித்துக் கொடுக்கப்பட்ட சிறுமி பூலான் தேவியின் உடல்படும் வேதனையை நாம் கண்டுகொள்ளமுடியும்.

இன்னும் சிறுமிகளோடு உறவு கொள்வவர்களையும் குழந்தைகளைப் பாலியல் பலாத்காரத்துக்கு உட்படுத்து பவர்களையும் பற்றிய மனோவியல் ஆய்வுகளில் இத்தகையவர்கள் சிறுவயதில் இவ்வாறான அனுபவங்களுக்கு உட்படுத்தப்பட்டவர்களாக இருப்பார்கள் என்கிற காரணங்களும் சொல்லப்படுகிறது. போர்ணோகிராபி பற்றிய விவாதங்களில் கூட பெண்களின் மீதான பாலியல் வன்முறைக்கும் போர்ணோகிராபி பார்ப்பதற்கும் நேரடியான தொடர்பு இருப்பதாகச் சுட்டப்படுகிறது. போர்ணோகிராபியை ஆதரிக்கிற பெண்ணிலைவாதிகளும் உண்டு. போர்ணோகிராபி பெண்ணுக்கு உடலுறவு குறித்த மர்மங்களையும் பல்வேறு உடலுறவு சாத்தியங்களையும் விளக்குகிறது என்பதால் அதனை வரவேற்க வேண்டும் என்பது அவர்களது தரப்பு வாதமாக அமைகிறது. பாலியல் குறித்த மிக வெளிப்படையான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளக்கூடிய மேற்கத்திய சமூகத்திலேயே இத்தனை விவாதங்கள் நடந்து வருகிற குழலில் - பாலியல் விழிப்பு ஸர்ச்சியற்ற ஒரு சமூகத்தில், பாலுறவு குறித்த விஞ்ஞான பூர்வமான கல்வி இல்லாத ஒரு சமூகத்தில், சிறுமிகளின் மீதான பாலியல் வன்முறை குறித்த பிரக்ஞாயற்ற ஒரு சமூகத்தில், போலி தலித்தியர்கள் குழந்தை பலாத்கார போர்ணோகிராபியை இலக்கியம் என்று சொல்லி விற்பது ஒன்றும் ஆச்சர்யமல்ல.

மானுதத்தின் சிக்கல்களைத் தேடல்களை விசாரணை செய்யும் வெளியான இலக்கியத்தில் அந்த விசாரணையின் தன்மை என்பது பல்லடுக்குக் (multi faceted) கொண்டதாகவும் பன்முகப் பரிமாணங்கள் கொண்டதாகவும் அமையும். போர்ணோகிராபியில் வரும் உடல்களுக்கு வரலாறு இருக்காது; அவர்களுக்கு உள்ளவியல் சார்ந்த பரிமாணங்கள் இருக்காது; அவர்களுக்குக் கலாச்சாரக் கடந்த காலம் இருக்காது; குறிகள் கொண்ட திறந்த உடல்களாகவே அவர்கள் வருவார்கள். அவர்கள் உடல் உறவு தவிர வேறொந்த பரிமாணத்தையும் பார்வையாளனுக்குத் தருவ தில்லை. திரும்பத் திரும்பவும் அடுக்கடுக்கான தோற்றங்களில் அவர்கள் உடலுறவு கொண்டு கொண்டே இருப்பார்கள். உடலுறவின் திரவங்கள் பற்றிய வர்ணனைகளே அங்கு இடம்பெறும். சாநியின் கதையில் முன்பகுதிக் கதைக்கும் பின்பகுதிக் கதைக்கும் ஒருவர் மிகச் சாதாரணமாக இடைவெளியைக் காணமுடியும். பின்பகுதி அயோக்கியத்தனத்திற்கு ஒரு தார்மீகத் தன்மையையும் அறவியல் அடிப்படையையும் தரவே குற்றமனம் கொண்ட

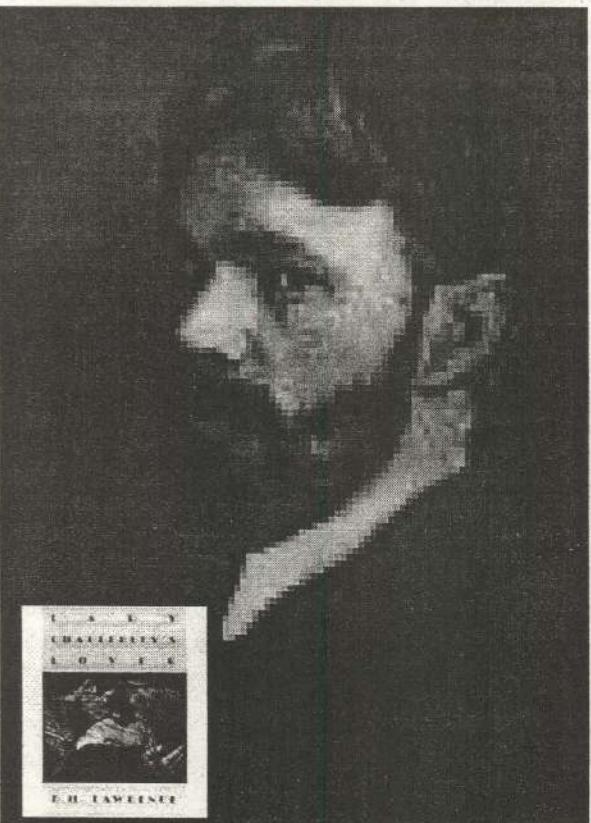
புத்த துறவியையும் பாலியல் பலாத்காரத் தின் மீதான விமர்சன உணர்வையும் கொண்டிருப்பதான பாவலாவை திட்டமிட்டு சாநி உருவாக்குகிறார். சாநி எனும் நபர் மட்டுமே மையமானவனாகவும் தன் அனுபவச் சொல்லியாகவும் மனோதீயிலான பரிமாணம் கொண்டவராகவும் (விமர்சனத்தின் பொருட்டு தனது விகாரத்தை வழிபடுவராகவும் எனச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்) இக்கதையில் நீக்கமற நிறைந்திருக்கிற ஒரே ஒரு விஷயம் போதும் இந்தக் கதையின் ஒற்றைப் பட்டைத் தன்மையைச் சொல்லி விடுவதற்கு. இதன் போலித்தன்மையை உணர்ந்து கொள்ள இந்தச் சித்தரிப்பில் உள்ள வரலாற்றுப் பொய்மையை நாம் உணர்ந்து கொண்டாலே போதும். மனம்மாறும் சிங்கள ராஜை வத்தினாலும் சிங்களப் பெண்களை பலாத்காரப்படுத்தி வேட்டுவர்கள் சமூத் தமிழ்ப் பெண்கள். சாநிக்கு சமூழம் தெரியாது, மன்னும் தெரியாது. மிக மோசமான ஒரு பொறுக்கி த்தனத்தை உன்னதப்படுத்தவே வாக்கின் சங்கீதம் குறித்த விவரணைகளும், சாப்பினின் சங்கீதம் குறித்த குறிப்புகளும், கஸாண்டாகிளின் பெயரும் அர்த்தமற்ற வகையில் போலியாகத் திட்டமிட்டு கையாளப்படுகிறது. இயற்கை உன்னத சங்கீதம் என்றும் யோனி தெய்வீகம் என்றும் அத்தை நிலை நின்று (இந்தியதாந்திரீக மரபிலும் துறவிகள் பற்றல மிருகங்களுடன் யோனியிலும் புட்டத்திலும் உறவு கொள்வது குறித்து விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. மன்முக்கள், ஏறும்புகள் பாலுறவு கொள்வது குறித்து சாநி தனது கதையில் பிரஸ்தாபிப்பதை இங்கு ஒப்பு நோக்குவது நன்று) பிரபஞ்ச ரகசியத்தை விண்டு வைப்பதாக பாவலாக் காட்டும் இந்த ஏழத்து அப்பட்டமான மானுட விரோத போலி எழுத்து என்பதில் எந்தச் சந்தேகமுமில்லை. (ஒரே ஒரு இடத்தில் தனது நோக்கம் தன்னையறியாமலே இந்தப்

பிரகிருதிக்கு வெளிப்பட்டுவிடுகிறது: கதை, தான் சமயாலும் உறவு கொள்ளும் ஜோன்ஸிடமிருந்து தான் ஆரம்பித்திருக்க வேண்டும் என்கிறார்). ஸில்க் ஸ்மிதா தன்னைக் காதலித்த இரண்டு அயோக்கியர்களும் தன்னை ஏழாற்றியதாலும், பொருளாதாரர்தியில் அவர்கள் சரண்டியதாலும் தான் தற்காலை செய்து கொண்டார். அந்தப் பெண்ணைக் கனவிலும் நனவிலும் சதா நிர்வாணமாக உரித்துப் பார்த்த எந்த நாடும் அவளது இறுதிச் சடங்குக்குச் செல்லவில்லை. ஸில்க் ஸ்மிதா மீது மரியாதை காட்டுவதாகச் சொல்லும் - ஒரு புத்தகத்தை சமர்ப்பிக்கும் இந்தப் போலி - இதில் இயேசு கிறிஸ்துவுக்கு முன்நிர்வாணமாகிற பெண்ணாகவும் கிறிஸ்து give me a hand என அவளை அழைப்பதாகவும் சித்தரித்திருக்கிறார். கிறிஸ்தவ பாலுமை அனுகுமுறை குறித்த நெயாண்டியாக இதை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டுமாம். ஆனால் ஸில்க் ஸ்மிதா கனவுகளில் கூட நிர்வாணமாகத்தான் தோன்றுகிறார் என்பது வேதனையானது என்பது இந்தக் குறி ஸ்பெஷலிஸ்ட்டுக்கு புரியாததில் ஆச்சர்யமொன்றுமில்லை. மிஷேல் பூக்கோவின் பொயரெல்லாம் பாவிக்கப் படுகிறது. மிஷேல் பூக்கோவின் பிரசரிக்கப்படாத எங்கோ ஏதோ ஒரு நண்பரிடம் இருப்பதாகச் சொல்லப்படும் போர்னோகிராபி நாவல் பற்றிய வதந்திகளும் இருக்கிறது. ஆயினும், அவர்கூட பீடபைல்களை சிருஷ்டியாளர்கள் என்று ஓப்புக் கொள்ளமாட்டார் என்பது மட்டும் நிச்சயம்.

சனதரும்போதினி தொகுப்பின் சமர்ப்பணத்தில் இத்தொகுப்பு தமிழ்ப் பிடித்துவம் போராளிகளால் மின்கம்பங்களில் கொல்லப்பட்ட பாவியல் தொழிலாளர்கள், திருடர்கள், மனநோயாளர் களுக்கு (defending சாந்தி) சமர்ப்பிக்கப்படுவதாகச் சொல்லப்

படுகிறது. இந்தச் சமர்ப்பணத்தில் மனிதனை நேசிக்கிற யுமிப்பந்தில் எங்கும் வாழ்கிற எவருக்கும் முரண்பட நியாயமில்லை. திருடர்களும், மனநோயாளர்களும், பாவியல் தொழிலாளர்களும் ஒடுக்கு முறைச் சமூகத்தால் உருவாக்கப்பட்டவர்கள் தான். அந்தச் சமூகத்தின் மதிப்பீடுகளால் விளிம்பு நிலைக்குத் தன்னப்பட்டவர்கள்தான். ஆதலால் தான் மேற்கில் இருக்கிற பிராஸ்டிட்யூட் கலக்டிவேச் சேர்ந்த தோழியர்கள் ஆண்டி காபிடவில்ஸ்ட் மார்ச்சில் (anti capitalist march) கலந்து கொண்டார்கள். (லண்டனில் அவர்களோடு நானும் ஜார்வ லத்தில் கலந்து கொண்டேன்). அதனாலேயே தமது காதலர்களுக்கான முத்தத்தை அவர்கள் தமது வாடிக்கையாளர்களுக்குத் தர மறுக்கிறார்கள். திருடர்களைக் குறித்து மனமுருக எழுதும் எழுத் தாளர்கள் இந்தக் காரணத்துக்காகத்தான் திருடர்கள் முன் நேற்றாச் சங்கம் எதுவும் ஆரம்பிக்க வில்லை. இதே காரணத்துக்காகத்தான் பிரான்ஸ் பணான் போன்றவர்கள் மணோவியல் ஆய்விலிருந்து சமூகமாற்றம் நோக்கி புரட்சிக்குக் குரல் கொடுக்கி றார்கள். ஆனால் இவர்களில் எவரும் சிறுமியர் மீதான பாவியல் வக்கிரங்களைப் பிரதிநிதித்துவம் படுத்துபவர்களோ அல்லது அந்த வக்கிரத்தை வழிபாடு செய்யபவர்களோ அல்ல. பாவியல் பலாத் காரத்துக்கு கம்பத்தில் கட்டுவதல்ல, சில நாடுகளில் மரணதண்டனையே உண்டு. குழந்தைகளின் மீதான பாவியல் குற்றங்களுக்கும் அமெரிக்காவில் ஆயுள் தண்டனைவரை கொடுக்கப்படுகிறது. மனித

உரிமை குறித்து அதி அக்கறை கொண்ட மேற்கத் தியநாடுகளில் சாநியின் இம்மாதிரியான போர்னோ கிராபி எழுத்துக்கள் குற்றப்பிரிவின் கீழ் வரும் என்பதை நாம் ஞாபகப்படுத்த வேண்டியிருக்கிறது. மின்கம்பங்கள் அதீமானவை என்பதில் சந்தேக மில்லை. நாகர்க சமூகங்களில் சிறைச்சாலைகளையும், பெரும்பாலுமான வேளைகளில் மனோசி கிச்சைக் காப்பகங்களையும் சிலஸரைப் பொறுத்து பாலிக்க வேண்டித்தான் இருக்கிறது. (தயவு செய்து சிறை குறித்த பூக்கோவின் ஆய்வுகளையும் அல்த தூசரின் மனவியல் சிகிச்சை நிலையங்கள் குறித்த விமர்சனங்களையும் இதனுடன் குழப்பிக் கொள்ள வேண்டாம்). அரசு உதிரும் போது சிறைகள் உதிரும் என்று நாமும் அதற்காகத்தான் காத்தி குக்கிறோம். அப்போது சாநி மாதிரி போலிகள் இருக்கமாட்டார்கள் என்றும் நம்புகிறோம்.

குறிப்பு ஒன்று :

Paedophile :

பீடபைல்கள் இன்று எல்லாச்சமூகங்களிலும் பிரச்சினைக்குரியவர்கள் ஆகிவிட்டார்கள். உளவியல்தீயில் இவர்கள் குழந்தைகளோடு பாலுறவு கொள்வதில் ஆர்வம் கொண்டவர்கள். முதலில் குழந்தைகளை நெஞ்சியம் செய்து உறவு கொள்வார்கள். முடியாது போனால் தந்திரமான முறையில் கடத்திச் செல்வார்கள். இங்கிலாந்தில் சமீபத்தில் இந்த மனோநிலை கொண்டவர்கள் பல பெண்குழந்தைகளை பாலியல் பலாத்காரத்திற்கு உட்படுத்திவிட்டு கொலைசெய்து வீசிவிட்டுச் சென்றிருக்கிறார்கள். பொதுவாக இவர்களை மனோரீதியில் பாதிப்புக் குள்ளானவர்கள் என மனநல ஆய்வாளர்கள் சொல் கிறார்கள். சில ஆண்டுகளுக்கு முன் கீத்தா ஸெரனி எனும் எழுத்தாளர் இரண்டு சிறுவர்களைக் கொன்ற ஒரு பெண் சிறுமி குறித்த *Cries Unheard* எனும் புத்தகம் எழுதியிருந்தார். அதில் அச்சிறுமி சின்ன

வயதில் பாலியல் வன்முறைக்கு உட்பட்டதை அவரது மனோநிலை திரிபுக்கான காரணங்களில் ஒன்றாகச் சொல்லியிருந்தார். இதுவன்றி அச்சிறுமியின் தாய் ஒரு பால்வினைத் தொழிலாளி என்றும் அவள் இச்சிறுமியை தனது வாடிக்கையாளர்களின் வன்முறைக்கு உட்படுத் தினாள் என்றும் சூடிக்காட்டியிருந்தார். இதைப் போலவே பீடபைல்கள் சிறுவயதில் பாலியல் அத்துமீறலுக்கு உட்படுத்தப்பட்டதால் மனம் வக்கரித்துப் போகிறார்கள் என்றும் ஒரு உள் வியல் விளக்கம் இருக்கிறது.

லோலிடா நாவல் இவ்வகையில் இப்பிரச்சினையை உளவியல் பரிமாணத் தலையிருந்து அனுகூலவதால் இன்றளவும் முக்கியமான இலக்கியமாகக் கருதப்படுகிறது. இக்கட்டுரையில் பேசப்படும் போர்னோகிராபி மற்றும் பீடபைல் சம்பந்தமான சாநியின் எழுத்து பிரான்ஸைச் சேர்ந்த சுகன், ஷோபாசக்தி இருவரும் இணைந்து தொகுத்த சனதரும் போதினி (ஜூன் 2001) புத்தகத்தின் 156-167 பக்கங்களில் பிரசரமாகி யிருக்கிறது. சனதரும்போதினியின் பிரதி தந்துவிய ஷோபாசக்திக்கு எனது மனமார்ந்த நன்றி உரியது.

குறிப்பு இரண்டு :

ஜோரோப்பிய அறிவுப் பாரம்பரியத்திலும் இலக்கியத்திலும் ஆழந்த பரிச்சயம் கொண்ட கஜேந்திரா ராஜேந்திரா, உலக நாவல்கள் குறித்த விரிவான பழப்பும் இலக்கிய நுண்ணுணர்வும் கொண்ட மு. புஷ்பராஜன், உலக இலக்கியத்திலும் தென் ஆசிய ஆங்கில இலக்கியத்திலும் அறிவு கொண்ட எனது ஸ்பானிஷ் இலக்கிய சினேகிதி மக்தா கோஸ்தா போன்றவர்களுடன் இலக்கியத் திற்கும் போர்னோகிராபிக்குமான உறவு குறித்த எனது உரையாடல்கள் இக்கட்டுரையின் முழுமைக்கு மிகுந்த உதவியாக இருந்ததை இங்கு நன்றியுடன் நான் நினைவு கூறகிறேன். லோலிடா நாவல் குறித்து சார் பான விமர்சகர்களதும் பெண்ணிலைவாதிகளதும் பார்வைகள் தற்போது முழு நாலாகத் தொகுக்கப்பட்டு இங்கிலாந்தில் வெளியாகி யிருக்கிறது. லோலிடா நாவலில் படைப்பாளியாக நபக்கோவ் செய்யும் இடையீடுகள் குறித்த அவதானங்களுடனான புதிய வாசிப்பிலான தனது அனுபவங்களை மக்தா கோஸ்தா பகிரந்து கொண்ட அதே வேளையில் ‘பார்த்தின் படைப்பாளி இந்துவிட்டான்’ எனும் கூற்று தொடர்பான பிரேம் - ரமேஷின் அனுகூலமுறையையும் பரிச்சயம் கொள்ள முடிந்தது. இன்னொரு சந்தர்ப்பத்தில், இவ்வகையிலான வாசிப்பு தொடர்பான எனது அபிப்பிராயங்களை உயிர்நிழல் வாசகர் களுடன் பகிர்ந்து கொள்ளமுடியும் என நம்புகிறேன்.

சனத்ரமபோதினியும்

டன்னத(?) சங்கீதமும்

நஞ்சினி

சமிகாலமாக புகலிடத்திலும் சரி, இந்தியா, இலங்கையிலும் சரி மேற்கத்தைய அழிஞர்களினதும் கலைஞர்களினதும் பெயர் களை வாயில் உச்சரிப்பதும், அவர்களை உதாரணத்திற்கு எடுத்துக் கொள்வதும், அவர்களின் படைப்புகளை மொழிபெயர்ப்பதும் அநேகருக்கு ஒரு fashion ஆகிவிட்டது.

இவர்களைப் படிப்பதிலோ, உதாரணம் கொள்வதிலோ தவறில்லை. மாறாக நாம் அனைத்தையும் அறிந்திருப்பதுநல்ல விடயங்களே. ஆனால் எம்மில் அநேகர் இவர்களைப் புரிந்து கொண்டும் படிப்பதில்லை; முழுமையாகவும் படிப்பதில்லை. இங்கு நடக்கும் அனைத்து விடயங்களையும் பிழையாகப் புரிந்து தமது எழுத்துக்களிலே பேச்சுக்களிலே இவர்களைப் பிழையாகப் பிரயோகிப்பதுதான் வேதனையாக உள்ளது. சமீபத்தில் பாரிஸ் வந்திருந்த சாருநிவேதிதாவின் பேச்சுக்களிலும் முழுக்க முழுக்க மேற்கத்தையக் காய்ச்சல்தான் அடித்தது.

பாரிஸிலிருந்து வெளியான 'சனத்ரமபோதினி' என்னும் தொகுப்பில் சாருநிவேதிதாவின் 'உன்னத சங்கீத' மெனும் கதை படித்தேன். எதையும் எழுதி விடலாம், பின்பு எதிர்ப்பு வந்தால் அதை பிறப்போக்கு வாதம் அல்லது செக்ஸ் எதிர்ப்புவாதம் என்று சொல்லிச் சமாளித்துவிடலாம் என்ற துணிவுடனும் இக்கதையை எழுதியுள்ளார்போல் தெரிகிறது.

இவர் முன்று விடயங்களை இக்கதையில் சொல்ல முயற்சித்திருக்கிறார். ஒன்று, அவர்தமிழ்நாட்டில் இழந்து நிற்கும் மரியாதையை புகலிடத்தில் இருக்கும் சில இலங்கை ஆண்கள் துரக்கி விட்டிருப்பதனால், ஓரிரு பந்தியில் எழுதிவிட முடியாத இலங்கைப் பிரச்சினையை தனது கதையில் சொல்ல முயற்சித்துள்ளார். இன்னொன்று, ஓரினச் சேர்க்கை. மூன்றாவது, சிறுவர் கலந்தன் வளர்ந்தவர்கள் எப்படி செக்ஸ் வைப்பதென்று. இக்கதையில் இவரின் முக்கிய நோக்கமாக இருப்பது ஏதுபோல்தான் தெரிகிறது.

எனக்கு இக்கதையிலுள்ள விமர்சனமும் அது பற்றியதுதான்.

13வயதான கிறிஸ்கண என்னும் பாத்திரத்தின்

மூலம் சிறுமியர் களை எப்படி தமது பாலியல் இசைக்கு பயன்படுத்தலாம் என சாருநிவேதிதாவளர்ந்த ஆண்களுக்குச் சொல்லுவதுதான் இக்கதை.

கிறிஸ்கணாமீது தனக்கு முதலிலிருந்தே ஒரு கண் என்று தானாகவே ஒப்புக்கொள்கிறார். அச் சிறுமியின் உடலை வழுமையான ஆண்களின் கண் ஜோட்டத்துடன் வர்ணிக்கிறார். தனது குழலுக்குள் அவளை விழுத்துவதற்கு செக்ஸ் ஜோக்குகளையும் செக்ஸ் கதைகளையும் சொல்கிறார். உப்புமுட்டை சுமக்கிறார்.

தன் மனைவியைச் சந்தித்தபோதும், அதன் பின்னும் அவள் மதிருந்த செக்ஸ் வெறி இப்போதனக்கு இல்லாமல் போய்விட்டதென்றும் மனைவியுடன் செக்ஸ் வைக்கும் போது அச் சிறுமியை நினைத்துக் கொள்வதாகவும், வேறு பெண்களைக் காணும்போதெல்லாம் அப் பெண்களுடன் செக்ஸ் வைத்துக்கொள்ள விரும்புவதாகவும் இப்படிப் பல.

மேற்கூறிய அனைத்தும் சிறுமிகளை பாலியல் துரப்பிரயோகம் செய்யும் ஆண்களின் தந்திரங்கள் என்பது அதுபற்றிய பிரக்ஞங்களுள் அனைவரும் அறிந்தது. அதுமட்டுமல்ல பெண்ணை, அவளின் உடலை (அது சிறுமியினதானாலும் சரி, பெண்ணினதானாலும் சரி) வெறும் செக்ஸ் மெஷினாக மட்டுமே இவர் பார்க்கிறார். இவையெல்லாம் இவரின் ஆண்குறி மையவாதத்தையே குறிக்கிறது.

ஆண் வக்கிரம் நிறைந்த இக்கதையை - எழுத்தை - இங்கு சிலர் கட்டுடைப்பு எழுத்தென்றும், எழுத்துச் சுதந்திரமென்றும் தமது ஆண்வெறித் தனமான ஆசைகளையும் இவரின் கதைமூலம் நிறைவேற்றிக் கொள்கிறார்கள். 13 வயதுச் சிறுமிக்கு செக்ஸ் ஆசைகள், உணர்வுகள் இருக்காதென என்னால் எப்படிக் கூற முடியுமென்று சிலர் கேட்கக்கூடும்.

இவர்களுக்கு:

சிறுமி, சிறுவர்களுக்கு பாலியல் உணர்வு உண்டா, இல்லையா என்பதல்ல இக்கதையின் நோக்கம். மாறாக ஒரு வயது வந்த ஆண் தனது நோக்கிலிருந்து, தனது கற்பனையிலிருந்து, தனது

ஆசையிலிருந்து ஒரு சிறுமியை பாலியல் பண்டமாகப் பார்ப்பதும், பார்க்க வைப்பதும்தான் ஆத்திரமடைய வைக்கிறது. 13 வயதுச் சிறுமியை பாலியல் துர்ப்பிரயோகம் செய்வதோ அல்லது பாலியல் உறவுகொள்வதோ அல்லது அவனுக்கு பாலியல் ஆசைகளைத் தூண்டுவதோ இங்குள்ள சட்டப்படி குற்றமாகும். (பல வளர்ந்த ஆண்களுக்கு குழந்தையா, சிறுமியா, பெண்ணா, வயது முதிர்ந்தவளா என்பதெல்லாம் பிரச்சனையே கிடையாது. அவர்களுக்குத் தேவை பெண்ணின் உடல்) இக்கதையை நான் பாலியல் வக்கிரம் (perversity) நிறைந்த ஒரு கதையாகத்தான் பார்க்கிறேன்.

ஒரு 13 வயதுச் சிறுமி தனது உணர்வுகளை எழுதியிருந்திருந்தால் எனக்கு எந்த உரிமையும் கிடையாது. அவளின் உணர்வுகளை அவமதிக்க. ஆனால், வக்கிரமாக ஒரு ஆண் தனது இச்சையைப் பூர்த்தி செய்ய எழுதும் எழுத்துக்களையெல்லாம் எழுத்தென்று என்னால் ஏற்கழுடியாது. அடுத்து எது

எழுத்து, எது எழுத்தில்லை என்று கூறவும் நான் இங்கு முயலவில்லை. அதை எம் எல்லாருக்கும் கூற சாருநிவேதிதாவும் அவர் போன்றோரும் இருக்கி ரார்கள்.

சாருநிவேதிதாவிற்கு:

முதலில் வயது வந்த பெண்ணுடன்.

அது அலுத்து பின் 13 வயதுச் சிறுமி.

அடுத்தது என்ன குழந்தையா?

அடுத்தது என்ன சாரு?

ஓடுக்கப்பட்டவர்களுக்காக வெளியானதாகக் கூறப்பட்டுள்ள இத் தொகுப்பில் (சனதரும் போதினி) பல நல்ல விடயங்களுடன், சிறுவர்களை பாலியல்ரீதியாகச் சரண்டும் இக்கதை வெளியானது, வெளியீட்டாளர்களுக்கும் வெளியீட்டுக் காரணத்திற்கும் உள்ள முரண்பாட்டையே காட்டுகிறது.

1.

பனி பழந்த அந்த நாளை
வீரல்களால்
அழுத்தித் துடைக்கின்றேன்
மெல்லிய திரைகள் விலக
பீரகாசமாய் உனது மூகம்
சீன்னக் கனவுகளின்
நெசவுகளாய் நீயும்
வார்த்தைகள் மூட்டு மளனமாய்
உன் எதிரிலே நானும்
ஏறி இறங்கி விழுந்து வழியும்
உன் பார்வையில்
அர்த்தங்கள் அற்று
ஏதேதோ நான் பேச
நெருக்கமாய்
உன் நேசம் சொல்ல
தவித்துக் கொண்ட அந் நாள்
இன்னும் ஞாபகத்தில்.

2.

யின்னல் கிழித்த கருமேகங்கள்
மோதி வெழக்க
புழுதியில் புரஞும்
சரத் துளிகளாய்
நீணனவுகள்

கடதாசீக் கப்பல் கட்டியும்
போர்வைக்குள் சூடு தேழியும்
கழிந்த
மழை நாட்கள் நகர
ஒசையோடு
மனதைக் கலைத்துப் போன
முதல் துளி
இன்னும் அதிர்வகளோடு

பார்வைகளில் அவிழிந்தும்
வார்த்தைகளில் மூட்டியும்
நீண்று போன நாட்கள்

குறும்பான உன் பேச்சில்
அழுது அந்நியமாகிப் போயினும்
நீகாத்திருந்த தெருக்கள்
மனதருகை வெறுமையாக

சத்தங்கள் எழுப்பும்
உன் வருகை
காதருகை நீ மனுமனுத்த பாடல்
உற்சாகமான உனது பார்வை
பாடசாலை சுவரில்
நீ கிறுக்கிய எனது ஸயர்

ஒரு பருவம்
தூவானமாய் நீறையும்.

சந்திரிக்காவை கைது செய்தல் தொடர்பாக....

கலையரசன்

விடுதலைப்புவிகள் உட்பட உலகெங்கும் இன்று ஆயுதப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் 21 அமைப்புகளை ‘பயங்கரவாத இயக்கங்களாக’ பிரிட்டனில் அப்போதுதான் அறிவிக்கப்பட்டு பெரும் சர்ச்சையை கிளப்பி விட்டிருந்தது. இது தொடர்பாக, பிரிட்டனில் வாழும் தமிழ் சமூகம் மட்டுமல்ல பல்வேறு தேசங்களைச் சேர்ந்த முஸ்லிம் சமூகமும் அதிருப்பு தெரிவித்திருந்தபோதும் இந்தச் சட்டம் நடைமுறைக்கு வந்தது. இதுவரை காலமும் மேற்கொரோப்பிய நாடுகள் தத்தமது நாடுகளில் தமது அரசாங்கங்களுக்கு எதிராக வன்முறைப் போராட்டத்தில் ஈடுபடும் இயக்கங்களையே தடை செய்து வந்தன. உதாரணமாக, பிரிட்டனில் வட அயர்வாந்து விடுதலைக்காக போராடும் IRA எப்பெயினில் பாஸ்க் மக்களின் விடுதலைக்கு போராடும் ETA என்பவற்றை சொல்லலாம். ஆனால் அமெரிக்காவின் “புதிய உலக ஒழுங்கு” மற்ற நாடுகளின் அரசியலிலும் முக்கை நுழைப்பதின் நிமித்தம் ‘உலகப் பயங்கரவாத’ இயக்கங்களின் பட்டியலை தயாரித்ததுபோல தனது சகோதர நட்புநாடான பிரிட்டனையும் செய்யத் தூண்டியதன் விளைவே மேற்குறிப்பிட்ட தடைச் சட்டம்.

இத்தகைய பின்னணியிலேயே புதிய உலக ஒழுங்கை ஏற்றுக்கொண்ட இலங்கையின் ஜனாதிபதி சந்திரிகா குமாரதாங்கவின் ஜரோப்பிய விஜயமும் அமைந்திருந்தது. ஜரோப்பாவில் வாழும் முன்னாள்/இந்நாள் தமிழ் அகதிகளின் திட்டுகளையும் வசைகளையும் அதிருப்பியையும் ஒரு பொருட்டாக மதிக்காது ஜரோப்பிய ஒன்றியம் சந்திரிகாவுடன் வர்த்தகம் செய்வதுபற்றி பேசியது. நாட்டில் சமாதானம் (ஷாளவிற்கேளும்) வந்துவிட்டால் தனது முதலீடுகள் அதிகரிக்கும் என உறுதி கூறியது. ஜரோப்பாவின் சக்தி வாய்ந்த நாடான ஜேர்மனியில் தனது விஜயத்தை முடித்துக்கொண்டு சந்திரிகா ஹ்ராலன்ட் வந்து சேர்ந்தபோது அவரைக் கைது செய்யுமாறு கோரும் தமிழ் அகதிகளுக்காக பாடுபடும் டச்சு சக்தி வழக்கறிஞர் ஒருவரின் மனு, நீதி அமைச்சர்க்கு அனுப்பப்பட்டது. சர்வதேச சித்திரவைதை தடுப்புச் சட்டத்தில் இலங்கை அரசும்

கையெழுத்திட்டும் அங்கே சித்திரவைதை நடைபெறுவதாகவும் இதற்கு முப்படைகளின் தலைவரின்று வகையில் சந்திரிகா பொறுப்பேற்கவேண்டும் எனக் கோரி பாதிக்கப்பட்ட இரண்டு தமிழ் அகதிகளின் பெயரால் வழக்கு தாக்கல் செய்யப்பட்டது. எனினும் “ஆதாரம் போதாது தெளிவில்லை” எனச் சாட்டுச் சொல்லிந்தியமைச்ச மனுவை நிராகரித்து விட்டது. இதைப்பற்றியோ அல்லது மனித உரிமைகள்பற்றியோ எதுவும் அலட்சிக் கொள்ளாது நெந்தர்லாந்து இராணுமியும் பிரதமரும் இரு நாடுகளுக்கு இடையே உள்ள நாலுறை ஆண்டு கால உறவை மெச்சியபடியே சந்திரிக்காவுடன் விருந்துண்டு மகிழ்ந்தனர்.

மேற்கொரோப்பிய நாடுகளுக்கும் இலங்கை அரசுக்கும் இடையே நிலவும் அந்தியோன்யமான உறவு இன்று பகிரங்கமாகிவிட்டபோதும் இந்தக் கசப்பான உண்மையை ஏற்றுக் கொள்ள எம்மில் பலருக்கு கஸ்டமாகவிருக்கலாம். மேற்கொரோப்பாவின் ‘ஜனநாயக மனிதாபிமான’ முகத்தைக் கண்டு மயங்கி அந்த மாயையில் இருந்து விடுபட முடியாதவர்கள் பற்பல சமாதானங்களை தமக்குள் கூறிக்கொள்ளலாம். ஆனால் இந்த நாடுகள் எப்போதாவது ஜனநாயகம், மனித உரிமைகள் பற்றிப் பேசினால் அது எப்போதும் தமது நலன் சார்ந்து தான் என்பதைப் புரிந்து கொள்ள அதிக காலம் எடுக்காது.

இலங்கையைப் போலவே ஜரோப்பாவில் அல் பேனியர் களைப் பெரும்பான்மையாகக் கொண்ட கொசோவோ மாகாணம் பிரிவினை வேண்டிப் போராடியது எல்லோருக்கும் தெரியும். அங்கிருந்த ஆயுதக் குழுவான கொசோவோ விடுதலை இராணுவம் (KLA) மேற்கொரோப்பாவினால் ஆதரிக்கப்பட்டது. ஜேர்மனி ஆயுதத் தளபாடங்களை வழங்கியது. ஜரோப்பாவெங்கும் KLA ஆதரவுப் பிரச்சாரம் நடந்தது. ஜரோப்பாவியராணுவத்தின் பொதுமக்கள் மீதான அடக்குமுறை, மனித உரிமை மீறல்கள், படுகொலைகள் என்பன பற்றி எல்லாம் பிரச்சாரம் செய்யப்பட்டது. இதன் தாக்கத்தால் உலக மக்கள் ஜரோப்பாவியரின்

சேர்பிய இராணுவத்தையும் ஜனாதிபதி மிலோசே விச்சையும் வெறுத்தனர். யூகோஸ்லாவியாமீது ஆயுத விநியோகத்தை, பொருளாதாரத் தடை என்பன ஏற்படுத்தப்பட்டன. மிலோசேவிச்சை மனிதப் படுகொலைகளுக்கு காரணமான குற்ற வாளியாக இன்றர் போல் அறிவித்தது. இப்போது பதவியிழந்த முன்னாள் ஜனாதிபதியை போர்கால குற்றங்களுக்காக விசாரிப்பதற்காக சர்வதேச நீதிமன்றில் ஆஜர்படுத்துமாறு இப்போதைய அரசுமீது நிர்ப்பந்திக்கப்படுகிறது.

மிலோசேவிச்சை சந்திரிகாவைப்போலவே தேர்தலில் மக்கள் வாக்குகளால் தெரிவ செய்யப் பட்ட ஜனாதிபதிதான், இருவரும் தத்தமது நாடு களில் எழுந்த சிறுபான்மையினத்தின் போராட்டத்தை அடக்குவதற்கு இராணுவ வன்முறையை ஏவிவிட்டவர்கள் தான். இரண்டு நாடுகளிலும் இராணுவத்தால் நடத்தப்பட்ட படுகொலைகளுக்கு ஆதாரம் உள்ளன. ஆனால் மிலோசேவிச்சைக்கு சிறைத்தண்டனை, சந்திரிகாவுக்கு விருந்துபசாரம்! ஏன் இந்தப் பாரபட்சம்?

இதன் பதில் மேற்குலகின் இராணுவ பொருளாதார நலன்களில் தங்கியுள்ளது. கொசொவோ பிரச்சனை தொடங்க முன்பு யூகோஸ்லாவியாவில் அமெரிக்கா ஜேரோப்பிய நேட்டோ இராணுவத்திற்கு தளம் அமைக்க விடவேண்டும் என முன்னாள் ஜனாதிபதி மிலோசேவிச்சைக் கேட்டபோது அவர் மறுத்துவிட்டார். மேலும் அந்த நாட்டின் முக்கிய வர்த்தக நிறுவனங்கள் அரசின் அல்லது அரசுக்கு சார்பான உள்ளுர் முதலாளி களின் வசம் இருந்தன. இந்த நிலை மாறவேண்டுமானால் மிலோசேவிச்சை அகற்ற வேண்டும், இதன் விளைவே கொலோவோ யுத்தமும், மிலோசே விச்சை கைது செய்யும் உத்தரவும். ஆனால் இலங்கையில் நிலைமை அப்படியல்ல. சந்திரிகா மேற்குலகின் தாளத்திற்கு ஏற்ப ஆடுவதால் அவர் கேட்கும் போதெல்லாம் தமிழ்பேசும் இனத்திற்கு எதிரான போருக்குத் தேவையபடும் ஆயுத தளபாடங்களோ நிதி உதவியோ அனுப்பி வைக்கக்கப்படுகின்றன. அன்மையில்கூட மேற்குலக நாடுகள் இலங்கை அரசுக்குத் தொடர்ந்தும் உதவி செய்வதாக புலிகளினால் குற்றஞ் சாட்டப்பட்டது இங்கே குறிப்பிடத்தக்கது.

மேற்குலக அரசுகளுக்கும் இலங்கை போன்ற நாடுகளில் மக்கள்மீது அடக்குமுறையை ஏவி விடும் சர்வாதிகளுக்கும் இடையிலான தொடர்பு இன்று நேற்று ஏற்பட்டதல்ல, காலங்காலமாக இருந்து வரும் உறவுதான். சிலி நாட்டில் இராணுவ சதிப் புரட்சியின் மூலம் ஆட்சிக்கு வந்த சர்வாதிகாரி பினோசே கொன்றொழித்த சொந்த நாட்டு மக்களின் தொகை 20,000 என மனித உரிமைகள் நிறுவனங்கள் கூறுகின்றன. சதிப்புரட்சியில் அமெரிக்க சி.ஐ.ஏ.யின் பங்கும் பின்னர்

தொடர்ந்த சர்வாதிகார ஆட்சிக்கு அமெரிக்க மேற்கைரோப்பிய நாடுகளின் ஆதரவும் இன்று இரகசியமல்ல. பதவி விலகிய பினோசே 20 வருடங்களின் பின்னர் மருத்துவ சிகிச்சைக்காக இங்கிலாந்து வந்தபோது கைது செய்யுமாறு எழுந்த மனித உரிமை நிறுவனங்களின் கூச்சல் களுக்கும் செவி கொடுக்காத பிரித்தானிய அரசு, பினோசேயை பாதுகாப்பாக நாட்டுக்கு அனுப்பி வைத்தது.

சிலி போலவே ஆர்ஜன்மனாவிலும் இராணுவம் சதிப்புரட்சி மூலம் ஆட்சியை கைப்பற்றியது. அதன்பின்பு கொல்லப்பட்டவர்கள், காணாமல் போனவர்களின் தொகை 30,000க்கும் மேல். சித்திர வைதையில் கொல்லப்பட்டவர்களின் உடல்களை இராணுவம் விமானத்தில் கொண்டு போய் கடவில் கொட்டியது. இதைத் தவிர அரசு எதிர்ப்பு அமைப்பு களைச் சேர்ந்தோரின் பின்னை கள் பலவந்தமாக பெற்றோரிடம் இருந்து பிரித் தெடுக்கப்பட்டு வேறு இடங்களில் வளர்க்கப்பட்டனர். இந்த அக்கிரமங்களுக்கு காரணமாக இருந்த அமைச்சரொருவின் மகள் திருமணம் செய்யப்போவது நெதர் லாந்தின் வருங்கால மன்னாகப்போகும் வில்லை அலெக்சாண்ட்ரை! பாராளுமன்ற ஒப்புதலுடன் திருமணம் ஏற்கனவே நிச்சயமாகி விட்டது.

ஒரு பக்கத்தில் சர்வாதிகாரிகளுடனும் அடக்குமுறையாளருடனும் கொஞ்சிக் குலாவும் மேற்குலக நாடுகள் மறுபக்கத்தில் தமக்கு விரோதமான நாடுகளின் தலைவர்களை கைது செய்யுமாறு கோரிக்கை விடவும் தயங்குவதில்லை. இதில் வேடிக்கை என்னவென்றால், இவர்களின் கைதுக்கான காரணங்களாக மனித உரிமை மீறல்களை குறிப்பிடும் இவர்கள், தமது நட்பு நாடுகளில் நடக்கும் மனித உரிமை மீறல்களை கண்டும் காணாததுபோல் பாசாங்கு செய்வதுதான். இதற்கு உதாரணங்களை அடுக்கிக்கொண்டே போகலாம். பத்து வருடங்களுக்கு முன்பு ஸ்கொட்லாந்து லொக்கர்பியில் நடந்த விமானக் குண்டு வெடிப்புக்கு (அந்த விமானத்தில் குண்டு இருக்கிறது என்ற தகவல் ஏற்கனவே ரஷ்ய உளவுத்துறையால் அமெரிக்க அரசுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டும் அசட்டை செய்யப்பட்டது.) காரணகர்த்தாவாக குற்றஞ்சாட்டி லிபியத் தலைவர் கடாபியைக்கைது செய்யுமாறு பிரிட்டன் அரசு கோரி வருகின்றது. அதேபோல கியுபாவின் வான்பூப்புக்குள் அத்துமறி நுளைந்த இரு விமானங்களை சுட்டு வீழ்த்திய குற்றஞ்சாட்டில் கியுபா தலைவர் காஸ்ட்ரோவை கைது செய்யுமாறு அமெரிக்க நீதிமன்றமொன்றில் வழக்குத் தாக்கல் செய்யப்பட்டது. பனிப்போர் முடிவில் கலைக்கப்பட்ட கிழக்கு ஜேர்மன் அரசின் கடைசி ஜனாதிபதி கிரென்ஸ் இப்போது இருப்பது ஜேர்மன் சிறையில். அன்றைய கீழ்க்கு ஜேர்மனியில்

பெண்கள் சந்திப்பின் 20வது தொடர்

நிகழ்ச்சி நிரல்:

- சுந்தரி எழுதிய "கேட்டிருப்பாய் காற்றே" (சரிநகர், 1998) சிறுகதை வாசிப்பு.
- சிறார்களுக்கெதிரான பாலியல் வன்முறை - விஜி (கலந்துரையாடல்)
- கிழக்கிலங்கைப் பெண்களுக்கெதிரான வன்முறைகள் - மங்களோஸ்வரி (குரியா பெண்கள் அபிவிருத்தி நிலையம் - 'பெண்' சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் குழு)
- 'காற்றும் புயலும்' பெண்களின் போட்டிச் சிறுகதைகள் விமர்சனம் - ராஜேஸ்வரி பாலசுப்ரமணியம்
- மலர் வெளியீடு
- எதிர்கால ஆலோசனைகள், அடுத்த சந்திப்பிற்கான தெரிவுகள்
- பெண்ணிய எழுத்தும் பெண்ணியம் சார்ந்த எழுத்தும் - நிருபா (கலந்துரையாடல்)
- 'மனம்படு மொழி' பெண் வாழ்வியல் பற்றிய கவிதா நிகழ்வு - ஜெபா
- ராஜேஸ்வரி பாலசுப்ரமணியத்தின் 'அவனும் சில வருடங்களும்' நாவல் விமர்சனம் - உமா
- கலைநிகழ்ச்சி
- பெண்ணிய நோக்கிலான பால்வினைத் தொழிலாளர்கள் - றஞ்சி (கலந்துரையாடல்)
- மிலேனியத்தில் பெண்களின் உரிமைப் போராட்டம் - தயாநிதி (கலந்துரையாடல்)

தொடர்புகளுக்கு:

Penkal Santhippu
C/O Uma Pararajasingam
Hobrecht str. 50
12047 Berlin
Germany
Tel: 030 - 61627808
e-mail: Uma109@aol.com

இருந்து வெளியேற விரும்பிய நான்கு அகதிகளை எல்லையில் ஈட்டுக் கொன்ற குற்றச்சாட்டில் (நேரடியான சம்பந்தம் இல்லாதபோதும்) கிரென்ஸ் சிறை வைக்கப்பட்டுள்ளார். ஜேர்மன் நீதித்துறையின் நியாயப்படி பார்த்தாலும் வட இலங்கையில் இருந்து இந்தியாவிற்கு ஒடிய பல அப்பாவி தமிழ் அகதி களை கடவில் வைத்து இலங்கை கடற்படை ஈட்டுக் கொன்ற காரணத்திற்காக முப்படைகள் தலைவியான சந்திரிக்கா கைது செய்யப்படலாம். ஆனால் அது நடக்கப் போவதில்லை. கிரென்ஸ் மேற்கு ஜெர்மனியுடன் சித்தாந்த அடிப்படையில் முரண்பட்ட சோஷவிச கிழக்கு ஜேர்மனியின் அதிபராக இருந்தவர். ஆகையினால் அவர் ஜேர்மன் சமஷ்டிக் குடியரசின் எதிரி. ஆனால் ஜேர்மன் அரசுக்கும் இலங்கை அரசுக்கும் இடையில் அப்படி எந்த முரண்பாடும் இல்லையே.

"அரசியலில் எப்போதும் நிரந்தர எதிரியும் இல்லை, நிரந்தர நன்பனும் இல்லை. ஆனால் நிரந்தர நலன்கள் மட்டுமே உண்டு" என அரசியல் அரிஞர்கள் சொல்வார்கள். அது மீண்டும் மீண்டும் உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது. மேற்குலக நாடுகளைப் பொறுத்தவரை அவர்களின் சொந்த பொருளாதார நலன்களே எப்போதும் முன்னிறுத்தப்படுகின்றன. எந்தவொரு நாட்டின் அரசோ ஆயுதக்குழுவோ அவர்களின் பாதையில் தடைக்கல்லாக இருப்பின் அவை அகற்றப்படவேண்டும். அவர்களின் கட்டளைகளுக்கு அடிப்படையாத 'பயங்கரவாதிகளுக்கு' முரண்படும் 'முரட்டுநாடுகளுக்கு' எதிராக மூர்க்க மான போர் கட்டவிழ்த்து விடப்படும். எங்காவது இயல்பாக எழும் மக்கள் எழுச்சிகள் சவிரக்கமற்று நசக்கப்படும். இதுவே இன்றைய புதிய உலக ஒழுங்கின் நியதி. இதற்கு நீங்கள் ஒத்துப் போகிறீர்களா அல்லது எதிர்க்கிறீர்களா என்பதே, அடக்கப்படும் அனைத்து மக்களின் முன்னால் உள்ள கேள்வி. இங்கே இப்போது கேள்விகள் மட்டுமே எழுப்பப் பட்டுள்ளன. விடைகளை நீங்களாகவே தேடி அறிந்து கொள்வீர்கள்.

(புதுமுறையாக நாடக விமர்சனம் ஓன்று எழுதுவதாகவே மேசையின் ஓரம் அமர்கிறேன். மார்க் சிய பெனினிச் கண்ணோட்டத்திலோ அல்லது இருத்த வியல் அமைப்பியல் பின்நவீனத்துவ பார்வைகளிலோ என் விமர்சனத்தை வைக்க முடியாமற் போனதுக்கு எல்லா அறிவுஜீவிகளும் என்ன மன்னிக்குக்.

ஒரு சாதாரண சராசரி மனிதன் அதுவும் எமது புலம்பெயர் ஜேரோப்பிய குழலின் நுகர்வுக் கலாச்சாரத்தில் வேலையும் வீடும் கார் கனவுகளோடும் தோய்ந்து போன சாதாரண ஒரு மனிதனாக என்னைக் காணத் தவறினால் வாசிப்பதை இத்தோடு நிறுத்திக் கொள்ளுங்கள்.

தமிழ் நாடக வளர்ச்சி, போக்கு, உள்வாங்கல்கள், புலம்பெயர் குழலில் அவை ஏற்படுத்தியிருக்கும் தாக்கம், மாற்றம் போன்றவை பற்றியோ அன்றி நாடகவியல் யதார்த்தங்களோடு பின்னிப் பிணைந்துள்ள மேற் சொன்ன தத்துவங்கள் அடிப்படையிலோ என்னால் இந்த விமர்சனத்தை வைக்கமுடியாது போனதற்கு நான் வருந்தவில்லை. இங்கு நான் தெரிவிப்பது ஒரு சராசரிப் பார்வையாளரின் மனதிலையில் தோன்றிய ஒரு சில கருத்துக்கள். இனி நாடக அரங்குகள் நுழைவோம்.

குறைந்த பட்சம் நல்ல நாடகங்கள் என்று நான் கேள்வியும்போது அந்த நாடகங்களைப் பார்க்கக் கிடைக்கின்ற சந்தர்ப்பங்களைத் தவற விடுவதில்லை. தமிழ் அவைக்காற்று கலைக்கழகத்தின் நாடகங்களை, “தரமாக இருக்கும் சென்று பார்” என்று யாரும் சொல்லித் தெரியவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்பது பாலேந்திராவின் நாடகங்களில் ஒன்றையேனும் காணக் கிடைத்தவர்களுக்குத் தெரியும்.

இம் முறை மூன்று நாடகங்கள். மூன்றுமே ஏற் கணவே மேடையேறிருந்தாலும், எனக்கு மூன்றும் புதி யவை, முதல்முறை பார்க்கக் கிடைத்திருக்கும் அனுபவங்கள். முந்நாறு பேர் இருக்கக்கூடிய கலை அரங்கு (theatre) அண்ணளவாக நிரம்பிய பார்வையாளர்கள் மத்தியில் நாடகம் ஆரம்பாகியது. எனக்கு ஆச்சரி யத்தையும் கலைஞர்களுக்கு உற்சாகத்தையும் கொடுத்திருக்கும் என்பதில் வியப்பில்லை. தரமான நாடகங்களுக்கு அரங்கு நிறைவது என்பது ஆச்சரியந்தானே!

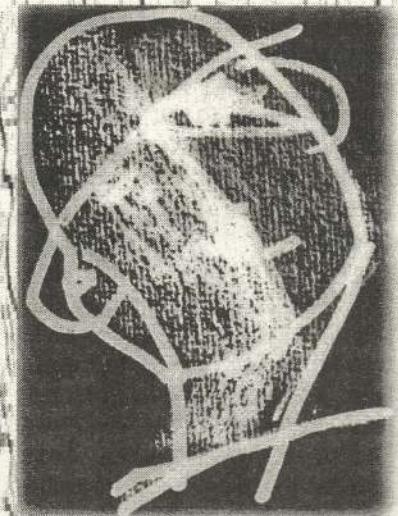
சிற்றனுக்கும் ரம்பாவுக்கும் விழா எடுக்கும் ஜேரோப்பிய கலைத்தாகம் கொண்டவர்கள் மத்தியிலும் எந்த விலை கொடுத்தாவது முன்றியடித்துக் கொண்டு, முன்றாந்தர ரசனையோடு கூடுதின்ற கூட்டத்திற்கு மத்தியிலும் அரங்கு நிறைந்த பார்வையாளர்கள் என்பது அவைக்காற்று கலைக்கழகத்தின் இருபது வருட விடாமுயற்சியும் தீவிர நாடக இயக்கத்தின் அவசியத்தை அது உணர்ந்ததன் விளைவுந்தான் காரணமாய்ப் போன்றுக்கொடுக்கலாம்.

இனி நாடகங்கள் நோக்கி!

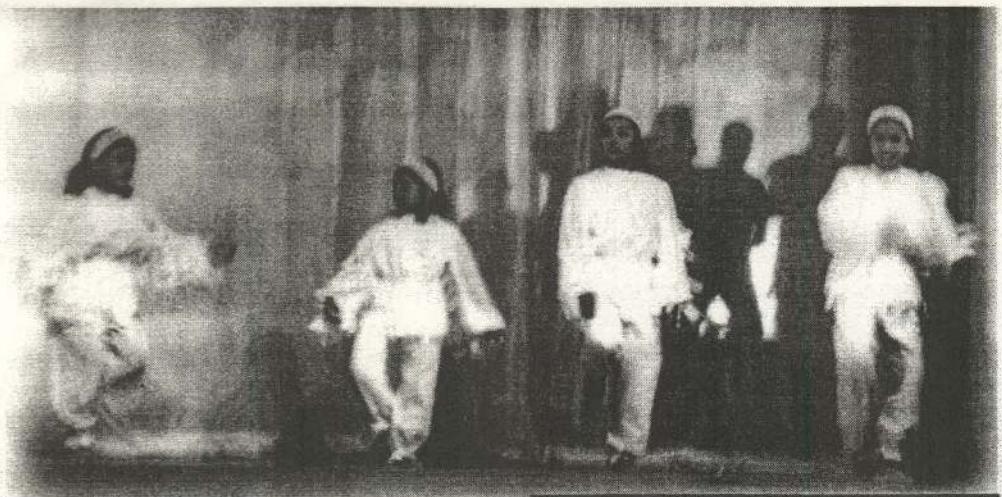
‘வேட்றை உச்சிய வெள்ளைப் புறாக்கள்’ சிறுவர் நாடகம். வலையில் அகப்பட்டுக் கொள்ளும் புறாக்கள் ஓன்றாக இணைந்து வலையையும் தூக்கிக்கொண்டு பறந்து விடுகின்றன. இதுதான் மையக்கரு. ஒற்றுமையின் அவசியத்தையும் வெற்றிக்கு அடிப்படையான

தமிழ் அவைக்காற்று கலைக்கழகம்

2001 : முன்று நாடகங்கள்

சனி இராசையா

வேடரை உச்சிய வெள்ளைப் புராக்கள்

செயல்திறனையும் வெளிக் கொண்டும் நாடகம் என்பது என் கருத்து. இதுபற்றி என் நன்பர்கள் சிலருடன் உரையாடியபோது இந்த நாடகத்தின் கரு பாசிசத்தை நாம் எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து காப்பாற்றிக் கொள்ளும் இயலாமை தத்துவத் தையே உணர்த்துவதாக குறிப்பிட்டனர்.

என்னைப் பொறுத்தவரையில் இங்கு அராஜக மும் பாசிசமும் வேடர்களிடம் இருந்துதான் பிறகுகின்றது.

முதலாளித்துவம் எப்படி நவீன் மயப்படுத்தப் பட்ட சுரண்டலை தன் இருத்தலுக்காக பயன் படுத்திக்கொள்கிறதோ அதே போலத்தான் பாசிச

மும் இங்கு வலை என்கிற (தேசியம், எழுச்சி, சாகசம்) ஊடகத்தினுடோக வெற்றிகரமாக செயல் படுத்த முனைகிறது. இதற்கு எதிராகப் போராடு வதும் அந்தப் போராட்டம் இன்னொரு மேம்பட்ட பாசிசமாய் மாறாமல் இருப்பதுமே அவசியம். அதையே நாடகமும் உணர்த்தியிருக்கிறது என்று நான் எண்ணுகிறேன்.

ஜனநாயக விழுமியங்களைக் காப்பாற்றவும் பாசிசத்துக்கெதிரான இயக்கத்தில் அப்பப்போ எழுகின்ற குரல்களை ஒன்று சேர்த்து உயர்த்தி நால் உச்சலாம் என்பதே என் விளக்கம்.

இன்னொரு வகையில் இதை நோக்கலாம். நடிகர்கள் சிறுவர்கள். செய்தியை உள் வாங்கும் பக்கம் சிறுவர்கள், பெரியோர்கள். இங்கு தேர்வு செய்யப்படும் கருவில் மார்க்சியம் உறைந்து கிடக்கவேண்டும் என்று எதிரபார்ப்பது அநாவிசியம். நாடகத்தின் கருவை நடிகர்கள் புரிந்து கொள்ளாத வரை அவை காட்சிகளால் பரிஞாமிப்பது கடினம். பத்து வயது சிறுவர்கள் இந்த வக்கிரி சிந்தனை யாளர்களைப் புரிந்து கொள்ளலாமா???

ஒரு சிறுமியை ஐந்து வரி உள்ள பாரதியின் பாட்டு ஒன்றினை மனம் செய்ய வைத்து மேடையில் பாட வைப்பதற்கு எனக்கு அண்ணளவில் ஐந்து வாரங்கள் எடுத்தன. பத்துப் பதினெண்து சிறுவர்களைக் கொண்டு வந்து ஒரு நாடகத்தை சுமார் அரை மணிநேரம் அதுவும் நாடகத்தின் போக்கு வியம் எதுவுமே பிசுகாமல் நடிக்க வைத்திருக்கின்றார் என்றால் பாலேந்திராவின் பின்னனியில் இருந்த உழைப்பு என்ன என்பதை இங்கு நாம் நோக்க வேண்டும்.

அடுத்து 'பார்வைக் கோளாறு'. கிருஷ்ணராஜா என்ற அனுபவமிக்க நாடகக் கலைஞரும் ஓவிய ஜும் தோன்றி நடித்த சிவசேகரம் எழுதிய ஓரங்க நாடகம். ஒரு முகம் இல்லாமல் சந்தர்ப்பங்களுக் கேறப் முகங்களை மாற்றிக் கொள்ளும் மனிதர்கள் பற்றியது. விசேஸ்மாக முற்போக்குவாதிகள் பற்றியது கரு. முகங்களை மாற்றுவது சரியா அல்லது பிழையா அல்லது நடுவிலே நிற்க வேண்டுமா என்பது இன்றுவரை எனக்குப் புரியவேயில்லை. அது

பார்வைக் கோளாறு

ஆசிரியருக்கே உள்ள
சிறப்பு:

மார் க் சியத் தைக்
கட்டி அணைத்துக்
கொண்டு மேடைமேடை
யாய் முற்போக்குக் கருத்
துகளை அன்னி எறிந்தபடி
அதனை நோக்கிய எந்தச்
செயற்பாடும் இல்லாத
மார்க்சியவாதி மார்க்சிய
வாதியாய் சாவதும் பிற்
போக்குத்தனமான கருத்
துக்களைச் சொல்லி ஒரு
மக்களின் நம்பிக்கையை
யும் முயற்சியையும் தடை
பண்ணி முருகனைக் குழ்பி
டுங்கள் என்ற வாரியார்
வாழ்வும் பெரியளவில் வித்
தியாசப்பட்டு விடப்போவ
தில்லை.

சில வே வை எ களில்
முகங்கள் மாறவேண்டிய
காலச்சுழல் உருவாகிற

போது செயற்பாட்டாளர் மாற்றவேண்டிய
தேவையை உணருவார். வெட்டிப் பேச்சாளருக்கு
அது அவசியமில்லை. முன்னோக்கி, பின்னோக்கி,
சிலவேளைகளில் இரண்டையும் கலந்து நோக்கி
முகங்களை மாற்றிக் கொள்ளும் பச் சோந்தி
முற்போக்காளர்களுக்கென ஆசிரியரின் கருத்தும்
நாடகத்தின் அமைப்பும் நன்கு உணர்த்தி
யிருந்தன. இரண்டு நிறங்களில் அரிதாரம் பூசிக்
கொண்டு மேடையில் தோன்றிய கிருஷ்ணராஜா
நாடகக் கருவக்கேற்ப ஓட்டத்தை அசைவினை
(motion) சற்று கூட்டியிருக்கலாமோ என என்னை
தோன்றிற்று. விளங்கக்கூடாது என்பதற்கே வசனம்
எழுதியது போன்றிருந்தது சில பகுதிகள்.

வேடரை உச்சிய வெள்ளைப் புராக்கள்

மூன்றாவதும் இறுதியானதுமான 'கண்ணாடி வார்ப்புகள்'. மொழிபெயர்ப்பு நாடகங்களையே
மேடையேற்றுகிறார் என்ற விமர்சனத்தை 'தமிழ்
அவைக்காற்று கலைக்கழகத்'தின்மீது ஸீஸம் தீவிர
நாடக விமர்சகர்கள் மீஸ்பரிசீலனைக்கு வித்திடும்
நாடகம். என்னிடம்கூட அந்தக் கருத்து கருத்தள
வில் இருந்தது உண்மை. 'கண்ணாடி வார்ப்புகள்'
அதனைத் தகர்த்துவிட்டது. அதற்கு பாலேந்திரா
காட்டிய அக்கறையும் காரணமாக இருக்கவேண்
டும். மொழிபெயர்ப்பு நாடகமாய் இருந்தாலும் எமது
சமூக பிரதிபலிப்புகளை உள்வாங்கி அமைக்கப்
பட்ட நாடகவரிகள், நடிப்பு, பாத்திர அமைப்பு
மீண்டும் ஒரு தடவை இதனைப் பார்க்கமாட்டோமா

என்ற உணர்வை
தோற்றுவித்துவிட்டது.

நான்கு பாத்திரங்கள். மன்னிக்கைவேண்
டும், ஜந்து பாத்திரங்கள் சுவரில் தொங்கும்
ஒடிப் போன தந்தை
யின் படமும் சேர்த்து.
ஒவ்வொரு தடவையும்
தந்தையின் பேசு அடி
படுகிறபோது வட்ட
மாய் ஒளி படத்தை
நோக்கி நகர்வதும்
மறைவதும் ஒரு உயிரிய
ரூபான் பாத்திரத்திற்
தோற்றுவித்திருக்கிறார்
பாலேந்திரா.

சமூகவித்திருக்குள்
அகப்பட்டுக்கொண்டு

கண்ணாடி வார்ப்புகள்

உயிர்நிலூ மார்ச் - ஏப்ரல் 2001 33

கண்ணாடி வார்ப்புகள்

எப்படியாவது மாப் பிள்ளை ஒருவனைப் பிடித்து விடவேண்டும் என்று ஏங்கும் தாயும் தங்கைக்குச் செய்ய வேண்டிய பொறுப்புகளில் இருந்து அந்நியப்பட்டுப் போகும் அண்ணாலும் தன் இயலாமையை முடியாமையாக்கிக் கொள்ளும் தங்கையும் எதிர்பார்ப்புகளை உருவாக்கிப்பின் உடைத் துவிட்டுப் போகின்ற நண்பனும் என்று நான்கு பாத்திரங்களுக்குள் நகரும் நாடகத்தில், பாலேந்திராவின் நெறியாள்கை மட்டுமல்ல, ஓனியும் பின்னணி ஓலியும் நடித்தன என்பது கிஞ்சிற்றும் மிகை அல்ல என்பது பார்த்தவர்கள் அனைவருக்கும் புரியும்.

ஆனந்தராணி என்ற கலைஞர் நடித்திருக்கிறார் என்றால் அதற்குக் காரணம் இந்தக் கழகத்தோடு அவர் வாழ்ந்திருக்கிறார். நிறைந்த அனுபவம் பெற்ற நடிகர் அவர். தர் சினி கணேசபிள்ளை மகளாய்த் தோன்றி நடித்திருக்கிறார். ஒரு புதிய கலைஞர் மேடையேற்றம் பற்றிய தயக்கம் இல்லாமல் அப்படியே அந்தப் பாத்திரமாய் மாறியிருப்பது என்னை நாடகம் முடிந்தும் பாதித்த விடயம். நண்பனாய் வந்த இன்னொரு புதிய கலைஞர் சிவசுதன். சில இடங்களில் நம்பிக்கை இழந்தாலும் இவருக்காகவே அந்தப் பாத்திரம் படைக்கப்பட்டதோ என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது. வாசதேவனின் நடிப்பு ஒரு மைல்கல். தாயுடன் சண்டை போடுவதும் தப்பித்துக் கொள்ள புகைபிடிக்க ஒடுவதும் பத்துப் பதினெந்தடி அகல அரங்கிலே அப்படியொரு ஆற்றல் அருமையிலும் அருமை.

எப்படி என் விமர்சனத்தை முடிப்பது. இப்படி முடிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

“குறிப்பாக பாலேந்திராவின் நெறியாள்கையில் அரங்கேறிய பல நாடகங்கள் – நான் பார்க்க முடிந்த, நாடகத்தையே முழுநேர உழைப்பாகக் கொண்டுள்ளவர்களால் தயாரிக்கப்பட்ட ஜேர்மன், ஆங்கிலத் தயாரிப்புகளுக்கு எவ்விதத்திலும் சலளத்தவை அல்ல”

(சேரான் - எக்ஸில் நவம்பர் - டிசம்பர் 1998, பக். 36)

குண்மை

சுமதி ரூபன்

எனக்கும் அவனுக்குமான
உறவின் வீரிசல்
அனர்த்தமானது

இப்போதுல்லாம்
வேண்டுமென்றான எமது பார்வைகளின்
உரசல்களைத் துற்செயலாக்கி
நகரும் நாட்கள்
சொல்லிச் செல்லும்
அந்த நாளின் மரணத்தை

நிறைவு அற்று.

அவன் நிறைமட்டும்
உணர்வில்

இன்னும் எனக்குள்
காதோரச் சருமத்தில்
அவன் வீட்டுச் சென்ற
வியர்வை வீச்சும்
வாய் நாற்றமும்
எரிச்சலாய்

அவன் வேண்டுநிற்கலாம்
மீண்டும்
இறந்து போக ஒரு நாளை

தற்செயலான அவன் பார்வை
தவிர்த்து
நிலைகுத்தி நிற்கும்
என் பார்வை இன்னுமாருவன் மேல்.

கன்டாவில் மையம் கொள்ளும் புதிய நாடக வெளிகள்

கலைச்செஸ்வன்

உலகளாவிய தமிழ் சிந்தனைப் பரப்பெங்கிலும் 'புகலிடம்' என்ற சொல்லாடல் உருவகித்த பொழுதுகளில் எல்லாம் 'இலக்கியம்' என்பதே முதன்மை பெற்று வருகிறது. புகலிட இலக்கியம் - புலம் பெயர்ந்தோர் இலக்கியம் என்பன தமிழ் கலை இலக்கியம் பரப்பெங்கிலும் காணக்கூடிய ஒன்றாகி விட்டன. ஒரு 15 வருடதால் இலக்கியச் செயற்பாடு களில் இச் சொல்லாடல்களும் கவனங்களும் முதன்மை பெற்ற அளவுக்கு புகலிட நாடகங்கள் கவனம் பெறவில்லை.

ஆயினும் அன்மைக் காலங்களாக கன்டாவில் உருவாகி வளர்ந்துள்ள நாடக வளர்ச்சியானது பல வகைகளிலும் நம்மை பிரமிக்க வைக்கிறது. இந்த வளர்ச்சியோடு நாம் பிற புகலிட நாடுகளில் மேற் கொள்ளப்படும் நாடக முயற்சிகளை ஓப்பிட்டுக் கொள்ள முடியாது, தமிழ் அவைக்காற்று கலைக் கழகம் (இலண்டன்) மட்டும் தவிர்த்துக் கொண்டு.

தமிழ் அவைக்காற்று கலைக் கழகம், ஈழம் தொடக்கம் இலண்டன்வரை தொடர்ச்சியாக நாடக இயக்கத்தில் தீவிரமாக ஈடுபட்டு வருவதால் அவர்களுடைய நாடக உருவாக்கத்தில் செய் நேர்த்தியும் நெரியாள்கையும் எப்போதும் சீறப்பாக இருந்து வருகிறது. "தொடர்ந்த மேடையேற் றங்களே நாடக இயக்கத்தை வலுப்படுத்தும்" என்பதன் மீதான அவர்களது உழைப்பு சத்திய மாக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அன்மைக் காலங் கள் வரை புகலிடத்தில் தர மான நாடகங்கள் எனும் போது ஒரிரு நாடகங்கள் தாசீ சியல் அவர்களாலும் மற்றும் பல நாடகங்கள் க. பாலேந்திரா அவர்களாலும் தயாரிக்கப்பட்டே வந்திருக்கின்றன. குறிப்பாக,

இவர்களது நாடகப் பிரதிகள். தமது வாழ்நிலையில் அக-புற முரண்பாடுகளை மிக நுண் ஆய்வுக் கூடாக பிரதியாக்கம் செய்யும் முறையும், தமிழ் க் கலாச்சாரங்களின் தொடர்களினுடு, சர்வதேச சமூகங்களோடு வியாபகங் கொள் ஞம் வல் லமையும் பெற்றிருப்பது இவர்களது பிரதிகளதும் நாடக நெரியாளர் களதும் தனிச் சிறப் பாய் விரிந்துள்ளதை அவதானிக்க முடிகிறது.

குந்தவையின் சிறுகதையை மூலமாகக் கொண்டு தமிழ் அவைக்காற்று கலைக்கழகத்தினால் பிரதியாக்கம் செய்யப்பட்ட 'பெயர்வு' நாடகமும், சிவசேகரத்தினால் பிரதி செய்யப்பட்ட 'பார்வைக் கோளாறு' எனும் நாடகமும் அவரது அன்மைய பிரசவிப்புகளில் குறிப்பிடத்தக்கது.

ஈழ, புகலிட தமிழ் நாடகங்கள் எனும் போதும் கடந்த 20 வருடங்களாக, தாசீயல், மெளன்குரு, க. பாலேந்திரா, இளைய பத்மநாதன், சிதம்பர நாதன், குழந்தை சண்முகவிங்கம் போன்றோர் பெயர்களையே நாம் திரும்பத் திரும்ப உச்சரிக்க வேண்டியவர்களாக இருந்திருக்கிறோம்.

எனினும், அன்மைய கணேஷிய புகலிடத் தமிழர்களின் நாடக நிகழ்வுகளை அவதானிப் போருக்கு ஈழ-புகலிட தமிழ் நாடக உலகில் பல புதிய வெளிச்சங்கள் தென்படுவதில் ஆச்சரிய மில்லை.

இப்போது 'மனவெளி கலையாற்றுக்குழு' (கன்டா) - அவர்களது அரங்காடல் குறித்து பேச வதை தவிர்த்தோ, ப. அ. ஜயகரன், ஞானம் லம்பேட், சேரன், செழியன், க. நவம் ஆகியோர் தவிர்த்தோ தமிழ் நாடகம் பற்றி கதைக்க முடியாது போய் விட்டது.

இவர்களுள் குறிப்பாக பா. அ. ஜயகரன், க. நவம், ஞானம் லம்பேட் ஆகியோர் சிறந்த நெரியாளர்களாக இருப்பதற்கு மேலைத்தேய நாடகம் பற்றிய நேரிடையான பரிச்சயமும் தமிழில் வளர்ந்த நாடக நெரிகளது அனுபவ தொடர்ச்சியும் ஒரு காரணமாக இருக்கலாம்.

மனவெளி

அவன் - அவள்

எனினும் இவர்களின் நாடகங்களில் பெரியதோர் வளர்ச்சியாக எந்திர்காலத்திற்கான நமது வாழ்வின் நாடகங்களை கண்டுபிடிப்பதும் உருவாக்குவதும் என்பதில் இவர்களின் நாடக பிரதி உருவாக்கம் முதன்மை பெற்றிருக்கிறது எனலாம்.

96இன் ஆரம்ப காலங்களில் இருந்து எட்டு அரங்காடல் நிகழ்வுகளையும் முப்பதுக்கு மேற்பட்ட நாடகங்களையும் தயாரித்ததிற்கிறது கிறார்கள்.

சமூத் தமிழ் 'நாடக பிரதி'களின் உருவாக்க வளர்ச்சியை நோக்கி, கடந்த ஒரு முப்பது வருடங்களைத் திரும்பிப் பார்க்கிறபோது அம்பலத் தாடிகள், சூத்தாடிகள், நாடக ஒன்றியம், நாடக அரங்கக் கல்லூரி, தமிழ் அவைக்காற்று கலைக் கழகம் என் ஓர் ஈழச்சி பெற்ற நாடக இயக்கத்தை காண்கிறோம். இவற்றுள் குறிப்பிட்டுச் சொல்லத் தக்கனவாக அம்பலத் தாடிகளின் 'கந்தன் கருணை', மகாகவியின் 'கோடை', 'புதியதொரு வீடு', தாசீசியலின் 'பொறுத்தது போதும்', மௌனகுருவின் 'சங்காரம்', முருகையனின் 'கடுமியம்', சுந்தரவிங்கத்தின் 'அபசரம்', ஏ.ரி. பொன்னுத்துரையின் 'தாளக் காவடி' போன்றவற்றைக் கூறலாம்.

இவை என்பதுகளின்

ஆரம்பம் வரை, பிற்பாடு மிகவும் மக்களிடையே பாதிப்பு செலுத்தியனவாக, புதிய நாடகத்திற்கான இன்னொரு மாற்றம் ஆரம்பிக்கின்றது. ஆயினும்

நீண்ட காலத்திற்கு இம்மாற்றத்தை யுத்தம் அனுமதிக்கவில்லையாயினும் யாழ் பல்கலைக் கழக கலாச்சாரக் குழுவினால் தயாரிக்கப்பட்ட 'மண் சமந்த மேனியர்'- இந் நாடகம் ஏனைய நாடகங்களோடு ஒப்பிடும்போது பாரிய அளவில், நாடு தழுவிய அளவில் போடப்பட்டது. அத்தோடு சேரனால் எழுதப்பட்ட 'மாயமான்' என்னும் தெரு நாடகம், நாடகத்தின் பிரதான வரைவும் மொழியும் சேரன் ஆகிலும் பார்வையாளரின் இடையீட்டின்

மூலமே இந் நாடகத்தின் இறுதி வடிவம் தீர்மானமாகியது. இந் நாடகமும் தெருக்களிலும் வீதி களிலுமாக கிராமத்து புழுதிகள் எல்லாம் மேய்ந்தன.

இதன் தொடர்ச்சியாக, அண்மைய செய்தி களாக கிழக்கிலங்கை நாடக முயற்சிகளாக ஜெயசங்கர், பால சுகுமாரன் ஆகியோர் சில நாடகங்களை செய்து வருகிறபோதும் என்பது களின் பின்னே மாற்றம் என்பது இன்று கண்டாவில் காணக் கிடைப்பதுதான் என்று தோன்றுகிறது.

இவர்களது நாடகப் பிரதிகள், தமது வாழ்நிலையில் அக-பும் முரண்பாடுகளை மிக நுண் ஆய்வுக்கூடாக பிரதியாக்கம் செய்யும் முறையும், தமிழ்க் கலாச்சாரங்களின் தொடர்களினாடு சர்வதேச சமூகங்களோடு வியாபகங் கொள்ளும் வல்லமையும் பெற்றிருப்பது இவர்களது பிரதிகளதும் நாடக நெறியாளர்களதும் தனிச்சிறப்பாய் விரிந்துள்ளதை அவதானிக்க முடிகிறது. இவ்வகையில் எனக்குத் தெரிந்தவரையில் பா. ஆ. ஜயகரன், செழியன், சேரன் ஆகியோரது சிறந்த நவீன நாடக பிரதியாக்கம் எனக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லும் அளவுக்கு அண்மைய அவர்களது நாடகங்கள் அமைந்திருக்கின்றன.

பா. ஆ. ஜயகரனின்

எல்லாப் பக்கமும் வாசல்,

இன்னொன்று வெளி.

செழியனின்

பெரும் கதையாடல்,

வேருக்குள் பெய்யும் மழை

சேரனின்

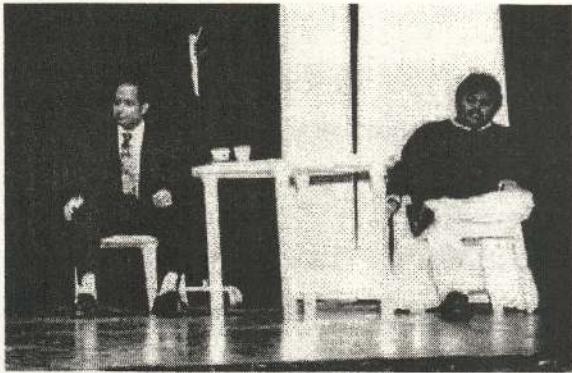
அவன்.அவள்

இப்பெரு வெடிப்புக்கான மூல காரணமாக வித்திட்டவர்கள் 'மனவெளி கலையாற்றுக்குழு'. 'தேடகம்' என உருவாக்கி செயற்பட்டு வந்த கலை இலக்கிய, மனித உரிமைவாதிகளின் செயல் தளம் புதிய மாற்றுக்கும் புதிய நாடக வளர்ச்சிக்கும் ஒரு பண்பட்ட நிலமாக இருந்தும் இருக்கிறது.

அத் தோடு தேடகத்தினரால் கூட்டாக பட்டறை மூலம் தயாரிக்கப்பட்ட D. M. O. (Dish washing Machine Operator) எனும் நாடகம் கஸாக்காவினால் நெறி

யாள்கை செய்யப்பட்டும், 'யுத்த சன்யாசம்' என்னும் நாடகம் சக்கரவர்த்தியின் கவிதையை மூலமாகக் கொண்டு அவராலும், ப. ஆ. ஜயகரணாலும் பட்டறை மூலம் இயக்கப்பட்டிருக்கிறது. திருமாவ ஸவனால் மீளவும் 'புதியதொரு வீடு' புதுப்பரிமாணத்துடன் மேடையேற்றப்பட்டிருக்கிறது.

இந்நாடக முயற்சிகளும் பயிற்சியும் மனவெளி யின் உருவாக்கத்திற்கு பல வழிகளிலும் பலம் சேர்த்திருக்கிறது.

எல்லாப்பக்கமும் வாசல்

மற்றும், மனவெளி கலையாற்றுக் குழு சீரிய நாடகம் இயக்கம் ஒன்றை கட்டியெழுப்பும் முயற்சி யாக - தாசீசீயஸ், க. பாலேந்திரா போன்றோரது நாடகங்களை மேடையேற்றியும் - அவர்களுடன் நாடக பட்டறை நிகழ்த்தியும் பார்வையாளர்களது விமர்சனங்களுக்கு மதிப்புக் கொடுத்தும் அரங்காடி வருவது அதன் சிறப்புகளுக்கு மூல காரணமாகி விடுகிறது.

ஞானம் லம்பேட், க. நவம், சேரன் ஆகியோர் நீண்ட காலமாக நாடக உருவாக்கத்தில் பங்கெடுத்தவர்கள். அவர்களின் ஊக்கச் செயற்பாடு களும் முக்கியமாக அமைந்திருக்கின்றன.

ஞானம் லம்பேட்டினால் தமிழ் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்டு நேர்த்தியாக நெறியாள்கை செய்யப்பட்ட பிறமொழி நாடகங்கள், குறிப்பாக 'நிரபராதி களின் காலம்', 'கருக்கல் வெளியும் காத்திருப்பும்' போன்ற நாடகங்கள் - தமிழ்மொழி யில் இவை போல் நல்ல நாடகங்களை உருவாக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கையையும் உதவேகத்தையும் அளித்திருக்கின்றன. அதற்கு ஞானம் லம்பேட்டின் தமிழ் வழிப்படுத்தல் என்பது சிறப்பான காரணமாகவும் அமைந்திருக்கின்றது.

ஏனைய புகவிட நாடுகளில் எழுத்தாளர்கள் பட்டியல் நீண்டு கொண்டிருக்க, கண்டாவில் எழுத்துடன்கூடி நாடக நெறியாளர்கள், பிரதி யாளர்கள், நடிகர்கள் என பட்டியல் விரிந்து கொண்டிருக்கிறது.

குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடிய கே. எஸ். பாலச் சந்திரன், டிலிப்குமார், சத்தியா தில்லைநாதன், சுகந்தன், சபேசன், சுமதி ரூபன், பாபு போன்றோர் என் பார்வைக்கு சிறந்த நடிகர்களாக தென்படுகிறார்கள். அதேபோல் ஓலி/ஒளியமைப்பில் ஓவியர் கருணா, மற்றும் ஓளியமைப்பில் செல்வன் ஆகியோரும் குறிப்பிட்டு சொல்லக்கூடியவர்கள்.

மனவெளி மற்றும் கணேடிய கலைஞர்களது, ஆசிரியர்கள், நெறியாளர்கள், நடிகர்கள் பார்வையாளர்கள் அனைவரதும் கரங்கள் ஒன்றிணைந்த பயணம் கண்டாவில் சாத்தியமாகி இருப்பதால் நாடகத்தில் இத்தகைய ஒரு மாற்றம் சாத்தியமாகி இருக்கிறது. மேலும் பல மாற்றங்களையும் வளர்ச்சியில் இட்டுச் செல்லும் என நம்பிக்கை தருகிறது.

எல்லாம் சரியாய் அமைதியாய் இருக்கிறது -

மரங்களின் அசைவு மனதிர்களின் இயக்கம் அலைகளின் ஆர்ப்பரிப்பு -

இன்னும் பலவும் இயல்பு துறந்து அமைதியாய்த்தான் இருக்கின்றன -

ஏதோ ஒரு புரியாத விசீகளுக்கு உட்படா எந்த அசரீரிக்காவது கீழ்ப்பழந்தா -

ஆக
அசைவற்றுக் கீட்டங்கள் அமைதி விரும்பத்தக்கதென அறிவித்துபடி -
நட்சத்திரங்களின் சீழிட்டல்கள் -
இலைகளின் ஓரேநக்கும் மற்றத்தில் விழுந்து தெறிக்கும் மழைநீரீப் பிரவாகம் -
இன்னபீறவற்றிற்காய் ஏங்கும் ஏக்கம் மறந்தாயிற்று அமைதி விரும்பி -
யோசிப்பதுகூட ஏதேனும் சீக்கல் வருமென அதுவும் நீண்றாயிற்று -
முடவு இப்போதைக்கில்லை என்றாலித்தாலும் ஏதும் நிரந்தரமென்றால்ல எனும் முலமந்திரம் இருக்கும்வரை அமைதி நீரந்திரம்தான்.

அமைதி

நா. விச்வநாதன்

பாரீவெஸ் இறை அருடாலோயா

அருடாலோயால் இணைத்தொடர்களே

சுண்ணக்கற் பூமியை அடித்துக் கிழறி மானுடச் சுரண்டல் காட்ட எனச் சிரித்து நின்ற தக்காளி, மிளகாய், புகையிலை, பாகல் வெற்றிலை எனக் கொடிகள் நிமிர்ந்து நின்ற வரண்ட சுண்ணக் கற்பார் நிறைந்த பூமியில், இளமையில் வறுமையை அநுபவித்து, அன்னையின் உழைப்பில் உளம் வளர்த்து, யாத்திரையைக் காடு கரம்பை அயல் ஊர் எனத் தொடர்ந்து, கடல் கிழித்துப் புலம் பெயர்ந்து மனிதனேயத்தைத் தேடி வந்த நாட்டிலுமோ குஞ்சுகளுக்கு இரைதேடி இருப்புக்கு அரண் அமைக்க இன்றும் பனிவயலை உழுகின்றார் திருமாவளவன்.

திருமாவளவனின் கவிதை அநுபவம் தனித்துவமானது. யதார்த்த இலக்கியம் என்பது தனிமனித அநுபவத்தின் உடனடி வெளிப்பாடு தான். தனிமனிதனுக்கும் யதார்த்தத்திற்கும் இடையே ஏற்படும் உறவுகளின் பிரசவங்களே யதார்த்த இலக்கியங்கள். சமூகப் பொது அநுபவம் யதார்த்த இலக்கியமாகாது. தனிமனிதங்கள் பலரினதும் ஒட்டுமொத்தமான அநுபவங்களே சமுதாயப் பொதுமை இலக்கியங்கள். சிக்மன்ட் பிராய்ட் என்ற உளவியல் அழிஞர் மனித மனமானது, 'அடிமனம்' (prconscious mind) 'அழிமனம்' என இரு வகையின. அடிமனம் இனப் பொதுமையாக இயங்குவதையும், அழிமனம் சமுதாயத்தால் உருவாக்கப்பட்டு ஓவ்வொரு மனிதனுக்கும் ஏற்றவாறு செயற்படுவதும் அடிமனத்தின் பொதுப்பண்புக்கு ஏற்பாடு அழிமனத்தின் இயங்குதன்மை உண்டெனவும் அடிமனத்தை நேராக ஆராய முடியாதனவும் அழிமனச் செயற்பாடு மூலமே அழியலாம் எனவும் கூறினார். கார்ல் மார்க்கசும் அடிமைப்பு (basic structure), மேலமைப்பு (super structure) எனும் இரு அமைப்புக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆராய்ந்தார். வாழ்வியல் கருத்தோட்டம் (ideology) மாற அச்சமுதாயத்தின் மேலமைப்புக்களான அரசியலிலும், அதிகார அமைப்பிலும், வர்க்க அமைப்பிலும், கலை இலக்கியங்களிலும் மாற்றங்களின் சாயல் வெளிப்பாடும் எனக் கூறினார்.

திருமாவளவனின் வாழ்வியல் அநுபவங்கள் பனிவயல் உழுவுக்கவிதைத் தொகுதியில் இடம் பெறுகின்ற கவிதைகள் ஊடாகக் காணக் கிடைக்கிறது. தனது அநுபவங்களை மிகுந்த நேரமையுடன் ஒப்புவிக்கும் கவிஞர் திருமாவளவன். அவர் கவிதைகளில் தாயகத் தின் சேய்மை, பனிவயலின் அண்மை இரண்டுமே தொடர்ச்சியான நெருடல்கள் தரும் விடயங்கள். அகதிகளாக இங்கே வந்தாலும் பனிவயலின் கொடுமையில் 'அகப்பட்ட அப்பாவிகளையும் தன்னையும் விட்ட' மிகுதிப்பேர் கூட்டம், கொண்டாட்டம், குழிபறிப்பு, குழையடிப்பு, கோலில், சடங்கு, சங்காரம், சந்திச் சண்டித்தனம், குரங்காட்டம், கருட வித்தை என மீள இயல்பு தோன்றுவதாக கூறும் கூட்டம் ஒன்று சமூக மீளுருவாக்கத்தைச் செப்பமாகச் செய்து கொண்டிருக்கின்றது. அதனைக் கவிஞர் நன்றாக எடைபோட்டிருக்கிறார்.

திருமாவளவனின் நேரமை, துணிச்சல்களைப் பல தடவைகளில் கண்ட நேரடி அநுபவங்கள் எனக்கு உண்டு. துவேசத்தை துவேசம் எனச் சொல்வதற்கு சங்கடப்படும் காலனித்துவ அடிவருடித்தன்த்தின் ஒட்டுண்ணிகளாக சமூகத்தில் வாழும் வேதாரிகள் மத்தியில் திருமாவளவன் 'காறி உமிழுந்துவிடும்' பாரதியாக நேராகவே பதில் கொடுப்பது துணிச்சலானது. இதனைப் பலரும் திருமாவளவனிடம் காணப்படும் 'சூடாத குணம்' ஆக கணிக்கின்றனர். 'உண்மை சுடும்' என்பார்கள். உண்மையைக் கக்கவும், அநீதிக்கு எதிரான எதிர்ப்புக் குரலை முன்வைக்கவும் தயங்குவதால் நாம் சுகமற்ற ஒரு சமுதாயத்தைக் கட்டி எழுப்ப வித்திட்டவராவோம். அந்த வகையில் திருமாவளவனின் துணிச்சலான நேரமை கவித்துவத்தில் ஆளுமை செய்கின்றது.

கழிவிருக்கப் பாடல்களாகவே வேராடு பூண்டறுத்துக் குடியமர்த்தப் பட்டவர்களும் அலைந்து திரிந்து நாடோடிகளாகக்கப்பட்டு தேசம் ஒன்றில் ஒதுக்கப்பட்டவர்களும் தம் சொந்தத் தேசாதி தேசம், நிலம்,

வீடு, வளவு பற்றியவையாக இருந்தமைக்கு மலையகத்தமிழ் மக்கள் “ஊரான ஊரிழந்தேன்/ ஒற்றைப் பணத் தோப்பிழந்தேன்/ பேரான மதுரையிலே பெற்ற தாயை நான் இழந்தேன்” என பாடிய பாடல்கள், இன்று நாட்டார் பாடல்கள். அவ்வரிகள் பல்லாயிரம் அகதிகளின் ஓலங்களின் சங்கமங்கள். ஜெயபாலன், சேரன், ஜெயகரன், ‘சொர்க்கமே எனது யூமி’ என ஏங்கும் பிரதீபா, மண்ணின் நினைவுகளுடன் வாழும் சபா வசந்தன் போன்று பல புலம் பெயர்ந்த கவிஞர்களின் கழி விரக்கப் பாடல்கள் போல திருமாவளவனும் கழிவிரக்கம் கலந்த பாடல்களாக பல கவிதை களை ஆக்கியுள்ளார். “எப்போது வீடு சேர்வேன்? இப்போதும் குரியனைத் தேடி”, “கோழிகளின் கூவல், கோயில் மணிகளின் தொழுகை அழைப்பு இரண்டுமற்ற அம்மணக்காற்றில்” என, தேசக் காற்றை மணக்க ஆசைப்படும் கவிஞரின் கழி விரக்கம். இதன் மத்தியில் வாழ்க்கைப் போராட்டம் பற்றிய கருத்தோட்டங்கள், பொருளாசைக்காக அல்லாமல் உயிர் பற்றிய ஆசைகளால் பிடிக்கி

பூர்வமாக உணர்ந்தவை கவிதை வரிகளாக மின்னுகின்றன.

கவிஞரிடம் இயல்பாகவே நளினம் உண்டு. அவை கவிதை வரிகளில் காண்பது. பலரும் கண்டாத் தேசியராகிவிட்டோம் என்பது பாஸ் போட்டிற்கு உதவும். “இனி இன்னொரு தேசியன் குளிருடை தரித்துத் துருவும் புகுந்தேன்” மனம் தாயகத்தில் இருக்கும்போது இன்னொரு தேசியனாகப் பட்டம் குட்டினாலும் கண்டா தாயகமாகுமா? இனியென்ன என் மொழி, உழைப்பு, தனித்துவம் எல்லாம் திருடப்படும் என்ற வார்த்தைகளில் தனித்துவ அடையாளங்களின் சிறைதவுகளைப் பற்றிய ஏக்கம் மனதைத் தொடுகின்றது. களங்கட்டிக் கட்டுக்குள் அகப்பட்ட மீன்போல வாழ்வு நகர்கிறது. புகலிடச் சூழலின் இயந்திரவாழ்வில் வாழ்வின் நகர்வு பல இடங்களில் காட்டப்பட்டாலும் பாராங்கல் எனக் கணக்கும் நெஞ்சங்கள்தான் வேண்டாவெறுப்புடன் வாழ்க்கையை நகர்த்துவன்.

வாழ்வியல் அநுபவங்கள், அனர்த்தங்கள் கவிதையூடாக கட்டுக்கோப்பாக புலப்படுத்தப்பட்ட

பார்வதி கந்தசாமி

எறிந்து துரத்தப்பட்டு எலும்புக்கூட்டங்களாக வந்தும் இயந்திரங்களால் எலும்புகளின் மச்சைகள் கூட உறிஞ்சப்படும் நிலையை கவிஞர் வெரு சிறப்பாக எடுத்துக் காட்டுகிறார்.

கம்யூனிஸ்ட் ஆகவே கடைசிவரை வாழ்ந்த, வெள்ளையரின் ஆட்சியை எதிர்த்துப் போராடி இந்தியச் சிறையிலும் வாழ்ந்த கணக்கின்கத்தின் துடிப்பான போக்கு திருமாவளவனின் இரத்தத்துள் கலந்து பேண மையாகி விட்டமையை

முந்நாறு ஆண்டுகள்
உழுதோம்
எங்கள் நிலத்தை அவர்க்கு

இனியும்
உழுவோம்

அவர் நிலத்தை அவர்க்கே

திருமாவளவனதும் அகதிக்கூட்டங்களில் பெருமளவினரின் வாழ்வில் எந்திரம் பிழிந்து துப்பிவிட உடல் மீண்டும். ஏகாதிபத்தியவாதத்தில் தன்நாட்டில் சாண்டை சச்சரவுகள் இன்றி தமது சொந்த நாட்டில் அமைதியைக் கடைப்பிடிப்பனவாகவே காட்டப் படுகின்றது; யாவுரும் ஏதோவிதமாக வாழலாம் என்ற மாயை புகுத்தப்பட்ட சமத்துவம் அற்ற சமநிலை பேணப்படுகின்றது. நாட்டின் அதியுள்ளத சக்தி கடலையும் வானையும் பிறநாடுகளையும் கட்டி ஆள்வதில் செலவிடப்படுவதால் உற்பத்தி இந்நாடுகளின் இருப்புக்கு அவசியமாகிறது. அந்த உற்பத்தியை உழுவிக்கும் உழவர்கள் தான் புலம்பெயர்ந்த 52வீதீக் குடிமைகளும். அதிகாரம் அவன் கையில். பூர்வீக வாசிகளின் நிலமும் அதிகாரப் பறிப்பினால் அவர்கள் நிலமாக நிரந்தரித்துவிட்டன என்பதை கவிஞர் உணர்வு

உள்ளன. யுத்த எதிர்ப்பு, குழந்தை கவிதைகளில் அநியாயங்களைக் காட்டி, மனித உரிமையீறல், அன்னையின் தொப்புள் கொடி பிரிக்கமுடியாத உறவின் வாஞ்சைகளைக் காணலாம். “மனிதம் மரித்து ஆண்டுகள் பலவாயிற்று” “இது புழுக்களின் ராச் சியம் இதனுள் மனிதன் வாழ்வது எப்படிச் சாத்தியம்?” எனக் கேட்டுக் குறையாதச் குரியனை விட்டு தனது நாட்டுச் சூரியனைத் தேடுகிறார். பன்மொழிப் பன்முகக் கலாச்சாரம் என்பதெல்லாம் பம்மாத்து. அரசு தனக்கென உருவாக்கிய நூட்பச் சொற்கூட்டங்கள் எங்களைக் கூட்டமாக்குவதும், பிரித்துப் பிரித்துக் கூறுபோடுவதும், அடையாளங்களை அழிப்பதும் இனவாதத்தை உறுதி செய்வதும், அரசு என்ற வெள்ளை மேலாதிக்க நிறுவனத் தின் கவனமானதும் தொடர்ச்சியானதுமான தொழிற்பாடாகும். குடிவரவாளர் களின் வருகை என்னிக்கை அதிகரிப்பு வெள்ளையர்களின் தொழிலின் தரம் உயர்த்தலுக்கு கணிசமான பங்களிப்பு செய்துள்ளது. கீழ்மட்ட வேலைகள், புதிய குடிவரவாளர், அகதிகள் கையில் மாற நடுத்தர உயர்மட்ட வேலைகள் வெள்ளை நிறத்த வர் கையில். இரவு நேரங்களில் தொழிற்சாலை வேலை, பஸ் ஓட்டுநர் வேலை, சேவை வேலைகள் அனைத்தும் மற்றும் உணவு விடுதிகளின் சமையல் அறைகளின் சமையல்காரர், பீங்காளன் கழுவும் வேலை, துப்புவாக்கும் வேலை, பெற்றோல் சாலை களில் பெற்றோல் அடிக்கும் வேலை, வெள்ளை நிறம் அல்லாத மக்களின் வேலையாக இருக்கும். பின் இரவுநேர பல்கள், புகைவண்டிகள் இவர்களையே காவிச்செல்லும்; எயர் கண்டா சென்றர், ஷோக்கி விளையாட்டு நேரத்து புகைக்காத புகை வண்டிகள் வெள்ளையரையே மிகப் பெரும்பான்மை

யாக காவிச்செல்லும். காலை மாலை டவன் ரவுண் வண்டிகளும் அவ்வாறே. பிரித்தானும் நந்திரம் கையாளப்பட்டு குடிவரவாளர் ஒருவித குடிமை நிலைக்குள் தள்ளப்பட்டுளர். இந்தக் கட்டுக்குள் அகதிகளில் ஒருவராக தானும் மாய்வது ஒரு தொடர்க்கை எனினும் அச்சத்தின் விரிவினை கவிஞர் 'பயணம்' கவிதையில் வெளிப்படுத்துகிறார்.

திருமாவளவுன் கவிதைகளில் ஒரு சில பெண்கள் பற்றித் தொட்டுச் செல்கின்றன. அன்னை, துணைவி, தோழி எனக் கூறிச் செல்கின்றார். பெண்ணியம் பற்றியும், பெண்கள் உரிமைபற்றியும், பெண்களின் உணர்வுப்புறவுமான எண்ணப்பாடுகளை ஆண்களால் படைக்கமுடியாது என்பதை உணர்வு ரீதியாக திருமாவளவுன் உணர்ந்திருக்கிறார். தோழமை உணர்வுடன் அவர்களுக்கான அன்பு, பரிவு காட்டும் அளவுடன் நிறுத்தியுள்ளமையை அவதானிக்கலாம்.

பெண்களின் உரிமைகளை வெள்ளித் தட்டில் போட்டு ஆண்கள் சிலர் கொடுத்து விடுவதாகக் கூறுவதும் அவர்கள் சார்பாக இலக்கியங்களைப் படைப்பதும் 'முற்போக்கு' வாதிகள் எனத் தம்மை அடையாளம் காட்டும் சிலரிடம் உண்டு. தனிமனித வெளிப்பாடாக இலக்கியம் மஸர் 'அவள்' தான் அதனைப் படைக்க வேண்டும். 'பெண்மை என்ற பெரிய நாவலை மின்னல் ஒளியில் படிக்க நினைக்கிறார். ஆண்மையுலகு எத்தனை அசடு, என்றே கிழவி என்னி அழுகிறாள்' என்ற 'கடலும் கிழவியும்' என்ற மஜீத்தின் கவிதையைப் புரிந்து கொண்டமை விளங்குகின்றது.

மொழிவளம் மிக்க கவிஞர் இவர். மொழிக் கட்டுமானம் குறிப்பிடக் கூடிய ஒன்று. உருவகங்களின் பொருத்தப்பாடு, தேர்ந்து எடுக்கப்பட்ட சொற்கள், சொற்களின் அளவுகோல் மிகுந்த பொருத்தப்பாடுடையவை. மூட்டைப் பூச்சிகளுக்கெல்லாம் ஊட்டச் சுத்து எதற்கு? குறைமாதச் சூரியன், நச்சுக்கொடி என நான்கு பழுமும் கிளை பரப்பிப் படர்ந்து கிடக்கும் படைமுகாம், பசலை படர்ந்த நிலம் போன்ற தொடர்களும் உருவகங்களும் படைப்பாளியின் படையற்றியனை வெளிக்

கொண்டபவை. 'இலைக்கஞ்சி'யில் பயன்படுத்திய சொற்கள் கவிஞரின் அனுபவ வெளிப்பாட்டை மின்னற் பூச்சிடாமல், களங்கப்படுத்தாமல் இளைய யின் அர்த்தமுள்ள வாழ்வியற்கூறுகளை தெளி வாகக் கண்முன் கொண்ட வது படைப்பாளியின் படையல் ஆற்றலாலேயே. வாழ்வியக்க இயற்கை யுடன் ஒன்றிய சொல்லாடல் வாழ்வின் வெறுமையை மீண்டும் மீண்டும் வெவ்வேறு சொற்களால் தேர்ந்து உரைப்பது கவித்துவத்துக்கு வளம் சேர்ப்பாவை. கவிஞரின் ஆழ்புலமை சுயம் வரைதலாகின்றது. தனக்கென்ற ஓர் தனித்துவ எண்ணக் கோவை, மொழிக்கோவை பிறர் விதிமுறைகளைத் தரிசிக் காத, மனதுக்கிசைந்ததை எழுதுவதை, "எனக்கு எந்த விதிமுறையோடும் உடன்பாடு கிடையாது" என்று கூறுவதில் இருந்து காணலாம்.

'புதியதொரு வீடு' டில் மாயனாக நடித்த திருமாவளவுன் மகாகவியின் படைப்புக்களில் மிகுந்த ஈடுபாடுடையவர். தாசீசியளின் நாடகப் பட்டறை, குழந்தை சண்முகவிளங்கத்தின் நாடகப்பட்டறை களில் நடிப்பு உத்திகள் பயின்றவர். மகாகவியின் செல்வாக்கு திருமாவளவுனில் ஊடுருவுவதற்கு விதிமுறை ஒன்றில்லை. எனினும், 'பொங்கல்' கவிதையின் "பொங்குதல் என்பது பொருளாறியாச் சடங்காகி நிகழுதல்வேண்டும். எதற்கும் நன்று புத்தகமொன்று புகலிடமொழியில் வெளியிட்டு வைத்தல் இன்று" என்ற தொடர்கள் மகாகவியை நினைவுட்டுவன.

திருமாவளவுனின் துணிச்சலும் நேர்மையும் வாய்மற தமிழர் மத்தியில் வாயுள்ள மனிதமாக குரல் கொடுக்கும் வன்மையும் சிந்தனை வீச்சும் சாதி அமைப்பு பற்றிய தெளிவான செயற்பாடும் கொண்ட திருமாவளவுனின் சூர்மையான சொல்லாட்சி, வாசகர் இணைப்பு பாலம். ஈழத்துச் சருக அரசியல்வாழ்வின் நேரடித் தொடர்பைக் கொண்டு வாழ்ந்து துருவப் பனிப்புயலில் கருங்கரடிகளாகத் தூக்கி ஏறியப்பட்டாலும் நாளையைப் புதிதாகத் தரிசிப்பேன் என மன உறுதி கொள்கிறார் எமது கவிஞர்.

28வது இலக்கியச்சந்திப்பு
14. 07. 2001 - 15. 07. 2001

நடைபெற இருக்கும் இடம்:
நோர்வேயில் உள்ள
பேர்கள் நகரம்.

இதில் கலந்துகொள்ள
விரும்புவோர்களின் தொடர்புக்கு:

தொலைபேசி: 00 47 70132367

Simon Vimalraj
MARK VEI - 3A
6004 ALESUND
NORWAY.

எதிர்வினை உடலுயுத்தம்

ஸ்பாட்டகஸ்தாசன் அ. மார்க்சிக்கு எழுதிய
கடிதம் கண்டேன். (உயிர்நிழல் எண்: 15) அதில்
அவர் எழுப்பியிருந்த சில பொருள்கள்பற்றி விவா
திக்க நினைக்கிறேன்.

ஒன்று, யார் இலக்கிய தாதா என்பதுதான் 'தமிழ்
இனியில் ஏற்பட்டிருந்த பிரச்சனை என்று பேசப்பட்ட
தாக.

'காலச்சவடி'ன் இயக்கமோ வளர்ச்சியோ பிற
தீவிரச் செயல்பாடுகளுக்கு எதிரானது அல்ல;
மாறாக சாதகமானதுதான். முதலில் எங்கள் பரந்த
விநியோக மற்றும் வாசகத் தொடர்பு பிறருக்கும்
உதவியிருக்கிறது. இன்று வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் பல
விநியோக மற்றும் வாசகத் தொடர்பு பிறருக்கும் உதவியிருக்கிறது.
இன்று வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் இலக்கிய
இயக்கன்களுக்கும் காலச்சவடு தன்னுடைய
சந்தாதாரர் பட்டியலை, விநியோகப் பட்டியலை
கேட்டபோதெல்லாம் வழங்கியிருக்கிறது. நாங்கள்
முதலில் தொடர்பு கொண்டு ஆர்வமுட்டி சிறு
பத்திரிகைகளையும் புத்தகங்களையும் விற்பனை
செய்யத் தூண்டிய விற்பனை மையங்கள் இன்று
அனைவருக்கும் பயன்படுகின்றன. விற்பனை
மையங்களின் முகவரியை தொடர்ந்து காலச்சவட்டில்
பிரசரித்து அனைவர் கவனத்திற்கும்
கொண்டு வந்தோம். தன்னுடைய சந்தாதாரர்
பட்டியலை பிற இதழியல் முற்றிகளுக்கு வழங்கிய
ஒரே இதழ் காலச்சவடுதான் என்று சமீபத்தில்
என்னிடம் குறிப்பிட்டார். கடந்த முப்பது ஆண்டு
களாக சிறுப்பத்திரிகைகளுடன் தொடர்பு கொண்ட
வரான நண்பர் பெங்களும் மகாவிங்கம்.

எங்கள் இலக்கிய இயக்கத்திற்கு I. F. A. என்ற
அமைப்பு உதவியபோது தலையங்கம் எழுதி
அவர்களுக்கு விண்ணப்பிக்க பரிந்துரைத்தோம்.

மேலும் எந்த இதழையும் நாங்கள் இகழ்ந்து
எழுதியதில்லை. காலச்சவடை தொடர்ந்து
கவனித்து வரும் ஒரு வாசகனின் கவனத்திற்கு பிற
தீவிர இதழ்களையும் கவனப்படுத்துவதில் எப்போதும்
ஆர்வம் கொண்டிருக்கிறோம். பிற இதழ்கள்
பற்றிய குறிப்புகள் இல்லாமல் எந்தக் காலச்சவடு
இதழும் வெளிவந்ததில்லை. தவறான முன்தீர்மா
னங்கள் காரணமாக சில இதழாளர்கள் மாற்று
இதழை அனுப்பாத போதும் விரோதம் பாராட்டும்
போதும் நாங்கள் அவற்றை பொருட்படுத்தி
யதில்லை. பிற நிலைப்பாடுகளில் இருந்து உருவா
கும் எந்த அரங்கிலும் நாங்கள் இடையூறு
செய்ததில்லை. நடத்தியவர்களைத் தாக்கிய
தில்லை. வலிந்து யாரையும் எங்கள் எதிரியாகக்

அதிகாரமும் ஆதிக்கமும்

கண்ணன் (நாகர்கோவில்)

கட்டமைத்துக் கொள்வதில்லை.

இந்தப் பின்னணியில் அ. மார்க்சின் கடந்த
பத்தாண்டு செயல்பாடுகளைப் பார்க்கலாம்.
'நிறுப்பிரிவைக்' மற்றும் பிற தலித் அல்லாதவர்களால்
தலித் அல்லாதவர்களுக்காக தலித் அல்லாதவர்களே
நடத்தும் தலித் அரசியல் மற்றும் இலக்கிய -
லேட்டஸ்டாக இப்போது 'விளிம்பு நிலை' - இதழ்கள்
நீங்கலாக அனைத்து இதழ்களையும் மேடைகளில்
லும் எழுத்திலும் அவர் எப்போதும் அவதாரு செய்து
வருகிறார். காலச்சவடு, காலக்குறி, உயிர்நிழல்
என்று இந்தப் பட்டியல் நீஞாம். ஜந்தாறு ஆண்டு
களுக்கு முன்னர் நெய்வேலியில் நடந்த மௌனி
கருத்தரங்கில் துவங்கி மரண தண்டனைக்கு
எதிரான மாநாடு தமிழ் இனிவரை இவரும் இவரது
குட்டி தெய்வங்களுக்கும் பிறர் அரங்குகளில் இடையூறு
செய்வதில் பெயர் போனவர்கள் இவர் நடத்தும்
அரங்கில் மாற்றுத் தரப்பினரை பெயரளவில்
அழைத்து அவமதித்து அனுப்புவது இவர்
பின்பற்றும் ஒரு தந்திரம். தன்னை ஒடுக்குவதற்கு
அனைத்துத் தரப்பினரும் ஒன்று சேர்வதாக பல
வருடங்களாக இவர் பட்டியலிட்டு வருகிறார். சில
கேள்விகளை எழுப்பி இதன் உள்ளடக்கத்தை
பரிசீலிக்கலாம்.

1. கடந்த பத்து வருடங்களில் தமிழகத்தின் பல மூலக்களில் இவர் பேசிய எந்தக் கூட்டத்திலாவது எவ்வேறும் இடையூறு செய்ததுண்டா?
2. எந்த தமிழ் இதழாவது இவருடைய கருத்திற்கோ மறுப்பிற்கோ இடமளிக்க மறுத்துண்டா?
3. இவர் எழுதிய எந்த நாலுக்காவது தமிழகத்தில் ஒரு எதிர்மறையான விமர்சனம் வெளியானதுண்டா?

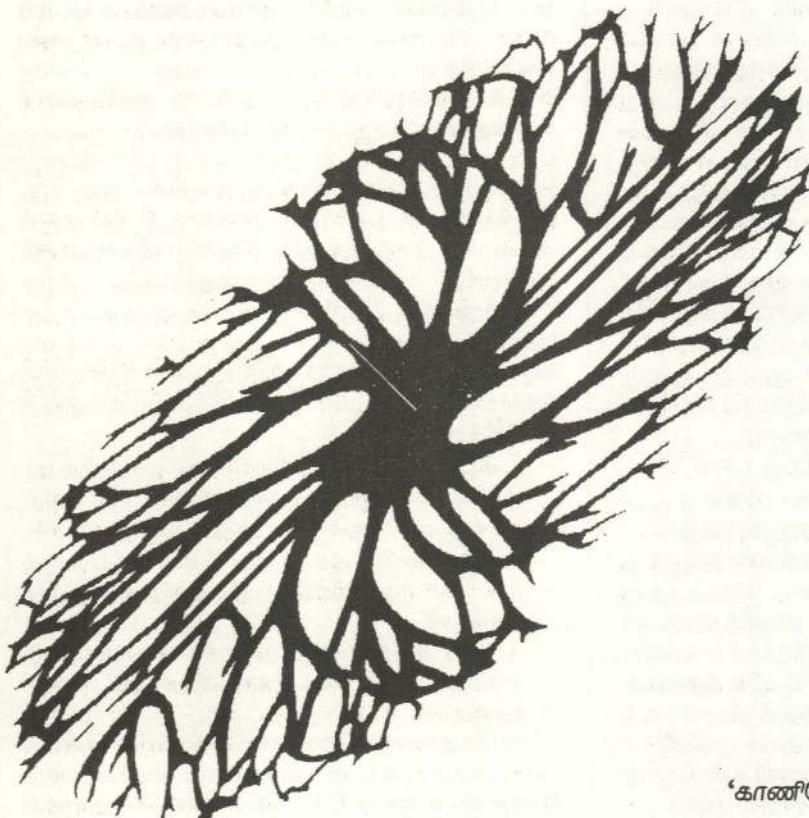
வலிந்து எதிர்ப்பைக் கட்டமைப்பது என்பது அராஜகத்தை ஏவுவதற்கான திரைமறைவே அன்றி வேறால். அ. மார்க்சின் - காலச்சவடு மோதலுக்கு அசலான காரணம், அவருடைய தாதாயிசித்திற்கு எதிரான திசையில் நாங்கள் பயணப்படுகிறோம் என்பதோடு அவரது பாசிச் போக்குக்கு எதிரான ஜனநாயக மதிப்பீடுகளையும் வலுப்படுத்தி வருகிறோம் என்பதும்தான்.

தமிழ் இனி 2000த்திற்கு - தமிழ்வன், எஸ். ராமகிருஷ்ணன், ரவிக்குமார், பெருமாள் முருகன், ஆ. இரா. வெங்கடாலசபதி போன்றோர் கலந்து கொண்ட பிப்ரவரி 2000 ஆலோசனைக் கூட்டத்தில் தயாரிக்கப்பட்ட பட்டியலின் அடிப்படையில் - சில பிராமண எழுத்தாளர்களையும் அழைத்திருந்தோம். மொத்தம் ஐந்து பேர் பங்களித்திருக்கலாம். இவர்களுடைய பெயர்களைப் பட்டியலிட்ட பார்ப்பனிய குற்றச் சாட்டை தமிழ் இனி 2000த்தின் மேல் வைத்தார் அ. மார்க்ஸ். இவர் நடத்திய 'போட்டி' மகாநாட்டில் கலந்து கொண்ட இவருடைய சாதி எழுத்தாளர்களின் சதவீதம் எவ்வளவு (75% இருக்குமா மார்க்ஸ் அவர்களோ?) என்பதையும் கணக்கில் கொண்டு விவாதிக்க வேண்டும்.

ஸ்பாட்டகஸ்தாசன் குறிப்பிடும் இன்னொரு பொருள், சில நிறுவனங்களுடன் காலச் சவுடுக்கு இருக்கும் தொடர்பு பற்றியது. காலச்சவுடு இதழ் இன்னும் சுய பலத்தில் இயங்கும் கட்டத்தை அடையவில்லை. எனவே ஆதரவன் நிறுவனங்களின் உதவியை இப்போதும் எங்கள் இயக்கத் திற்கு ஆதாரமாக நம்பி இருக்கிறோம். இருப்பினும்

இங்கு ஒரு விஷயத்தைக் குறிப்பிடுவது அவசியம். இந்த ஆறு ஆண்டு கால அனுபவத்தில் நிதி உதவி செய்த எந்த நிறுவனமும் எங்களைக் கட்டுப்படுத்த முயன்றில்லை. இந்தக் காலகட்டத்தில் காலச் சவுடில் இடம்பெற்ற பல விஷயங்கள் எல்லாருக்கும் உவப்பானதாக இருந்திருக்க முடியாது. இருப்பினும் நிறுவன ஆதரவை எங்கள் சுதந்திரத்திற்கு எப்போதும் இடையூராக உணர்ந்ததில்லை. இவ்வாறு எங்களை இயங்க அனுமதிக்கும் ஆதரவாளர் களை நன்றியோடு இங்கு மீண்டும் நினைவு கூர்கிறேன்.

கொடுக்கல் வாங்கல் அடிப்படையிலான நிதி உதவிகளை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. இந்தவிதமான அனுகுமுறையில் பல நேரங்களில் நிதி உதவியை மறுக்க நேரந்துள்ளது. உதாரணமாக, தமிழ்இனி 2000த்தின் போது சில கோரிக்கைகளோடு இணைந்து வந்த நன்கொடையைப் பெற மறுத்து சில இலட்சங்களை இழக்க நேரிட்டது. எனவே, நிறுவன ஆதரவு என்பதை பொதுப்படையாகப் பார்க்கமுடியாது. எந்தவிதமான ஆதரவு என்ற அடிப்படையில் பார்க்கவேண்டும்.

துகள்களாய் அலைந்து
அனுவாய் சமைந்த பாரை

ஒரு காலம் சூரியனாய்
காற்றாய் பலவாய்
அலைந்து கழிந்து
ஒடுங்கிய குழிழ்

வருவோரும் போவோருமாய்
முட்டுக் கொருக்கவும்
முதகு சொரியவுமாய்
தேய்கிறது தேகம்

எதுவும் என் கையில் இல்லை
என்றாலீப் போன பின்
உயிர் காத்து
அடைவற்றுக் கீட்க்கிறேன்

நஞ்சுப்பும் புகையுமாய்
உழல்கிறது உலகம்
'காண்வேல்' களாய்க் கழிகிறது போர்

எந்த நநாழியிலும்
என் மௌனம் கலையலாம்

மீண்டும் காற்றாய் அலைவதற்கு.

மிதுஷன்

ஸ்பாட்டகஸ்தாசன்

WORDS WITH ராஜேஸ்வரி பாலசுப்ரமணியம்

- உங்களின் பலம்?
- நன்னம்பிக்கை.
- உங்களின் பலவீனம்?
- உணர்ச்சிவசப்படல்.
- உங்களிடம் உங்களுக்குப் பிடித்த யழக்கம்?
- நேரத்திற்கு மதிப்பளிப்பது.
- உங்களுக்கு உங்களிடம் ரிஷிக்காத யழக்கம்?
- Openஆக இருப்பது.
- உங்களின் பெரிய வெற்றியாக நீங்கள் கருது வது?
- மேற்கு நாட்டில் சயத்தை இழக்காமல் தமிழ்ப் பெண்ணாக வாழ்வது.
- உங்களின் பெரிய தோல்யியாக நீங்கள் கருது வது?
- தோல்லி என்று ஒன்றும் இல்லை. எல்லாம் அனுபவ பிரதிபலிப்பே.
- நீங்கள் செய்த ஏதாவது ஒன்றை செய்யாமல் விட்டிருக்கலாமே என மனம் வருந்துவது உண்டா?
- ஒன்றும் இல்லை.
- யாரிடமாவது மன்னிப்புக் கேட்க விரும்புகிறீர்களா?
- கேட்டுவிட்டேன்.
- யாரைச் சந்திக்க விரும்புகிறீர்கள்?
- நெல்சன் மன்றெலாவை.
- யாரைச் சந்திக்க விரும்பம் இல்லை?
- அப்படி என்று ஒருவரும் இல்லை.
- யாரைச் சந்திக்காமலே விட்டிருக்கலாம் என நப்பாசை கொள்கிறீர்கள்?
- நான் மிகவும் பொறுமையானவள்.
- உங்களுக்குப் பிடித்த தந்துவனானிகள் மூவர்?
- ஃபூக்கோ, E. V. R. பெரியார், கார்ல் மார்க்ஸ்.
- பெண்ணாய் இருப்பது சங்கடமா, சந்தோசமா?
- சந்தோசமானது, கெளரவுமானது.
- யாரும் இல்லாத ஒரு தீவுக்கு யாராவது ஒருவரை அழைத்துச் செல்ல உங்களுக்கு அனுமதி கிடைத்தால் யாரை அழைத்துச் செலவிரீர்கள்?
- எனது கடைசி மகனை.
- நீங்கள் சிறை செல்ல நேரங்கு ஒரு புத்தகத்தை எடுத்துச் செல்ல அனுமதி கிடைத்தால் எதை எடுத்துச் செலவிரீர்கள்?
- வால் காவில் இருந்து கங்கைவரை என்ற புத்தகத்தை.
- தற் போது என்ன வாசித்துக் கொண்டு இருக்கிறீர்கள்?
- 'காற்றாய் புயலாய்' என்ற பெண்கள் சிறுகதைத் தொகுப்பு.
- உங்களைக் கவர்ந்த அரசியல்வாதிகள் மூவர்?
- மண்டேலா, E. V. R. பெரியார், இந்திராகாந்தி (விமர்சனத்துடன்)
- சலுகம் எப்படி உங்களை நினைவில் வைத்திருக்க வேண்டும் என விரும்புகிறீர்கள்?
- ஒரு நேரமையான பெண் எழுத்தாளராக.
- I LOVE YOU என்று யாரைப் பார்த்துச் சொல்ல ஆசை?

◎ பெயர் சொல்ல விருப்பம் இல்லை.

◎ நீண்ட நாள் ஆசை?

◎ உலகத்தைச் சுற்றி வரல்.

◎ உங்கள் கல்லறையில் என்ன எழுதி இருக்க வேண்டும் என்று உங்களுக்கு விருப்பம்?

◎ தன் கடமையைச் சரிவரச் செய்ய முயற்சித்த ஒரு தமிழ்த்தாய்.

◎ உங்களுடைய படைப்புகளில் உங்களுக்குப் பிடித்தவைகள்?

◎ தில்லை ஆற்றங்கரையில் அவனும் சிலவருடங்களும் தமிழ்க்கடவுளும் முருகனும்

◎ இன்னும் சில காலம்தான் வாழலாம் எனத் தெரிந்தால் கடைசிக்காலத்தை யாருடன் கழிக்க விரும்புவிரீர்கள்?

◎ எனது குழந்தைகள், சிநேகிதர்கள், சிநேகிதிகள், சில உறவினர்கள்.

◎ உங்கள் எழுத்தின் நோக்கம்?

◎ சாதி எதிர்ப்பு, சீதன எதிர்ப்பு.

◎ வெளிநாட்டு வாழ்க்கை?

◎ பொருளாதார சுதந்திரமும், அறிவு வளர்ச்சிக்கான சுதந்திரமும், பெண் என்ற சுயத்தை பாதுகாக்கும் சுதந்திரமும் இங்கு உள்ளது.

◎ இலக்கையில் நீங்கள் இருந்திருந்தால் உங்கள் வாழ்வு எப்படி இருந்திருக்கும்?

◎ இயக்கமோதல்கள் காலத்தில் கொலை செய்யப்பட்டிருப்பேன்.

◎ எந்தக் கலையில் நீங்கள் உங்களை மற்பிர்கள்? சீவை இசையில்.

◎ உங்கள் நன்றப் நன்றிகள் உங்களைப்பற்றி என்ன நினைக்கிறார்கள்?

◎ நேர்மையான பெண் என்று.

◎ தமிழ் இலக்கிய உலகம் பற்றி சில வரிகள்?

◎ கோஷ்டி கூட்டி, கோசம் போட்டு இலக்கியப் பிரம்மாக்களை உருவாக்கும் நாடகம்.

ஓ ஓ ஓ ஓ ஓ ஓ ஓ ஓ

பின்வரும் கேள்விகளுக்கு நீங்கள் ஒரு வார்த்தையில் பட்டென்று பதில் கூறவேண்டும்.

கேள்வி

பதில்

பெண்	அழர்வ சக்தி
ஆண்	குழப்பமானவன்
இளமை	கனவு
தனிமை	கொடுமை
முதல் முத்தம்	மறக்கமுடியாதது
sex	மனித தேவைகளில் ஒன்று
homosexuality	தனிமனித உரிமை
காதல்	அனைவரும் அனுபவிக்க வேண்டியது
திருமணம்	structure failed for both
குழந்தைகள்	அற்புதமான புத்தகங்கள்
உறவினர்கள்	தவிர்க்க முடியாதவர்கள்
சிநேகிதர்கள்	தேர்ந்தெடுத்தவர்கள்
சந்திப்பு	பரபரப்பு
பிரிவு	படிப்பினை
மறக்க முடியாதவர்	கோவை ஞானி,
	ராஜ்ஜி திராணகம்
அழகுராணிப் போட்டி	ஆண்களின் காமக் கண்களுக்கு விருந்து
விபச்சாரம்	சாணக்கிய தந்திரம்
பெண்ணியம்	சங்கடமானது
கருத்தடை மருந்து	(ஆண்களுக்கு)
பெண்மையை விழிக்கச் செய்த சாதனம்	பெண்மையை விழிக்கச் செய்த சாதனம்
கடவுள்	கேள்விக்குரியிது
இலக்கியம்	ஆண்கள் கையில்
கைலாசபதி	சமூகக்
கண்ணோட்டத்தின்	
சிவத்தம்பி	ஆரம்பம்
பிடித்த நாவலாசிரியர்	no comments
நிறவாதம்	இஸபெல்லா அலியாண்டே
modernism	மனித அழிவு
postmodernism	discourse
globalisation	it is a postmortem of modernism
மரணதன்டனை	வளர்ந்து வரும் நாடுகளின் படுகுழி
பிரயாணம்	தவிர்க்கப்படவேண்டியது
	a beautiful கவிதை

அமார்க்சியம்

கலைச்செல்லவன் (சென்னை)

மி

க எளிமையாகச் சொல்வதானால், பல கோடித் தொழிலாளர்களின் உழைப்பை சிலநாறு முதலாளிகள் உறிஞ்சுவதன்மூலமே முதலாளித்துவம் கட்டியமைக்கப் படுகிறது. இந்த சரண்டல் அடித்தளத்தைக் காப்பாற்றுவதற்கு ஏற்ற மேற்கட்டுமானத்தைச் சரண்டும் வர்க்கம் உருவாக்கிக் கொள்கிறது. அதற்கு ஏற்ற சட்டம், ஒழுங்கு, நீதி, நேர்மைக் கோட்டபொடுகள், மதம், அரசு, பண்பாடு போன்றவற்றுடன் வலிமையான ராஜ்ஞவும், காவல்துறை ஆகியவற்றின் துணையோடுதான் இதனைத் தக்க வைத்துக் கொள்ள இயலும். இதைத் திட்டவட்டமாக விளக்கிய கார்ட் மார்க்கஸ், அதனைத் தகர்ப்பதற்கு பாட்டாளி வர்க்கத் தலைமையால்தான் முடியும் என்றும் விளக்கினார். அன்றிலிருந்தே மார்க்சிய எதிர்ப்பும் தொடங்குகிறது. போராட்டத்தில் இறங்கும் தொழிலாளர்களையும் விவசாயிகளையும் பூர்த்திகர அறிவுஜீவிகளையும் சுட்டுத் தள்ளுதல் சிறையில்லைத்தல் சித்திரவதை செய்தல் ஆகியவற்றோடு ஊசலாடும் சக்திகளான நடுத்தர வர்க்க அறிவுஜீவிகளின் ஒரு பகுதியினரை பட்டம், பதவி, சலுகைகள் போன்றவற்றால் கவர்ந்திருத்து மார்க்சீயத்தை எதிர்த்துப் பிரச்சாரம் செய்யக் கட்டளையிடுகின்றது. இதனையும் மீற நியாய உணர்வால் உந்தப்பட்ட, பட்டம் பதவியில் அக்கறையில்லாத மாணவர்கள், இளைஞர்கள் ஆகியோர் நிலவும் அரசுக் கட்டமைப்பை எதிர்ப்பதும் ஏழை மக்களிடையே செல்வதும் தவிர்க்க முடியாததாகிறது. சரண்டல் வர்க்கத்திற்கு இவர்கள் மிகப்பெரும் சவால்கள் இல்லை என்றாலும் மிகப் பெரிய தலைவரில் தருவார்கள். இவர்களைத் தம்பக்கம் இழுக கவே இயலாத நிலையில் சரண்டும் வர்க்கம் அவர்களது மார்க்சியச் சிந்தனைகளை மழுங்கடிக்கும் முயற்சியில் இருங்கிறது. அதைத்தான் அமார்க்சியம் என்று குறிப்பிடுகிறேன்.

மேற்கூற்றிய சிந்தனைப் பரப்பில் இதற்கென்றே தெரிதா, லியோதார்த் போன்ற பல சிந்தனையாளர்கள் உருவாக்கப்பட்டனர். இதே வரிசையில் இன்று கிராம்சியை சேர்க்கும் முயற்சி நடந்துகொண்டிருக்கிறது. இவர்கள் தான் மார்க்சீயத்தை இன்றைய கட்டத்திற்கு ஏற்ப வளர்த்துதெடுத்து விட்டதாக அமார்க்சியக் கும்பல்கள் பிரச்சாரம் செய்கின்றன. இவர்களில் அந்தோனியோ கிராம்சியைப்பற்றி முதலில் ஒரு விஷயத்தை தெளிவு படுத்திக்கொள்ளவேண்டும். அமார்க்சியர்கள் கூறுவது போல் நுண்஠ளங்களில் மட்டுமே கலகம் செய்யுமாறு அவர் கூறுவில்லை. மாற்றாக இத்தாலியின் மாபெரும் தொழிலாளர் போராட்டத்திற்குத் தலைமை வகித்தார். அவர் பாசிசும் வலிமையாயிருந்த 1924-34ம் ஆண்டுகளில் அதனை எதிர்கொள்ள வகுத்த செயல்திட்டங்களை வெட்டி, ஓட்டி மசாலா மிக்ஸ் செய்து 1980களில் வெளியிட்டுள்ளனர். ஜோராப்பிய பண்பாட்டு விமர்சகர்களால் வடிகட்டப்பட்ட

பின்பே இவை வெளிவந்துள்ளதால் பின்னவீனத்துவ வாதிகளுக்கு ஏற்ற வடிவத்தில் திரித்துக் கையாளப் படுவதும் எளிதாகிறது. முன்னாள் பூர்த்தியாளரான வியோ தார்த், மார்க்ரெட் தாட்ச்சர்-ரீகன் காலகட்டத்தில் பல சலுகைகளை அனுபவிக்கவாய்ப்புக் கிடைத்த மேல்மட்ட நடுத்தர வர்க்கத்தினரின் தத்துவத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதன்மூலம் சர்வதேசப் புகழ் பெற்றார். தங்களது கடந்தகால பூர்த்தித் தொடர்புகளால் மனச்சாட்சி உறுத்தாமல் ரீகன், தாட்ச்சர் காலகட்ட நுகர்வுப் பண்பாட்டை குற்ற உணர்வின்றிச் சுவைத்து மகிழ்வதை நியாயப்படுத்தும் பின்னவீனத்துவச் சிந்தனைகளை முன்வைத்ததன்மூலம் ஒரு புழும் மேல்நடுத்தர வர்க்கத் திற்கு சிறிய சேவையும் மறுபுழும் ஆளும் மேல்நடுத்தர வர்க்கத் திற்கு அளப்பிரிய தொண்டும் செய்துள்ளனர். தெரிதா நேரடியாக மார்க்சிய எதிர்ப்பில் இருங்குவதில்லை. ஆனால் அவரை சர்வதேசப் புகழுக்கு உயர்த்திய தென் அமெரிக்க, குறிப்பாக ஏல் பல்கலைக்கழக நண்பர்கள் அனைவரும் மார்க்சீயத்தை முழுமூச்சாக எதிர்த்த வர்கள். அவர்களிடமிருந்து தெரிதா தம்மை விலக்கிக் கொண்டதில்லை. கட்டவிழப்பின் மூலம் புகழ் பெற்ற தெரிதா கட்டவிழப்பு உருவான வரலாற்றுப் பின்னணியை மட்டும் ஒருபோதும் கட்டவிழப்பிற்கு உட்படுத்தியதில்லை. பெரஸ்ட்ரோயிக்கா(Perestroika) என்பதன் சரியான மொழியெயர்ப்பே கட்டவிழப்பு என்று பாரிசிய அறிஞர்கள் கருதுவதையும் இத்தோடு இணைத்துப் பார்த்தால் அதன் பின்னணி அரசியல் எனிதில் விளங்கும்.

மேற்கூற்றிய அமார்க்சியர்கள் எவ்வளவு முயன்ற போதிலும் மார்க்சியம் தன் பாதையில் சென்று கொண்டிருந்தது. அது லெவினியமாகவும் எட்டாலினிச்மாகவும்-மாவோயிச்மாகவும் விரிவடைந்தது. இந்நிலையில் சோசவிசிக் கட்டுமானத்திற்குள் சலுகை பெற்ற வர்க்கம் உருவாக்க காரணங்களால் இது தவிர்க்க முடியாததாகியது. அதன் அடுத்த கட்டமான கம்யூனிசத்திற்குச் செல்லாமல் மீண்டும் முதலாளித்துவ உற்பத்தி உறவுகளுக்குச் சர்வவடைந்து ரண்யாவிலும் சீனாவிலும் மார்க்சியத்திற்குப் பின்னடைவு ஏற்பட்டது. இதனை முழுமையாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ளும் நோக்கில் ஏகாதிபத்தியங்கள் உலகமென்கும் அமார்க்சியப் பிரச்சாரத்தை முடுக்கிவிட்டன. இந்த அமார்க்சியச் சுழற்காற்று இந்தியாவிலும் வீசத் தொடங்கியது. தலித்தியம் என்ற பெயரில் பூர்த்திகர அணிதிரட்டலை முறியடிக்க முனைப்பவர்களில் பண்ணாட்டு நிறுவனங்களின் ஆஸ்தான பிரச்சாரக்களான கெயில் ஓவ்வு, கே. வேணு போன்றோரை இவற்றில் முக்கியமானவர்களாகக் குறிப் பிடிலாம். தமிழகத்தில் அமார்க்சியத்திற்கு நீண்ட பாரம்பரியமே உண்டு. மார்க்சியத்தை அத்வைதமாகக் காட்ட முயற்சிக்கும் நாகராஜன் போன்றோர் ஓய்ந்து

விட்டபிள்ளை, தமிழக அமார்க்சிய களத்தில் புதிதாக ஒரு கூட்டம் முறைத்தது. இவர்கள் நிறப்பிரிகை பத்திரிகையின்மூலம் மார்க்சீயத் தொச் செழுமைப்படுத்துகிறோம் என்ற பெயரில் மார்க்சீயச் சிதைவுப் பிரச்சாரத்தைத் தொடர்கினர். இந்திய விவசாயப் புரட்சிக்கு உத்திடலாவில் மட்டுமே சேவை செய்து வரும் பல மார்க்சீய வெளினியக் குழுக்களின் நடைமுறைகளும் இவர்களுக்குச் சாதகமாய் அமைந்தன. நிறப்பிரிகைக் குழுவின் பிதாமகரான அ. மார்க்சின் தத்துவப்பாதையை ஆய்வுசெய்வது அமார்க்சீயத்தைப் புரிந்துகொள்ள உதவும் என்பதால், இனிவரும் பகுதிகளில் அவரைப்பற்றி சற்று விரிவாகக் காணலாம்.

புரட்சிப் பயணம்

1980ம் ஆண்டுகளின் தொடக்கத்தில் மார்க்சீய வெளினிய மாவோ தத்துவங்களை ஏற்றுக் கொண்ட புரட்சிப் பண்பாட்டு இயக்கம் தொடர்க்கப்படுகிறது. அதனோடு தன்னை இணைத்துக் கொண்டவர் தோழர் அ. மார்க்சின்.

1989 - 90இல் “அரசியல் அதிகாரத்திற்கான வன்முறை என்பதுகூட ஏதோ பல வழிமுறைகளில் ஓன்று என்று தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதல்ல. முதலாளிய அரசின் வன்முறையைச் சந்திக்க நம்மீது திணிக்கப்படும் ஒரே வழி முறை அது. பல்கலைக்கழகநாற்காலிகளில் உட்கார்ந்து கொண்டு வியட்நாமிலும், கவுதமாலாவிலும் போராடிக் கொண்டிருப்பவர்களிடம் புரட்சிகர அமைப்புகள் உள்ளிட்ட எல்லாவிதமான அமைப்பு வடிவங்களிலுமான அதிகாரம் ஆதிகக் கம் ஆகியவற்றை எதிர்ப்புதயற்றிப் போதனை செய்துகொண்டிருக்க முடியாது” என்றும்¹ “கலாச்சாரப் புரட்சி, பாட்டாளியர்க்க அரசில் சந்தை முதலியவை குறித்தெல்லாம் ஆங்காங்கு பேசப்பட்டாலும் விரிவாக ஆய்வுசெய்யப்படவில்லை. மாவோ நூற்றாண்டில் நம்மை எதிர்நோக்கியினர் முக்கிய பணி இது.” என்று முடியும் அவரது பொறுப்புள்ள பேச்சு நம்மைப் புல்லரிக்க வைக்கின்றது. ஆனால் நடைமுறையில் அது பெண்னியம், தேசியம் என்ற சற்று கொரவமாகச் சரிந்து பின் அது வானவில் கூட்டன், ஆட்டோனாமஸ், தேர்தல்பாதை, ஆசனவாயப் பண்புகள்², ஆசனவாயப் புனர்ச்சி³, பின் அமைப்பியல், பின்னவீனத்துவம் என்று பின்பத்தியாக, அவரது முற்போக்கு சிந்தனைகளுக்கு நேர் எதிராக, எப்பொழுது - ஏன் மாறினார்? இதற்கான பதிலை அவரது நால்களில் இருந்தே எளிதில் கண்டுபிடிக்கலாம்.

சீர்திருத்தவாதம்

அமார்க்சீயத்தில் சீர்திருத்தவாதம் மேலோங்கிய கைத்தகண்டு அதுவரை அவரை மார்க்சீயச் சிந்தனையாளாக நினைத்துக் கொண்டிருந்தவர்கள் அதிர்ச்சியடைந்தது 90ம் ஆண்டுகளில்தான். என்றாலும் அவரது எழுத்துக்களை மறவாசிப்புச் செய்தால், சீர்திருத்தவாதக்கருக்கள் அவரது சிந்தனையில் உறைந்திருப்பது அதற்கும் நீண்ட காலம் முன்பாகவே என்பது தெரியவரும். நமது கல்விப் பிரச்சனைகள் பக்கம் 7ஐக் கவனித்திருந்தால், இவர் விவசாயப் புரட்சியை அல்ல - நிலச் சீர்திருத்தவாதேயே நம்பி இருப்பதும் அரசுக் கருவிகளே நிலச் சீர்திருத்தவாதை நிறைவேற்றிவிட முடியும் என்று

நம்புவதையும் உணர்ந்திருக்கலாம். மேலும் 19, 45ம் பக்கங்களில் இவ்வாறு அரசு நிறுவனங்களின்மீது இவருக்குள்ள நம்பிக்கைகளை வெளிப்படுத்துகிறார். 45ம் பக்கத்தில் கல்வியில் அரசியல் அகற்றலை கடுமையாக விரிசித்தவர், ஏழாண்டுகள் கழித்து கஸ்விபில் அரசியல் அகற்றலை ஆதரிக்காததற்காக முனைவர் கேசவனைத் திட்டத் தீர்க்கிறார்.⁴

இவரது அடி மனத்தில் கொழுத்துத் திரியும் பன்றி கருக்கும் ஆடுகளுக்கும் இடையே நீண்ட போராட்டம் நடந்து கொண்டிருப்பதை உணர்முடிகிறது. முடிவில் வென்றது ஆடுகளா, பன்றிகள் என்பது 1990 அக்டோபரில் வெளிப்படையாகத் தெரிகிறது. வெளின் காலத்திலேயே விவாதிக்கப்பட்டு கல்லறைக்கு அனுப்பப்பட்ட ப்ராட்ஸ்கிய கருத்துக்களையெல்லாம் தூசித்தடி வேணு தயாரித்த ஆவனத்திற்கு பாப் அவேக்கியான் தத்துவரீதியாக பதிலளித்தார்.

அதன் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு “ஜனநாயகத்திற்கு அப்பால்”⁵ என்னும் பெயரில் வெளியிடப்பட்டது. அதில் புதிதாக எதுவுமில்லை என்று அ. மார்க்சஸ் நென்ஸாக நழுவி னார். “மார்க்சீயம், கம்யூனிசம் ஆகியவை காலாவதி யாகிலிட்டன என நிறப்பிரிகை கருதவில்லை”⁶ என்று தொடங்கி ரசிய, சீன முதலாளித்துவ மிட்சிகளை மாப்ப முக்கள் போராட்டங்களைச் சித்திரிக்கிறார்; சனநாயகத்தை வர்க்கநீக்கம் செய்கிறார். பாட்டாளி வர்க்க அரசு என்ற கோட்டாட்டை இன்னும் வெளிப்படையாக மறுக்கவில்லை. தனிநூல் முத்தினர் குத்தினாகவிரும் மாவோ சிந்தனைகள் தூக்கியெறியப்படுகின்றன. இவரது நீண்டகாலத் திட்டமான வானவில் கூட்டணிக்கான விதைப்பு இங்கிருந்து தொடங்குகிறது.⁷ “சுற்றுச்சூழல், பெண்ணியம், தேசிய இனப் பிரச்சனை, சாதியம் ஆகியவற்றால் மார்க்சீயக் கருத்தாக்கங்கள் மேலும் செழுமைப்படுத்தப்படவேண்டும்” பிரேமின் கருத்துக்கள் மீது ‘விவாதம் வராதது’ அவ்வளவு ஆரோக்கியமான விஷயமல்ல” என்று தன் உள்ளோக்கத்தை வெளிப்படுத்துகிறார். அப்படி பிரேமின் என்ன சொன்னார், பொருள்முதல் வாதம் என்றெல்லாம் எதுவுமில்லை, அரசியல் பொருளா தாரம் பேசும் மார்க்சீயத்தால் பயனில்லை, அகம், உடலியல், இரு மனிதர் களுக்கு இடையிலான உறவு (கவனிக்கவும்: மனித உறவுகள் அல்ல), பாலியல்.... இப்படிச் சிந்திக்க வேண்டுமாம்.

இவர்களது புரட்சிகர சிந்தனைகள் மௌல்ல மௌல்ல சீர்திருத்தவாதமாக அடுத்த நிறப்பிரிகை இதழில் வெளிப்படுகின்றன. சாதி முதற்துக்கையாக⁸ சீர்திருத்தவாதங்கள் முன்வைக் கம்பபடுகின்றன. ஆனால் புரட்சி இன்னும் முந்ராக மறுப்படவில்லை, புரட்சியோடு இணையாக சாதி ஒழிப்புக்கப்பட வேண்டும் என்றே எழுதுகிறார்.⁹ ஆகையாக அடுத்த நிறப்பிரிகை இதழில் ஒடுக்கப்பட்ட சாதிகள் சாதிச் சங்கம் வைத்துக் கொள்ளலாம், மத வெளியேற்றமே சிறந்தது என்றாலும் மதமாற்றமும் வரவேற்கத் தக்கதே என்ற கருத்துக்களை முன் வைப்பதோடு தலத்துக்களின் சர்வாதிகாரத்தை ஆதரிக்கிறார்.¹⁰ (பாட்டாளியர்க்க சர்வாதிகாரம் மட்டும் தான் இவருக்குப் பிடிக்காதது. அவ்விதமின் கடைசிப் பக்கத்திற்கு வரும் போதே மறைமுகத்தைவிட்டு நேரடியாக சீரியலில் ஒரு புதுப்போதைக்கை வேகப்படுத்தியுள்ளது. இதன் தமிழ்நாட்டு வெளிப்பாடு எப்படியிருக்கும். இதில் நமக்கான பாத்திரமென்ன என நாம் சிந்திக்க வேண்டியது அவசியமாகியின்னது”¹¹ விரைவில் முகழுதியைத் தூக்கி யெறிந்துவிட்டு காந்தியைத்திற்குப் பாய்கிறார். “ஒழியுமை மற்றொருவரும் மற்றவரின்மீது வன்முறையைத் தினைக்

1. மார்க்சீயம் பெண்னியம்: பக. 208

3. அரசுகுடும்பம்-பெண்னியம்: பக. 75

2. மார்க்சீயம் இலக்கியத்தில் நவீந்துவமும்: பக. 223

4. உடைப்பும் மௌனங்கள்: பக. 117

5. மார்க்சீயம் பெண்னியமும்: பக. 204

46 உயர்நிலை மார்ச் - ஏப்ரல் 2001

6. நிறப்பிரிகை 1: பக. 2, 3

9. நிறப்பிரிகை 2: பக. 76

7. நிறப்பிரிகை 1: பக. 38

10. நிறப்பிரிகை 3: பக. 45

8. நிறப்பிரிகை 1: பக. 77

11. நிறப்பிரிகை 7: பக. 45

காத ஒற்றுமையாக இருக்கவேண்டும் என்பதே நாங்கள் சொல்வது¹² இதில் நாங்கள் என்று பன்மையில் கூட்டி இருப்பதும் கவனிக்கத்தக்கது. அதன் தொடர்ச்சியாக பகுத்தறிவு வரலாறு ஆகியவை முக்கியத்துவம் இழந்து போகின்றன. ஒற்றுமை எதேச்சாதிகாரத்துக்கே வழி வருக்கும். எனவே சிதறுண்டு போதல், சிறு குழுக்கள், தனித்துக்கள்கள், தல அளவிலான செயற்பாடுகள், சிறிய திட்டங்கள், சிறுகதையாடல்கள் ஆகியவற்றை முன் வைப்பதோடு இனி உடல்சார் விருப்புக்களே முக்கியம் என்று ரஜன்¹³ எஸ்டைலில் அறிவிக்கிறார்.¹⁴ எதார்த் தத்தை அறிய முயற்சிக்கும் வெட்டி முயற்சியைக் கைவிட்டு சாரம் குறித்த பிரக்ஞைகளையெல்லாம் ஒதுக்கிவிட்டு எல்லாவற்றையும் வேடுக்கையாக எடுத்துக் கொள்வோம். இருப்புவை எதிர்கொள்க்க கற்றுக் கொள்வோம். (அதாவது போராடாமல் இருப்போம்) என்று நியோ தார்த்தை மேற்கோள் காட்டி எழுதுகிறார். இன்றைய மனிதன் மையமிழந்த மனிதனானாகத் திரிவதாகக் கற்பணை செய்து கொள்கிறார். அடுமை உறுப்பு, நிலவ் பிரபுத்துவச் சரண்டல், கட்டற்ற கூலி, உழைப்புச் சரண்டல் ஆகியவற்றிலிருந்துதெல்லாம் விடுதலை வாங்கித் தந்த தத்துவங்கள் அனைத்துமே மனிதனைக் கைவிட்டு விட்டதாக நம்பச் சொல்கிறார். ஆடம் ஸ்பித், ஹூகல், மார்க்சியம் அனைத்தும் காலாவதி ஆகிவிட்டதாக அறிவிக்கிறார். பின்னவேன்துவத்தைக் கண்டு பிறபோக் காளர்கள், முற்போக்காளர்கள் அனைவரும் அஞ்சிதநூங் குவதாக ஒரு கற்பணைக் காட்சியை உருவாக்குகிறார். ஜூத்திற்கே இடமில்லை. “அவற்றில் (மார்க்சியத்தின்) தகர்வை நாம் கொண்டாடவே முடியும்” என்று நேரடியா கவே அறிவித்தார்.¹⁴

பிறகென்ன, அதன் அடுத்த கட்டடம் பாராளுமன்றப் பன்றித் தொழுவத்தில் இரைதேடுவதுதானே. இரட்டை வாக்குரிமை என்றெல்லாம் எழுதத் தொடங்குகிறார். பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சி சாதியத்திற்குத் தீர்வு இல்லை.¹⁵ என்று தொடங்கி தவித்துகளின் பிரச்சனைகளை தலித்துக்களே முன்வைக்குழடியும், முன்வைக்க வேண் டும் (இவர் மட்டும் திடிலிலகு போலும்) என்று சுற்றி வளைத்துவதற்கப் பிரச்சனைகள், வர்க்கப் போராட்டம் ஆகியவற்றை ஒதுக்குகிறார்.

இங்கே நாம் கவனிக்க வேண்டிய முக்கியான கூறு ஒன்று உள்ளது. அ. மார்க்கள் போன்றோர் முன்வைக்கும் வானவில் கூட்டணியில் ஆட்டோநாமக்களும் ஓரினப் புனர்ச்சியாளர்களும் உண்டு. ஆனால் அவர்களின் பொது எதிரி மார்க்கள்.¹⁶ தவித்துகள் உண்டு, தேசியவாதிகள் உண்டு, பெண்ணியவாதிகள் உண்டுப் பின்னவேன்துவ, பின் அமைப்பியல், ஆசனவாப் ஆராய்ச்சியாளர்கள் எல்லாம் உண்டு. ஆனால் இவர்கள் அனைவருக்கும் பொது எதிரி மார்க்சிசமும், அதற்காகப் போராடும் புரட்சியாளர்களும் தான். இந் நோக்கிலேயே அ. மார்க்கஸ் கருத்தியல் பயணத்தை மேற்கொண்டதை மேலும் காணபோம்.

மார்க்சிய எதிர்ப்பும் மறைமுக ஏகாதிபத்திய ஆதரவும்

நிறப்பிரிகை இரண்டாம் இதழில்¹⁷ மார்க்சியத்தின் அடிப்படையான பொருளாதார அடிக்கட்டுமானமே சமுதாய உறவுகள், நீதிகள் என்ற மேற்கட்டுமானத்தை நீர்மானிக்கிறது என்ற கருத்தை லேசாக உரசிப் பார்க்கி றார். (இக் கருத்தை உடைத்தால்தான் இவர் களது எதிர்காலத் திட்டங்களான தலங்களில் போராடுல், நிலை பதிந்த போர், வானவில் கூட்டணி ஆகியவை செல்லுபடியாகும்) பின் டிசம்பர் 91இல் “சோவியத் ரசியா தோற்றுவித்த நம்பிக்கையை ஸ்டாலினிசும் முறிதத் தொம்”¹⁸ என்று பெரி ஆண்டர் சனை மேற்கோள் காட்டி,

12. நிறப்பிரிகை 7: பக். பின் அட்டை. 15. உடைபடும் புனிதங்கள்: பக். 59
13. பின்னவேன்துவம்: பக். 26, 27. 16. வெள்ளைத்துமிகுப் பக். 75
14. பின்னவேன்துவம்: பக். 45. 17. நிறப்பிரிகை 2: பக். 76

சோவியத் ரசியாவை வல்லர் சாக்கிக் காட்டி மேற்கு நாடுகளின் எரிச்சலுக்கு உள்ளன ஸ்டாலினை லேசாக விமர்சிக்கிறார். முதலாளித்துவப் பாதையாளர் குருப்பேசுவையும் மாவோவைவையும் ஓரே தட்டில் நிறுத்திக் காட்டுகிறார். தனிநபர் வழிபாட்டை ஊக்குவித்துதாக மாவோ மிகு குறும் சாட்டுகிறார். ஆனால் இதற்கான ஆதாரத்தை அவற்றைய நீண்ட நாற்பட்டியலில் எங்குமே தரவில்லை. நடைமுறையிலிருந்து முற்றாக விலகிய பிற்கால அமைப்பியலையே மார்க்சியத்தின் வாரிசாகச் சித்தரிப்பதுடன் அதில் போர்வழி வறுமை ஒன்று இன்றுவரை நிலவுவதாக ரொம்பவும் கவலைப்படுகிறார். அதற்காக போவி மார்க்சியத்திற்குள்ள குறைகள் இவருக்குத் தெரியாதன் நினைத்துவிடவேண்டாம். அவற்றை வேறொரு சந்தர்ப்பத்திற்கு வசதியாக ஒதுக்கிவிட்டு வைத்து இருக்கிறார். (அந்த சந்தர்ப்பம் இதுவரை வரவேயில்லை. இனி வரப் போவதுமில்லை...) ஆனால் 94இல் திமெரன்று தலைகீழ் பாய்ச்சலாக¹⁹ “பொருளியலில் ஏற்படுத்தும் முதலாளிய மாற்றங்களுடைன்யான கருத்தியால் நடவடிக்கைதான் ரசிய கிளாஸ்நாஸ்ட்” என்று அடிக்கட்டுமானத் தத்துவத்தை துணைக்குமொத்துக் கொள்கிறார். ஏகாதிபத்தி யங்களுக்குப் பிழித்தமான கிளாஸ்நாஸ்டை சீனாவிலும் விரிவுபடுத்துமாறு பரிந்துரைக்கிறார்.

²⁰ 96ம் ஆண்டில் மார்க்சியத்தின் விமர்சனத் தன் மையே முற்றாக மழுங்கிவிட்டது. பிராங்போட் மார்க்சியர்கள், புதிய இடது மார்க்கீஸ்யர்கள் தவிர மாருமே விமர்சனம் செய்வதில்லை. மாவோபிசமும் இதற்கு விதிவிலக்கில்லை என்று மாவோவின் மாபெரும் விவாதம் போன்ற முழுப்புச்சனிக் காய்களைச் சோற்றில் மறைக்கிறார். (அவரது ஆதரவாளர்களில் புரட்சியாளர்கள் கூட்டு இதுவரை கொள்ளாமல் இருப்பது அவர்களது நேர்மையையே ஜூம் கொள்ள செய்கிறது) வன்முறை என்றாலே இவருக்கு வேப்பங் காயாகிறது. (எதிர்வன்முறையைக் கட்டாயமானதாக்கும் ஏகாதிபத்திய வன்முறைகளை விமர்சிக்க இப்பொருதலையாம் ஏனோ இவருக்குப் பிடிப்பதில்லை) ஆனால் மார்க்சியம் போன்ற பெருங்கதையாடல்களின் தகர்வைக்கும் தகர்வைக்கும் ஏகாதிபத்திய வன்முறைகளை விமர்சிக்க இப்பொருதலையாம் ஏனோ இவருக்குப் பிடிப்பதில்லை) ஆனால் மார்க்சியம் போன்ற பெருங்கதையாடல்களின் தகர்வைக்கும் தகர்வைக்கும் ஆனந்தப் பள்ளுப் பாடுகிறார். பின்னவேன்துவம்தான் வெள்ளைனாஸ்களின் அறிவுப்புத்தைத் தீற்கக் மற்றுப் பார்வைகளுக்கு இடமளித்தாகச் சருடுவிக்கிறார். மாக்ஸ்மலூலர் போன்றோரையே மறந்துவிட்டார் போலும். மார்க்சியமே தகர்ந்து விட்டதாக செய்வதுடன் மீண்டும் அதை உயிர்ப்பிக்க முயல்பவர்கள் புதிய பெருங்கதையாடல்களைக் கட்ட முயற்சிப்பதாக வருத்ததெடுகிறார். உலகப் பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வு சொல்லுதெல் லாம் பச்சை அயோக்கி யத்தனம் என்று ராக்ஃபெல்லர் ஸ்டைலில் கம்யூனிஸ்த்தைத் தீட்டித் தீர்க்கிறார். (மார்க்சியம் பாட்டாளி வர்க்க விடுதலைக்கு மட்டுமே சரண்டும் வர்க்கங்களுக்குல்லை என்பதை மறந்து விட்டார் போலும்!) ²² சோசலிசு மாக் சொல்லப்பட்ட நடைமுறைகளுக்கு கிடைத்த அடியைக் கண்டு 94இல் ஆனந்தக் கூத்தடிக்கிறார்.

²³ சனநாயக எதிர்ப்பு, கம்யூனிஸ்த் தீர்ப்பு, தேசிய வெறியூட்டி மக்கக் கைத்தான் தீர்க்குத் தீர்க்கிறார். மார்க்சியம் பாட்டாளி வர்க்க விடுதலைக்கு மட்டுமே சரண்டும் வர்க்கங்களுக்குல்லை என்பதை மறந்து விட்டார் போலும்! ²² சோசலிசு மாக் சொல்லப்பட்ட நடைமுறைகளுக்கு கிடைத்த அடியைக் கண்டு 94இல் ஆனந்தக் கூத்தடிக்கிறார்.

¹⁸ மார்க்சியமும் இலக்கியத்தின் வெள்ளைத்துவம்: பக். 42
நலைத்துவம்: பக். 77, 78, 79
²¹ பின்னவேன்துவம்: பக். 45
²² மார்க்சியமும் பெண்ணியமும்: பக். 93
²³ பின்னவேன்துவம்: பக். 87

களைச் சுட்டாமல் இதர காரணிகளின்பால் கவனத்தைத் திருப்புதல் என்று பாசிசுத்தின் வடிவங்களாக 1986இல் அ. மார்க்கள் குறிப்பிடுகிறார். இன்று இவற்றில் “சன்நாயக எதிர்ப்பைப் பத வலிர் மற்ற எல்லா அம் சஸ் களையும் அ. மார்க்கே முனைப்பாகச் செய்து வருகிறார்.

பாசிசம் இன்றைய குழலில் எவ்வாறு நிறைவேற்றப் படுகிறது என்று விளக்குவதாகக் கூறி ‘பொருளாதார ரீதியாக’ என்ற தலைப்பில் தாராள மயமாகக் கலை பட்டியலிட்டு பல பக்கங்களை விண்டிக்கிறார். ஆனால் பாசிசம் என்பதோ ஒரு சிலரின் கையில் அதிகாரத்தைக் குவிக் கின்ற ஒரு அரசியல். இது நிலைப்பிரபுத்துவத் திலும் செயல்படும். முதலாளித் துவத் திலும் செயல்படும், தேசிய அளவிலும் செயல்படும், சர்வதேசிய அளவிலும் செயல்படும். இவரது இதுபோன்ற அபத்தங்களைப் பின்பு விரிவாகக் காணலாம். மேலே குறிப்பிட்டுள்ள பாசிசமும் கல்விக் கொள்கையும் வெளியிட்டில் கவனிக்கப்பட்டு வேண்டிய வேறொன்றும் உண்டு. பொருளாதாரத் துறையிலும் கல்வித்துறையிலும் ஏகாதிபத்திய ஊட்டுவலைப் பட்டியலிடும் இவர் சுற்றுச் சூழல், பெண்ணியம், தலித்தியம், தேசிய இனப் போராட்டங்கள் ஆகியவற்றின்மேல் ஏகாதி பத்தியத்துக்குள்ள கிடூக்கிப்பிடியை குறிப்பிடாமல் கவனமாகத் தவிர்த்துள்ளார்.

1986இல் வெளிவந்த தனது ‘பண்பாடும் புரட்சியும்’ நாலில் (பக் 53) ரஜனீஷ், ஹரே கிருஷ்ண, மகேஷ் யோகி ஆகியோராய்ப்பற்றிக் குறிப்பிடும்பொழுதுகூட அவற்றிற்கும் அமெரிக்க உளவுத்தாபனத்திற்கும் உள்ள உறவுகளைக் குறிப்பிடாமல் தவிர்த்துவிடுகிறது.

நிறப்பிரிக்க தொடங்குவதிலிருந்து அவரது மறைமுக ஏகாதிபத்திய வேலைகள் முறைப்படுத்தப்படுகின்றன என்னாம். முதல் இதழே ரஷ்ய முதலாளித்துவ மீத்சியில் ஏகாதிபத்தியங்களின் பங்கை மறைக்கும்/திசை திருப்பும் நோக்கத்துடன் தொடங்கப்படுகிறது. தனிநபர் வழிபாடு என்று கூறி மாவோயிச்த்தையும்(பக். 7) பொருளாதார உருவகங்களால் பயனில்லை என்று மார்க்சியத்தையும் (பக். 7) புறந்தள்ளும் முயற்சிகள் தொடங்குகின்றன. அடுத்த பிரித்தானும் கருவியாக தேசிய இனப் பிரச்சனையைத் தொடங்கும் நோக்கத்துடன் அதற்காகக் கட்டுரை ஓன்றையும் எழுதுகிறார். மாவோ வழியில் தேசிய இன விடுதலைக்கு யார்யாருடன் கூட்டுச்சேர வேண்டும் என்று பட்டியலிடுகிறார். அதில்தான் (பக் 66) இவரது சதிவேலையும் அடங்கியிருக்கிறது. இதில் தொழிலாளர்கள் கவனமாக விளக்கி வைக்கப்பட்டுள்ளனர். தலைமையே அவர்கள் தானே என்கிற்கான? அவரது கட்டுரையில் அவ்வாறு எங்கும் குறிப்பிடப்படவில்லை. அதைவிடப் பெரிதாக மதச் சிறுபான்மையினர் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், பழங்குடியினர் ஆகியோரை இதில் இணக்க வேண்டும். எப்படி இந்த வகையறாக்களுக்குள் நிலைப்பிரபுக்கள், பெருமுதலாளிகள், மதவெறியர்கள் எல்லாம் அடங்குவார்களே! அதாவது, தேசிய இனவிடுதலை இவரது நோக்கமல்ல அதை ஒரு பிரித்தானும்கருவியாகப் பயன்படுத்துவதே நோக்கம் என்பதால் போகாத ஊருக்கு வழி சொல்கிறார். தப்பித் தவறிக்கூட தேசியம் வெற்றிபெற்றுவிடக் கூடாது என்பதற்காக கவனமாக அதற்குள்ளும் “அகில இந்தியத் தேசியம் போலவே, இங்கே தமிழ்தேசியமும் உயர்சாதியினராலேயே கட்டமைக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. பார்ப்பன் வெள்ளாள முரண்பாடுகளின் அடிப்படையில் இங்கே நூறாண்டுகளாகத் தமிழ்த் தேசியம் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது.”(பக் 66) என்று ஒரு உட்பிளவை ஏற்படுத்திச் சொல்கிறார். இவரது ஏகாதிபத்திய ஆத

ரவை இன்னும் சந்தேகப்படுவர்கள் அகில இந்திய ஒற்றுமை சாத்தியமில்லை. (கெயில் ஓம்பட் பாணி யில் இது ஒரு பார்ப்பன் சதி!) பக். 61 ஏகாதிபத்தியங்கள் பெரிய நாடுகளைத்தான் விரும்புகின்றன. (கீழக்கு தெற்கு, மாகாணங்கள், பஞ்சாப் பகுதிகளில் ஏகாதிபத்தியங்கள் தேசிய இனங்களின் பெரால் கூறுபோடும் வேலை செய்ததை செய்வதை வசதியாக மறந்து விடுகின்கள்!) ஏகாதிபத்தியங்களின் பங்கு வெளிப்படையாகத் தெரியாததால் ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிரான அரசியல் விடுதலை என்கிற முழுக்கத்துக்குள் அகில இந்திய தேசியம் கட்டமைக்கப்படுவதும் இன்று சாத்தியமில்லை. (மறைமுகப் பங்குகளை அம்பலப்படுத்துவதோ புரட்சியா ஸர்களின் வேலை) என்பதன் மூலம் ஏகாதிபத்தியங்களை இந்திய மக்கள் ஒன்றுபட்டு எதிர்க்க இயலாது என்ற விஷயம் பிரச்சாரம் செய்கிறார்கள். ஜனவரி 91இல் நிறப்பிரிக்கை இரண்டாவது இதழ் வெளிவருகிறது. முதல் இதழில் முன்வைக்கப்பட்ட கருத்துக்கள் முன்நகர்த்தப்படுகின்றன. (பக். 9) அடுத்த பிரித்தானும் குழ்ச்சிக்காக சாதீயம் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது. தன்னார்வக் குழுக்களைச் சேர்ந்த எஸ்.வி. ராஜதுரை, வ. சீதா ஆகியோரது கட்டுரைகளும் வெளியிடப் படுகின்றன.

ஜன் 91இல் வெளிவந்த முன்றாம் இதழில் “தலித்துக்களின் சர்வதீகாரம்” முன்வைக்கப்படுகிறது.(பக். 78) (தலித்துக்களின் சர்வதீகாரம், பெண்களின் சர்வதீகாரம் ஆகியவை நடைமுறைச் சாத்தியமற்றவை. அதேசமயம் பாட்டாளிவர்க்கக் கருத்திகாரம் என்ற மார்க்சியைக் கருத்தைச் சிதைப்பதற்கு இவை ஏகாதிபத்தியங்களால் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.) 1994இல் வெளிவந்த நிறப்பிரிக்கை 7வது இதழில் இதுவரை உதட்டளவிலாவது புரட்சி, புரட்சிகர சக்திகள் என்றெல்லாம் பேசிவெந்தவர். பகுஜன் சமாஜ்+ சமாஜவாடி என்று பேசத் தொடங்குகின்றார். வர்க்கப் பேராட்டம் பயன்றது. முதலில் மேலவர் (மேற்கட்டுமானத்தில் என்ற பொருள் கொள்க) மையச் சிதைவை ஏற்படுத்தும் நிலைகளைக் கைப்பற்றும் போரில் இறங்கவேண்டும் என்று ஆயதப் போரை சிதைக்கும் வேலையும் (பக். 18) தொடங்குகிறது. பொதுவுடைமை இயக்கங்களும் தேசிய இன இயக்கங்களும் சர்வதேச அளவிலும் உள்ளுர் அளவிலும் பொய்த் துப் போய் விட்டதாக (பக். 31) கொச்சைப்படுத்தி ஏகாதிபத்தியத்துக்குத் தன் விசுவாசத்தைக் காட்டிக் கொள்கிறார். இதுவரை இந்தப் போராட்டங்கள் தொழிலாளர்களுக்கும் அடிமைப்பட்ட இனங்களுக்கும் பெற்றுத் தந்துள்ள அரசியல் பொருளாதார கருத்தியல் விருதாக்கள் அனைத்தும் வசதியாக மறக்கப்படுகின்றன. (விவசாயிகளாகவும், தொழிலாளர்களுக்கும், ஓடுக்கப்பட்ட தேசிய இனங்களாகவும் இப்பிப் போராட்ட வேண்டாம்.) “இன்றைய பிரச்சனைகளுக்கான தீவுவன்து என்பது எல்லோரையும் கீழ்ச்சாதியினராக தலித்துக்களாகவும் பெண்களாகவும் பதுதான்.” (பக். 45) இதைத்தானே ஏகாதிபத்திய எடுப்புகளான தன்னார்வக் குழுக்கள் செய்து கொண்டிருக்கின்றன. அ. மார்க்களின் மறைமுக ஏகாதிபத்திய வேலைகளுக்கு ஒன்றும் பஞ்சாபில்லை. அதாவது ஏகாதிபத்திய வேலைகள் வேண்டும்? இருந்தாலும் மேலே செல்வோம். சான்றுகளுக்கு ஒன்றும் பஞ்சாபில்லை.

அ. மார்க்கள் தான் மையாடுகளுக்குக்கூட வரையறை யற்ற சுயாட்சி உரிமை இல்லை என்று இப்போது வாற்றின் டனை மேற்கோள் காட்டுகிறார்.²⁴ அதாவது ஏகாதிபத்தியங்கள் என்று நாம் அழைத்துக் கொண்டிருப்பவைகூட முதலாளித்துவ அமைப்பில் பாவும் வெறும் பகடைக்காய்

களே என்று பரிதாபப்படுகிறார். அவை ஓப்பீட்டளவில் அதிக சுயாட்சி பெற்றவையாம். அடுத்து அன்றாடக் கலியைவிட ஆலை முதலாளி ஓப்பீட்டளவில் பணக்காரன் என்ற சொல்லிவிடுவார். அளவு மாற்றமும் குறிப்பிட்ட அளவைத் தாண்டனால் பண்பு மாற்றமாக மாறிவிடும் என்ற ஏங்கல்லனின் விதியை மறந்துவிட்டார் போலும். வர்க்க அரசாக இருந்தாலும்கூட அதற்கு குறிப்பிடத்தக்க அளவு செயேச்சைத்தன்மை உண்டென்று மற்றொரு மாபெரும் கண்டுபிடிப்பை²⁵ முன்வைத்து மார்க்சீயத்தின் குறை பாட்டை நிருபிக்க முயல்கிறார்.

தாடா, பொடா சட்டங்கள் உருவாவதெப்படி? ஆனால் வர்க்கக் கட்சிகள் உயிரோடு மாணவிகளை வைத்துப் பேருந்தைக் கொளுத்தினாலும் வருடக் கணக்கில் விசாரணை நிறும்போது, காலி பேருந்தைக் கொளுத்தியதற்காக சரண்டப்படும் வர்க்கத் தேழர்கள் சித்திர வதை செய்து உடனடியாகக் கொண்டு விடுவது எந்த அளவிற்கு செயேசைத் தன்மை என்பதை இவர்கள் விளக்க வேண்டும்.

மார்க்சியத்தை ஆய்வு செய்வதாகக் கூறிக்கொண்டே அதனை காலாவதியான தாகக் காட்டும் முயற்சியில் இறங்குகிறார். இந்த நாட்டுக்கு நல்லது, இந்தப் பண்பாட்டுமிகு நல்லது, இந்தக் காலத்திற்கு மார்க்சியம் பொருந்தாது என்று மார்க்சியச் சிந்தனைகள் தொடங்கிய காலத்திலிருந்தே பிரச்சாரம் செய்யப்பட்டு வருகிறது. அமார்க்சியமும் இதில் விதிவிலக்கல்ல - பொருளின் விலையில் விளம்பரச் செலவையும் சேர்க்கவேண்டி இருப்பதால் மார்க்சியப் பொருளாதார விதிகள் காலாவதியாகி விட்டதாக முன்பு பிரச்சாரம் செய்யப்பட்டது. தொடர்புச் சாதன வலைப்பின்னல்கள் வந்துவிட்டதால் மார்க்சியத் தோழர்களால் (அ. மார்க்சைத் தவிர) எதையும் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லையாம்.²⁶

²⁶ இதற்கு ஒரு அற்புதமான எடுத்துக்காட்டும் தருகி றார். ஆனால் வர்க்கங்கள் (நேரடியான) அடக்குமுறைக் கருவியே. அரசு என்பது எந்திரகதியில் தாங்க ணம் நம்புவதோடு அனைவருக்கும் பயிற்சியிக்கின்றன. எனவே களினி நீரைக் கொண்டு வருவதில் தஞ்சை மிராக்தார் களின் ஜம்பல் பலிக்கவில்லையே. அப்படியான மூப்பார், வாண்டியார் போன்ற தமிழர் மிலப் பிரபுக்கள் ஆனால் வர்க்கமாக இல்லையோ என ஒரு சாரார் கேட்டு அதனடியாக மார்க்சியமே பொருந்தாது என்கிற கருத்தை முன்வைக்கும் போது நம் தோழர்கள் விழி பிதுங்க வேண்டியதாகிறது.

என்ன ஒரு கணமான கேள்வி! அற்புதமான வாதம்! இதனை அ. மார்க்ஸ் போன்ற மேதைகளால் மட்டுமே சிந்திக்க இயலும்.

மூப்பணாரும் வாண்டியாரும் மட்டுமல்ல கெள்டாக்க ணம் ஹெக்டெக்களும் போன்ற கர்நாடக நிலப்பிரபுக்கள் அங்கு செல்வாக்குடன் விளங்குகின்றனரே என்பதை மறந்துவிட்ட அ. மார்க்ஸ்தான் விழி பிதுங்குகிறார்.

²⁷ அப்படியே புரட்சி செய்து அரசியலத்திகாரத்தை கைப்பற்றினாலும் அடுத்த நாளே கட்சி எதிர்க்கட்சி ஆகிவிடவேண்டும். என்றென்றைக்கும் எதிர்கட்சியாகவே செயற்படவேண்டும் என்று சி. ஆர். சி. வேணுவின் கருத்தை வாந்தி எடுக்கின்றது.

அப்படியானால் ஆனால் கட்சி யார்? இராணுவம் யாருடைய கட்டுப்பாடில்? புரட்சி எதற்கு?

இந்தக் கருத்துக்களை ஆழமாக விரிச்சனம் செய்து தான் “ஜனநாயகத்திற்கு அப்பால்” (அமெரிக்க புரட்சிகர பொதுவடைமைக் கட்சித் தலைவர் பார் அவேக்கியானின்

கட்டுரையின் தமிழாக்கம் வெளியிடப்பட்டது. அதற்குப் பதில் சொல்லமுடியாமல் வழக்கம் போல கிண்டல் செய்து விட்டு நனுவுகிறார்.²⁸

ஏகாதிபத்தியக் கூட்டாளிகளுக்கு அரசியல் அதிகாரத்தை ஓப்படைத்தாலும் ஓப்படைப்போமே தலை பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகாரத்தை அனுமதிக்கமாட்டோம் என்ற குட்டி முதலாளித்துவ சிந்தனையின் வெளிப்பாடே இது. கோடிக்கணக்கானோர் சுரண்டுக்கு ஆளானாலும் ஜனநாயகத் தின் மாண்பை ஆராதிக்கும் இவர்கள், பின்பு ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்காக வாதாடுவதாக நடிப்பதேன்?

முதலாளிய மீட்சியாளர்கள் சதிக்கு மாவோ கருத்துக்களைக் குறை கூறுகிறார்.²⁹ இவர்களுக்கு விவசாயிகளின் ஆதரவு இருப்பதாக கயிறு திரிக்கிறார். (எனது திரித்தல் வேலைகளைப் பின்பு விரிவாகக் காண்போம்)

சௌத்தில் ஏகாதிபத்திய சார்பு மாணவர் போராட்டத்திற்கும் ஏகாதிபத்தியங்களுக்கும் என்னளவும் தொடர்பு இல்லை என்று முழுப்புச்சனிக்காடையைச் சோற்றில் மறைக்க முயற்சிக்கிறார்³⁰. ²⁹ “உலகெங்கிலுமுள்ள புரட்சிகர சக்தி கள்” இந்த ஏகாதிபத்திய சார்பை ஆதரிக்க வேண்டும் என்று சிபாரிசும் செய்கிறார்.

இத்தாலியப் பொதுவடைமைக் கட்சி, பொதுவடைமை என்ற சொல்லை தன

பெயரில் இருந்து நீக்கவிட்டதை மார்க்சியம் சந்தித்துள்ள நெருக்கமாகச் சித்தரிக்கிறார்.³¹ இத்தகைய கடத்தல், போதை மருந்து விற்பனை, மாபியா கும்பலின் கிறித்தவ ஜனநாயகக் கட்சியுடன் கூட்டணி அமைத்து இத்தாலியப் பொதுவடைமைக் கட்சி, முதலாளிகளுக்கு சுலுகைகள் தருவதற்காக தொழிலாளர்களின் ஓய்வுதியத்தைப் பாதியாக்கிய பிரெஞ்சுக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி போன்ற வற்றை இன்னும் பொதுவடைமைக் கட்சிகளாகக் காட்டும் முயற்சியே இது.

மேலை ஏகாதிபத்தியங்களின் உதவியுடன் ரசியாவில் நடைபெற்ற முதலாளிய மீட்பு நடவடிக்கை மக்கள் எழுக்கிகளை எதிர்பார்த்து (அதாவது மக்கள் விருப்பத்தை முன்னிற்று) நடத்தப்பட்டதாக கயிறு திரித்து ஏகாதிபத்தியங்களின் பங்கை வழைக்க மறைக்க முயற்சிக்கிறார்.³²

அரசியல் நடவடிக்கைகளிலிருந்து பெண்கள் விலகி இருத்தல் சாதகமான அம்சமே என்று காட்ட முயற்சிக்கிறார்.³³ அப்படியே சுடுப்பாலும் தொழிற்சங்கம், கெரில் லாப்படை, விவசாயிகள் விடுதலை என்றெல்லாம் வெட்டி வேலையில் சுடுப்பாமல் பாலியல் சுதந்திரம், பாலியல் வகுக்கிறம் போன்ற புரட்சிகரமான நடவடிக்கைகளில் சுடுப்புமாறு சிபாரிசு செய்வதுதான் (அரசு - குடும்பம் - பெண்கள்) புத்தகத்தின் சாரம்.

ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பையே பார்ப்பன சதியாகக் காட்டும் முயற்சி³⁴ (கெயில் ஓம்வட்டின் சீடானாயிற்றே) இந்துத்தவுத்திற்கும் ஏகாதிபத்தியத்திற்கும் முரண்பாடு உள்ளதா என்ன?

கிறிஸ்தவ மதமாற்றத்தின் ஊழல்களை வியர்சித்தத் தற்காக புதுமைப்பித்தன்மேல் கடுங்கோபம். கிறிஸ்தவப் பள்ளிகளின் கல்விச் சேவைக்குப் பாராட்டு. இவை காலனி ஆதிக்க அரசின் பண்பாட்டு ஒடுக்குமுறைகள் என்பதை வசதியாக மறைத்து விடுதலை³⁵ தானாடாவிட்டாலும் தஸ்சயாடும் என்று நிருபிக்கிறார் அந்தோனி மார்க்ஸ். ஏகாதிபத்தியத்திற்கும் கூறி ஏகாதிபத்தியராக வாந்துவாய்க்கிறார்.

25. மார்க்சியம் பண்ணியழும்: பக். 18
26. மார்க்சியம் பண்ணியழும்: பக். 9
27. மார்க்சியம் பண்ணியழும்: பக். 19-20
28. மார்க்சியம் பண்ணியழும்: பக். 204
29. மார்க்சியம் பண்ணியழும்: பக். 94
30. மார்க்சியம்: பக். 95
31. மார்க்சியம்: பக். 106
32. மார்க்சியம்: பக். 129
33. மார்க்சியம்: பக். 167
34. மார்க்சியம்: பக். 114
35. மார்க்சியம்: பக். 167

மறையை மறைக்கும் முயற்சி³⁴.

ரசிய முதலாளித்தவுசக்திகளின் சதியை மக்கள் ஏழுச்சிகளாகக் காட்டுவதும், அதில் மேலை ஏகாதி பத் தீயங்களின் பங்கை மறைப்பது மான இவரது தலையாய் பணி மீண்டும் தொடர்கிறது.³⁵

இவரது ஏகாதி பத்திய ஆதரவின் மையமான பணி பின்நிலைத் தொடர்க்கிறது

நு வ ப பிரச்சாரத்திலிருந்து தொடங்குகிறது எனலாம்.

ஏற்கனவே மாபெரும் ராஜூவக் கட்டமைப்பைப் பெற்றுள்ள அமெரிக்கா, விரிந்த அமெரிக்க (பான் அமெரிக்கா) கட்டமைப்பை உருவாக்கும் நேரத்தில் அதற்குச் சம்ரும் குறைவில்லாத ராஜூவ, பொருளாதார பலத்தைப் பெற்றுள்ள ஜோபியநாடுகள் ஒன்றிணைந்து ஒரே நாணயம் (பூரோ கரன்சி), ஒரே சந்தை, ஒருங்கிணைந்த பாரானுமன்றம் (பூரோ பார்லிமெண்ட்), ஒன்றிணைந்த ராஜூவம், ஒருங்கிணைந்த உளவுநிறுவனங்கள் என்று தங்களை உருக்குப் போன்ற கட்டியமைத்துக் கொண்டிருக்கும் நேரத்தில் ஏகாதிபத்தியத்தின் எடுப்பிடிகள் முன்றாம் உலக மக்களுக்கு பின்நிலைத்துவத்தின் பெயரால் பிரிவினைகளை சிறுகதையாடல்களை மொழி மத சாதிவாரியான பிரிவுகளை மேலும் கெட்டப்படுத்தும் பிரச்சாரங்களை கதைக்குள் கதைபோல் பிரிவுகளுக்குள் உட்பிரிவுகளை ஏற்படுத்தும் வேலைகளை (தமிழ்தேசியத் திறங்கள் வேளாளர் தேசியம், சிறுபான்மையினர் தேசியம்) உடல் அரசியல் என்ற பெயரில் பண்பாட்டுச் சீரழிவுகளை பிரச்சாரம் செய்து இளைஞர்களைக் கானவு காண அழைக்கின்றனர்.

தீரித்தல்

மன்னைக் கயிறாகத் திரிப்பதாகக் கேள்விப்பட்டிருப்பிரகள் வெறும் கைவாலேயே கயிறு திரிப்பதை இப்பொழுது கானப்போகிறோம்.

இசுலாமியர், கிறித்தவர் போன்ற மதங்களைச் சேர்ந்தவர்களை ஏதாவது ஒரு தேச எல்லைக்குள் அடக்கமுடியுமா? ஆனால் அவர்களை ஒரு தேசிய இன எல்லைக்குள் ஓயே அடக்கவிடுகிறார் அ. மார்க்ஸ் அவர்களது தேசிய இன வரையறையில்.

³⁵ “விவசாயிகள், சிறுமுதலாளிகள் மத்தியதர வர்க்கம், வேலை இல்லாதோர், மாணவர்கள் மதச் சிறுபான்மை

அ. மார்க்ஸின்

- உடைபடும் புளிதங்கள் (1997)
- உடைபடும் மௌனங்கள் (1994)
- மார்க்சியத்தின் பெயரால்.... (1994)
- அரசு - குடும்பம் - பெண் னியம் (1994)

வெளியீடு:

- விடியல் பதிப்பகம்
- 3 மாரியம்மன் கோவில் வீதி
- உப்பிலிப்பானையம்
- கோவை 641 015
- இந்தியா

34. உடைபடும் புளிதங்கள்: பக். 97

34b. உடைபடும் மௌனங்கள்: பக். 69

35. நிறப்பிரிகை 2: பக். 9

36. நிறப்பிரிகை 2: பக். 59

36b. நிறப்பிரிகை 2: பக். 59

36c. மார்க்சியமும் பெண்ணியமும்: பக். 24

36d. மார்க்சியமும் பெண்ணியமும்: பக். 71

37. மார்க்சியமும் பெண்ணியமும்: பக். 124

37a. மார்க்சியமும் பெண்ணியமும்: பக். 16

யினர், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், பழங்குடியினர் ஆகியோர் நமது வரையறையில் உள்ளடக்கப்பட வேண்டியவர்கள்” என்று குறிப்பிடுகிறார்.

மாணவர்கள் தேசிய இனம், வேலையில்லாதோர் தேசிய இனம் என்பதை எல்லாம் எங்கே போய்த் தேடுவது? இது எழுதப்பட்டது 1991இல். இப்பொழுது கேட்டால் வெள்பியன்கள் தேசிய இனம், ஹோமோ செக்கவல் தேசிய இனம் என்று தேசிய இன வரையறையை மேலும் கூட விரிவுபடுத்துவார்.

³⁶ “கிராமப்புற நிலப்பிரகுக்களாகும், மிராசதாரர்களாகும் முதன்மையாக எதிர்க்கப்பட வேண்டியவர்கள் இல்லை என்பதும் பொது உடைமைக் கட்சியினர் மேற்கொள்ளாம் கிராமப்புற வர்க்கப்போராட்டங்கள் என்பன தாழ்த்தப்பட்டோர் பிற்படுத்தப்பட்டோர் ஒற்றுமையைக் குலைக்கவே பயன்படுகின்றன என்பதும் சரிதானா?”

வர்க்க உணர்வு உள்ள பகுதிகளில் சாதி உணர்வு குறைந்து விடுவதை சகிக்க முடியாமல் சாதியத்தை வைத்தப் பிழைப்பு நடத்துவார் கூறும் இத்தகைய அவதாரமுக்கு நிறப்பிரிகையில் (கேள்வி என்ற பெயரில்) இடமளித்து ஊக்குவிக்கப்பட்டது.

^{36b} சியப் புரட்சியை நடத்தி வெற்றி கண்ட போல்ஸ் விக்குகள் சரியான பாட்டாளி வர்க்கமே இல்லை என்ற மாபெரும் கண்டுபிடிப்பை 1990இல் வந்தடைகிறார்.

மார்க்ஸ், எங்கெல்ஸ் நூல்களின்மீது மறைமுகமான தடை விதிக்கப்பட்டதாக குறை கூறுகிறார். ^{36c} “மார்க்ஸ் ஏங்கல்ஸின் நூல்களை யாரும் படிக்கச் செய்வதுமில்லை. படிப்பதுமில்லை” (அதாவது இவரைத் தவிர் இவர் சொல் வது ஒரு தமிழக அளவிலா, அங்கில இந்திய அளவிலா அல்லது அனைத்துலக அளவிலா என்பதைக் குறிப்பிட வில்லை) மேலும், “முன் னோடுகளின் நூல்களுக்கே இதுதான் கதி என்றால், அதிகாரபூர்வம் பாரம்பரியத்தில் அடங்காத கிராமச், அல்தாஸர் போன்றோரின் எழுத்துக்கள் மீதான தடைப்பறி சொல்ல வேண்டியதில்லை” எங்கே எப்போது எந்த இயக்கங்கள் படிப்பதற்குத் தடைவிதித் தன் மாறாக, உழைத்துக் களைத்து வரும் தோழர்களை அரசியல் வகுப்பில் கலந்து கொள்ளச் செய்வதுதான் சிரமான காரியம்.

சரி அமீன் மேற்கோள் காட்டியே இவர் பல மார்க்சிய வெளியில் எதிர்ப்பு, திரிப்பைச் செய்துள்ளார். “கவனியுங்கள், அதிகாரமயமான மத்தியப்படுத்தப்பட்ட திட்டமிடுதல் என்பதுகூட இந் நோக்கிலேயே உருவாகியது. மாறாகப் பலர் குறிப்பிடுவது போல மதிப்பு, சந்தை போன்ற முதலாயின் வகையினங்கள் கால (தவறாக) கருதப்பட்ட வற்றை கட்டுக்குள் ஏதாவதிருக்கும் நோக்கிலேயே இத்திட்டமிடுதல் உருவாக்கப்படவில்லை. திட்டமிடாத, மையப்படுத்தப்படாத சந்தைப் பொருளாதாரத்தை ஆதரிக்கும் இந்தக் கூற்றுக்கு ஆதாரம் எதையும் முன்வைக் கவில்லை.”

இதையெல்லாம்விட மிகப் பெரிய தீரித்தல் வேலைகளை இனிக் காண்போம். கதைகளில் ஆசிரியரின் விருப்பத்திற்கு ஏற்ப உண்மைகளை வளைத்துக் கொள்வதைப் பார்த்திருப்பிரகள். தனது தேவைக்கேற்ப வரலாற் றயே விரித்துக் கொள்ளாம் வேலையை அ. மார்க்ஸ் செய்கிறார்.

சீத்தில் முதலாளித்துவ சார்பு மாணவர்களின் போராட்டத்தை இவர் சித்தரிக்கும் விதமே அலாதி யானது.

முதலாவதாக ³⁷ கலாச்சாரப் புரட்சியின் ஆதாரவாளர்களாகும் இதில் பங்கெடுத்திருப்பதாகக் கூறுகிறார். அதற்கு இவர் காட்டும் ஆதாரம் பெங்கள் கட்டுப் பாட்டில் உள்ள சீனப் பொதுவுடைமைக் கட்சியும். மார்க்கியத்தின் பெயரால் என்ற நூல்: பக். 104-105 “முதலாளிய

பாதைக்கு முற்றாகத் திரும்பவேண்டும் என்கிற கருத்துடையோர்வரை இதிலுள்ளனர்.... போராட்ட வழிகாட்டிய வரில் ஒருவராகிய பாஸ்லிலி போன்றோர் வெளிப்படையான மார்க்சிய எதிரிகளாகவும் அமெரிக்க ஆதரவாளர்களாகவும் இருந்தனர். முதலாளித்துவமாடுகள் அனைத்தும் போராட்டத்தைக் கடுமையாக ஆதரித்தனன் ஜான் 2ம் தேதிய தியானெமின் பிரகடனம் வர்க்கப் போராட்டம் என்கிற அரசியல் கலாச்சாரம் முற்றாக ஒழிக்கப்பட்டுவேண்டும்.

பக். 106: "மேஜை முதலாளிம் மாணவர்களைத் துண்டிலிட்டது என்பது தர்க்கழியுவர்மாக இல்லையே"

பக். 112: "சோசலிசுப் பாதையையோ மாவோவையோ மார்க்சிய சித்தாந்தத்தையோ மாணவர்கள் வெளிப்படையாக ஆதரித்தார்கள் என்பது போலவே இவற்றிற்கு எதிரான முழுக்கங்களையும் அவர்கள் முன்வைக்க வில்லை."

பக்கம் 120: "மாணவர்களின் தியானாமன் பிரகடனம் வர்க்கப் போராட்டம் என்கிற கருத்து காலத்துக்கு ஒவ்வாதது. இன்றை தேவை அமைதியும் ஒத்துழைப்புமே என அழிவிக்கிறது"

பதினைந்து பக்கங்களுக்குள் மாறி மாறி பல்ட்டி அடித்தாவது தனது சீரிய பணியைத் தொடரும் அ. மார்க்சிடம் ஒரு கேள்வி: "வர்க்கப் போராட்டம் ஒழிக்கன்பது மார்க்சிய எதிர்ப்பு முழுக்கமில்லையா?"

பக். 129: "முன்றாம் உலக நாடுகளின் பல பொதுவுடையைக் கட்சிகள் வர்க்கப் போராட்டம் பற்றிப் பேசுவதை நிறுத்திலிட்டு தன்னுரிமை போன்ற முழுக்கங்களை முன் வைக்கத் தொடங்கிலிட்டன" வேணு - அ. மார்க்ஸ் கும்ப வைத் தவிர முன்றாம் உலக நாடுகளில் வேறு எந்தக் கட்சியும் அங்வாரு செய்யவில்லை. தங்களையே முன்றாம் உலக அடித்தழும் என்று நினைத்தார்களோ என்னவோ

பக். 137: "இந்தச் சமூகங்களின் (ரசிய கிழக்கு ஐரோப்பிய) நெருக்கடிகளை மார்க்சியம் மற்றும் சோசலிசுப் படையான இயக்கங்கள் 1950க்கு முன் உலகெங்கிலும் ஆட்சிகளைப் பிடித்தன. இவை பறைசார்ந்திய விடுதலை கடைமாரும்" இதனை பின்நவீனத்துவம் 46ம் பக்கத்துடன் ஒப்பிட்டுப் பார்ப்போம்.

"முதலாளிய சன்நாயகம், தேசியவிடுதலை, பாட்டாளி வர்க்கப் பூர்ச் சீ ஆகிய பெருங்கதையாடல்களின் அடிப்படையான இயக்கங்கள் 1950க்கு முன் உலகெங்கிலும் ஆட்சிகளைப் பிடித்தன. இவை பறைசார்ந்திய விடுதலை கடைமாரும்" தாங்கள் அனுயவித்துவிட முடியும் என்ற நம்பிக்கையோடு மக்கள் ஒரு இருபதாண்டு காலம் பொறுத்தி நூற்றனர். ஆனால் எல்லா இடங்களிலும் மக்கள் எதிர்கொள்வது விடுதலை அல்ல கொடிய வன்முறையே என்பதை விளக்கவேண்டியதில்லை"

முன்னுக்குப் பின் முரணாவது ஒரு பக்கம் இருக்கட்டும். பெருங்கதையாடல்களாக இவர் பெயரிடும் மக்கள் போராட்டங்களிலும் நடைமுறைகளிலும் குறைகள் இருப்பதை யாரும் மறுக்கவில்லை. உழைப்புச் சரண்டலையும் ஆதரிப்பது எப்படி என்பதுதான் புரியவில்லை. அறுபதுகளின் பிற்பகுதியில் மக்கள் எழுச்சிகளைத் திசைச் சிறுப்பும் நோக்கத்துடன் ஏகாதிபத்தியங்களின் நேர்முக மறைமுக ஆதரவுடன் இயங்கும் பூர்ச்சியின் பகுதிகளாக பெண்ணியம், சுற்றுச் சூழல் போன்ற இயக்கங்களை (அதே பக்கத்தில்) இவும் பொன்மொழிவிலை சக்தித்துக் கொள்வது எப்படி என்றும் புரியவில்லை. ரசிய மற்றும் கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளின் திரிபுவாதத்தையும் நம்நாட்டைக் கொள்ளளயுத்த செல்வங்களை மேல்நாட்டு வங்கிகளில் போடவும் உங்நாட்டிற்குள் கோயே முதலீடு செய்யும் ஏகாதிபத்தியங்களின் உதவியோடு முதலாளிய மீட்பில் இறங்கியது இன்று வெட்ட வெளிச்சமாகி விட்டது. ஆனால்

37"இந்நாடுகள் அனைத்துமே பொருளாதார நெருக்கடிகளைச் சமாளிக்க உலக முதலாளியக் கட்டமைப்பில் தமிழை ஆட்படுத்திக் கொள்கின்றன" என்று மிகப் புதிதமான ஒரு நோக்கத்தைக் கற்பிக்கிறார்.

38 மார்க்சியத் தேவை வய மறுக்கவில்லை என்று உத்தடள்வில் கூறிக் கொண்டே பூர்ட் சி நெருப்பில் நமது சிந்தனைகளைக் கூராக்கிய வெளின் மாவோ போன்றவர்களுடன் பழப்பறையிலேயே பதுங்கிய (தன் போன்ற) சார்த்தர், அல்தாஸர் ஆகியோரை ஒரே வரிசையில் பட்டியலிட்டுக் காட்டுகிறார்.

39 குமேப்பம் சுயநல்தை வளர்ப்பதாக அரிஸ்டாட்டில் கூறிய கருத்துக்களை மறு கண்டுபிடிப்புச் செய்து குடும்பத்தைச் சிறைத்தலை சீபாரிசு செய்கிறார். பெரும்பாலும் தனிமனித்தர்களாக இருப்பவர்களே உண்மையில் அதிக சுயநலமிகளாகவும், அதிகாரப் போக்குள்ளவர்களாகவும் இருப்பதையே நடைமுறையில் காண்கிறோம். தனி மனி தன் குடும்பமாக விரிந்தே இனமாக, நாடாக, உலகமாக மாறுகிறான். பூர்ச்சிகர இயக்கங்களில் ரவுட்கள் குடும்பத் தோடு சுடுபட்டு மனித விடுதலைக்காகப் பாடுபெவதையும் (எடுத்துக்காட்டு ஆந்திரா, சட்டில்கர், பீஹார்) குடும்பத்தையே மறுக்கும் கத்தோலிக்க மதம் போன்ற அமைப்புகள் என்றென்றும் சுரண்டும் வர்க்கங்களின் ஆதரவாகச் செயற்படுவதையும் நாம் கண்கூடாகக் காண்கிறோம். ஆயினும் குடும்பம் அதிகாரத்தை மறு உற்பத்தி செய்கிறது என்ற பெயரில் பூர்ச்சியைக் கட்டியமைப்பதையே சீர்குலைக் குழுமத்திற்காரம்.

40 பாரம்பரியம் என்பது கதையாடல்கள் மூலக்கோவெதலைமுறை தலைமுறையை கையளிக்கப்பட்டு வருகிறது என்று மனித வரலாற்றில் உழைப்பின் பங்கை (ஏங்கல்லி இதைப்பற்றி விரிவாக எழுதியதை நினைவு கூர்க) தந்திரமாக/வஞ்சகமாக மறுக்கிறார். உழைப்பு தொழிலும் பாரம்பரிய அழிவில்லையா? அறிவு எந்தக் கதையாடல்களின் மூலம் கையளிக்கப்பட்டது?

இன்னொரு சுறையும் அறிவு என்பது கதையாடல்கள் டல்கள் தகர்ந்து பின்நவீனத்துவ யுகம் மலர்ந்துவிட்டதால் இவர் தன் உளறலை எங்கும் கத்தோலிக்க கிரிஸ்தவ மையங்களை உட்பட்ட முழுங்களை வருவது தெரிந்ததே. அதே சமயம், ஒரே ஐரோப்பா, விரிந்த அமெரிக்கா, ஒருலகப் பார்வை என்று ஏகாதிபத்தியங்கள் தமிழை மேலும் உறுதியாகக் கட்டமைத்துக் கொள்வதும் தெரிந்ததே.

ஆனால் இவற்றை உருவாக்க முயல்கிற பெருங்கதையாடலாக⁴¹ சித்தரிக்கிறார். இவர் சொல்வதில் எது உண்மை? இது மேலும் கொடுமையான பெருங்கதையாடல் கள் உருவாகின்ற யுகமா இல்லை அவை தகர்கின்ற பின் நவீனத்துவ யுகமா?

(இரண்டும் இல்லை. சரண்டுபவர்களை, ஏகாதிபத்தியங்களை, பெருங்கதையாடல்களை செல்லமாகக் கடிந்து கொண்டே சரண்டப்படும் வர்க்கங்களின் பெருங்கதையாடல்களை வெறிபிடித்துக் கடிந்துக் குதறும் அமார்க்சிய யுகமாக)

சாதிய அமைப்பு இந்தியாவிற்கு மட்டுமே உரித்தானது என்று முட்டாள்தனமாக நம்பிக் கொண்டிருக்கும் இவர் சூருகிறார்.⁴² மார்க்சிய அளவுகோல்களை வைத்து...

38. மார்க்சியமும் பெண்ணியும்: பக். 170
39. அரசு-குழுமம்-பெண்ணியம்: பக். 88
40. பின்நவீனத்துவம்: பக். 38

41. பின்நவீனத்துவம்: பக். 44
42. பின்நவீனத்துவம்: பக். 67

பெண்ணிய/ கருப்பின உரிமைகள் சாதிய பிரச்சனைகள் முதலிய அனைத்தையும் அன்றுவிட முடியுமென பொதுவுடைமைப் பெருங்கதையாடல் உரிமை கொண்டாடுவதை நாம் அறிவோம்.” பொருளாதாரத்திற்கு அப்பாற்பட்ட சுரண்டல் விவரங்களில் ஒன்றுதான் சாதியம் என்ற ஏற்கனவே மார்க்சீய அறிஞர்கள் விளக்கியின்னனரே.

அதைவிட வஞ்சக்மான கூற்று, “உலகத் தொழிலாளர்களே ஒன்று படுங்கள்” என்ற கம்யூனிசுத்தின் உலகப் பார்வையை பறிக்க முயற்சிப்பது.⁴³ “இன்னொன்றையும் நாம் யோசிக்க வேண்டும் ஒருவகுப் பார்வை என்பது K j y hs ḥ f ; f ḥ ḥ ḥ ḥ ; f ḥ ḥ ḥ ; முதலாளியம் மட்டும் தான் தோன்றுகிறபோதே உலகம் தழுவியதாகத் தோன்றுகின்றது. இந்த நோக்கில் பார்த்தால் விரிந்த உலகப் பார்வை, ஒருவகுப் பார்வை என்பனவெல்லாம் காட்ட, டங்கல் யுத்தத்திற்குப் பொருத்தமான கருத்தாக்கங்கள்.”

எதிரியின் ஒருங்கிணைப்பிற்கு எதிராக நமக்கு சிதமாற்று போததைச் சிபாம் செய்யும் இவரது உள்ளோக்கம் இப்பொழுதாவது புரிகிறதா?

தொழிலாளிவர்க்கம் மட்டும்தான் எதிர்ப்பு அரசியலை முன்னெடுப்பதாக மார்க்சீயர்களே எக்காலத்திலாவுது குறிப்பிட்டுள்ளார்களா? தொழிலாளி வர்க்கம் எதிர்ப்பு அரசியலின் முன்னோடியின் ஒன்றுதானே குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆனால் அ.மார்க்ஸ் அதையும் திரிப்பார்.⁴⁴ உலகளாவிய பொருள் அரசியல் மாற்றுங்களின் விளைவாக புதிய அரசியல் எதிர்ப்பு அரசியலை முன்னெடுக்கும் சக்திகளை வெறுமென தொழிலாளி வர்க்கம் என்ற வரையறைக்குள் அடக்கிவிட.

இயலாதநிலையை “பாட்டாளி வர்க்கத் தலைமையை மறுக்கும் முயற்சிதானே இது. பாட்டாளி வர்க்கத் தலைமையின்றி ஒடுக்கப்படும் வர்க்கங்களுக்கு விடுதலை சாத்தியமில்லை என்பதும் இவருக்குத் தெரியாதா? இல்லை தெரிந்ததால்தான் இந்த திரிபு முயற்சியா?

இந்தத் தீரிபின் இன்னொரு முகம் தான் தமிழக மார்க்சிய லெனினியிக் கட்சிகளின் வரலாற்றையே இந்திய மார்க்சிய-லெனினிய வரலாறுபோல் காட்டி ஆந்திரா, பீஷ்வார், தண்டகாரண்யா, சட்டில்கர், ஜார்கண்ட் மக்கள் போராட்டங்களை மறைக்க முயற்சிப்பது⁴⁵

அடித்தளம் - மேல்கட்டுமானக் கோட்டாடுகளின் மலினப்படுத்தலை மட்டுமே கேள்வி கேட்கும் சிவந்தம்பியை

அக்கருத்தாக்க அனுகல்முறையையே கேள்வி கேட்பதாகக் காட்ட முயற்சிப்பது⁴⁶

மார்க்சியம், லெனினியம், மாவோயிசம் என்று புரட்சித் தீயில் வரையறுக்கப்பட்ட காலகட்டங்களை அல்தூரி ஸம், கிராம்சியிசம் என்று நடைமுறை சாரா அறிவுஜீவி களின் காலகட்டங்களாக⁴⁷ கொச்சைப்படுத்த முயற்சிப்பதும் ஆகும்.

அபத்தங்கள்

உலகெங்கும் பேச்சு வழக்கு மொழியும் எழுத்து வழக்குமொழியும் ஓரளவு வேறுபட்டிருப்பது அனைவருக்கும் தெரிந்ததே. அந்த வேறுபாடு தமிழில் மிகக் குறைவு ஆயினும் இது தமிழக்கு மட்டுமே உள்ள குறையாகவும் தனித்தமிழ் என்பதே ஆரியம் போன்ற வழக்கொழிந்த மொழுகாவும் ஆங்கிலம் போல பொதுமொழியாக உருவாகாமற் போனதாகவும் நிறுவ முயற்சிக்கிறார் அ. மார்க்கள்.⁴⁸

⁴⁹ தீராவிடக் கருத்தியலும் தனித்தமிழ் முயற்சிகளும் கூட ஏதாதிபத்தியத்தின் பிரித்தாராம் குழ்ச்சி என்கிறார். அது சரிதான். இந்திய மக்களை ஆரியர், தீராவிடர் என்று இருபெரும் பிரிவாகப் பிரிப்பதே குழ்ச்சி என்பதும் தீராவிடர் களை மொழிவாரியாகவும் (தேசிய இனங்களாக) பின்பு பிள்ளை, நாயடு, முதலியார் தமிழ், தாழ்த்தப்பட்டோர் தமிழ் எனவும் இவர் பிரித்துக் காட்ட முயற்சிப்பதும் ஏகாதிபத்தியத்தின் தாண்டுதலால்தான் என்பதும் இப்பொழுது வெட்ட வெளிச்சமாகிறதல்லவா?

பார்ப்பனீய மரபை எதிர்த்த தனித்தமிழ் இயக்கத் தையும், பாரதிதாசனையும், சம்லக்கிருதக் குப்பைகளை எதிர்த்த பெரியாரையும், மேலைநாட்டுநவீன உத்திகளை வெற்றிகரமாக தமிழக்குக் கொண்டு வந்த புதுமைப் பித்தன், ஜெயகாந்தன் போன்றோரையெல்லாம் முற்றாக மறைத்துவிட்டு⁵⁰ தமிழ் நவீனமயமானதென்பது என்பது களின் பிறப்புதியில் முளைவிட்டு தொண்ணூறுகளில் அரும்பத் தொடங்கியுள்ளது என்னாம்” என்ற தமிழ் தன்னால்தான் நவீனமயமானதாகக் கூறுவார்.

ஆனால் வர்க்கத்தின் பெருங்கதையாடலுக்கு அதன் ஆதிக்க நோக்கிலான வன்முறைக்கு எதிராக உழைக்கும் வர்க்கத்தின் பாதுகாக்கும் நோக்கிலான பெருங்கதையாடலை, வன்முறையை, (பாட்டாளி வர்க்கப் பூர்த்தியை) முழுமச்சாக இன்று மேடைதோறும் எதிர்த்துக் கொண்டே, தலித்துக்கள் மட்டும் வேறுபடுத்தலை, வேறுபடுத்தினால்தான் சரிசெய்ய முடியும் என்றும் பிரச்சாரம் செய்கிறார். (தலித்துக்களும் சாதிவாரியாக வீதிவாரியாகப் பிரிந்து நின்று இவரது இலட்சியக் கனவை நிறைவேற்றி வருகின்றனர்).

எல்லாப் பெருங்கதையாடல் களின் தகர் வையும் கொண்டாடும் இவரால்கூட கிறித்துவமதத்தை விமர்சனம் செய்வதை மட்டும் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாது. அதற்காக புதுமைப்பித்தனைச் சாதியைச் சொல்லித் திட்டத் தீர்ப்பார். கிறித்துவமதத்தின் பின்னால் மறைந்திருந்த காலனையை நலன்களையோ இன்று மறைத்திருக்கும் ஏகாதிபத்திய நலன்களையோ இவர் விமர்சித்ததே இல்லை.

⁵¹ “எந்தக் கருத்தையும் தூக்கி ஏறியும் உரிமை நமக்கில்லை” என்ற சுறுக் கொண்டே பூரட்சிகரக் கருத்துக்களையெல்லாம் தூக்கி யெறிய முயற்சிக்கும் இவரது மொழிபற்றிய கருத்துக்கள் மிகவும் வேடிக்கையானவை.⁵² சாதாரணமக்களுக்கு உலகைப் புரியவைக் கும் எளிமையான நடையைக் கைவிட்டு தர்க்கத்திற்கு அப்பாற்பட்ட மறுமையைப் பதிவு செய்யும் வடிவம் என்ற பெயரில் மறைப்பொருட்தன்மையை தங்கச் செய்வது வர்த்ததைகளால் வண்ணங்களைத் தீட்டுவது (உள்

43. பின்நவைத்துவம்: பக். 87

44. மார்க்சியமும் பெண்ணியமும்: பக். 98

45. உடைபடும் புதிதங்கள்: பக். 104-47. உடைபடும் புதிதங்கள்: பக். 124

46. உடைபடும் புதிதங்கள்: பக். 95. 48. மார்க்சியமும் இலக்கியத்தில் நவீனத்துவமும்: பக். 108

49. மார்க்சியமும் இலக்கியத்தில் நவீனத்துவமும்: பக். 107

50. உடைபடும் புதிதங்கள்: பக். 65

51. பின்நவைத்துவம்: பக். 54

ஞானம், உவமம், இறைச்சி, அணி என்று நமது சங்க காலப் புலவர்கள் வடித்துச் சலித்தவைதான்) என மேட்டுமைத்தனத்தை சிபாரிசு செய்கிறார்.

⁵³ கருத்து முதல் நோக்கைப் புழக்கண வழியாக நுழைக்கும் இவரது இன்னொரு முயற்சியோ பொருட் களுக்கு சாராம் சம் கிடையாது அவை மொழி சார்ந்த வையே என்று நிறுவும் முயற்சியாகும்.

⁵⁴ தாய்மை உட்பட எந்த வேலையையும் பெண்கள் ஞாக்கென ஒதுக்கக்கூடாது என்று சொல்லும் அபத்தத்தைவிட இது பரவாயில்லைதான். தாய்மையை எப்படி ஆண்களுக்கு ஒதுக்க முடியும். ஒருவேளை பிள்ளை பெறுதல் தாய்மை என்ற சொல்லில் அடங்கில்லை என்று நினைக்கிறாரா? ⁵⁵ இல்லாமிய அடிப்படைவாதத்திலே முற்போக்கைக் காண்பதும் ⁵⁶ அல்லோபதி மிருந்துவழுறை சுற்றுப்புறம் குழல், நோயாளியின் தன்மை, நோயின் அடிப்படைக் காரணம் எதையும் எடுத்துக் கொள்ளாமல் மிருந்து தருகிறது என்பதும் வித்தியாசமாக ஏதாவது ஏழுதித் தள்ளவேண்டும் என்ற ஆர்வக் கோளாறின் காரணமாக இருக்கலாம் பரவாயில்லை. மனிதர்களின் சிதறலை சிபாரிசு செய்யும் இவரே சிதறவுக்கு வழி வகுக்கும் கம்பியூட்டர்களை தூக்கி எறியலாம் என்கிறார். ⁵⁷

சமூக அரசியல் நடைமுறைகளையும் இயற்பியற் சமன்பாடுகளைப்போல் ஆய்வு செய்ய முயற்சித்து இவர் தரும் சமன்பாடுகளைக் காண்போம்.

பெரும்பாலும் தொகுத்துக் கூறியே பக்கங்களை நிரப்பிவிடும் இவர் எப்போதாவது சுயமாக எழுதுவதும் உண்டு. அப்படிப்பட்ட ஒரு சிந்தனைக் கருவுலத்தை கீழே காண்போம்:

⁵⁸ இன்று நடைபெறும் போராட்டத்தில் நகர்ப்புற மக்களும் தொழிலாளரும் மாணவர்களுக்கு ஆதரவாக பங்கு பெறுவதாகத் தெரிகிறது. அப்படியானால் இன்றும் அதாவது கம்யூனிகள் அழிக்கப்பட்ட பின்பும் - விவசாயி களின் ஆதரவு இன்றைய ஆட்சிக்கு இருப்பதாகப் பொருளா?

நாம் இப்படிக் கேட்கலாமா? கத்தோலிக்க கிறித்தவ மையத்தில் அ. மார்க்கள் நடத்திய கூட்டத்திற்கு ஜம்பது பேர்தான் வந்தனராம். அப்படியானால் மீதி எட்டுக்கோடி தமிழர்களும் பின்னவைத்துவ எதிர்ப்பாளர் என்று பொருளா?

அப்படியெல்லாமில்லை - அமார்க்சியத்தை எல்லோராலும் எளிதில் புரிந்துகொண்டுவிட்டுமுடியாது என்று அ. மார்க்கள் வாரவழிபாட்டு மன்றத்தினர் சிலர் சுறுவது காதில் விழுகிறது. உண்மைதான் இதைக் கவனியுங்கள்:

⁵⁹ ஒரு பிரதியை மதிப்பிட அதன் ஆசிரியனது கருத்து அல்லது செயல்பாட்டை ஆதாரமாகக் கொண்டுவிட முடியாது. ⁶⁰ ஆசிரியனைப் போலவே கடவுள், வரலாறு, பகுத்திறவு போன்ற எல்லா அடித்தளங்களும் முக்கியத் துவமிழந்து போகின்றன! இதில் முதல் சொற்றொடர்க்கும் இரண்டாவது சொற் றொடர்க்கும் என்ன தொடர்பு, எவ்வாறு முன்னது பின்னதை நியாயப்படுத்துகிறது என்று புரியவில்லைதான்.

அதுதான் போகட்டும். அதே புத்தகத்தில் 42, 43ம் பக்கங்களைக் கவனியுங்கள். இது பின்னவைத்துவ யுகம் என்று நிறுவ மிக நீண்ட பட்டியலைத் தருகிறார். எடுத்துக் காட்டாக பயன்முறைத் தமிழ், பயன்முறை அறிவியல், இதழியல், ஆப்பெடக், நிக்கெந்ட் போன்ற கம்பியூட்டர் பயிற்சி நிறுவனங்களின் செல்வாக்கு திருக்குறள் சங்க இலக்கியங்கள் கணிப்பொறி தகடுகளாகவும் பதிவு செய்யப்படல், கம்பியூட்டர், கால்குலேட்டர் ஆகியவற்றின் உபயோகம் மற்றும் கர்நாடக இசை குறந்தகட்டில் பதிவுவை போன்றவை.

எல்லாம் சரி, இவையெல்லாம் நவைத்துவத்திற்குள்

மார்க்சியமும் இலக்கியத்தில் நவைனத்துவமும் (1991) அ. மார்க்கஸ்

வெளியீடு:

பொன்னி புத்தக மையம்

25 அருணாசலபுரம் பிரதான சாலை

அடையாறு, சென்னை 20

இந்தியா

பகுத்தறிவின் அறிவியல் வளர்ச்சியின் சாதனைகள் தானே. இதில் பின்னவைத்துவத்தின் பங்கென்ன என்பது இதுவரை எனக்கும் விளங்கில்லை, எவ்வும் விளக்கவும் இல்லை.

⁶¹ ஆயுமை என்கிற அடையாளமானாலும் சரி ஆண்டான் என்கின்ற அடையாளமானாலும் சரி அது கேள்விக் குள்ளாகக் கப்பட வேண்டும். பகுத்தறிவியல் அறிதல் நடவடிக்கை இவ்வகையில் ஒரு சரியான அரசியல் நடவடிக்கை இல்லை என்பது சிந்திக்கத்தக்கது. "எதையும் கேள்வி கேட்பதுதானே பகுத்தறிவு? மேலும் இலட்சக் கணக்கில் கிட்லர் பூதர்களைக் கொண்டும் ஆயில் ஒரு பங்கு மக்கள் தீண்டாமைக்கு உள்ளாகக் கப்படுவதும் குவைத்தை ஈரான் ஆக்சிரியத்ததும் ஈராக் கிண்மீது அமெரிக்க ஏவுக்கணைகளை வீசியதும் எல்லாமே பகுத்தறிவின் துணையோடு நீதியாக்கப்படும்."

இவையெல்லாம் வெளியீட்டின் மூலமாக அல்லவா நீதியாகக் கப்படுகின்றன. மாராக அவற்றை அம்பலப் படுத்துவது மக்களுக்கு உண்மையை உணர்த்துவது தானே பகுத்தறிவு!

கத்தோலிக்க சார்பு தத்துவவியலாளரான வில்டு ரான்ட் அறிவியலை மறுப்பதற்கு அது ஒவ்வொரு நாளும் மாறி வருவதை (வளர்ந்து வருவதை) காரணம் காட்டுவார். அந்தோனி மார்க்கஸ் அதற்கு விதிவிலக்கல்ல என்பதை அதே புத்தகத்தின் 53-54ம் பக்கங்களில் காணலாம்.

மற்றவர்கள் தத்துவம் பேச்டும் தனது பின்னவைத் தத்துவத்திற்காவது முரண்பாடு இல்லாமல் எழுதுகிறாரோ என்றால் அதுவும் இல்லை. கோட்பாடுகளை எல்லாம் பெருங்கதையாடல்காக ஒதுக்கித் தள்ளும் இவர்தான் கோட்பாட்டுருவாகக்கங்களைக் கட்டமைக்கப் போவதாக கதையுடுகிறார். ⁶² (நல்லவேளை கதை விட்டதோடு நிறுத்திக் கொண்டார்.)

"ஒட்டுமொத்த முழுமைக்கான பொதுவிதிகள் உண்டு என்கிற கருத்து போஸ்ட் மாட்ர்னிச உலகில் தகர்த்து நொறுக்கப்பட்டு விட்டது." ⁶³ ஏனென்றால் புறவை எதார்த்தம் உள்ளார்ந்து இயல்பு என்றெல்லாம் கிடையாது. மேலும் மக்களுக்குள் வர்க்கம், சாதி, பால், இனம், மொழி, நாடு, பதவி.... என்றே பல தன்னிலைகள் இயங்குகின்றன. ⁶⁴

⁶⁵ தாழ்ந்த வகுப்பாருக்கு பல அனுகூலங்கள் ஏற்படும் என்பதால் தேச ஓற்றுவை குலைந்தாலும் பரவாயில்லை (அதாவது காலனீயச் சுரண்டல் நவைனத்துவம் பரவாயில்லை) என்று அன்ற தலித்தியம் புரிந்து கொண்டதாகப் பெருமைப்படும் இவரையும் உழைக்கும் மக்களின் நலனுக்காக நிலச் சீர்திருத்த அமூலப்படுத்தி தொடர்பு கொண்டதாக குறிப்பிட வேண்டும்.

மார்க்சியத்தின் பெயரால் நூலின் பக்கம் 176இல் "ஒடுக்குமுறைகளுக்கெதிராகவும் வாழ்க்கையில் அத்தியாவசியங்களுக்காக வும் போராடிக் கொண் டிருக்கிற பெரும்பாலான மக்களின் நலன் முன்னெடுத்துச் செல்வாக்கர்கள் இப்படி எதிர்க்க வோதனை செய்து கொண்டிருக்க முறையாது. இருப்பின் அடிப்படையே பிரச்ச

52. பி. ந. : பக். 71; 53. மா. பெ. : பக். 85; 54. நி. பி. 7: பக். 41; 55. நி. பி. 7: பக். 76. 56. நி. பி. 7: பக். 57. மா. பெ. : பக். 54; 58. மா. பெ. : பக். 95;

59. பி. ந. : பக். 26; 60. பழுவை பற்றிய ஆசனவையும் ஆம்ஷமாக விட்டு விட்டது. நிறம், உயரம், மணம், குணம் இயற்றுவையில்லை ஏனோ விட்டு விட்டார்; 65. பி. ந. : பக். 90

அரசு - குடும்பங் - பெண்ணியம்
முடியாது என்பதே அவ்விதியாக இருக்க முடியும்" என்று அசுடு வழியும் சிறப்பை எங்காவது பார்க்கமுடியுமா?

வேறொன்றும் காணமுடியாதுதான். ஆனால் அமார்க்சி யத்தில் திரும்பக் காணலாம்.

இதே புத்தகத்தின் 178ம் பக்கத்தில் "பூர்ட்சிகரமான குழலில் தன்மீது வள்ளுறவையீல் பிரோகித்துக் கொண்டு ருந்து / கொண்டிருக்கும் வர்க்க எதிரியை அழித்தொழியப் பெற்பது தனிமினித் தீருக்கம் சர்ந்த பிரச்சனையாகவோ வெறும் உயிர்க்கொலை தொடர்பான அகிம்சைப் பிரச்சனையாகவோ இருக்க முடியாது. இது ஒரு சமூக அரசியல் பிரச்சனை. தன்னைப் போல பிறரையும் நேரி, கொலை செய்யாதே போன்ற எல்லாக் காலத்திற்கும் எல்லா மக்களுக்கும் பொருத்தமான அறவுரைகளை மனித நேயமற்ற சமூக எதிரிகளே எதிர்வன்முறைக் கெதிராகச் சொல்லமுடியும்" என்ற வீரமுழக்கங்களையும் "பொது எதிரிக்கு எதிராக ஒன்றுபடுவதையும் நாங்கள் மறுக்கவில்லை. எங்களின் நடைமுறையும் அப்படி இல்லை. அந்த ஒன்றுமை யாரொருவரும் மற்றவரின்மீது வன்முறையைத் தினிக்காத ஒன்றுமையாக இருக்க வேண்டும் பொதே நாங்கள் சொல்வது நேர (பி.ந. பக் 7) முனக்குவடன் ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள். மனித நேயமற்ற சமூக எதிரிகள் யாரென்று இப்போது தெரிகிறதா?

202ம் பக்கத்தில்,

"சன்நாயகம், தேசியம் போன்ற உணர்வுகள், வடிவங்கள், இயக்கங்கள் ஆகியவற்றை முதலாளி யத்தின் மேற்கட்டுமானமனப்பாங்கை நாம் மறுக்கிறோம். முதலாளியக் கொள்கையுடன் மட்டுமல்ல. இவற்றைப் பொதுவடிவமைச் சொல்லாடவுடனும் இணைக்க முடியும், இணைக்க வேண்டும்" என ஒரு மாபெரும் ஆலோசனையை முன்வைக்கிறார். இது வரலாற்றுத் திரித்தல் இல்லையா? அவ்வாறு இணைந்து நீண்டகாலம் ஆகிவிட்டதே.

சன்நாயகத்தை பூர்ட்சியிடன் இணைந்து மாவோவின் 'புதிய ஜனநாயகப் பூர்ட்சி' என்ற சொல்லாடலை மறைக்கப் பார்க்கிறாரா? இல்லை, தேசியின விடுதலையை பாட்டாளி வர்க்கப் பூர்ட்சியின் லெனின், ஸ்டாலின் ஆகியோர் வெற்றிகரமாகக் கோட்பாட்டுருவாக்கம் செய்ததையும்கூட மறந்துவிட முயற்சிக்கிறாரா?

வானவில் கூட்டணியின் வண்ணங்கள்

மார்க்சியத்தை இட்டு நிரப்புவர்களாக முன்வைக்கப் படும் ஸ்கூக்கோவை எடுத்துக்கொள்வோம்.

"கிறித்தவமதம் மட்டுமே தன்னை தேவாலயமாக ஒழுங்கமைத்துக்கொண்டது. சில மனிதர்களை மட்டும்

அவர்களது மதம் சார்ந்த தகுதி காரணமாக பிறருக்கு சமய குருக்களைக் குறுக்கமுடியும் என்பதை கொள்கைய எவில் உறுதிப்படுத்தியது." என்றெல்லாம் இந்து, புத்த, ஜென மதங்களில் மடங்களையும் மடாதிபதிகளையும் பற்றி அறியாமல் உள்ளும் இவர்⁶⁶ பாட்டாளிவர்க்க சர்வாதி காரமான ஸ்டாலினிசத்தையும் ஏகாதிபத்திய சர்வாதி காரமான பாரிசத்தையும் சமமாக (நோய்களாகப்) பார்க்கும் இவரது மையமான வாதம்⁶⁷ "இந்தப் போராட்டங்களின் மையமான குறிக்கோள் அதிகார நிறுவனங்களையோ அதிகாரக் குழுக்களையோ அதிகாரம் உடைய மேட்டுமை வர்க்கத்தையோ தாக்குவது அல்ல மாறாக அதிகாரத்தின் கபதந்தை அதன் அடாவடித் தனத்தைத் தாக்குவதாகும்."

வேண்டுமோவு ஆஸைத்திரத் தாக்கிக் கொள்ளுங்கள் என்றும் வர்க்கக்கங்கள் அனுமதி கொடுப்பது மட்டுமல்ல அவ்வாறு ஆயுதம் தீர்ப்பதை இருந்து கூடக்கள் எதிர்ப்பைத் திசைச் திருப்புவர்களுக்கு அரசுக் கட்டிடங்களில் இலவசமாக இடம்கூடக் கொடுக்கிறது மறைமுகமாக. ஆட்டோனாம் களுக்கு என்னென் வெல்லாம் தருகின்றனவோ நம்மால் ஊகிக்கத்தான் முடியும்.

இவரது அமார்க்சியத்தின் நோக்கம் என்னவென்று அவரே சொல்லக் கேட்போம்.

⁶⁸"பிரச்சனைகளின் உச்சத்தில் இன்றைய இந்தியச் சமூகம் தட்டுத்தடுமாறிக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலையில் பூர்ட்சிகர எழுச்சிகளைத் தடுப்பதற்கு ஏதுவாக சமூகச் சூழலில் ஒரு மர்மப்பண்வை ஏற்றி சமூக உணர்வில் ஒரு தெய்வைக்குத் தன்மையை (mythologisation of social consciousness) ஏற்றுவது ஆனும் வர்க்கத்திற்கு அவசியமாக இருக்கிறது. மாயையான மகிழ்ச்சியையும் அடையாளத்தையும் அனுபவத்தையும் அளிப்பதன்மூலம் இருக்கின்ற குழலை மறக்க வைக்க முடிகிறது. பகுத்த றிவை மறக்கடிப்பதற்கும் மனித உளவியலைத் திருத்திக் கொள்வதற்கும் மேல்நிலையாக்கம் (sanscritisation) போன்ற சமூக அசைவியக்கங்களுக்கு வாய்ப்பளிப்பதன் மூலம் பூர்ட்சிகர எழுச்சிகளைத் தனிப்பதற்கும் இத்த கைய மதம் சார்ந்த நடவடிக்கைகளை ஆனும் வர்க்கம் புத்தயிர்ப்பித்து ஊக்குவிக்கின்றது."

ஆனால் மதம் சார்ந்த நடவடிக்கைகளில் பெரும் பாலும் பாரா மக்களுக்கே சரியானதாக இருக்கும் இதே குறிக்கோளை அறிவிலைகிளிடம் நிறைவேற்ற மேலும் நட்பாரான வாசகங்கள் தேவைப்படுகின்றன. அவைதான். மேலை மார்க்சியப் பாரம்பர்யத்தைத் தூசிதடி தமிழகத் தில் நுழைக்கும் அமார்க்சியம்.

மார்க்சியத்தை செம்மைப்படுத்தி சீர்செய்வதாகக் கூறிக்கொண்டே தனது மார்க்சியை எதிர்ப்பு வேலையை மெல்லத் தொடங்குகிறார். சுற்றுச்சூழல், பெண்ணியம் ஆகியவற்றை இட்டு நிரப்பி சன்நாயகத் தன்மையுடைய ஒரு கட்சியைக் கட்டப்போவதாக அறிவிக்கின்றார்.⁶⁹ (அது பூர்ட்சிகரக் கட்சி என்று மற்றவர்கள் கற்பனை செய்து கொண்டதற்கு அவர்கள் பொறுப்பல்ல.)

1990களில் பின்நாளினத்துவம் வெளிவருகிறது. தலித் தியமும் பின்நாளினத்துவமும் ஒன்றினைக்கப்படுகிறது. பூர்ட்சி, வன்முறை, தூலமான தேசியச் சூழல்கள் எல்லாம் தூக்கி ஏறியப்படுகின்றன. இளைஞர்களைக் கணவு காண அழைக்கிறார் (பக். 57) ஆழத்தைக் காட்டி எதாரத்தைத் தைக் கையகப்படுத்தும் வெட்டி முயற்சியைக் கைவிட்டு குழலை ஏற்றுக் கொள்ளும் மனோபாவத்தை வளர்த்துக் கொள்ளச் சொல்கிறார். தர்க்கத்துக்குப்பதில் அதர்க்கம் பகுத்தறிவுக்குப் பதில் அழகியல் அறிவிற்குப் பதில் பாலியல் வக்கிரங்கள் பரிந்துரைக்கப்படுகின்றன. (பக் 30-31)

66. நிறப்பிரிகை: 4: பக் 83

67. நிறப்பிரிகை: 4: பக் 85

68. மண்பாடும் பூர்ட்சியும்: பக். 40

69. நிறப்பிரிகை: 1: பக் 3

70. மின்னவின்றுவும்: பக். 87

70th ஒருமை என்பதற்குப் பதிலாக பன்மை, விரிந்த உலகம் என்பதற்குப் பதிலாக எண்ணற தனி உலகங் களின் சமத்துவம், தூய்மை என்பதற்குப் பதிலாக கலப்பு, ஒழிறைத் திட்டம் என்பதற்குப் பதிலாக பெண்கள், கருப்பர் கள், தலித்துகள், குழலியலாளர்கள், அகதிகள், ஓடுக்கப் பட்டவர்கள், வேலையற்றவர்கள், (கடைசியாக) பாட்டா ஸிகள், விவசாயிகள்" அடங்கிய வானவில் கூட்டணிக்குப் பரிந்துரை.

புலம்பையர் தமிழர்களின் ஆதரவில் ஜோரோப்பியப் பயனாம் மேற்கொண்டு ஆட்டோநாம்களைக் கண்டு அதிசயித்துத் திரும்புகிறது. 1997இல் வெள்ளைத் திமிர் வெளிவருகிறது. பாசிசுத்திற்கு எதிரான வானவில் கூட்டணியில் ஓரினப் புணர்ச்சியாளர்களும், கம்யூன் வாழ்க்கை வாழ்பவர்களும் அடங்கிய ஆட்டோநாம்கள் இணைக்கப்படுகின்றனர். ஏனென்றால் பாசிசுத்திற்கு

எதிரான உறுதி இவர்களிடம்தான் காணப்படுகின்றதாம்.

அதே ஆண்டில் வெளிவந்த உடைபடும் புளிதங்களில் பாக்தினை மேற்கோள் காட்டி சதை வாழ்வையும் சிற்றினப்பத்தையும் இடுப்புக்குக் கீழ்ப்பட்ட உறுப்புகளைப் பேசுதலையும் சிபாரிசு செய்கிறார்.

ஆம், இறுதியாக அ. மார்க்ஸ் ஆச்சார்யா ரஜன் சீ மார்க்சாகி விட்டார்.

ஆனால், இதுவே இவரது இறுதி வேடமல்ல. மக்களின் எதிரிகள் தங்களின் பழைய வேடங்கள் கலைந்து போகும்போது புதிய புதிய வேடங்களைக் கண்டுபிடித்துப் போட்டாக வேண்டும். இல்லையென்றால் இவர்களது புரவலர்கள் இவர்களைக் கழற்றிவிட்டு விடுவார்கள்.

எனவே அமார்க்சியம் இன்று பல புதிய அவதாரங்களை எடுக்கும் என்று உறுதியாக நம்பலாம்.

என்னைப்பற்றியும்
உன்னைப்பற்றியும்
சொல்லுதற்கு இனியேதுமில்லை

காலங்கடத்திப் போட்ட
தலைமுறையான்றின் பிறளவில்
சரிந்து கீட்க்கிற
எம் வாழ்வின்மீது
ஒரு பனிக்காலத்தின் குளிர்மை
வசந்தகாலம் முழுவதும்
சிறகமுத்தொதுங்கும்
வண்ணத்துப் பூச்சீகளின் நிறக் குவியல்
மழைக்காலத்தின் செழுமை
இனி எதுவும் வேண்டாம்

வாழ்வின் அலைச்சலில்
எதையைத்தொயோ வாய்யாக்கி
இனியும் யாரிடம் சொல்லப் போகின்றோம்

கேட்பதற்கும் சொல்லுதற்கும்
யாருமேயற்ற நாளொன்றில்
நானும் நீயும்
நினைவுகளாய் கரைந்தொழுகி...
உன்னாத்த நண்பர்களை
இனியெங்கு தேழுப்போவேன்....

வாழ்வின் கரைசல்களில்
எல்லாம் வந்து போகிறது
அசைவற்றுப் போகின்ற உணர்வுகளில்
உள்மனம் எதையோ
வேண்டுக் கீட்க்கிற கணங்களில்
நினைவுகளாய் மீண்டும்
ஏன் வந்து போகின்றாய்

எதற்காக வெளிக்கீட்டோம்....
இநு தசாப்தங்களை
தொலைத்த நாளொன்றில்
இன்றும் வெறுமையாய்
தோற்றுப்போனதென்ற பிரமையில்
நான்.... நீயெப்படியோ....?

நானும் நீயும்
நாமெல்லோரும்
காலம் கடத்திய
அந்த நாட்களும்
என்னில் அழிந்து போவதாய்
உணரும் போதல்லாம்
வெழுத்துச் சிதறுகிறது
மனப் பெருவளியிடும்....

போர்க்காலத்தின் நெரிசலும்
வரண்டுபோன இந்த வாழ்வும்
சீதைந்துபோன கனவுகளும்
இப்போதல்லாம்
சுகமெனத் தெரிகிறது என்னில்.

பி. ரவிவர்மன்

இநு
தசாப்தங்களை
தோவைத்த
நாவோன்றில்

பெண்நிலைவாத அனுகுழுறைகளின் பின்னணியின்மீது....

லசஷ்மி

பல நூற்றாண்டுகள் காலமாக சமூகத்தில் நிலவி வரும் ஆணாதிக்க செயற்பாடுகள், அவை ஒவ்வொருவரிடத்தும் ஏற்படுத்திய உள்ளியல் தாக் கங்கள் என்பவற்றினால் அவைகளில் ஊறிப்போன சமூகத்தின் பிரதிநிதிகளாகவே ஆண்களும் பெண் களும் இருக்கிறார்கள்.

இந்த நிலையில் பெண்நிலைவாத போராட்டமானது புதிய போராட்ட வடிவங்களை எடுப்பதுடன் அவற்றின்மீதான தீவிரமான, துல்லியமான ஆய்வுகள் என்றும் போல் இன்றும் அத்தியாவசியமாகின்றது.

பெண்விடுதலைப் போராட்டமானது அதனுடைய செயற்பாடுகளின் பல படிநிலைகளைக் கடந்து கொண்டு போகும் போக்கில், முன்னெச்சரிக்கைகள் இல்லாத சேர்க்கைகளும் செயற்பாடுகளும் பெண்நிலைவாதச் செயற்பாடுகளிற்கு தெரிந்தோ தெரியாமலோ, விரும்பியோ விரும்பாமலோ இடையூராக இருக்கும் ஆபத்தும், மீண்டும் ஆணாதிக்கத்தின் இறுக்கமான பிடியில் கட்டிப் போட்டுவிடக் கூடியதற்குமான சாத்தியக்கூறுகளும் இருக்கின்றது என்பதனை நாங்கள் உணர்ந்து கொண்டு செயற்படுவது முக்கியமாகத் தோன்றுகிறது.

பெண்நிலைவாதத்தின் காவலர்களாகத் தங்களைக் காட்டிக் கொள்ளும் ஆண்கள், அவர்களையும் அறியாமலேயே நீண்ட காலம் பெண் ஒடுக்கு முறைப் பாரம்பரியத்தின் ‘இருட்டறைப் பிரதிநிதி’ களாகவே இருந்து விடுகிறார்கள். எனவே தூர்திரஷ்டவசமாக பெண்நிலை நோக்கிலான போராட்டத்தைத் தடைசெய்யும் காரணிகளாகவும் இவர்கள் இருந்துவிடுகிறார்கள்.

இந்த அடிப்படையில் ஒவ்வொரு செயற்பாடுகள் மீதும் பெண்நிலை நோக்கிலான விழிப்புணர்வுடன், எதையும் சந்தேகிப்பது - அதனுள் இருக்கும் ஆணாதிக்கக்கறுகளின் குட்சம் வடிவங்களைக் கண்டு கொள்வது - தவிர்க்கக் முடியாததாகத் தோன்றுகிறது. இல்லையேல், பெண் நிபந்தனைகளின் பின்வாங்கல்களைத் தீர்மானித்து விடுபவர்களாக இவர்கள் இருந்து விடுவார்களோ என்ற அச்சமூழ்மேலோங்குகின்றது.

மேலும், குறிப்பாக பெண்ணின் உயிரியல்-உள்ளியல் இருப்பென்பது ஒவ்வொரு ஆணிடத்திலும் வெறும் ஊகங்களாக அன்றி உள் வாங்கல்களாக இருப்பதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் இங்கு

குனியமாகவே இருக்கின்றது. எனவே ஆண்சார்ந்த பெண்நிலை நோக்குகளை முன்னெடுத்துச் செல்வதென்பது அதற்குரிய விளைவைத் தராது. மாறாக, குழப்பம் விளைவித்துக் கூறு போட்டு விடும் ஆபத்தும் இருக்கிறதென்று தோன்றுகிறது.

ஒவ்வொரு பெண்ணும் அவளது தெரிவுக்கு அப்பாறப்பட்டு ஆணாதிக்க செயற்பாடுகளை எதிர்கொள்கிறாள்.

சகல வழிகளிலும் ஆணாதிக்கச் செயற்பாடுகளுக்கு முகம் கொடுக்கிறாள் அல்லது ஆணாதிக்கத்தின் பிடியில் இருக்கிறாள் என்பதனால் அனைத்துப் பெண்களுமே பெண்நிலைவாதிகள் தான். ஆயினும், அவர்களது போராட்டமானது தற்பாதுகாப்பானது; அவதானமானது; அந்தரங்கமானது; ஆக மொத்தத்தில் அது அடிமைப்படுத்தும் ஆணாதிக்கத்திற்கு சார்பானது.

தனித்தோ சிறு குழுக்களாகவோ குடும்ப அமைப்பை (அதாவது சமூகத்தில் தனது நிலையின் இருப்பை) பேணிக்கொண்டே ஆணாதிக்கச் செயற்பாடுகளை எதிர்க்கிறார்கள். அதாவது மகளாக, சகோதரியாக, மனைவியாக, தாயாக, மாமியாக, மருமகளாக இப்படி இப்படியாக.... இந்த இருப்புகளின் வடிவங்கள் ஆணாதிக்கக் கட்டமைப்புகளின்மீது உருவாக்கப்பட்டன அல்லது இந்த வடிவங்களைத் தாங்கிக் கொண்டிருப்பது இந்தக் கட்டமைப்புத்தான் என்பதை இவர்கள் கண்டு கொள்வதில்லை. தன்னை ஒரு மனித உயிரி என்ற அடிப்படையில் வைத்துப் பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்ளாமல் தங்களுடைய இருப்புகளைப் பேணிக்கொண்டு தங்களின்மீதான ஒடுக்குமுறைகளை மொன எதிர்ப்பினால் (இவர்கள் உரத்துப் பேசுவதில்லை) எதிர்கொள்கிறார்கள். இன்னும் ஒரு பகுதியினர் அந்த இருப்புநிலையைக் காப்பாற்றிக் கொண்டு வாழும் தங்கள்மீது கழிவிரக்கம் வேண்டியிற்கிறார்கள்.

ஆனால், கழிவிரக்கத்தை வேண்டி நிற்பதே பெண்நிலைவாதம் என்று காண்பதே முழுமையானது என்ற தோற்றுத்தை உருவாக்குவதுற்கான முயற்சியை இவர்களிடம் கண்டு கொள்ளலாம். இதன் வெளிப்பாடு எப்படி அமைகிறதென்றால், பெண்கள் என்பதே பெண்நிலைவாதிகளாகவும் பெண்களின் பங்களிப்பு என்பது பெண்நிலைவாதச் செயற்பாடாகவும் கருதப்படும் ஒரு நிலைக்கு

இட்டுச் செல்கின்றது.

பின்னிரவில் கண்ணயரப் போகும் போதே அடுத்த நாள் தனக்காகக் காத்துக்கிடக்கும் வேலைகளை நினைத்துக் கணவிலும் அதை எண்ணி, விழிந்ததும் விடியாததுமாக எழுந்து தேநீர் தயாரித்துக் கொடுத்து, காலை உணவு செய்து மதியத்திற்கும் கட்டிவைத்து, குளிப்பதற்குச் சகல ஏற்பாடுகளும் செய்து, உடுப்பை மினுக்கிக் கொடுத்து அல்லது ஏற்கனவே (அவளால்) மினுக்கிவைக்கப்பட்டிருந்த உடுப்பை எடுத்துக் கொடுத்து, சப்பாத்தைத் துடைத்தெடுத்து வைத்து அல்லது (அவளால்) துடைத்து வைக்கப்பட்டிருந்த சப்பாத்தை எடுத்துக் கொடுத்து அதோடு சொக்கையும் கொடுத்து, உடுப்பு ஒழுங்காக இருக்கிறதா என்று கவனித்து, பின் உடுப்புகளைத் தோய்த்து, வீட்டைத் திருப்பித் துப்பரவாக்கி, வீட்டுக்குத் தேவையான சரக்குகள் எல்லாம் வாங்கி, ஏனைய வீட்டுத் தேவைகளையும் பார்த்து பின் இருவனவுத் தயாரிப்பு, அதற்குப்பின் அவருக்கான காத்திருப்பு, வந்தவுடன் மீண்டும் குளிப்பதற்கு உதவி செய்து, குளித்து மீண்டதும் இருவச் சாப்பாட்டை பக்குவமாய்ப் பரிமாறி (ஏதும் மசிர் கொட்டின்டிருக்குமோ என்று கண்ணை அகல விரித்துத் தேடி) படுக்க வைக்கும் ஒரு பெண் சந்தோஷமாக இருக்கக்கூடும். (அவளும் வெளியில் சென்று தொழில் புரிவளாக இருந்தபோதிலும் சூடு).

ஆனால், இதற்குள் குட்சமொகத் தினிக்கப்பட்டிருக்கும் ஆணாதிக்கத்தை இவர்கள் கண்டு கொள்வதில்லை. ஒருவேளை கண்டுகொண்டாலும் கூட அதுபற்றி அக்கறை கொள்வதில்லை. அக்கறை கொள்வதில்லை என்று சொல்வதிலும் பார்க்க அவர்களுக்கு வேறு வழி தெரியவில்லை என்று கொள்ளலாம். இதனை எதிர்த்துப் போராட அல்லது இந்தத் தினிப்பில் இருந்து விடுபட இவர்கள் தனித்தோ / சேர்ந்தோ போராடுவதில்லை. இப்படி இருந்த போதிலும் தம்முடைய இத்தனை சேவைகளுக்கும் மேலால் வசஷுகளும் திட்டுகளும் உடல்ரதியான வன்முறைகளும் எல்லை(?) மீறிப் போகும்போதுதான் ஒரு பெண் தன் இருப்பு ஆட்டம் கானுதலைப்பற்றி அல்லது அந்த நிலையை மாற்ற நினைப்பது குறித்து சிறிதளவாவது பிரக்ஞை கொள்ளுகிறாள்.

இவர்கள் சந்தோஷமாக இருக்கிறார்கள் அல்லது ஒருமித்து எல்லாவற்றிலும் செயற்படுகிறார்கள் என்பதனை வைத்துக் கொண்டு இந்த இருவருக்கிடையிலான உறவுகள் பெண்ணொடுக்கு முறையற்ற உறவுகள் என்று கருதிவிடமுடியாது. ஏனெனில், இந்த உறவுகளைகளும் சமரசங்களும் ஆணாதிக்கநிலையில் நின்று கட்டமைக்கப்பட்டுள்ள ஒரு உறவுநிலையை அந்த அதிகாரம் குலையாமல் எப்படிப் பாதுகாப்பது என்பதில்தான் அடங்கி யுள்ளது. எனவே இதில் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டிய தேவை எப்போதும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

இப்பெண்கள் தங்களை ஒரு பாதுகாப்பான

நிலையில் வைத்துக்கொண்டு ஏனையவர்களை விடுதலைக்காகப் போராடவேண்டும் என்று குரல் கொடுப்பார்கள். சமூகத்தில் தங்களது அந்தஸ்தும் அதைப் பேணிக் கொள்வதும் இவர் களுடைய இருத்தலில் முதன்மை பெறுவதால் இவர்களது செயற்பாடானது ஆணாதிக்க சமூகத்தின் விருப்புக்கு ஏற்ப மட்டுப்படுத்தல் நிகழ்தலால், ஆண் சிந்தனைகளோடு கரைந்து போகவும் அதனால் கலைந்து போகவுமே கூடும். இவர்களது செயற்பாடானது, ஏற்கனவே இருக்கும் ஆணாதிக்க சமூகத் தோடு ஒரு சமூகமான ஓப்பந்தம் (சமரசங்களுடன் கூடிய) செய்து கொள்வதே.

உண்மையில் பெண்நிலைவாதம் - பெண்நிலைவாதி என்பது பெண்நிலைவாதச் செயற்பாடுகளை ஒட்டியே இருக்கிறது.

இவர்களது செயற்பாடானது:

தன்முனைப்பானது.

தீவிரமானது.

பகிரங்கமானது.

ஆணாதிக்கத்தின் அதிகாரம் கொண்ட சகல செயல்கள்மீதும் இடையறாத கண்காணிப்புக் கொண்டது.

அமைப்பாக ஜக்கியப்பட்ட போராட்டத்தை முதன்மைப்படுத்தும். தனிப்பர் அதிகாரத்துக்கோ அல்லது அடையாளத்துக்கோ முன்னுரிமை கொடுக்காது போராட்டத்தில் தங்களை இணைத்துக் கொள்ளும்.

இச் சமூகம் தருகிற சமூக அந்தஸ்து என்பதை சகல தளங்களிலும் எதிர்த்து இயங்குவார்கள். தம்மைச்சுற்றி உறவு கொள்ளும் தந்தை, மகன், மாமன், மருமகன், சகோதரன், கணவன், காதலன், நண்பன் என்று தொடரும் இந்த ஆண்கள், அதைத்தவிர தொழில்சார் தொடர்புகளினால் உறவு ஏற்படும் ஆண்கள், சமூகச் செயற்பாடுகளின் பங்கேற்பில் உறவு ஏற்படும் ஆண்கள் இப்படியாக சகல ஆண்களினதும் ஆதிக்க சிந்தனைகளை அல்லது அதிகார வெளிப்பாடுகளை துல்லியமாக இனம் கண்டுகொள்ள முடியும் தன்மை கொண்டது.

சகல ஆண்களின் செயற்பாடுகளையும் சந்தேகம் கொண்டுதான் அனுகும்.

பெண்நிலைவாத செயற்பாடுகளில் உணர்வுப்புரவாக ஆதரவு காட்ட முடியும் ஆண்களிடம் கூட அவர்களிடம் அரிதாக காணக்கூடிய அடித்துளி அடக்குமுறை உணர்வையும் வேரோடு பிடிக்கி ஏறியும்வரை எச்சரிக்கையுடன் இருக்கும். இதன்மூலமாக, ஆணாதிக்க சிந்தனைகளில் கட்டுப்பட்டிருக்கும் ஒவ்வொரு பிரதிநிதியையும் அதற்குள் இருந்து வெளியே கொண்டு வர முயற்சிக்கும்.

சகல பெண்ணொடுக்குமுறைச் சமூக ஓப்பந்தங்களையும் துல்லியமாக ஆய்வு செய்யும்.

ஆணாதிக்கத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் ஒவ்வொரு கூறுகளின் மீதும் எச்சரிக்கையுடன் அவதானம் கொள்ளும்.

உளவியல்ரதியாகவோ பழக்கதோஷத்தி

னாலோகூட இப்பிரதிநிதிகள் விளிக்கும் விடயங்களில் மிகவும் விழிப்பாக இருக்கும்.

தெளிவாகக் கூறுவதானால், ஆணாதிக்கமுனைப்பின் முதற்படி, அதற்குத் தேவையான சொல்லாடல்களை தயார்ப்படுத்துவதும், அவற்றை அன்றாடப் பேச்சு வழக்கில் அப்பாவித்தனமாகத் தினித்து, தன்னை உயர்வாகக் காட்டி, பெண் மீதான நுணுக்கமான உளவியல் மாற்றங்களை தன் வசதிக்கேற்ப உருவாக்குவதுமாகும்.

ஆகவே, ஆணாதிக்கத்தின் சொல்லாடல் களின்மீதான தீவிரமான கண்காணிப்பு பெண்நிலை வாதிகளின் போராட்ட ஆழம்ப்ப படிகளில் ஒன்றாக அமையவேண்டும்.

உபயோகிக்கும் சொற்களுக்கும், அவற்றின்மீது ஓட்டிக் கொண்டிருக்கும் உளவியல் கூறுகளுக்கும் இடையில் இடைவெளியை உருவாக்கி தம்மைச் சமாதானம் செய்ய என்னுபவர்கள் பெண்நிலை வாத நோக்கில் செயற்படுபவர்களுக்கு என்றும் இடையுரானவர்களாகவே கருதப்படவேண்டும்.

வெளிவருகின்றது!

அஷ்...

சமூக அசைவியக்கத்திற்கான
ஓர் எழுத்தியக்கம்

அதை...

தோழுமையுடன்!

நாம் கூறும் வார்த்தைகளை
நிஜமாக்கவே விரும்புகிறோம். எனினும்
அச்சாக்கத்தின் தாமதம் எம்மை
சோர்வடையவே செய்கிறது. ஜூன் மாத
கிறுத்தப்பகுதிக்குள் எம் வாசிப்பு
சாத்தியமாகும் என்ற நம்பிக்கையோடு
நீங்கள்.

நாங்களும் காத்திருப்போம்.

இது ஒரு விமர்சன ஆய்விதழ்

தொடர்புகளுக்கு: ASSAIE
45 Rue Davy
75017 Paris
FRANCE.

மின்னஞ்சல்: Assaie@hotmail.com

ஏந்தும்

கோரப் பணிக்குள்ளில்
உடுகள் வெஞ்சித்து
உதிரம் சொட்ட...
உறக்கமிழுந்த அந்த இரவில்
ஸ்ரேலிங் பவண்களை
எண்ணுகிறபோது
உனது நினைவுகள்
என்னை ஒலமிட்டு அழவைக்கும்

இன்னும் எனக்கு ஞாபகமிருக்கு
அப்போ எனக்கு
பன்னிரெண்டு வயதீருக்கும்
நம் வீட்டு முன்றலிலே
நான் தடுக்கி வழுந்து
என் உடம்பு மெல்லியதான கீறலுக்கே
நீங்களென்று அழுதாயே
இங்கே எனக்காய்
அழுவதற்கு யாரிருக்கார்
இந்த ஜரோப்ஸிய நாட்டில்
அக்டீயாய்....
அனாதையாய்....
வெந்து போகிறது மனது

எப்போது என் நாட்டில்
எப்போது என் வீட்டில்
எப்போது உன் மழயில்

ராஜாத்தி

14.12.2000

மாற்றத்து ஊர்வலம்

சிவலிங்கம் சிவபாலன்

6 ன்னதான் வசதி வாய்ப்புகள் வந்திட்டாலும் ஊரை உலகத் தையோ சொந்த பந்தங்களையோ மறக்கேலுமோ. கொட்டிச் சீந்திச் சாப்பிட்டது, அடிச்சுத் தள்ளி பிடிப்பட்டது என்கு ஏராளம்.

ஒருக்கால் பிறந்து வளர்ந்த ஊரைப் போய்ப் பார்த்திட்டு வந்திடுவதும், பிரச்சினை பிலாக்காய்ப் பால் மாதிரி ஓட்டுப்பட்டு இழுவன்கு கொண்டு போகுதே தவிர அதுக்கொரு விடிவு வாறதாய் இல்லை.

ஆயுத கோதாரியளைச் செய்யிறவனும் வேறை ஆரை நம்பி இருக்கிறான். ஏதோ நாட்டிலை நாலு பேரிருந்தால் நாலு பிரச்சினையும் வரத்தான் செய்யும். அடிப்பிடியும் வரத்தான் செய்யும். கத்தி வெட்டு, கோடாலி வெட்டு இருக்காமலே போகப்போகுது.

அது முத்தி, இப்ப அனைஆயுதத்திலை போய் நிக்குது. உது நாளைக்கு இன்னுங் வேகரங் கொள்ளுமேயல்லாமல் விழுந்து படுக்காது.

கொழும்புக்குப் போய் கப்பலுக்கோ பிளேனுக்கோ பதிஞ்சு பாப்பம். வேணுமெண்டால் ஜார்த்தாரு ஆயிரத்தை இளக்கிப் பார்ப்பம். சரி வந்தால்ச் சரி. இல்லாது போனால் இத்தாலிக்கே திரும்பி விடுவது என்ற நோக்கத் தோடைதான் சிவயோகனும் மனிசி பிள்ளையளும் பயணத்துக்கு ஏற்பாடு பண்ணினவை.

பயணமெண்டு வெளிக்கிடேக்கை சனங்கள் உயிரோடை இருந்தது கள். இப்ப எவும்புந் தோலுமா இருக்குதுகள். சாட்டுக்கு உசிர் அது களோடை ஓட்டிக்கொண்டிருக்குது. ஆரார் எங்கை எங்கை இருக்கினம் ப்பிடியெப்பிடி இருக்கினமெண்டதொண்டும் தெரியாது.

கொழும்பிலை போய் மாமாவையோ சித்தப்பாவையோ சந்திச்சு விலாசங்களை எடுப்பம் எண்ட யோசிகினையிலைதான் சிவயோகன் உந்த அலுவலிலை இறங்கினான். அலுவலுகளும் சட்டுப்புட்டெண்டு சரிவர அங்கை போயிறங்கியாச்சு.

மாமன் சித்தப்பனுக்கு சிவயோகனிலை பழைய ஆத்திரமிருக்கத் தான் செய்திருக்கு. ஏதோ வீடு தேடி வந்திட்டானே எண்டு ரெண்டு பேரும் சிவயோகனிட்டை முகங்கொடுத்துக் கதைச்சிருக்கினம். சிவயோகன் மாமன் வீட்டையோ சித்தப்பர் வீட்டையோ போகேக்கை பொஞ்சாதி கலைச்செல்வியையோ புள்ளையள் ரெண்டையுமோ கூட்டிக்கொண்டு போகேல்லை. தனியனாகத்தான் போனான்.

அங்கை பெஞ்சாதி யைக் கூட்டிக்கொண்டு போகப் போக மாமன் எதையாவது இடுக்கு முடக்காக கதைக்க.... ஏன் வில்லங்கத்தை யெண்டு மனிசி புள்ளையளை வெறாட்டலிலை விட்டுட்டுத்தான் போனான். மாமனோ சிறிய தேப்பனோ பழக்களைக் கிளராதது

சிவயோகனுக்கு ஒரளவு நிம்ம தீயாக இருந்தது. கிட்டத்தட்ட பத்து வருசங்களாகப் போவது. ஒருத்தரை ஒருத்தர் பார்த்துப் பேசி.... நன்மை தீமையிலை சந்திச்சு.

பலமான ஒரு பெருமுச்செறிய மாமன் பேசினார்.

“எப்பிடியடாப்பா இருக்கிறாய்....”

“இருக்கிறன் மாமா....”

“மனிசி வரேல்லையோ....”

“அவு வெறாட்டலிலை நிக்கிறா மாமா....”

“எத்தினை புள்ளையள்?”

“ரெண்டு. ரெண்டும் பெடியள் மாமா”

“தப்பி விட்டாய்....”

மாமா எதை வைச்சு தப்பி விட்டாய் எண்டுமார்.

மயான அமைதி. சிவயோக னுக்கும் மாமனோடை என்னத் தைப் பேசிற தெண்டே தெரி யேல்லை.

சிவயோகன் ரியூட்டரியிலை படிக்கேக்கை கலைச்செல்வியும் கூடத்தான் படிச்சவள். இளவட்டங்களைல் லே. கண்ணுங்கண்ணுங் பேசியிருக்கும். கையுங்கையும் தட்டுப்பட்டிருக்கும். ரெண்டு பேரும் மனப்பட்டிருப்பினம். இதெல்லாம் அந்தந்த வயசிலை வரத்தான் செய்யும். வரேல்லையெண்டால் ஏதாவது பருவப் பிழையெண்டு பள்ளிக் கூடத்திலை பெடியள் பட்டம் வைச்சுப் போடுவாங்கள்.

பெடியன் நல்ல தோற்றம் பேரனைப் போலை. முறுகின் தேகழும் அடர்த்தியான தலை மயிருமாக. பாக்க வசீகரமாயிருப்பான். எந்தப் பெடிச்சியள்தான் மசியமாட்டாளவை.

கலைச்செல்வி கொஞ்சம் நிறங்குறைவு. ஆனாலும் நல்ல முகவெட்டு. அதோடை நல்ல உடம்புக் கட்டும். தாய்க்காரி வள்ளியம்மையின்றை இளமைத் தோற்றம் மாதிரி. அவளின்றை கன்னக் குழியிலை யார்தான் மயங்க மாட்டினம்.

இந்த ரெண்டு பேரும் ஒருத்த ரையாருத்தர் மனசார விரும்பிக் கொண்டது ஒன்றும் புதுமை யில்லை. அவனுக்கு இவளைப் புடிச்சிருந்திருக்கு. இவளுக்கு அவனைப் புடிச்சிருந்திருக்கு.

இடையிலை ஆர் என்ன தடை போடேலும்.

உந்தச் சனங்களை ஒரு கால் காசக்கு நம்பேலாது. முகத்துக்கு நேரையொண்டு சொல்லுங்கள். முதுகுக்குப் பின்னாலை நின்டு இன்னொண்டைச் சொல்லுங்கள். கட்டப்போறது அவன். வாழ்க்கைப் படப்போறது இவன். இனியென்ன. பிரச்சினையே இனித்தானே.

குலங் கோத்திரம் பொருந்தவேணும். பேர் நட்சத்திரம் பொருந்த வேணும். தாலி பொருந்தவேணும். புத்திர பாக்கியம் பொருந்தவேணும். சொந்த பந்தம் ஏற்றுக்கொள்ள வேணும். ஜயர் வந்து மான் தோலிலை சப்பாணி கட்டிக் கொண்டிருந்து ஓமம் வளர்த்து தாலி எடுத்துக் கூடுக்க வேணும். தேவர்கள் வானத்திலையிருந்து மணவறையிலை உட்காந்தி ருக்கிற பொடி பொட்டைக்கு மலர் தாவு வேணும்.... உப்பிடி எத்தினை சில்லைடுப்புகள். உதெல்லாத்தையும் தாண்டித்தானே கலியான மெண்டுறது.

உதையெல்லாம் விட்டிட்டு கண்டதுங் காதல், தட்டுப்பட்டால் காதல் என்டு வந்து நின்டாலெப்பிடி. பள்ளிக்கூடத் காதல் படலை மட்டுந்தான். ஆனாலிது எல்லாத்தையும் தாண்டிய காதலாகசே.

ஊருக்குள்ளை காத்திகேச, அதுதான் கலைச் செல்லியின்றை தேப்பன்காரன். துணிமனியினை எடுக்கப் போயிருக்கு. கிழமைக்குக் கிழமை வெள்ளாவி. பாட்டன் முப்பாட்டன் காலத்துத் தொழில். கார்த்திகேச படிச்சிருந்தால் ஒருவேளை எம்.பி. யா வந்திருக்கலாம். மந்திரியாக வந்திருக்கலாம். மனியகாரனாக வந்திருக்கலாம்.

பாட்டனுக்குப் பிறகாலை தேப்பனுக்குப் பிறகாலை என்டு துணி முட்டையோடை மாரடிச்சுக்கொண்டு திரிஞ்சதாலை படிப்பு வாசனை யில்லை. தெரிஞ்ச தொழிலெண்டால் உதொண்டுதான். உதையும் விட்டுவிட்டால் வயித்துப் பாட்டை யார் பார்க்கிறது. ஆகவேதான் கார்த்திகேச உந்தத் தொழிலைத் தேர்ந்தெடுத்தான்.

தன்றை கஸ்டம் தன்னோடையே போகட்டும் என்டு விட்டுத்தான் மேள்க்காறி கலைச் செல்லியெண்டாலும் ஒரு நாலு சொல்லு படிக்கட்டு எண்டிட்டு ரியூட்டியிலை சேர்த்துவிட்டான்.

நல்ல கெட்டிக்காரி. படிப்பாளி. ஏன் அவளுக்குக் காதல் வரப்படாதோ... தான் கட்டப் போறவனைத் தானே கண்டு கொள்ளக் கூடாதோ மகள்க்காறி படிக்கப் போற இடத்திலை ஒரு பெடியனோடை சிநேகிதமாம்.

என்ன மாதிரி உந்தச் செய்தி அந்த அயல்ட்டையெல்லாம் பரவி விட்டுது. ஒருத்தனுக்கு ஒரு கஸ்டமெண்டால் வாயையும் காதையும் பொத்திக் கொண்டிருக்கிற சனவாதி ஒரு பெடியனும் பெட்டையும் கதைக்கிறதைக் கண்டுவிட்டால் போதுமே கை கால் மூக்குத் தலையெல்லாம் வைச்ச என்ன மாதிரிக் கரு வரைக்கும் போயிடுங்கள். காத்திகேசவின்றை காதுக்கும் விசயம் எட்டிவிட்டுது.

வழக்கத்தைவிட அன்றைக்கு முக்கு முட்டப் போட்டுட்டு வந்த கார்த்திகேச பெண்டிலுக்குமடி, பொட்டைக்குமடி. சனங்கள் வேவி யாலை எட்டி எட்டிப் பாத்து வேடிக்கை பாத்தபடி. தங்கடை வீட்டுக்கை என்ன நாத்தங் கிடந்தாலும் மற்றவனின்றை வாசல்ப்படியிலை மூக்கை நுளைக்கிறதுதானே. கல்

தோன்றி மண்தோன்றாக காலத்து முத்த குடி மின்றை முன் னோர் தொடங்கி இன் மோர் வரையிலை செய்து துலைக்கிற கைங்கர்யம்.

பெடிச்சி தாய் தேப் பனோடை மல்லுக்கட்டேல்லை. எல்லாத்தையும் பொறு மையா நிதானமா எடுத்துச்

சொன்னாள். ஆர் கேட்டான்.

“பறையப்படாது. வீட்டை விட்டு இனி வெளிக்கிட்டாய் மவளே, உசிரோடை தாட்டுப் போடு வன்ற....”

மறுநாள்க் காலம்பற வெறி முறிஞ்சதோ முறியேல்லையோ காத்திகேச தொழில் நிமித்தம் ஊருக்குள்ளை போயிட்டான். பெண்டாட்டி வள்ளியம்மை மெள் எமா மோளிட்டைக் கதை விட்டுப் பார்த்தாள்.

“ஊருக்குள்ளை தலை நிமிர்ந்து நடக்கிற மனிசனடி. ஏதோ கால் வயித்துக் கஞ்சிக்காகவேண்டி ஒவ்வொரு வீட்டு வாசப்படியா ஏறி இறங்குது. நீ விரும்புதாச் சொல் வுற பொடியனின்றை மூன்டு தலைமுறைக்கும் நாங்கள்தான் சேவகம் பண்ணுறும். உந்த ல்ச் னைத்திலை உதெல்லாம் நடக்கு மெண்டு நினைக்கிறியோடி. அவையின்றை குடும்பத்துக்கை நீ போய் நல்லபடியாய் வாழ்ந்திடு வியோ?”

“நானாரெண்டு தெரிஞ்ச தானே யணை அவர் என்னை விரும்புமார்”

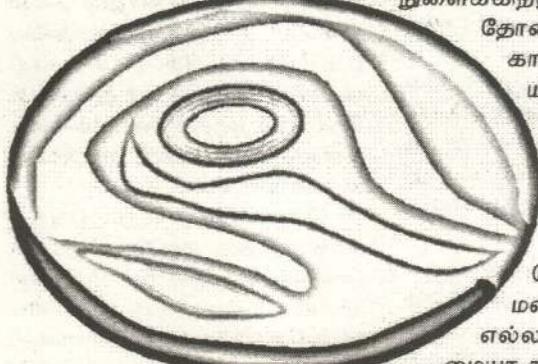
“அவங்களிட்டை வசதி வாய்ப் பெல்லாமிருக்குது. வேணுமெண்டால்ப் பார் நாளைக்கே அவனுன்னை நடுத்தெருவிலை விட்டி வோன்”

“அவரப்பிடியானவரில்லையனை”

“இப்ப நானுனக்கு எது சொன்னாலும் மன்றையிலை ஏறாது கண்டியோ. அவனுனக்கு நல்லாத தான் கறுமி விட்டிருக்கிறான். உதெல்லாம் எங்கே போய் முடியப்போவதோ இப்ப ஒன்டு சொல்லிறன் கேள். நாளைக்கு ஆரெண்டாலும் வீடு தேடி வந்து வாய்க்கு வந்தமாதிரிக் கதைச் சால் நாலும் கொய்யாவும் தூக்குப் போட்டுச் செத்துப் போவும். அதுக்குப் பிறகு நீநல்லாநிம்மதியாய் இரு.”

முஞ்சை முகமெல்லாம் வீங்கி விழுந்து ராத்துக்கமில்லாமல் வள்ளியம்மை சீறிச் சீறிச் சேலைத் தலைப்பாலை கண்ணையும் மூக்கையும் துடைச்சபடி மேலங்குப் புத்திமதி சொல்லிப் பார்த்தாள். பெடிச்சியும் மசியிற தாய் இல்லை.

பெடியன் சிவயோகன்றை

தேப்பன் நாகநாதியும் தாய்க்காரி சொர்ணம்மாவும் தலைதலை யென்டு அடிச்சபடி. சகோதரியள் ரெண்டு பேரும் மன்னையை நீட்டிக்கொண்டு அறையுக்குள் களையே நின்றுகொண்டுதுகள். வீட்டைவிட்டு வெளிக்கிடுகிற பாடாயில்லை. பெரியவள் சாரதா ஏக்கு உது பெரிய இடியாப் போச்சது?

நாகநாதி ஒரு கடைதெரு, கோயில் குளம், அந்திரட்டி, செத்தலீடு, கிறித்தியமெண்டு போனாலும் தலையைக் கவிண்டு கொண்டு நிக்கிறதேயல்லாமல், முன்னரைப் போல கலகலப்பா விம்பா சபையிலைநிக்கேலாமல்ப் போச்சது.

பட்டினசபை எலக்சனிலை நாகநாதிக்கு எதிரா நின்ட சிற்றம்பலத்தாரின்றை நரிப் பார்வை நக்கலப் பேச்சொரு பக்கம், எல்லைப் பிரச்சனையிலை சம்பந்தப்பட்ட பாலசிங்கன் ஒரு பக்கம். கிணத்துப் பங்கு பிரச்சினையிலை சம்பந்தப்பட்ட உடையாற்றை பேரன் ஒரு பக்கமெண்டு நாகநாதியின்றை இடுப்பிலை வேட்டியில்லாமல்ப் பண்ணிப் போட்டாங்கள். நாகநாதி ஆருக்கு என்னத்தைச் சொல்லுமிருது.

பெடியன் செய்யிறது சரி யெண்டு சொல்லுறதா இல்லை தன்னை நியாயப்படுத்துறதா? கிட்டத்தட்ட நாகநாதி செத்த மாதிரித்தான். இதிலை சொர்ணம் மாவும் நல்லா உடைஞ்ச போனாள். வீட்டிலை இரண்டு பெடிச் சியிள் கட்டிற வயசிலை இருக்கேக்கை குத்தியன் தன்றை என்னத்துக்கு.... அதுவும் சொந்த பந்தம் அயலட்டை யெல்லாம் தாண்டிப்போய் குடிமை வீட்டிலை போய்ச் சம் பந்தம் செய்யிறதெண்டால் இனி யார் சாரதாவையும் மற்றவளையும் கேட்டு வரப்போயினம்.

நாக்கைப் புடுங்கிச் சாகிற மாதிரி நாளைக்கு சாதிசனம் நாலு கேள்வியைக் கேட்டு விட்டால்.... என்னத்தைப் புடுங்கிறது. மனிசி சொர்ணம்மா அழுதாத்தியபடி பொடியன் புரட்சி செய்ய வேணுமெண்டோ முற் போக்காயிருக்க வேணு

மெண்டோ இந்தப் பொடிச்சியை பேல்லை. தனக்கு வாற வள் தன்னோடை குடும்பம் நடத்தக கூடியவளா நாலு பேரோடை அனுசரிச் சுப் போகக்கூடியவளா நாலுபேருக்கு உதவக் கூடியவளா இருக்க வேணுமெண்டு நினைச்சதே தவிர வேறை

மொரு உள் நோக்கமும் அவனுக்கு மனுசாரக் கிடையாது. குடும்பம் நடத்துறத்துக்கு ஒரு பெடியனும் பெட்டையும் போதும். இதை விட்டிட்டு அதுகள் என்ன ஆடுமாடுகளையே விரும்பினதுகள். இல்லாது போனால் விருப்பமில்லாத இடத்திலை கையைப் பிடிச்சு இழுத்ததுகளோ.

இது ஊர் முழுக்கக் கதையாப் போச்ச. எங்கையெண்டு பாத்துக் கொண்டிருக்கிறதுகளுக்கு இது போதாதே.

ஒரு நாள் கவனவத்தை வேள்வியிலெண்டு நாகநாதருக்கு நல்ல உச்சம். இறைச்சி பிறம்பு, குடல் பிறம்பாத் தின்ட மனிசன் பேசாமல் வீட்டிலை படுத்துக் கிடக்காமல் முறியடியடிக்கப் போயிருக்கு. வாற வழியிலை கோப்பிரேசனாலை காத்திகேச தலை முழுக்க என்னையைத் தேசுக்ககொண்டு வந்திருக்கு. சனிக்கிழமையான அண்டைக்குப் பாத்து ரெண்டு சனியனும் வக்கிரம் கொண்டிச்சதுகள். பேந்தென்ன அக்கப்போர்தான். அடிபுடியெண்டு தொடங்க முதல் நின்டவன் கண்டவ னெல்லாம் வந்து இழுவறிப்பட்டு ஒரு வழியா ரெண்டு சனியன்களும் ரெண்டு திக்கிலை போட்டுதுகள். அதொண்டு காணாதே வீட்டை ரெண்டாக்க.

பழையபடி வேதாளம் முருக்கை மரத்திலை ஏறிச்சது. ஒரு வீட்டை பூவரசுக்கம்பு. மற்ற வீட்டிலை துவரங்கடி. “தரித்திரங்களே பிரமசத்தியளோ எங்கையெண்டாலும் துலைஞ்ச போங்கோ....” பெடியும் பெட்டையும் ஆப்பிழுத்த குரங்கின்றாறிலை. வள்ளியம்மை சந்தையாலை காய்பிஞ்சோடை வர சொர்ணம்மா நாட்டாண்மை காட்டிச்சது. வள்ளியம்மை விடுவாளோ அவளுக்கும் வாயிருக்கெல்லே.

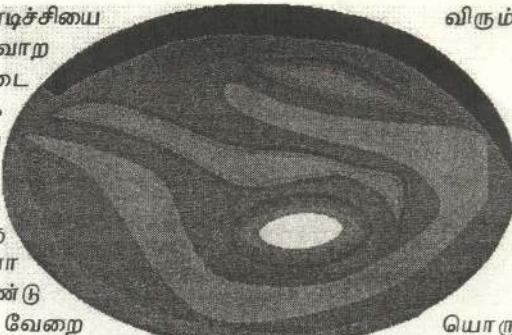
“என்றை பெட்டையொண்டும் உங்கடை பெடியனைத் தேடி வரேல்லை”

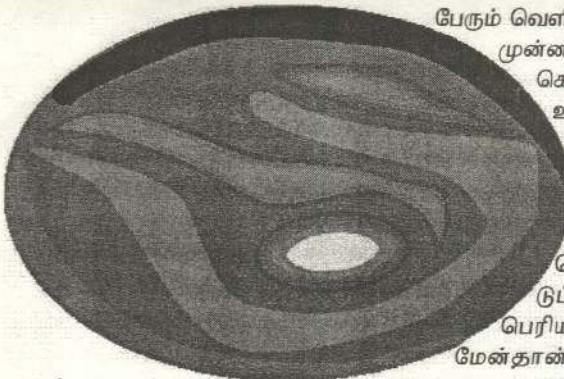
“என்றை பெடியனை வளைச்சுப் போட நல்லாத்தான் உன்றை மேறாக்குச் சொல்லிக் குடுத்திருக்கிறாய்” எண்டு வாய்க்கு வந்தபடி இஞ்சாலுமங்காலுமா ரெண்டு பகுதியும் குத்தி முறிஞ்சிருக்குதுகள்

இவ்வளவு நடந்தப்பழுகும் பெடியனைப் பெடியன்றை வீட்டிலையும் பெட்டையைப் பெட்டையின்றை வீட்டிலையும் அடுக்க ரெண்டு பகுதி களுக்கும் சம்மதமில்லை. பெடியன் சொல்லிப் போட்டான், “கட்டிறதெண்டால் நான் அவளைத்தான்.” பெட்டைக்கும் வேறை வழி தெரியேல்லை. ஏன் இரவோடை இரவா ஓடுவான். பெடியன் சிவமோகு, விதானை விசுவின்கத்தையுங் கூடிக்கொண்டு போய் முப்பது ரூபாய் குடுத்து ரெஜிஸ்தார்க் கந்தோரிலை எழுத்தை எழுதிப் போட்டு.

அந்தளவோடை சனங்களின்றை பேச்சு முச்சடங்குமே. பெடி பெட்டையளின்றை காதிலை விழு மாதிரி தெரு தின்னையில நிக்கிற காவாலி கடைப் புளியளைல்லாம் ஒரு நக்கல் செருமல் கிரந்தம். உதுகள் எதையும் காதிலை போடேல்லை. ஊரிலை இருந்தால்த்தானே உதெல்லாம் கேக்கவேண்டி வரும்.

பெடியனின்றை பெரிய தேப்பன்றை மகன் தோட்டக்காட்டுப் பகுதி யிலை படிப்பிச்சுக் கொண்டிருந்தவன். அவன் உதைக் கேள்விப்பட்டுப் போட்டு “உங்கை நீங்கள் ரெண்டு பேருமிருந்தால் எக்கணம் வெட்டுப் பாடு கொத்துப்பாடுதான் வரும். பேசாமல் இஞ்சாலை வாங்கோ. ஏதாவது நான் உதவி பண்ணுறங்” எண்டு கடுதாசி எழுத இவை இரண்டு

பேரும் வெளிக்கிட்டு அங்கை
முன்னாய்ப் போட்டினம்.
கொஞ்ச நாளைக்கு
உப்புத்தான் குதி
யங் குத்துவி னம்.
பேந்து போகப்
போக அடங்கி
விடுவினம் எண்டு
சொல்லிப் போட்
டுப் போனதுகளை
பெரிய தேப்பனின்றை
மேன்தான் வைச்சுப் பார்த
தவன்.

பேந்து ரெண்டு பேரையும் சவுதிக்கு அனுப்பிவிட்டவன். அதுகள் அங்கை போய் உழைச்ச அங்கை நின்டே இத்தாலிக்குப் போய்விட்டு துகள். ஊரிலை இரண்டு குடும்பங்களும் ஒருத்தருக்கொருத்தர் தலைக் கறுப்புக் காட்டுறேல்லை. ஏன் வீண் தொந்தரவுகளையெண்டு அவரவர் பாட்டைப் பாக்குதுகள்.

முதல்ப் பிள்ளை மிறந்ததுக்கு அழிவிச்சும் பொடியன் வீட்டையிருந்து எந்தத் தகவலுமில்லை. தன்றையெண்ணத்துக்குப் போனவனோடை பிறகென்ன தொடசல் என்று கையை விட்டிட்டினம்போலை. இருந்தாலும் பொடிச்சி வீட்டுக்காரரெண்டாலும் தொடசல் வைச்சிருக்கலாம். அதுகளும் கை விட்டிட்டுதுகள் போலை.

கோபதாபங்கள் கொஞ்ச நாளைக்குத்தானே. தாய் புள்ளை தாய் புள்ளைதானே, புறத்தியாரே. நெஞ்சிலை ஈரமிருக்கத்தானே செய்யும். பிறகும் ரெண்டொரு தடக்கா தாய் தேப்பனுக்கு கடுதாசி போட்டவனாம். அதுகள் ஏதோ வீம்பிலை பிழவாதத்தாலை கடிதம் எழுதேல்லைப் போலை. பெடியனின்றை யோசினையாலைநாகநாதரும் நல்லாக் கொட்டுன்டு போனார். எண்டாலும் கொழுப்பாங்கின மாதிரியில்லை. நாகநாதரின்றை மற்ற இரண்டு பெட்டையாக்கும் இந்தா இந்தா எண்டு சம்பந்தங்கள் வந்து ஒப்பேறிச்சுது. பேந்து என்ன வெள்ளிட்டியோ எல்லாம் சூழ்மிப் போச்சுது. அதுவும் நாகநாதருக்கும் பெண்டாட்டி சொர்ணாம்மாவுக்கும் பெரிய கவலை.

ஊரெல்லாம் பாட்டம் பாட்டமா ஏரிஞ்சு முடிய எல்லாரும் முட்டை முடிச்சோடை உந்த வன்னி வனாந்தர மெல்லாம் காவடி எடுத்திச்சினம். சில பேர் இந்தியாவுக்கு ஓடிச்சினம். ஓண்டாயிருந்த குளவிக் கூட்டைக் கலைச்சமாதிரி அயல்ட்டைச் சனங்களுக்கு குண்டைப் போட அதுகள் எங்கையெண்டு ஒழுந்து. கால்போன திசைக்குப் போய் திக்குத் திக்கா மாறிவிட்டுதுகள்.

இந்த நேரத்திலையாவது தாய் தேப்பனுக்கு ஏதாவது குடுத்து உதவலுமெண்டு பெடியனும் பெட்டையும் விசாரிச்சால் மன்னாரிலை யெண்டிச்சினமாம். பிறகு மூல்லைத்தீவிலையெண்டிச்சினமாம். சிலபேர் கிளிநொச்சியிலை எண்டிச்சினமாம். அதுக்குப் பிறகுதான் பெடியனும் பெட்டையும் கொழும்புக்கு வந்திரங்கிச்சினம். எவற்றை காலையாவது விழுந்து ஒற்றுமைப்படுவும் எண்ட நோக்கத்திலை.

சிவயோகதுக்குத் தெரிஞ்சது மாமன் மாமி வீடுதான். பெட்டையையும் கூட்டிக்கொண்டு நேரை வந்திரங்கேலாது. மாமிக்காரி உந்த விசயத்திலை கொஞ்சம் நெருப்பு அதுதான் சிவயோகன் மனிசியையும் புள்ளைகளையும் பொலாட்ஜிலை விட்டிட்டு தான் தனிய இஞ்சை போயிருக்கிறான்.

மாமிக்காரி தேத்தண்ணி கொண்டு வந்து குடுத்து மட்டுந்தான். கதவு நிலையோடை சாய்ஞ்ச கொண்டாவே தவிர ஒரு பேச்சுக் கெண்டாலும் மனிசி பிள்ளையாளப்பறி விசாரிக்காதது இவனுக்குச் சரியான மனவருத்தம்.

குசினிக்குள்ளை ஏதோ அலுவலாய்ப் போன மாதிரிப் போன மாமிக்காரி “கேட்குதே” சத்தமா கக் குரல் கொடுக்க, “ஓ வாறன்”

எண்டிட்டு மாமனும் குசினிக் குள்ளை போட்டார்.

பெண்டாட்டியல்லே... ஏதோ குசுகுசுத்திருக்கிறாள். போன வேகத்திலையே வந்த மாமன் காரன் மெளனமாய் இருமிப் போட்டு “சாரதாவுக்குக் கலியா னம் முடிஞ்சு அவளோடைதான் கொய்யாவும் கொம்மாவும் இப்ப இருக்கினம். இந்த சம்பந்தங்கூட எத்தினையோ பொய்யைச் சொல் வித்தான் ஒப்பேற்றினது. இப்ப நீ வந்திருக்கிறது தெரிஞ்சால் அது களுக்கு மற்றாட்டம் ரெத்தம் கொதிக்கும். ஏதோ வந்தனி வந்திட்டாய் இவ்வளவு காலமுமில் லாது அக்கறை உனக்கெங்கை வரப் போகுது. கொம்மாவுக்கு ஏதும் குடுக்க வேணுமெண்டால்த் தந்திட்டுப் போ. நான் வேணு மெண்டால் கொம்மாவிட்டைரகசி யமாய்க் குடுக்கிறன்” எண்டு மாமன்காரன் சொல்லி இருக்கி றார்.

மினக்கெட்டுப் போன பெடிய னுக்கு தாய் தேப்பனைப் பார்க்கே லாமல்ப் போயிடுமோ எண்ட கவலை. பிறகாலை அதுகள் இவனைப் பாத்தால் உன்றையெண்ணத்துக்குப் போனனி, இப்ப எண்ணத்துக்கு வந்திருக்கிறாய் எண்டு தாயும் தேப்பனும் கத்த மரு மேனுக்குச் சங்கதிகள் தெரிய வர குடும்பத்துக்குள்ளை ஏதும் பிரச்சினை வந்திடுமோ எண்ற பயத்தோடை கண்ணைக் கசக்கின பொடியன் பேசாமல் ஒரு பதிலுஞ் சொல்லாமல் எழும்பி வந்திட்டான். மாமனும் வேறை ஏதும் கேக்கேல்லை.

“உன்னையும் மனிசி புள்ளைய ணையும் பார்க்க ஆசையாய் இருக்கு ஒரு தடவை வந்து பார்த் திட்டுப் போ” எண்டு கடதாசி போட்டால்தான் இனி கொழும் பிலை வந்து இறங்கிறது. இல்லாது போனால் இத்தாலியிலையும் கூடலை இருக்குத்தானே. எண்ட ஒரே முடிவோடை லொட்ஜிலை கதவு தட்டப்படுகிற சத்த மும் கேளாமல் சிவயோகன் யோசிச்சபடி படுத்திருக்கிறான். எல்லாமே குசியம் தான். சிவலோகனின்றை முத்தவன் ஒடிப்போய்க் கதவைத் திறந்து பார்த்தால் சாரதாவும் புருசனும்.

உன் மரணத்திற்கு

முன்பும் பின்புமான சீல பொழுதுகள்

பகிர்தலில் மட்டும்
மனச்சுமைகள் தீருவன்னின்
எவ்வளவு நன்றாயிருக்கும்

உன்னையும் இழக்காது,
கலங்காது
இருந்திருத்தல் கூடும்

களைப்புற்று கல்லுராரி வாசலில்
எனக்காய் காத்திருந்த
இருள் கவிந்த மாலைவேளை
இன்னமும்
வெளிச்சமாய் தெரிகிறது

என்னவாயிற்றென்ற
என் தொக்கு வாக்கியத்திற்கு

இலைகள் உதிர்த்தாலும்
நாளை துளிர்க்கும் நம்பிக்கையுடன்
உரங்குநிலைக்குப்போகும்
மரங்கள் அற்புதங்கள்
என்றாய்

நீ எப்பவும் இப்பழக்கான்
உள்மனதில் நீரோட்டம்
உன்னில் அறிவது மிகக்கழனம்

அன்றைய நாளின் இரவில்
நீயாகவே இறந்துபோனதும்
என்ன காரணம் என்றாய் முடியாது
எல்லாவற்றையும் சிறைத்துப் போனதும்

புலரும் தீசைநோக்கி
படர்ந்த
மனதின்நீட்சையை காணச்சுகியாது..

ஒருதுளிப்பொழுதில்
மர்க்கமாய் கசக்கியெறிந்து
கலைந்து போனவர்களை
தீரை விலத்திக்காட்டி..

இறந்த உன்னை
இன்னொருமுறை சிறைக்க
இனியொரு பொழுதும் அனுமதியேன்

இருப்பினும்
நினைவுகள் பீரிட்டைழும்
இக்கணத்தின் கொருமையை
மகத்தில் பேயென ஓங்கியுருக்கும்
காற்றிலா கரைக்கமுடியும்?

இலையுதிர்க்கும்
மரங்களின் அழகில்
உன்னோடு
இரசாயன ஆய்வறிக்கைகள்
எழுதிய பொழுதுகளின் துளிகள்
உணவுகள் பகிர்ந்தபடி
ஆங்கில இலக்கியம் பேசிய மதியவேளைகள்
கொழுந்து விட்டெறிகிறது
நீ இறுதியாய் தேடிய
உன் முடவின் வழி போல

உன் தோழிக்கு
என்ன நிகழ்ந்ததென
என்னை நோக்கி நீஞும் விரல்களின்
எண்ணிக்கை முடவிலீ

கேட்ட கேள்விக்கு
விடை இல்லாதபோது
மௌனமாயிருக்கப் பழகவும்

சீவரமணியின் வார்த்தை
நினைவுக்கு வருகிறது இப்போது.

இளங்கோ

2000.11.14

மையம்

அற்றலையும்

எதிர்கால கற்பனை
இறந்த கால நினைவுகளில்
சஞ்சரிக்க
கணம் கணமாய்
வெறுமையாய் கழிக்கிறது
நீஜம்.

கரை புரண்டுவரும்
காட்டு வெள்ளம் போல்
ஆசை
இன்பம் நோக்கிப் பாய
வெள்ளக்காட்டுல்
தீசை தப்பிப் போகிறது
சுயம்.

அனுபவம்
ஒப்ஸிட்ட பார்வையில்
தேவைகளீன் தேடல்களாய்
முடிச்சவீழ்க்கப்படுகிறன
இன்ப துன்பம்.

விளைவு தெரியாமல்
எண்ணமாய் நின்று
வழி நடத்தும் புலன்களால்
நாட்களால் நகர -

இடம் பயர்ந்து,
தடம் விலகி,
மனம்
தறி கெட்டுப் பாயும் கணம்,
இருட்டறைக்கள்
ஒப்பனை செய்யப்படுகிறது
எதிர்காலம்

இருக்கும் இடமும்
நீரந்தரமில்லாமல்,
போகும் இடமும்
புரிந்து கொள்ள முடியாமல்,
ஈரப் பாதங்களில் ஓட்டுச் செல்லும்
குறு மணல் மாதிரி
வாழ்க்கை....

ஏ. சி. தெயிப்
07. 03. 2001

பிரணவலயம்

காலக் கொழியில்
வாழ்க்கைத் துணீ
சாயம் போய்
கிழிந்து தொங்க

ஆச்சரியக்குறி இட
ஒசைப்பட்ட எதிர்காலம்
கேள்விக்குறியாய்.

எதுவுமே எம்மில்
இல்லாது போகும்போது
குன்றுகள் மட்டுமல்ல
குறுங்கற்களும்
பாரம்தான்.

ஆயினும் என்ன?

வேர்விட்டு
கிளை பரப்பி
வீழுதான்றிய
நம்பிக்கை
கணப் பிரளைத்தீல்
பிண்மாகிப் போக
புதிய பாடைக்குள்
பழைய சவமாய்...

பின்னிய வலைக்குள்
சீக்குண்ட
சீலந்தியாய்
எல்லாமும்.

இழந்துபோன
சிறுகுடன்
முறிந்து போன
கிளை ஒன்றில்
பறக்க முடியாமலும்
பாடற்றியாமலும்
பரிதவிக்கும்
இந்த ஊழைக்குயிலின்
வேதனை
யார் கொடுத்த
சாப வரம்.

வரங்களே
சாபங்களானால்
தவங்கள்
எதற்காக.

ஏ. சி. தெயிப்
18. 03. 2001

ஆணைகள்

நா. வீஞ்வநாதன்

எழுதுகோலை முறித்துப் போடென்று

அரசுகாக்குதங்கள்

ஆணையிடும்

அவ்வப்போது-

பலரும் பணிந்தனர்.

புத்தியில்லாவிட்டாலென்ன

புரிந்து கொள்ளல்

உள்ளவர்கள் இவர்கள் -

வெள்ளைப் புறாக்கள்

வானத்தை வட்டமிடும்

உத்தரவுகளுக்கு உட்பட்டு -

பட்டத்தை விட்டு

வானத்தை அளையும்

ஸ்ரீக்கூடச் சிறுக்கள்

குதாகலமாய் -

சமாதானத்தைக்

குலைப்பவர்களைன

சட்டங்கள் புறப்படும்.

சிறுக்களும் வெள்ளைப்

புறாக்களும்

சமாதானத்திற்குள்

சங்கமிக்கும் ரணமாய் -

மூலைத் தாக்தா

இருமித் துப்புவார்

இருளைத் துளைக்க -

ஏழட்டு பேர் வருவர்

சமாதானம் குலைப்பவரோ

எனச் சந்தேகப்பட்டு -

தோள் அழுத்தம்

துப்பாக்கிகளை

கீழிறக்க மனமின்றி

எச்சரித்துப் போவர் -

பொழுதுபோகவில்லையென்றால்

கருப்புச் சனியன்கள்

நீஞும் -

தாக்தாவும் இருமலும்

கணாமலும் போவதுண்டு -

நட்சத்திரமில்லா வானம்

நீரில்லா நீர் தடம்

எச்சில் வழியாத

குழந்தை -

பனியோடு சிரிக்கும்

ரோஜாமலர் -

எல்லாம் பார்க்க

ஆசைதான் -

வானை மறைக்கும்

புகைமுட்டத்துக்கு

வேறொவும் பொருளில்லை -

சமாதான விதைகளைத்

தாவுவதென்பது தவிர -

சொன்னார்கள் -

ரணமாய்ச் சிதைந்த

பொழுதுகளை

ரம்மியமாய் மாற்ற

அவர்கள் வந்தனர் -

பதுங்கு குழியில் படுத்துக் கீட்ப்பதைவிட

அவர்களோடு

தோள் குலுக்கிக்

கொள்ளலாம் -

நட்சத்திரம் காட்டுவர் -

எங்கள் மண்ணீல்

எங்கள் கால் தடம்

அழுத்தமாய்ப் பதிந்த

சீத்திரம் பார்க்கலாம் -

யாராவது வரலேவண்டும்

ரட்சீக்கவெனப்

புலம்பிக் கொண்டிருந்தது

மறந்துவிட்டது -

அவர்கள் வந்து விட்டனர்

ஆகாயம் காட்டுவர் -

வெள்ளைச் சாயமடித்த கறுப்புப் புறாக்களை

காட்டிச் சிரிப்பர் -

நீஜம் புறியும்போது

வாழ்க்கை

அர்த்தமுள்ளதாகிறது

என்று சொல்லி ஒடும் -

வேலியோரத்து அணில் குஞ்சு -

திடுவிழக்கீ திடுவிழக்கீ சூரியாலை சூரியாலை

உயிர்நிழல் (செப். - ஒக். 2000) இதழில் 'வரண்ட மனமும் வகுக்கற்ற இலக்கியச் சூழலும்' - என்ற அசோக்கின் கட்டுரையை நண்பர்கள் தீவிரமாகக் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுகிறேன்; எப்பொழுதுமே காலம், இடம் சார்ந்த 'தூரங்கள்' ஒரு கவர்ச்சியை உருவாக்குவதில், புனைவைப் பேரளவில் கட்டுவதில் பெரும்பாங்கு வகிக்கின்றன என்ற நடைமுறை உண்மைகளைக் கணக்கில் கொள்ள வேண்டுகிறேன்.

கலக அரசியலை முன்னெடுத்துச் செல்பவர் களிடம் சேரன் கேட்கிற “மனித அறம் சார்ந்த” கேள்வி, மனித சரித்திரத்தில் விடை இல்லாமல் வினாவாகவே நிற்கிறது; விடை இல்லாத வினாக்கள் மனித வாழ்வில் ஒன்றா இரண்டா?

எஸ். பொ. மட்டுமல்ல, மனிதர்கள் அனைவர் களுக்குள்ளும் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிற பிரக்ஞை இளமைக்கால வாழ்வுதான்; இந்த வாழ்வு தான் நிகழ்கால வாழ்வில் கண்ணதோறும் புண்படும் ‘சோலை’ சமாதானப்படுத்தும் மாமாருந்தாகப் பயன்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. இலக்கிய அரசியலுக்கு அதிக இடம் கொடுத்து விடாமல் அரசியல் இலக்கியங்களுக்கு அதிக இடம் கொடுக்க முயலுங்கள்.

க. பஞ்சாங்கம்

புதுச்சேரி, தமிழ்நாடு

ஏங்கே

தனக்கான காரணத்தைத் தேடும் உயிர்நிழல்
மூர் (அஹாந்தினன்)

இன்று ஈழத் தமிழர்கள் பல்வேறு நாடுகளில் புலம் பெயர்ந்து வாழ்ந்து வருகின்றனர். அப்படியிருந்தும் தமக்கான இருப்பின் அர்த்தம் தேடி ஒவ்வொரு கணமும் தமக்குள் போராடிக் கொண்டிருக்கின்றனர். அதன் விளைவாக பல்வேறு இதழ்களை வெளியிட்டு வருகின்றனர். அதன் மூலம் தமக்கான அர்த்தத்தை, தமிழுடன் தமக்குள்ள உரவை மீண்டும் மீண்டும் புதுப்பித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

இந்த அசைவியக்கத்தில் ஒன்றாகவே பிரான்ஸில் இருந்து ‘உயிர்நிழல்’ எனும் திட்டம் தனக்கான வருகையில் ஒரு தொடர்ச்சியை பேணிக் கொண்டு வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது. ‘ஜனவரி - பி பிரவரி 2001’ இதழ் வழிமைபோல் தனக்கான படைப்புக்களைத் தாங்கி வெளிவந்திருக்கிறது.

தமிழ்நாட்டில் இடம்பெறும் அக்கப்போர்களுக்கு அதிக இடம் கொடுத்து செல்வது தேவையற்றது. ஈழம் தனக்கான தனித்துவ வளங்கள் நிர்மப்ப பெற்றது. இன்னும் அவற்றின் தொடர்ச்சிகளை வளங்களை சேகரிக்கவும் பரிசீலிக்கவும் என தொடர்ந்த செயற்பாட்டில் ஈடுபட எத்தனையோ

பணிகள் உள்ளது. ஆகவே அ.மார்க்கல், சாருநிவேதா, ரமேஷ் பிரேம், காலக்கவுடு என தேவையற்ற ‘உதிர்ப்புகளுக்கு’ இடம் கொடுத்துச் செல்வது உயிர்நிழல் போன்ற பத்திரிகைக்கு தேவையற்றது. இதனால் தமிழகத்தும் பெரும் இழப்பு ஏற்படப் போவதில்லை. மாராக உருப்படியான விஷயங்கள் வரவேண்டிய பக்கங்களை இது விழுங்கி விடுகிறது. தயவு செய்து இவற்றை உயிர்நிழல் கவனிக்கவும்.

இந்த இதழில்...

- தொழினிக் ஜீவாவடன் ஒரு செல்வி
- ஒளவையின் எல்லை கடத்தல்
- தழும்பு (மொழிபெயர்ப்பு) சிறுகதை
- சனதருமபோதினி செய்தி, விமரிசனம்
- ஆன் பிராங்க் இனவதையின் ஒரு மனத்துளி (மொழிபெயர்ப்பு)
- பலஸ்தீனிய உண்மைக்கான புத்திஜீவி சயிட்டும் நம் மத்தியில் (அழுத்தவர்கள்) உலவும் முதுகெலும்பற்ற புத்திஜீவி பரதேசிகளும் ஓர் ஒப்புநோக்கு
- தற்காலைப்படை
- சுதந்திர அடிமைகள் (கவிதை)
- நீட்சேயும் (மொழிபெயர்ப்பு)
- வன்முறையும் இலக்கியமும் : நாவலாசிரியை திலகவதியுடன் யமுனா ராஜேந்திரன் உரையாடல்
- எதிர்விளை

கமார் 75 பக்கங்களில் பல பயனுள்ள வாசிப்புக்குந்த காத்திரமான விஷயங்களை தாங்கி வந்துள்ளது. மொழிபெயர்ப்பு முயற்சி வரவேற்கக் கூடியது. சாத்தியமான பல்வேறு வளங்களை தமிழகத்தும் கொண்டு வந்து சேர்ப்பது தேவையானது.

நீட்சே, ஆன்பிராங்க் போன்றவர்கள் தமிழகத்து வரவேண்டும். சாருநிவேதா, அ. மார்க்கல், ரமேஷ் + பிரேம் போன்றவர்களினால் தமிழ்ச்சூழல் மாசுபடக் கூடிய நிலைமையே உள்ளது. ஆகவே இதனைத் தவிர்த்து ஆரோக்கியமான விவாதச் சூழலுக்கும் புதியனவற்றின் தமிழ்வளர்ச்சிக்கும் உயிர்நிழல் முயற்சி செய்வதுதான் தேவையானது.

உயிர்நிழல் இன்னும் பல்வேறு வகைப்பட்ட சிந்தனைகளுக்கும் படைப்பு முயற்சிகளுக்கும் முதன்மை கொடுக்கட்டும். “தமிழில் புகலிட இலக்கியம்” என தனித்து சிந்திப்பதற்கான தடங்களை வளங்களை இனங்காட்டட்டும்.

உண்மைக்குப் புறம்பான, நிரிக்கப்பட்ட தகவல்களைக் கொண்டு எழுதப்படும் கடிதங்களை ‘உயிர்நிழல்’ தவிர்த்துக் கொள்கிறது.

SINGAPORE SILK POINT

Vente de
Vêtements Indiens
et
Instruments de musique Indienne

கீழட்டேய
கலை கலாச்சார பண்பாட்டு
விழுமியங்களின்
சங்கமம்

210 Rue du Fbg St. Denis
75010 PARIS

Tél: 01 46 07 08 80
Fax: 01 46 07 07 86

L'OR DE L'INDE

15 Rue Collé 75010 PARIS

Tel. 01 42 05 63 89

Me L. Chapelier Gare du Nord

EXL 27 Rue Jean Moulin, 92400 Courbevoie, France e-mail: EXL.FR@wanadoo.fr Tél. 01 46 26 00 84